

Shree Raghunath Sanskrit Research Institute Library,
Jammu

No. ५१६-घ

Title काव्यप्रकाशोदाहरणचन्द्रिका -
टीका

Author वैद्यनाथः

Extent १६० Age

Subject काव्यम् सम्पूर्णम्

नं० ५९-६

काव्यप्रकाशेदसि एचट्टिका

नं० ५१५

पत्राणि १६० (सम्पूर्ण)

२४

न ५१२

गें श्रीगणेशाय नमः ॥ ॐ नमः सरस्वत्यै ॥ निजभक्तधुरीणस्य गिरंक
 र्त्तंगरीयसीम् सम्पादा विःकृताकारेण मामि कुलदेवतम् १ गंगो
 द्रासितमौलिश्चंद्रकलाललितशोवरः सततं चंगीकृतगलगरलो
 जयतिजयन्तीपतिर्जगति २ यत्पदम्बुरुददं दृमिलिंदीकृतमानसाः
 भक्ताभवन्निमिद्धीनांसदनंतासुमांभजे ३ उत्तंगकुम्भयुंसां दुविलि गः
 प्रचारुसिंहरूपरुचिरयगजाननाय हरानताविलसुपर्वकिरीटरत्न
 नीराजितोत्रियुगलाय सदानतोस्मि ४ आधाय हरिवाग्रे दीचरणाम्बु
 जमादरात् कुर्वप्रकाशसम्बुद्धामुदाहरणचंद्रिकाम् ५ विरन्तनक्त
 तायाख्याः समालोचययामति रचितावैद्यनाथेन रामचंद्रात्मजन्मना ६
 कृतिरेषा कृपावद्भिः साधुभिर्धनियणिर्तैः गणदोषविभागजैर्निपुणोप
 रिशोध्यताम् ७ स्वाधीनपत्तिकाकाचिदसंकुटपभुक्तेष्वपि वरोपकर
 णादिष्णुक्ताढातयातेषामन्यंतोपादेयतां सूचयन्ती सखीमाह यः को
 मार इति अत्र हि शहस्यययपीत्यर्थकतया अस्ति क्रियाधारा रेण च यः

राम
 २

कौमारदरोवरः सपवयद्यप्यस्मिन् वैत्रत्तपास्तपवयद्यपि संति उन्मीलितः
 मालतीसुरभयः प्रोहाः कदंबानिलास्ते च यद्यपि संति अस्मिन् च सैव यद्यः
 प्यस्मिन् तथापि तत्र रेवारो यस्मिन् तत्र सुरतया पारलीला विधौ चेतसमुत्कण्ठः
 तैस्तनयः कौमारं बाल्यं परस्मिन् कृतया तदवस्थायां अपि सम्भोगे ह्यो
 त्पादनेन हृतवान् चोरितवान् इति कौमारदरः तत्र श्लाघा कृत्रिम प्रेम पात्र
 ता प्रकटनेनानुराग दाहार्धननं क्रियते प्रियत्वेन स्वयमङ्गीक्रियत इति व
 रः तेनो मयानुराग लाभः कौमारं नवयौवनमिति व्याख्यानेन स्वयमा
 लोच्य हतो नतपि ज्ञादिपारतन्त्रात्कथं विदाश्चित्तरथः निषिद्धलक्षणा
 पत्न्या ततथा व्याख्यानेन मनोरमम् सपव उपभोक्तान्योनेत्यर्थः दिशहो
 योग्यदृष्टेदार्थ इत्यने तस्या च यद्यपीत्यप्याहार्यं वैत्रत्तपायारात्र
 यः तापदेति पूर्ववत् उन्मीली विकसिताया मालती तया सुरभयः प्रोभ
 नगमामालती च वासंती नतजातिः चैत्रे तस्या असम्भवात् प्रोहाः रस
 दीपनादि प्रागल्भ्यशालिनः अतो मन्त्रेण विरोधः कदम्बसधूली

का० टी०
३० चं०

कदंबायास्पृष्टविशेषसंबन्धिनः सर्वदिक्प्रचारत्वेन कदंबाकारवाच्य
निलावायवः वसंते कदंबान्तरस्यासंभवात् वसंते सकलकुसुमवर्णान्
एकविसम्प्रदायसिद्धत्वादविरोधरतिक्रियत् वसंतवनसमययोर्द्वयोर
पुनराजयोर्ग्रहमिति तसम्प्रदायचंडीदासः यत्तदर्शितविरोधे सम्प्रदाय
मपश्यतां चैत्रे तत्र भादेति पाठकल्पनंतदुक्करीत्या गतिसम्भवादन्वाह्यमे
व यच्च तत्र दोषोद्भावने वर्षतौ न दीतीर निरुज्जे सरतवर्णानादिति तदपुनं
कच्छ निरुज्जे तदनौचित्येपि तीर निरुज्जे ग्रनौचित्याभावात् मेवैर्मेदुरमित्यादौ
दृष्टत्वादिदीपिकाकारः चोऽवधारणे तपवेत्यर्थः अत्र च प्रौढादिति श्लिष्ट
विशेषणाबलान्मालयनिलयोनीयकनायिकाप्रतीतिः चकारोप्यर्थोभि
त्रक्रमः अस्मीत्यदमर्थकमयम् अन्वयासैव तस्योद्देशालाभात् सैवे
तस्योक्तत्वादेव वस्यांतरनशान्नेत्यर्थः तथापि एतेषामसकृदपभोगेपि
तत्रैतुपभुक्तेरत्यर्थकं सप्तम्यन्तत्रयेप्येति तेन सरतलीलाविधिरपि ना
यादृशोयेन क्रीडास्थानैकोप्युक्तत्वादिति व्यज्यते रेवायानर्मदाया

राम

२

रोधमितीरे वेतसी वेतसलता विशालतया लतांतराश्रयत्वेन सैवतरुस्तदे।
 ष्टितो वा न्यस्त रुस्तस्य तलमधोदेशस्तस्मिन्सरतानुकूलव्यापाररूपाया लीला
 कुसुमाभरणादिप्रसाधनादिरूपास्मिताश्लेषचुम्बनादिरूपावातस्याविधौ सं
 पादने चे तो नः करणं समुत्पादते उत्सुकं भवतीत्यर्थः यत्र च वरोपकरणा
 दीनामनुपभुक्तत्वप्रसिद्ध्यकारणस्याभावे पितृकार्यस्योत्पादकत्वरूपस्योत्पत्ति
 कथनरूपो विभावनालंकारः वरोपकरणादीनामत्यंतोपादेयत्वस्याप्र
 सिद्ध्यकारणस्य विभावनात् आत्मनः प्रकृतिविशेषो बहूकालस्य व्यवधानं
 वारत्त्युत्पादया विभावनीयमिति दीपिका तत्र प्रकृतिविशेष इत्युक्तम् सा चै
 वासीत्यनेन परिहृतत्वादित्यवधानम् अस्मदत्वं चानुपभुक्तत्वाभावत्वेनाकथ
 नात् एवमुपभुक्तत्वरूपकारणमतेष्वनर्कं वारत्त्युत्पादकत्वाभावात् कथनादि
 शेषोक्तिरप्यनुत्पादकाभावत्वेनाकथनादस्युद्देश्यम् तच्च प्रदीपादौ व्यक्तम्
 पार्थनिकास्वादहेतुश्चात्र विप्रलम्भः स्वाधीनपत्तिकाया अपि क्रीडास्थाना
 प्राप्तादिना सरतप्रतिबन्धे तत्सम्भवात् सविसर्गगुरुफानप्राप्तौ विप्रलम्भी

का० दी०
३० चं०
३

यमाधुर्याननुगुणात्वाच्चमत्कारितेनासुदः एवंचैत्रत्तपाः प्रौढाश्चेतन्मथा
गतत्वादुन्मीलितं जन्मालतीत्यस्याप्यसुदतेति केचित्तत्रेत्यस्यस्त्रानसमया
नुभूतइत्यर्थः तथाचानुपभुक्तेरेवातीरस्यासंतोपादेयसूचकोक्तं वैवाचास्वाद्य
तदस्याहुः यत्तकाचिदेवातीरेपरपुंसाकृतसंकेतातद्वर्तिगोपयंतीसाखीमाहे
तितात्पर्यवर्तनम् तदप्युक्तायुक्तम् उक्तपुत्रावरोपकरणादीनामसंतोपा
देयत्वपरिपोषितविप्रलम्भास्वादतात्पर्यस्यस्वारसिकस्योद्धनेनतथाता
त्पर्यकल्पनेप्रमाणभावात् विहितिविशेषाभावाच्चेतिदिक् । नायका
नयनायप्रेषितांतमुपभुंज्यागतांदृतींप्रतिविदग्धोत्तमनायिकास्त्रानकार्यत्व
प्रतिपादनमुत्वेनसम्भोगविज्ञानुद्घाटयित्वाह विशेषेति अयिमिथ्या
वादिनिबोधवजनस्याज्ञातपीडागमेदृतिइतोवापींस्वातंगतासिनपुनस्तस्या
धमस्यान्निकं यतस्तवस्तनतदंनिःशेषम्भुतचंदनमित्तायन्त्यः मिथ्या
वादिनिमयागत्वाबद्धाप्रसारितोपिनागतइतिमिथ्याभाषणशीले बां
धवजनसमद्रूपस्य अज्ञातः स्वार्थपरायणतयाऽनाकलितः पीडायाग्रागमः

राम

आगमनं यथा तथा विधेयं तत् सखितेन मिथ्याभाषणशीलस्य योग्यताय
 ज्यते इतो ममांतिकाद्वापीं स्नानाय गतासि स्नानकालानतिक्रमेण न पु
 नरिति पुनरेवार्थे नैवेत्यर्थः तस्य बह्वधा कृतापराधस्य अतएवार्थमस्य परवेद
 नानभिज्ञतया दुःखप्रयोजककर्मशीलस्य अतिक्रमेण नैवेत्यर्थः उक्ता
 र्थे साधकमाह निशेषेत्यादि तपवेत्यस्य स्नानतटादिभिः सर्वैरन्यः यतस्त्व
 स्नानयोतटं प्रांत समदेशः निःशेषं च्युतं सखितं चंदनं यस्मात्तथाभूतं न तु
 स्नानसंन्यादि वापीगत बहुल युवजनत्रयापारवशपादं सद्दृश्यलगाग्रसंस्ति
 काकृतिभुजलतायुगलेन तटस्यैवोन्नततया मूढः पश्यन्मरीत् अतएव च्यु
 तमित्युक्तम् न तत्ताल्लितमिति युवजनसंमर्देन तत्राप्यनवकाशात् अं
 गपक्षेत्तु मर्दनाधिकात्तटमेव तथाभूतं मिति अक्रमेव एवमथ रोनिर्मृष्टरा
 गः निःशेषः मृष्टो रागो यस्य स तथा उत्तानत्वेन बहुलजलसम्बन्धात्
 मत्तजरोष्ठः सुज्ञतया तत्संबन्धमाप्तात् अंगपक्षेत्तु चूर्वनकृतं तथा
 तमिति किंच नेत्रे हरसुपरिभाग एव ग्रन्थं जने ग्रंजनरदिते स्नानकाले सु

का० टी०
उ० चं०

इत्यात्मभ्येजलसंसर्गाभावात् अंगपक्षेऽपि प्रांतपवचुंबनविधानादनजनत्वं
हरेस्त्यर्थमिति त्वसम्भव इति कमेव नेत्रमभ्येचुंबननिषेधात् तथाऽयं तव
तनुः तनीकृशाग्रतएवशीतवशात्सुलकितापुलकारोमोद्गमाः संजाताः
स्याः सतथाभूतायंगपक्षेतत्संशतरसंस्मरणात्सुलकोद्गमः असंस्मरीर
तत्वादित्येके एवंविदग्यायागृहतात्पर्ययावाचोयुक्तासाधारणोऽप्येतेषु।
वाक्यार्थेष्ववगतेषुविदग्धोत्तमनायिकातंडःशीलत्वादिरूपवक्त्रबोद्धव्य
वैशिष्ट्यवलादधमपदार्थोऽऽविप्रयोजककर्मशीलत्वरूपः साधारणोवा
च्यार्थः तादृशायां तादृशकर्मशीलत्वरूपः तदशीलरूपेणावस्थितोऽं
जनयादृतीसंभोगरूपतादृशकर्मशीलत्वाकारेणपर्यवस्यति अतएव
रुदितिअंगपबोधकत्वादधमपदस्यप्राधान्यं वक्त्रबोद्धव्यवैशिष्ट्यवले
विशेषाकारेणपर्यवसानेविलंबाभावात् चंदनचवनादीनां तत्त्वानुका
र्यतयानिवृद्धानांयोग्यतयासंभोगांगभूताश्लेषचुंबनादिकार्यताप्रतिसं
धानेसतितद्यंजनद्वारासंभोगगमकत्वमिति विशेषः अत्रचत्वव्यकृतता

राम
४

यांयदांथवुद्याविश्वसितास्मियच्चतत्रैवंविधेदृढमनुरक्तास्मितयुक्तमेवम
 मैवेविधवंचनाजनितपरितापपात्रत्वमितीर्षादेतकविप्रलंभसंपचारिनि
 र्वेदध्वनिः तदनुरागाश्चदृतीसंभोगः चंदनचवनादीनांचवाच्यानोयं
 गणानांपरिरम्भबुम्बनायचुभावानांसम्भोक्त्यद्वारेणोर्षात्तेजकानोनिर्व
 दोक्त्येवमिति दीक्षितास्तत्रधमपकृष्टतच्चजात्याकर्मणावाभवति ।
 तच्चजात्यापकर्षेनोत्तमनायिकानायकस्यवक्ति नापिस्वापराधपर्यवसा
 यिदृतीसंभोगादिदीनकर्मोतिरिक्तेनकर्मणातादृशंचदृतीसंभोगेप्रणा
 त्पार्चीनंसर्वसोदमेवेतिनोद्घाटनार्हमितीतरयावत्तासंभोगरूपमेवस्य
 तीसथमपदस्यप्राधान्यं निःशेषेतादिवाक्यानि संभोगविज्ञोद्घाटनेनत
 स्मसादायकमाचरेति तथादि उत्तरीयाकर्षणोच्चंदनच्युतिरित्यस्या
 सिद्धिपरिहायनिःशेषेति ततश्चंदनच्युतेः स्नानसाधारणव्यावर्तने
 नसंभोगविज्ञोद्घाटनायतदग्रदणम् स्नानेनिसर्वचचंदनच्युतिः स्यात्
 वतस्तनयोस्तदे उपरिभागपचदृश्यते इयमाश्लेषकृतैवेति तथातांस्तु

तम

गो५

पर्यवे

का० टी०
३० वं०
५

प्रहाविलंबात् प्राचीनरागस्य किंचित् स्मृतं तैत्तन्यथा सिद्धिपरिरागयनिर्मृष्टेति
रागस्य निःशेषमृष्टतोक्ता पुनः स्नानसाधारणव्यवर्तनेन संभोगविज्ञोद्घाटना
याधर इति उत्तरोष्टे सरागेऽधरमात्रस्य निर्मृष्टरागताबुंबनतैवेति एवं प्रात
रुत्तमं जनकालविलंबेन किंचिद्विलम्बमित्यन्यथा सिद्धिपरिरागयद्वरमित्यु
क्तम् दूरमत्यर्थमित्यापाततोऽर्थः कालतः स्नानेन वा सर्वतोऽजनलोपः स्या
त् तवतलोचनयोः क्वचित्प्रांतएवानंजनत्वमिदं बुंबनकृतमेवेति पुलकि
तात्वेयं तन्नरित्यत्रापाततस्तन्वीतिसदृजतानवकीर्तनेन पुलकितेति स्ना
नविज्ञोपन्यासः पुलकितापितन्वीवर्तत इति हृदि स्थितोन्वयः तेन च स्नाने
न पुलकितातनः किंचिदुलसिता भवति इयंतनतयेति रतिक्लेशजनिता वै
वतानवपुलकोद्गमौ इति मर्मोद्घाटनं एवं मिथ्यावादिनी संबोधनमपि व्यंगा
नगणं एवैव नायकमानेतं गच्छामीति मिथ्याभाषणरूपेण पर्यवसतीति व्या
चक्राः अत्र वदंति यदिदं निःशेषेणाद्यवान्न र्वाकार्यानां स्नानव्यावृत्तिद्व
रेण संग्रहासाधारणसम्पादनं तत्र व्यजनानुकूलं आप्यपरपर्यायस्यासाथा

राम
५

रापस्यानुमानानुकूलतयाव्यक्तिप्रतिकूलत्वात् शोभितरोचलं चिन्तेत्यादौ सा
 धारणानामेवोन्निष्ठादीनां वज्रादिवैशिष्ट्यवशादर्थविशेषयंजकत्वसीकारा
 त् किंचैवंनिःशेषेणादिविशेषवाक्यार्थानां वापीस्नानेत्वाधावतारात्स्वातंगता
 सीत्तत्रविरोधिलक्षणाद्यानगतासीति निषेधस्य तस्यातिक्रमनगतासीत्तत्रवग
 तासीतिविधेः प्रतीत्यागीतासीत्तत्रशस्यं गत्वानुपपत्तिः न च वाच्यं विदग्धाया
 स्नानकार्यत्वप्रकाशनमुवेनैव तत्प्रकाशनेतात्पर्यात् अथ तदंशलक्षणा
 वेद्यत्वेऽपिरंतमिति फलांश एव व्यंग्यत्वमिति चेन्न अथ मत्वमपकृष्टं तच्च ज्ञात्या
 कर्मणा वेत्यादिसंदर्भेणारमणान्यथानुपपत्तिवेद्यताया उक्तत्वात् व्यंजनाग
 म्यत्वेऽपि वाच्यार्थानां निःशेषेणादिवाक्यार्थानामथ मत्वस्य च भवदुक्करीत्या प्रकारं
 तरोणानुपपद्यमानतया वाच्यसिद्धां गत्वेन रमणरूपव्यंग्यस्य गुणीभूतव्यंग्य
 त्वप्रसंगात् तस्माद्वाच्यसाधारणमेवोचितं विदग्धनायिकाप्रसूतनिः
 शेषेणादिवाक्यार्थानां अथ मत्वोक्तिरपि प्राचीनानामेव सोहानामप्यपराधा
 नां मसह्यतां हृतीं प्रतिप्रतिपादयितुं न तस्मिन् विदग्धोत्तमनायिकायाः

वे५

का० टी

उ० चं०

६

तस्य
मात्रे

सर्वीसमच्चं स्मृतया सत्प्रकाशानौचित्यादिति तदेतदापातरमणीयहृषणो
ज्ञावनं आशयानवबोधान् तथाहि अंग्यतदितरकोटिसाधारणस्य वाकार्य
स्य अंग्यकोटिभूयः सदचारिप्रदो अंजनयामुपपुज्यते प्रायशः संभावनास
मशी अंग्यबोधस्यापेक्षितं अंग्योत्कर्तव्यं वक्तुं वैशिष्ट्यादिनावस्यते प्रकृतेव त
दादिचंदनचवनादि संभोगैर्भूयः सदचारितमितितेन तद्यंजनमिति तात्पर्यम्
सामान्यतश्चंदनचवनादि स्नानसाधारणं तदादिचंदितं न स्नानेन भूयः सदचरि
तं किंतु संभोगेनेत्येवं साधारणव्यावृत्तिरभिप्रेतानतस्तु सर्वथा स्नानव्यावृत्तिः
संभोगैर्कांतिकता च येन प्रकाशादिविरोधः स्यात् इयमाश्लेषकृतैवेत्यायेव
कारोपि संभावना प्राचुर्यबोधको बद्धधादेव दत्तप्रायमित्यादिवत् अस्तवा
स्नानव्यावृत्तिरभिप्रेतानत्वेनावता संभोगैर्कांतिकत्वे आर्द्रवसनप्रोच्छनेनापि
तथाविधचंदनचवनादेः संभावनादिति नानुमानेन गतार्थता तथा सति वा
पीस्नानव्यावृत्तेनेकः पुरुषार्थ इति चेत् अंग्यबोध एवेति ब्रूमः ह्ययोः संभा
वितयोरेकव्यावृत्तिबोधस्यापरोक्षेणैतत्त्वस्यानुभवसिद्धत्वात् अतएवोक्तं स

राम

६

तीयेवः बुद्धिमित्रैः तस्माद्वाच्यं भयसाधारणोदेतरेकत्रवाधितो न्यत्रपर्यवस
 ५ ज्यायदति यत्तस्मान्वाहते त्वेविरुद्धलक्षणापत्त्यातदतिकंगतासीत्यंश
 स्पष्टं गताहानिरित्युक्तं तत्रोच्यते स्यादेवं यदि स्त्रानवाहतिर्वाच्यार्थद
 शायामवगम्येत वाकार्यप्रतीत्यनंतरंतुप्रतीतयातयाव्यंग्येन्येष इति
 नलक्षणावकाशः नरितटमेव तथाविधमिति प्राथमिकबोधः तस्य
 र्थसत्किं चिज्ञापयति इति न्यायालोचनोत्तरभावित्वादिति न तत्प्रयुक्तस्त्रान
 वाहतिबोधः अतएव दीपिकाकृतापदांतराणि तन्वार्थतया पुं प्रयमा
 नितत्साहित्येमेव तदनुकूलार्थव्यंजकानीत्युक्ता तद्यथाच्युतचंदनं स्तन नतदासितं स्रवन्
 योक्तुं न तन्निम्नोन्नतभागेपि निःशेषतो मृष्टरागो न लीयत तादृशश्चा
 धरो न पुनरुत्तरोष्णो पीतादिना नुकूलार्थप्रदर्शनं कृतम् अस्तु वा तदंशे ल
 क्षणरंतमिति फलांशस्यैव व्यंग्यतया द्यनित्वात्ततेः यत्तफलांशस्यापि न
 व्यंग्यत्वसंभवः अथ मतमपक्रष्टवमित्यादिना संदर्भेण भवतैवापत्तिव
 यतया उक्तत्वादित्युक्तम् तदपुक्तम् न यथ मतमपक्रष्टवमित्यादिना

का० टी०
३० चं०

ग्रंथेन संभोगविनाथमत्वस्यानुपपत्तिरुच्यते किंतु नो नमनायिकावदिति नो ।
द्वानादौ मित्यादिना वक्तव्ये शिष्टा प्रतिपादनेन व्यंग्यपर्यवसानमात्रम् एते
न संभोगरूपव्यंग्यस्यावच्छिद्यतेन गती भूतव्यंग्यत्वापत्तिरिति निरस्त
मिति कर्तृपक्षवितेन यत् उपनायकमाने तं प्रेषितं तदुपभोगलक्षणं
द्वानादीन्वापीत्यानव्याजेन गोपयन्तीं हतीं प्रतिनायिकाया इयमुक्तिरिति
भूमिकारवचनं तन्न मनोहरं तथा सति स्त्रानसूयभ्युपगतत्वेन तदु
पादक निःशेषेसादिवाक्यस्यासंगतत्वापत्तेः संभोगप्रकाशनस्यापि
स्त्रानकार्यप्रकाशनमुत्वेनैव कर्तव्यत्वात् किंच स्त्रानतदंतिकगमनयो
र्हयोरपि हस्यानिवेदितयोरेकस्य सत्यत्वेऽपरस्यापि सत्यत्वमेव संभाव्यते
न तमिथ्यात्वमिति तदंतिकगमनस्य मिथ्यात्वोपपत्त्या सो निर्बीजपवस्यात्
इत्यनभ्युपगतस्त्रानसाधनेन प्रकारकतया तदंतिकगमनस्य मिथ्यात्वो
पपत्त्या सो पुनरुक्त इति सदृशकलनीयमिति ३ ग्रामतरुणमिति ग्रा
मतरुणमुद्गः पश्येत्तास्त रुणमुखलायानितरंगमलिना भवतीत्यन्वयः

राम

ग्रामे एकं तरुणं तेन उल्लभत् स च न ग्रामेति विशेषणो न निरंतरं संनिधानात्सा
 केतदानयोग्यता स्रेहातिशयोक्ता धन्यतरतिरीपिकाकारः एवं सति दिनात्
 रेपि संभोगप्रत्याशानिष्पत्तौ विलम्बस्य लघुतापत्तेः पूर्वीक्तमेव ज्ञायमि।
 तिनयाः ग्रामस्य स्त्रीसमूहस्य संबंधीतरुण इत्यर्थे स्तेनानेकनारी प्रार्थ्या।
 मानत्वं सूच्यत इति केचित् परिचितत्वेन मुहुर्दर्शनेपि शंकानुदयाय ग्रामे
 ति विशेषणमित्यने मुहुर्वाच्यं जनताभयेन दर्शने सातत्या संभवात्
 पश्यंता भवतीति वर्तमाननिर्देशाभ्यां दर्शनमलिनीभावयोरविशमः सू
 च्यते जनकीभूतदर्शनसमकालतया कार्यसमाप्त्या छाया मालिन्यस्य क
 यनादतिशयोक्तिरलंकारः तरुण इति द्वयोस्तारुण्योक्ता परस्परानुरा
 गोक्तयोश्च ज्यते छायाकांतिः नितरां प्रतिशयेन केचित् मुहुर्दृश्यस्य म
 लिना भवतीत्यनेनावयः तेन यदा यदा तदनुसंधानं तदा तदानुतापोक्त
 र्णामुखमालिन्यप्रकर्ष इति स्वरसदृशः नवेत्यादिमलिनीभावोपपादकं
 तरुणविशेषणं नवानूतनावंजलस्याशोकस्य मंजरीतया सनाथो युक्त

वस्तुः

का० टी०
३० चं
८
४

करोयस्य तस्यामृतं अत्र न वेत्यनेन नूतनप्रदणस्योचितेनावितर्कनीयतासूच्य
तादृश्याहुः नूतनस्य दर्शनोचितेन शंका नूतनप्रदयायनवेति विशेषणमिति केचित्
उदीपनप्रकर्षायेति तत्स्वरसः एवं संकेतनिकेतस्त्रिरुदयनायकदर्शनकृतमा
स्त्रिभविषादरूपमभिचारिभावोत्कर्षयंजनमुखेन विप्रलंभाभासं पुष्पाती।
ति ३ स्वच्छंदेति मंदाकिनीवः मंदतां अज्ञायमिषादितियोजना मंदाकि
नी स्वर्गीगावः शुष्माकं मंदतां मंदस्य मृदस्य भावो मंदता अज्ञानं पापमित्यने।
पापेनापकृष्टतामित्यपरे अज्ञायकृदिति भिद्यतनाशयतित्याशीः सजा
तीयांतरा उत्कर्षप्रतिपादकं मंदाकिनीविशेषणमाह स्वच्छंदेत्यादि स्वच्छं
दं उच्छलत अछं कछं कुरेच्छते तरे यदंबुतस्य कुरया मूछं न्मोरोयेषां तैर्म
हर्षिभिरर्षेण विहिते स्नानाद्विकेयस्यामिति समासयोजना स्वच्छंदं स्वच।
शान्तवातादिपरतंत्रेन जलवाहल्यातगांभीर्याभिव्यक्तिः स्वच्छंदोभि
प्रायः इच्छायत्रतथा उच्छलरितिक्रियाविशेषणं वा स्वच्छंदेनोच्छलदि
ति वा अछं निर्मलं कछं स्पजलप्रायदेशस्य कुरेच्छते तरे गच्छते विले छाता

राम
८

तदुर्वलत्वात्तरतवेगातिशयेनबलवदित्यर्थः क्वातमल्यमितितुनस।
म्यकस्वकंदोक्कलदित्यनेनैववाङ्मल्यलाभात् इतरांतमंबुछटाविशेषात्
क्वातंमसंतदितरादीर्घादित्यर्थइतितुकश्चित् शंबुनःजलस्यछटापरंप
रा मूछननपन्नमोहोज्ञानं अतएवरुषःस्नानस्यप्राधान्यात्तद्यमपन्या
सः यदा आदिकवदिर्भूतस्यापिस्नानस्यलाभायसः छटापरंपराकांति
वीतयामूर्छनप्राडर्भवनमोहोवैचित्तंविस्मयोपेष्टामितियात्यानंतनश
हृस्वरसानुसारि एवंमदुषिसंसेवितत्वेनतीर्थीतराद्यतिरेकंप्रतिपाद्यनयं
तराडुत्कर्षस्वभावकृतंप्रतिपादयितुं पुनर्विशिनहि उच्यदित्यादिना ३।
यंतःप्रकाशमानाःउदारामहांतोददुरामेकायासुपर्वविधादर्थःकंदराः
यस्यांसातथाभूता नरंगाभिवातैरुपरिभागभंगेनतासांप्रकाशनात्
तथा दीर्घायायताःअदरिद्राःशाखादिवाङ्मलेनाकुरायेदुमास्तेषाम
दन्योदीर्घइतिद्वेषात्तदोहःपातनंतेनोद्रेकआधिकं तन्मयास्तपुक्ताऊर्म
यस्तरंगास्तपवमेडुरोनिविडोमदोगर्वोयस्याःसातथामहोर्मीतिपाठेते

का० टी०

३० चं०

५

९

था०

नैवेकोयेषामेवंविधयेमहोर्मयइतिवात्येयं दीपिकाकारस्त दीर्घेति
भावप्रधानं तेन दीर्घत्वेनादरिद्रा इति लभ्यते यद्वा दीर्घं संप्रति मेकं मंदाकि
नी विशेषणं तथा च दगीषु दीर्घा विस्तृता इत्यर्थः अदरिद्रादि द्वितीयम्
यद्वा तत्रापि नाकारः प्रत्येयः दरिद्रत्वं च प्रवादसंबंधात्तद्धमलतया प्रा
नत्वमित्याह दंडः पर्वतविशेषः अन्यथा कथं ऊहरेति पौनरुक्तापत्तेः
मंदाकिनी चर्मगानघंतरमेव तत्रैव दंडुगिरिसंबंधसंभवादितिकश्चि
त् इदं तत्प्रसिद्धि विरोधादुपेक्षं अनुप्रासोत्रशृङ्खलंकारः काव्यजी
वातः अभिप्रायवशो छंदावित्यमरः अमांसो दुर्बलछात इति च मो
हमिच्छंति मूर्च्छायां मविद्यायां च सूरयः इति विश्वः मूहाल्पापटुनि
र्भाषामंदा इत्यमरः विनिर्गतमि हयग्रीवनामा दैत्यो विस्तृतचित्त
नाहत इति पुराणकश्चित्ते हयग्रीववधात्पेनाटके हयग्रीववर्णनप्र
स्तावे पद्यमेतत् यंप्रेकृतं हयग्रीवं शत्रूणां मानं यति खंडयति मि
त्राणां मानं ददातीति मानदस्तथाभूतं आत्मनो मंदिशत गृह्णात् ।

राम

५

नतनगरात् यदृच्छासेल्लयानतयुयुत्सयाविनिर्गतनिःसृतं नतप्रस्थितं ३
 पञ्चमकर्णिकर्णिकयाश्रुता नतहतमलात् संभ्रमेणसंभयेद्रेण अयाद स५
 तैश्चर्येणदौवारिकाद्वाननविलंबासरतयास्वयमेवदुतेशीव्रपातिताय ।
 याकयंचित्रिविज्ञानतविसंबुनिहिताश्रुगलाद्वारपिधानकाष्टं यस्या
 सातयाविधामरावतीनगरीभियानिमोलितेसंकुचितेअतिणीययासा
 तथाभतेवभवतीमन्यः उपश्रुत्येतिपातनक्रिययासमानकर्तृकत्वं ।
 माश्रित्यवोधम् अत्रामरावतीतिश्रीप्रत्ययकृतस्त्रीत्वाधवसानमूलो
 त्येतार्यालंकारश्चमत्कारविश्रामभूमितिनीरसत्वमित्याहुः इतिश्रीम
 त्पदवाक्यप्रमाणभिज्जनत्सदृशममहोगजवैद्यनाथकृतायामुदाहरणं
 द्विकायांप्रथमउल्लासः १ काचिदुपनायकसंगमार्थिनीणाकेधनाया
 नयनयाजनवहिर्गन्तुस्मान्तरंप्रत्याह माणइति मातर्गदोपकरणाव
 ल्लभ्यनास्तीतिसाधितं तयातद्गणकिंकरणीयमेवमेवनवासरः स्थायी
 तिसंस्कृतं भोमातः गदसंबंधिउपकरणं उपक्रियतेनेनेत्युपकरणम् अ

र्थेवदिः प्रेषयेति तात्पर्यार्थ इत्याहुः इदं ततदासंगच्छेत यदि वा सरो न गच्छ
 तीति यावः स्यात् न च तादृशोपायो भवद्भिरपि स्वीकृतः किंच कार्यसाध
 यकत्वेन त्वज्ञापनं विना न तथा शंकारादित्यं प्रत्युक्तानां वश्यकतया शंकेव
 संभावितेति व्याख्येयं ज्ञायसीति ५ सादेतीति प्रियानुनयार्थे प्रदित्ता।
 तमुपभुज्यागतं सत्त्वं प्रतिनयिकाया इयमुक्तिः साधयंतीति सखिसुभ
 गं ततोत्तरोदनासिमत्कृते सद्भावस्त्रेदकरणीयसदृशं तावद्विरचितं त
 येतीति पापेधिसाधयंतीत्येवार्थः ततोत्तरोदनासिति तन्नासिमत्कृते त्व
 यातावत् तया तसद्भावसाधुत्वं स्पष्टं सौवा स्त्रेदप्रसिद्धताभ्यां करणीयं
 कार्यं तत्सदृशं ताभ्यां यादृशं कार्यं तादृशं विरचितं फलं तदेवायत्तमिति
 मूल्यार्थः केचित्तसद्भावस्य करणीयं स्त्रेदस्य सदृशमुचितमिति योजयंति
 यत्र च ज्ञातापकारायां मूल्यार्थवादप्रतिस्थानात् सदृशपदेन विदृशं ल
 त्यते तच्च मत्प्रियरमणेन शत्रुताचरणरूपं पर्वचमत्कृत इत्यस्य लक्ष
 णायाः सक्तने इति हनासि इत्यस्य च दृष्टासीत्यर्थः अथवा मत्कृते क्षणमपि

का० प्र०

उ० च०

२१

॥

नहनासौत्यर्थः तेनचनायकः सापराधरतिरोषमूलनार्थिकायाज्ञानं
सामाजिकान्नैतियज्यतइति धं उग्रणिचलेति उग्रइत्यर्थपर्यपत्त्या
र्थे पश्यनिश्चलनिष्पंदाविसिनीपत्रेराजतेबलाका निर्मलमरकत।
भाजनपरिस्थिताशांखशक्तिरिवेति संस्कृतंकाचिदुपनायकं प्रतिवद।
ति विसिनीकमलिनीतस्याःपत्रेबलाकाः प्रसिद्धः पतिविशेषः रा।
जतेशोभते त्वंपश्येतिवाक्यार्थस्यकर्मत्वेनान्वयः समीरितसूचनाय।
विशिनष्टिनिश्चलेत्यादि निश्चालाचासौनिष्पंदेतिकर्मधारयः चल
नंशरीरक्रियास्थानान्तरप्रापिका संदस्तवयवक्रिया तदप्रापिका
स्यदिकिंचिच्चलनइतिधातुनसारात् यद्वा निश्चलजनशंकयानि
रुयोगेतिकामुकसंबोधनमितिदीपिकाकारः अत्रद्वितीयकल्पेसंके
तस्थानरूपमंग्यस्वाचसिद्धांगतैतापतिः एतत्संकेतस्थानंतयाना
नुसंदितंमयेवोन्नीतमितिज्ञानेनैवनिरुद्यमत्वसिद्धिरितिकेचित् नि
श्चलत्वंसप्रयत्नाधीनक्रियाशून्यत्वं निष्पंदत्वंस्वाधीनक्रियाशून्यत्वं

राम

२१

मितपौनरुक्त्यम् एवं च वातादिसंचारशून्यत्वमपि सूच्यते इत्याहुः निश्चलोः
 चलः पर्वतः तद्वन्निष्पन्देत्यर्थः अथवा निश्चलाश्चिदीवनिष्पन्देत्यर्थ इत्य
 मे तदुक्तम् उभयत्राचलपदस्य परिहृतिः सहत्वात् हृषीवाचकत्वेनाभि
 मतस्य निश्चलपदस्य स्त्रीलिंगनियतत्वेन भाषितपुंस्कताभावात् पुंवद्भावा
 नुपपत्तौ निश्चलेति द्वस्वानुपपत्तेश्चेति निर्मलेत्यादि निर्मलेस्वच्छे मरुक्
 तस्य नीलमणेभीजनेपात्रे परिस्थिता शंखशुक्तिः शंखचरितं शुक्तिसदृशं चंद
 नादिनिधानपात्रं नतमुक्ताशुक्तिः तस्यावलाकावर्णसदृशवर्णताभावात्
 शंखशुक्तिपदस्य तत्रासामर्थ्याच्च एवं चाचेतनोपमया संतिकतोभावावः सू
 च्यते पर्यंतिकचमत्कारस्यानंतसंभोगविप्रलंभभेदेन यंग्यद्वयं प्रकारेण
 क्ले केचित्तानाधिकाविरहवेदनां कामुकं प्रतिगृहं निवेदयंत्यासत्त्यादपमु
 क्तिः रे निश्चलश्चलस्य निःसंदानिश्चेष्टादुतातिशयात्तत्वेनाथवसितासत्त्वा
 विमिनीपत्रेतापाठयिताराजते तमेवागमपश्येति शंखशुक्तिरिवेत्यनेन
 निश्चेष्टतातिशयस्तेन च विप्रलंभातिशयंग्य इत्याहुः ७ सुखविकसिते

यः

का. प्र.
३० चं०

१२

१२

ति इन्दुवदनायास्तनौशरीरेत^{ति} निम्नः उद्गमश्चाविर्भावो मोदते स्वकार्यज
ननेन नियंत्रितोस्तीत्यर्थः अकृतैवेयमिन्दुवदना तत्राप्येवंविधं यौवनवि
ज्जंभामिति कष्टमापतितं विदग्धपुवजनस्येतेवंविदो वते सनेन प्रतिपा
द्यते अहोरमणीयतातिशय इति विस्मयो वा भागेन परमात्मवस्थान
मुपपन्नं पुवजननयनानामिति दर्शयति वा वतामंत्राणामंतोषवेदानुक्रो
शविस्मयइति नानार्थकोशात् कथंचिदितमित्यपेक्षायामाह स्वावमिति
यतो मत्वेविकसितं प्रसृतं स्मितं ईषदिकाशितयने स्मितं स्यात्संदिताधर
मित्युक्तलक्षणदास्यविशेषरूपयत्र तथाभूतं एवं प्रेक्षाभावेक्तः वशि
तो वशीकृतः स्वायतीकृतः संबंधइति यावत् वक्त्रिमावकत्वेन तथाभूतं
तथागतिर्गमनं समुल्लिखिताः धारा रूपा प्रादुर्भूता विभ्रमा विलासा य
स्यातथाभूतामतिर्विदिः अथास्तात्पक्ता संस्था परिमितविशयस्य त्वयया
अनेकविषयसंचारिणीति यावत् उरःवत्स्थलं मुकलितो मुकुला
कारौ उद्भिन्नौ वास्तनौ यत्र तथाविधं एवं जघनेन ससंबंधो विभक्तता संपा

राम

१२

दनेतेनोद्भूतं एमिति यावत् तथा च साधारणस्मितापुन्येषः स्फुटमेव
 यौवने मोदवगमयतीति भावः अत्र विकासस्य पुण्यधर्मस्य स्मिते वशी
 करणस्य चेतनधर्मस्य च क्रियाणि समुल्लनस्य मूर्तधर्मस्य विश्रमे ।
 संस्थायामयीदायात्यागस्य चेतनधर्मस्य मतौ मुकुलितत्वस्य पुण्यधर्म
 स्य स्तनयो उदुरत्वस्योन्मादत्वस्य चेतनधर्मस्य जघने मोदस्य दर्पस्य चेत
 नै यौवनोद्भूते बाधितत्वादि कासितादिपदैः स्ववाच्यसंबंधाश्रयणो नोप
 दर्शितपदार्थालक्ष्यं ते तत्र विकासस्य पुण्यप्रसूतत्वस्य प्रसूतत्वमात्रेण
 सामान्यविशेषभावः संबंधः मनोदा रित्वव्यंग्यं समुल्लनस्य प्रादुर्भूत
 एव वशात्स्य संबंधत्वेन सामानाधिकरण्यसंबंधः पूर्वमौ ग्यात् सर्व
 त्रककताप्रेक्षितस्यासीदिदानीं त्वभिमत एवेति पुक्तानुरागित्वं व्यंग्यम् ।
 समुल्लनस्य प्रादुर्भूतत्वेन सामानाधिकरण्यसंबंधः सकलवशीका
 रित्वं व्यंग्यं तथामयीदायागस्यापि अपरमितविषयस्य त्वेनैकाधिकर
 ण्यसंबंधः अनुरागातिशयो व्यंग्यः तस्यादावशमिति प्रयोजत्वात् सु

का० टी०
३० चं०

१२

१३

ऊलिततस्यपुष्पसंस्थानस्यतादृशसंस्थामात्रेणसामान्यविशेषभावःसं
बंधः उद्भिन्नत्वेनतनसामानाधिकरान्ये आसिंरानयोग्यत्वंयंग्यं एवमु
न्मत्तत्वरूपसोडुरत्तस्योक्तत्वेनकार्यकारणभावःसंबंधः उत्कर्षस्यो
न्मत्तत्वेदेतत्वात् रमणीयत्वंयंग्यं एमोदस्यानियंत्रितत्वेनसमंदेतेतदेत
मज्ञावःसंबंधः मोदस्यानियंत्रितत्वेदेतत्वात् स्पृहाणीयत्वंचयंग्यंइति
एतानिकाद्यभावनापरिपक्वबुद्धेःसह्यस्यैवप्रकाशते दीपिकाकारस्त
विकासेनासंकुचितत्वसंबंधेनसातिशयत्वंलक्ष्यतेसौरभादिद्यंग्यं वा
शीकरोनस्वाधीनत्वंलक्ष्यते अभिमतविषयप्रवृत्तिःसंबंधः समुच्चल
नेनबाहुल्यलक्ष्यते प्रयोज्यप्रयोजकभावःसंबंधः बहुलंदिममुच्च
लति संस्थायामतेराधिकंलक्ष्यते हेतुदेतमज्ञावःसंबंधः पूर्वमु
द्यतयागरुजनसंनिधौप्रियतमेषंगीकृतमर्यादासतिरासीत् इदानीं
तमौग्यतागात्रतथेत्यनरागातिशयोद्यंग्यः मुकुलितत्वेनकाठिन्यं
लक्ष्यते निविडावयवत्वंसंबंधः कठिनंहितज्ञचतिइत्याहुः ८

राम

१३

ता५

श्रीपरिचयादिति जडाग्रनभिज्ञाग्रपिजनाः प्रियालक्ष्याः परिचयासंबंधा
तविदग्धानां चतुराणां यानि च रि निचेष्टितानि तेषामभिज्ञाज्ञातारो भवन्ती
त्यन्वयः अत्र दृष्टांतमाह उपदिशतीत्यादि यथा यौवनस्य मदीहर्षभरइति
यावत् स एव कामिनीनां स्त्रीणां ललितानि सुकुमारतरयांगानां विन्यासे
ललितं भवेदित्युक्तलक्षणम् ललितप्रभतीनविलासविद्योकादीन् सा
वानुबद्धवचनस्यार्थत्वात् संवराददर्शनवचनदसित्वादिगतिभंगवि
शेषादीनितिकेचित् यत्तु ललितानि विभ्रमानीति व्याख्यातं तत्र विभ्रमो
ललिततथेत्यमरइति प्रमाणोपन्यसनंतङ्गातिविलसितं स्त्रीणां विलास
विद्योकविभ्रमाललितंतथा हेलालीलेतमीहावांक्रियाष्टंगारभावज्ञाः
इति कोशवाक्यस्य विलासादिषु हावपदशक्तिप्रतिपादनार्थत्वादिति उप
दिशति अज्ञातानि ज्ञापयति अत्र शब्दकरणकाज्ञातज्ञापनस्योपदेश
पदार्थस्य वक्तुधर्मत्वेन यौवनमदेवाधात् सामान्यविशेषभावसंबन्धेन
तज्ञापनमात्रं लक्ष्यते ललितज्ञाने अनायासोऽर्थगमः प्रयोजनं सदृशः।

का० टी०
३० चं०
१४

यादृशहृदयवेद्यम् उपदेशादनायासेन ज्ञानमित्यस्य प्रसिद्धतात् यत्तत्ता
नेन निरपेक्षं तत्तमं गतमिति तत्र तस्मिन् दपवेत्येव कारवाच्यता इति मदी
रेतसि कस्तूर्यो गवैर्दर्वेभदानयोरिति विश्वः ५ एहमतेति सौंदर्येति
शयशालिन्या नयनगेचरगताया गताश्रवणमात्रजनिता नुरागेण ना
यकेनावस्थायां दृष्ट्यायां हृत्पाया इत्यमुक्तिः एतावन्मात्रस्तनिका एताव
न्मात्राभ्यामतिपत्राभ्यां एतावन्मात्रावस्था एतावन्मात्रे दिवसैरिति संस्कृतं
परिमाणोदहप्रत्ययः एतावत्परिमाणो ग्रामलकादिपरिमाणौ स्तनौ य
स्यासातयाभूता एवमेतावत्परिमाणं ययौ स्ते एतावन्मात्रे विवक्षितकमल
दलादिपरिमाणो ताभ्यामतिपत्राभ्यां नयनदलाभ्यामुपलक्षितेत्यर्थः उपल
क्षणे हतीयानुशासनात् तथा एतावद्विवक्षितं परिमाणं दीर्घादियस्यासात
याभूता अवस्थास्वरूपयस्यासातयाभूता एवमेतावदुद्दिष्टं परिमा
णं संख्यायेष्टं तथा विधेर्दिवसैर्लक्षणायां संवत्सरैरुपलक्षिता परिधि
त्रेति यावत् वर्षकयनस्यैव प्रायशो लोकव्यवहारमिद्धतात् दिवसै

राम
१४

रितिकारणोवाहतीया अत्रमुकुलाकारहस्ताभिनयेनस्तनपरिमाणवि।
 शेषपद्मदलाकृतितेननेत्रपरिमाणविशेषे उच्चतापुष्टिप्रदर्शकेनतद्वि
 शेषेग्रंथंलोकधारणादिदृष्टेणचदिवससंख्याविशेषेबुद्धिस्थमात्रशक्ता
 एतावत्तद्व्यानियमितशक्तयः यत्तप्रेषितंप्रतितक्तत्वावस्थाकथन
 मिदमिति तच्चातिसमीचीनं दिवससंख्याकथनासामंजस्यादिति १०
 भद्रात्मनइति यस्यप्रकृतिराजःकरोहस्तःसततंनिरतरंदानस्यवितरस्य
 संबंधियदंबुतस्यसेकेनसुभगःशोभनोभूदित्यन्यः कीदृशस्ययस्यभद्रं।
 शोभनंआत्मास्वरूपंअंतःकराणवायस्यतथाभूतस्य तथादुरधिरोहणाग्रना
 धृष्टातन्मशरीरस्यतथाभूतस्य एवंविशालेमदतिवंशेकुलेउन्नतिर्मद
 तंयस्यतथाविधविशालवंशसोन्नतिर्यस्यादितिवा तथाकृतःशिलीमु
 खानांवाणानांसंग्रहःसमीचीनोयदोभ्यासदार्ढीयेनतस्य तथाअनुपप्लु
 ताअवाधितागतिज्ञानंयस्यतथाभूतस्यगतिजीर्णयद्वा अनुपप्लुतानां
 निडुष्टानांगतिर्हितकर्तेतिदीपिकार्यं परान्नशत्रून्वारयतीतिपरवार

का० टी०
उ० चं०
१५
१५

एः तस्य तथा मृतस्येति राजपक्षे गजपक्षे च यस्य परिवारणस्य अष्टकरिविशे
षस्य करः श्रुंदादंडः दानां बुमदजलं भद्रात्मनो भद्रजातीयस्य भद्रोर्मदोर्मग
श्रैवेत्तुक्ता एतेष्टौ गजयो नवदत्तकैः दुरधिरोहतनोः दुःखिनाधिरोहश्रो
दणं यस्यासा तथा विधातन्यस्य तथा भूतस्य अमुच्यतात् विशालवंशव
तउन्नतिः उन्नततयस्य यदा विशालवंशस्य दंडस्योन्नतिर्यस्य शि
लीमृता भ्रमराः संयदश्राकर्षणं अनपल्लतगतेः अनडतगमनस्य धी
रगमनस्येत्यर्थः अत्र प्रकरणाद्वा जहतांतो वा चोगजहतांतस्तु र्भग्यद
ति इति श्रीमद्वैद्यनाथकृतायामुदाहरणचंद्रिकायां द्वितीयउल्लासः २
एकाकिन्यानदींगताया अयास्याकृतो यमीदृशः श्रुमदिति वितर्कयतीस
मानलीलां प्रवेशिनीं प्रतिकाचिदाह अदपि कुलमिति अतिष्ठुलं
जलकुंभं गृहीता समागतास्मि सखितरितं श्रमसेदसलिलनिःश्वासनिः
सहाविश्रामा मिदणं सं विउलमिति पाठे विपुलमित्यर्थः सखीपप्रता
यता ध्वननं अतिशयेन दृष्टुलं महांतं जलपूर्णं कुंभं तेन दुर्वहस्तं गृही

राम
१५

मध्येः

वासमागतास्मिन्नविश्रामः स्वरितमितनेनस्वेदातिशययोग्यताध्वन्यते अमात
योसलिलस्वेदनिःश्वासोताभ्यानिःसहानिर्वलाचलितमक्षमेतिपावत् सलि
लतोत्तरास्वेदस्यबाहुल्यंयज्यते अतःतर्णाविश्रामा मिविद्यामं करोमि चयाचै
वंविधंकुंभवदनजसोयंश्रमोनामयाशंकिष्ठादतिरतगोपनेगम्यते औचिरेति ।
कृतकामुकोपभोगांरूतांप्रतिदयमुक्तिः औचिद्यंदौर्वल्येर्विताग्रलसत्सनिश्च
सितं मममंदभागिण्याःकृतेसखितवापिपरिभवतिसं मरुकरंमदीयमितिवा
तदेतिकर्मणिषष्ठीपरिभवतीत्यस्याहिसार्थत्वादित्याहुः तदेतिहितीयंतमेव
तथानुशासनारितिदीपिकाकारः तदाचसंस्कृतछायापित्तमितेवंबोधा तद
वीत्यनंतरंग्रहदेतिकचित्पाठः सनयुक्तः चतुर्हानिदोषादितिकेचित्तत्र गाथाभं
गेपिछंदांतराभं गारितिवंदीयासः हेसखिसनिःशसितंशोनिद्यादिकंकरुमंदभा
गिणामकृतेमदर्थत्वामपिपरिभवतिपीडयतीत्यनयः निःशसितेनिःश्वासस्तस
रितं उचिद्रस्यगतनिद्रस्यभावशौचिद्यं मंदःश्रुत्यभागोभागधेयंविद्यतेग्रस्याः
सातथा मांतावत्परिभवत्येव सत्कार्यार्थगमनागमनादिनाकामुकप्रसादन

का० टी०

३० चं०

१६

१६

वापारेणामपीतपिशहृत्तभ्योर्धः मदीयमित्यर्थे तमदीयमौत्रिद्यादिकं ता
मपिस्त्रेदवशात्परिभवतीत्यर्थः अतएवमस्तीति संबोधनं पतेन स्त्रीयस्यौत्रिद्या
देरस्यपरिभावकता संभवास्त्रीयसजातीयलक्षणोतिनिरस्त एकेनोभयप
रिभवाभावादप्यर्थसमुच्चयानुपपत्तेश्च अत्र बोद्धव्यं वैशिष्ट्येन कामुकोपभोग
व्यक्तिः भागो ह्यार्द्धके प्रोक्तो भागथे येकदेशयोरिति विश्वः १३ तथा भूतमि
ति वेत्ती संवरणोच्चार्य कदाचित् विद्यते गुरु रिति सददेवोक्तानंतरंगुरुः किंवे
दमपि जानातीत्युपक्रमं भीमसेनोक्तिरियं अत्र इत्यमित्याद्याह्यगुरुगौरवेण
साक्षादनभियोज्योपुधिसिः इत्यममुना प्रकारेण विन्ने प्लाने मपि विद्यते नेने
ति वेदो मात्सर्यं भजति कुरुषु कैरवेषु अद्यापि एवं दुःखस्यायामपि न भजतीति
सोपहासकाकाकाकार्यः किं कृते ताह तथा भूतमिति नृपैरेव सदः सभात
स्योपां चालाधिपस्य राज्ञस्तनयं पुत्रीं जन्मप्रभृत्यपरिभूतां अस्मत्परिग्रहेणोचत
याभूतां स्त्रीधर्मिणीं दुःशासनाकृष्टकेशपाशां विशिष्य भवत्सत्रिधावपिकथ
यितुमयोग्यादृष्टेति भजनक्रियया समानकर्तृकं उचितं स्थितामिति च भावे

राम

१६

कप्रत्ययसिद्धिर्हितीयांतं दृष्टेयस्य कर्म तथाच वल्कलधरैरस्माभिर्वनेमाधेः
 सार्धं न तवानप्रस्यन्पादिभिर्यदुचितं विराट्स्पर्शज्यावासे गृहेऽनुचितं
 स्पष्टादि विशेषसम्प्राप्तेरभेदानिभूतं गुणं यथास्यात्तथास्थितं च दृष्टेयार्थः
 दीपिकाकृतस्तु दृष्टेयेतदुचिनमित्यनेन समानकर्तृकं सन्निधानात् ते
 नपंचानामपि न दर्शने लभ्य इत्याहुः अर्थावस्तवल्कलधरैर्यथा स होषितं
 मां दृष्ट्वा विराट्स्पर्शज्यावासे स्थितं च मां दृष्टेयार्थमाहुः अत्र काकु वैशिष्ट्यात्मात्मा
 र्यस्यात्पंतानौचितं धन्यते १४ तदुच्चारति तदा मम गंडस्थलं निमग्नं दृष्टिं
 न नयस्य अत्र इदानीं सैवाहंतौ च कपोलौ न सा दृष्टिरेति संस्कृतं नापिका
 भयेन निकटवर्तिना मस्यां साक्षादपहाय नायका कपोलगतं तत्पतिवि
 बं नापिका मुखावलोकनमिषेण पश्यंतं नायकं प्रति प्रति विवापगमे दृ
 ष्टिविकारेण ज्ञात र हस्याया नापिकाया इयमुक्तिः तदा यदा सा कामिनी
 मत्सन्निधावासीत् निमग्नं अनिमिषितया तथाभूतामिव तामिच्छामि
 ति पाठेन मितानि हिता मित्यर्थः सैवाहंतदवस्येवेत्यर्थः सास्त्रिग्यानि
 मिषा तथा सवीसास्त्रिधातिरिक्तसकलसत्वे तादृश दृष्टि विरहस्ते देदा

का० टी०
उ० च०
१७
१७

नैपदात्मकवाक्यगम्यः सावीसाविधाभावस्य स्वप्रयोजकमवगमयतीति
वाक्यवैशिष्ट्यादादौ रिकसकलसत्वेण १५ उद्देशोयमिति नायिकां प्रति
रमणार्थिनः कामकस्योक्तिरियं दृष्ट्या वा हेतुविकंदर्पवेदनया तनुताया
गिनिग्रयं नर्मदायाः नर्मददातीति नर्मदानतु कथं विचरीतस्या उद्देशः ३
ध्वीदेशः स्वलनभयेन संचरतामनवलोकनीयस्मि एतीत्यन्वयः उद्दिश्य
तेदृगादेव जनैर्न पुनर्गम्यत इति निर्जनत्वं सूच्यते इति दीपिकार्यं कीदृशः
स्तत्राह सरसेत्यादि सरसानां स्त्रिधानां कदलीनां श्रेण्यापंक्ताया शोभा
तया प्रतिशायी प्रतिशयितः अत्र सरसत्वे शुष्कपानी धनिराहित्यं श्रेणी
त्वेन च वेष्टनं गम्यते तथा कुंजानामुत्कर्षेणागुजन्मपुकरकरं वितकु
समसमृद्धादिरूपेणां कुरितः अभूत प्रादुर्भूतः रमणीयं विभ्रमो वि
लासो यत्र सः तथा चानुत्पन्नविलासानामपि नुवनवोन्मेषशालिवि
लासो दयात्भवत्याः कामवैमुख्ये दुरुत्तरं व्यसनस्यादिति भावः न केव
लमेतावदेव वैमुख्ये बाधकं किंतु न्यदापि वलवदस्तीत्याह किंचेति एत
स्मिन् प्रदेशे ते शैत्यमाद्यसौगंधवतया प्रसिद्धा वातावांति कीदृशाः सुर

रम
१७

तस्यसदृहः अमघर्मापनोदनेन निरांतशयानंदमयतरूपसुरतोत्तर्पितवः ।
 अमापनयनेन पुनः पुनः प्रवर्तनया सदृहः इत्यमे येषां वातानामग्रे मनोभूः
 सरति चलति मनोभूत्वेन चेतोवतां दुःपरिहरदतिध्वन्यते मर्मज्ञतेतिकेचित्
 कलितोद्धतः शुकाण्डश्च नक्षत्रे निमित्ताभावे इति यावत् कोपो येन सः सुर ।
 तवैसाधेन दृढं कृपितः किमिव न करिष्यतीति व्यज्यते अत्र वाच्यस्य देशादेरु
 क्तविशेषणवैशिष्ट्यात् कामुकाभिप्रायव्यक्तिः १६ काचित्संकेतार्थिनंतरस्थमे
 व संनिहितमुपपत्तिप्रतिसंकेतकालसूचनाद्यप्रतिवेशिनीं प्रत्याह णोल्लेखति
 नृदत्ताईमनाश्च श्रुमीग्रहभारे सकलेक्षणमात्रं यदि संध्यायां भवति न वा भवति
 विश्राम इति संस्कृते अणस्ममना इति पाठे तन्ममना इति हो इत्यनंतरं एवरेण
 धिकपाठे केवलमिति बोध्यम् नृदतिप्रेरयति अनाईमकरांतेन अमा
 दिव्याजालंबनेनापि नावकाश इति ध्वन्यते गृहभारे गृहकार्यनिर्वहः
 सकल इत्यनेन सर्वकालिकावग्रता सूच्यते यदित्थणमात्रं विश्रामो भवति
 तर्हि संध्यायां अथवा न भवतीति योजना अत्र कामुकासंनिधितरूपादन्य

का० प्र०
३० चं०
१८

संनिधिवैशिष्ट्यात्संकेतकालसूचनाभिप्रायः १० सचरति श्रूयतेसमागमि
ष्यतितवप्रियोद्यप्रहरणमात्रेण पवमेवकिमितितिष्टसितसखिसज्जयकर।
णीयमिमितिसंस्कृतं उपपत्तिं प्रत्यभिसर्तुं प्रस्थितां नायिकां निवारयितुं सं
ख्यायादयमुक्तिः समागमिष्यतीति श्रूयतइत्यन्वयः श्रूयतेनतुचिरकाले।
श्रुतं सम्यक्कृणां कामागमिष्यतिप्रियइतिसोक्ताणोक्तिः श्रूयतेनतुदिना
तरोप्रहरमात्रेण विलंबेन पवमेवतदीयभोजनाद्युपयोगिव्यापारराहित्येन
करणीयं रंधनादिकं सयसाधयेत्यर्थः अत्रविदितरहस्ययासाव्याकृतस्यप्रि
यागमनप्रस्तावस्य अभिसरणप्रकरणाकृतत्वरूपाद्वैशिष्ट्यात्प्रस्तावपद
वाच्यस्याप्रकरणास्याभिसारसंबन्धित्वरूपाद्वैशिष्ट्यान्निवारणं व्यज्यते १८
अन्यत्रश्रूयमिति हेसाव्यश्रूयत्रइतोहरेकसमासासवचायंदसोनादानं।
हस्तादानेचेरस्तेपइतिवज्रोविधानात् तथाचान्यत्रहस्तप्राप्त्यकृतसुमबाहु।
ल्पमितिप्रलोमितम् अस्मोत्यहमर्थकं अत्राहमवचायंकरोमि हेतुमाह राम
नाहंहीति दियस्मान्तरंभ्रमितुंसंचरितुंनसमर्था प्रसीदतप्रसन्नाभवत १८

राम

२५
 अथैवः पुष्पं मंजलिः रचितः कृतः सर्वाभ्यर्कैर्जलिरप्यसामर्थ्यादेव अ
 वदेशस्य निर्जलतादिवैशिष्ट्यात्पुच्छन्नकामुकप्रेषणामास्रं प्रतिबज्य
 ते १५ गुरुश्रुतेति गुरुजनपरवशप्रियकिंभगामितवमंदभागिन्य
 हं अथप्रवासं ब्रजसि ब्रजस्वयमेव जानासि करणीयं तदेति द्वितीयोतं
 पूर्वतः संबंधसामान्यविवक्षायावापद्यी गुरुजनः जनमात्रनतविदग्धः
 स एव त्वसंते प्रवासप्रेषणात्परः शत्रुस्तस्य वशश्चधीनेति संबोधनविशे
 षण्णां तेनानिर्वार्यतं प्रयत्नेन गमने दुःखौर्त्कं किंभगामि वदामि
 परायते निरर्थकत्वात् मंदभागिनी अल्पभाग्या यतस्तवेयं मतिः किं मया
 क्रियते तत्राह अथेत्यादि अथप्रकरणादसंते यत्र प्रवासिनोपि गृहमायो
 ति ब्रजस्वेति रोषोक्तिः स्वयमेकरणीयं कर्तुं मर्हजानासितेन स्वयैर्यबुद्धे
 व प्रायोगच्छसीत्यभिप्रायः अत्रायं शब्दप्रतीतात्प्रतिदिनोपचीयमानत्वा
 दिह पादसंतकालवैशिष्ट्यादिदानीं तद्गमनेन जीविष्यामीति व्यज्यते
 २० द्वारोपांतेति मित्रं प्रतिनायकस्योक्तिरियं मयि द्वारोपांते स

का० टी०
३० चं०
१५

मीयेनिरंतरे निर्मवधाने तत्संनिहिते सति तया प्रकृतया नायिकया सौंद॥
र्यस्य साराणां श्रीः संपत्तिर्यत्र सौंदर्येण साराणां श्रेष्ठानामिव श्रीः शोभावा
यत्र तथाभूतया ऊरुषु गंगोत्थास्य प्रसार्य परसरेण समासकं सबहुं समासा
दितं स्थापितं अथवा भावे कृतप्रत्ययः तथा च समासं गं प्रापितमित्यर्थः तथा
शिरः संबंधि अंशुकं पुस्तः सुखो परिश्रान्तीतं चले च पले लोचने अथः विप्रे
संचरिते वाचः वचनस्य तत्तनानाविधं प्रसरणं सखीषु प्रवर्तनं निवारितं दो
हने भुजलते संकोचिते आर्जुनमिथः संयोजिते इत्यर्थः अत्र पंचभिर्वाक्या
र्थैरुत्थासनादि चेष्टा वैशिष्ट्यं तत्क्रमेण स्पष्टकालिङ्गन गूढागमनसूर्यास्त
कोत्थादल्लगदित्यपारितोषिका लिंगनानिव्यज्यंते अथ इत्यनेन तत्कृतेशरी
रमितिकार्षमिति केचित् तैश्चानुरक्ता स्मीतिरुद्भूयते तत्र स्पष्टका
लिंगनस्वरूपं ग्रंथमागतयोः प्रीति लिंगयोतनायै मालिङ्गनचतुष्टयम्
स्पष्टकं विडुक्कं पीडितकमित्युपक्रमसंभवा गतायां प्रयोज्यायामन्यापदेशे
न गच्छतो गात्रेण गात्रस्य स्पर्शनं स्पष्टकमिति वात्स्यायनसूत्रे दर्शितम्

राम
१५

हरस्यस्येवप्रियस्यहरात्संगैः स्वांगानेवमेलयित्वास्पृशुर्कनामालिंगनमित्यने
 २१ अतापयेति अश्वरत्रनिमज्जतिश्रुत्रादिवसकंप्रलोकय मापथिकरात्रं
 धशय्यायामावयोनिमहसीतिसंस्कृतं स्वयंदृष्टादयमुक्तिः अजेतिपाठेश्च।
 र्यासाध्वीनविदग्धा निमज्जतिवाडैक्यात्रिसंदेतेनतरजाप्रदृषा तेनशंकारा।
 हितं अत्रततोभिन्नस्थलेअहं अहमेवनान्यसहिताअत्रस्वापबोधपदानुक्ता।
 निद्रारहितंस्वस्यअत्रते दिवसकमितिनिद्रायांकप्रत्ययः तस्यसमागमप्रति
 रूढत्वात् द्वितीयाचारंतसंयोगेदिवसकंवाप्येतर्थाः दिश्रुदपदतिपाठेदिवस
 के प्रलोकयसम्पगवलोकयपथिकरात्रंथेतिचरदस्यगोपनाय पथिकत्वेन
 प्रमाद्विषस्मरणायाम्पतायारात्रंथेनचस्वशय्यापतनप्रसक्तैर्द्योतनात् अ
 न्यथाप्रसक्तनिषेधेरदस्यभंगापत्तेः महेत्यावयोरित्यर्थनिपातः स्वमात्रोपादा
 नेरदस्यप्रकाशापत्तेः तरुणतयास्वशय्यापतनस्यात्मेतानुचितत्वाद्वास्वमात्रो
 ढंकनेपिनदोषः निमहसिशयिष्ठाः शिंसज्जइतिशिंसज्जहि सीतिचपाठे।
 निषीदतिनिषेत्ससीतिसंस्कृतं अत्रग्रहेविद्यमानायासश्वः अतिवृद्धतया।

का० टी०
३० वं०
२०
२०
वा०

वधिरनिश्चयतादियोगारन्यस्मचासत्वादिनेनान्यत्वेऽत्रिः शंकंयवदरेति क
 रूप्रतियायवैशिष्ट्यात्तीयतइतिदिक् २२ इति श्रीमन्नत्सउपाख्यश्रीरामभ
 भट्टात्मजवैद्यनाथकृतायामुदाहरणचंद्रिकायांतीयउल्लासः ३ तालेति
 तदाजायंतेगुणायदातेसहृदयैर्गर्ह्यंते रविकिरणानुगृहीतानिभवंतिकमल
 लानिइतिसंस्कृतं यदातेप्रसिद्धागुणाः सहृदयैर्गर्ह्यंतेतदागुणागुक्कषदेत
 वोजायंतेभवन्तीत्यन्यः दृष्टान्तमाह रवीत्यादिअनुगृहीतानिस्पृष्टानिकमल
 निसुरभीनिआह्लादकानिभवन्ति अत्रातथाभूतेषुकमलेवजातभावोव्यग्नः
 कमलपदलतलालभ्यः इदंचकायप्रदीपगतंपद्यं २२ तामस्मीति अस्मी
 त्वहमर्थे एवंचयतइत्यध्याहृतयतोत्रविदुषामसाधारणज्ञानवतोसमवायः
 एकवाकतापन्नः समुदायस्तिष्ठतितस्मादात्मीयांअप्रतार्यीमतिमास्याय
 अवलंब्यअत्रस्थितिंविधेहि इतिवाक्यस्यत्वामुपदेशार्हंअहमात्तःवाचि
 उपदेशामीत्युपदेशक्रियाकर्मतेनान्वयः आदायेतिपाठेगृहीताग्रवलंब्ये
 तियावत् विदुस्समवायात्मीयशब्दानामाशुपरपराभवपरानभिभावेनीयत्वा

राम
२०

लक्षणाः

वाक्यानि दर्शितं मूलानिर्गमनि एवंतामहमित्यनयो रवशेषोपदेश्यदित
तालं वनीयाजने वचीतस्य चादराणीयत्वमिति केचित्तस्थितिशब्देनापि सा
वधानस्थितिलक्षणा विपक्षच्छिद्रे प्रेक्षितं व्यंग्यमिमांशः २४ उपकृतमिति
तथातद्वद्वयकृतं तत्र तद्विषये किमुच्यते किं वाच्यं बह्वन्तादृक् न शक्यमि
त्यर्थः भवता परं केवलं सजनता प्रथिता प्रकटिता तथाच सौजन्यप्रयु
क्ततावानुपकारो न तत्र प्रत्युपकारलाभाद्युपाधिपुक्त इति भावः हे सखे
तयः यस्मात्सजनता प्रथिता तस्मात् ईदृशमेव सदा विधत्तुर्वचनशब्दो
वर्षाणां शतं व्याप्य सखितं सखिपुक्तं यथा स्यात् तथा आतिष्ठेति मुख्यार्थः
सच प्रकरणादिना बुद्ध्या प्रकारिभावं प्रतिपादितो विपरीतं लक्षयति तद्य
था उपकृतं प्रकृतं सजनता दुर्जनता सविशत्रो मुखितंडुः खितमिति अ
पकाराद्यतिशयो व्यंग्यः एवंविधा प्रकारेपि प्रियवादितात्साधुत्वं वा तत्रोप
कारापकारविवेको नास्तीति वा तदीयकौटिल्यं व्यंग्यमिति केचित् २५
सेयमिति सेयं प्राणोश्चरीमममनसः सकाशात् लोचनगोचनगोचरं

का० टी०
३० वं०
२१
२१

तेति संबंधः सायदनुधानेनेसंतानेनैतावानकालोगमितः गोचरमिति
भावप्रधाननिर्देशाद्गोचरत्वमित्यर्थः पूर्वमनस्येवासीत्अधुनावहिरापि
दृष्टेत्यर्थः कीदृशींशृंगेषुनैकशृंगेसधारसस्यग्रस्तसस्यछटादृष्टिः
परीरंभेणसर्वोगीतासंतापशान्तासौहित्योत्पादनात् दृशोवितिसप्रमीहि
ववचनं शोभनःरूपोद्बोयस्यतयाभूतस्यकर्षरस्यशलाकिकाग्रंजनत
लिका अतिशयितानंददेतत्तात् संपूर्णशोभनेसमृद्धमितिदीपिका श
शरिणीमूर्तिमनीमनोरथस्यश्रीःसंपत्तिः केचित्त मसःशरीरिणीमनो
निर्मितशरीरेत्याहुः परीरंभस्यचरमतेपिप्रधान्यात्प्रागुपादानं २६
इत्यसंभोगमक्ताविप्रलंभमाह देवादिति अघादंतथाअनमवैकवेद्य
समागमसुखयाचपलेश्रायतेदीर्घेनेत्रेयस्यास्तथाभूतया आगमनस
मयेकातरदृष्टिदर्शनात्पुनः स्फूर्तिकत्वेनतन्मात्रप्रकर्षोक्तिःविपुक्तश्च अ
भूवामितिशेषः अविरलानिविडाविलोलाःसर्वादिकसंचारिणीजल
दायत्रैवंभूतः अयंदृश्यमानप्रकर्षः कालःसमयः सएवकालोय

राम
२१

मदिति श्रेष्ठ इति मूलाभेदाध्यवसानं सम्भक्तं प्रतिदिनोपवीयेमानउपागत
अचकाराभ्यातल्पकालतायज्यते अविरलमिरेतरचपलंदुतेयथास्यात
याजलदंददातिसतयेत्यर्थइतिकश्चित् वियदिति मानवीप्रतिसाख्याइ।
यमुक्तिः देसुमेधमानभंगोवशंभावीदयितप्राणामोपेक्षणादिवेकरदि
ते प्राणतिपरेमृद्ःप्राणमशालिनिदयितेतिविशेषसप्रमीप्रेमयात्रेणस्वा
मियात्रेणस्वामियात्रेप्रसीदतद्विषयंप्रसादेकृत्वितन्वयः मानभंगसामग्री
मार वियदित्यादिवियत्प्राकाशंअलयः ममराइवमलिनाश्रुतेग्रंभुग।
भेयेषांतथाभूतामेवायत्रेतिकर्मधारयोत्तरंबद्ग्रीदिः अस्तीतिशेषः सर्व
त्रयोधः अंभुगर्भत्वेनाहृष्टास्यैर्ययज्यते मधुकरकोकिलयोः सहितयोः
कूजितैर्दिशांश्रीः शोभा वर्षासुकोकिलकूजिताभावेपिसुगंध्याभयप्रद
शानार्थसाख्याप्रतारणोक्तिरियमितिकेचित् मधुकरोपवकोकिलाइतिरूप
कंतथाचयथावसंतेकोकिलाकांतिदेतवस्तथेदानींमधुकराइतिभावः
यदाकचनकेचनकोकिलाः प्राहृष्यपिमाद्यंतीतियथाश्रुतमेवसम्भक्तइ।

का० टी०

३० चं०

२२

२२

तिचंडीदासादयः धरणिः भूमिः अभिनवान्नजनायक्राणवकांकेउत्संगेदं
काःपाषाणविदारकामर्मभेदितात् पाषाणप्रायकविनमानभंजकत्वाद्वा
यस्यांसातादृशी अंकनार्थेष्टंइतिवा अभिनवायक्रायत्रपर्वविधोकोम
ध्योयस्यतयाभूतष्टकःपाषाणप्रायकविनस्थानंयस्यांसेतिचक्रवर्तिनः
अभिनवायक्राः अंकश्चिह्नंतथाविधष्टकःपाषाणप्रायदेशोयत्रेतिदीपिका
यां एवंवोर्ध्वमधस्तिर्यक्चोदीपनप्रवृत्त्यातद्रितदृष्टसंचारस्यालाभात्
मानभंगस्यावश्यभाविबंसचित्तंष्टकःपाषाणदाराइतिकोशात् ३८ पा
रिमुदेति मालतीमाधवेतयासस्याइत्युपक्रम्यमाधवस्यमकरदं प्रतिमा
लत्यावस्थावर्णनोक्तिरियं अस्यामालत्याग्रं परिमुदिताकरतलद्वय
मर्दनेनशिथिलीकृतायाम्गालीवालमृनालंतद्वत्गन्धानंश्रंगमित्य
भिप्रायमेकवचनं तथाक्रियासुशरीरधारणामात्रोपयोगिनीषुबद्धीषु
पत्यस्तासुपरिवारस्यसर्वीसार्थस्यप्रायेनाभिरनेकाभिकथमपिअनिर्दे
साअपिबलाकारेणप्रवृत्तिः सकृत्कचिदुपक्रममात्रेअस्याइत्युपज्यते

राम

२२

एवमपि चकारोप्यर्थे कपोलोपिनिः कलंकस्य कलामात्रावाशेषस्य हि
 मांशोऽर्धद्वयलक्ष्मीशोभां कलयति धरियति पांडुताम तात शोभामि
 त्नेनैवमपि न शोभायुतिरतिरिति गम्यते कपोल इत्येकवचनादेक एव ।
 पांडुः सौकुमार्येणाशुसर्वतः पांडिमानुदयात् अपरस्तु अभिनवस्य कारिणो
 यो दंत छेदः छिद्यते इति छेदः कर्माणां च न छिन्नो भागस्तद्वत्कांतः अक्रक
 मिश्रदुग्धवर्णः नूतन करिदंतस्य कोमलत्वेनाशुरक्त संबंधेन तत्प्राभादिति
 चक्रवर्तिनः जात्यभिप्रभायमेकवचने इत्यने केचित् अभिनवोयः करिदं
 त छेद इत्यन्यस्तेन शौक्लाधिक्यात् पांडुताधिक्येन विप्रलंभोक्तृषः तथा
 च कालिरासः सद्यः कृतद्विरददशन छेदगौर सतस्येत्यत्र कर्तनस्य सद्यस्त्व
 मादेत्याहुः २५ इति जातं आगेषराधोयस्मात्प्रमादतस्तथाभूतेन ।
 तत्कृतागसि अतएव प्रयमिप्रीतिपात्रे मानिन्याश्रितः अस्मिन्नाश्रयप्र
 पंचे विचित्रया पारसंताने चतुरं जातमित्यन्यः प्रयंच चातयमेव प्रपं
 चयति इत्यादि इराहृष्टे इति शेषः सप्रम्यर्थे पंचमी इरस्य इत्यर्थ इति

का० टी०

३० चं०

२३

२३

तर्पणमदेशः सर्वेषु सप्रसंगेषु प्रेयसीति संबध्यते उत्सुकं इतो न्यत्र।
वार्यतीति शंकया उत्कं वा सूचकं च शेषशालि आगते समीपं प्राप्ते विवर्तितं
इतः पश्यंत्या ममौत्सुक्यमनेन ज्ञातमितिलज्जयातिर्यक्तं संभाषिणिम्।
इति विकसितं प्रियालापेण दर्शयामास संप्रियाति सम्प्रगतिशयेन सा चिन्ध्या
सुवर्तिश्रुतांश्चरत् अत्र सा धैवस्पर्शमिच्छति कोधात् अतएवापसरं त्याग्य
तव सने किंचेति समुच्चये अंचितभ्रूलतं अंचिताकुटिलीकताभ्रूलतायेन तथाभ्र।
ते कोपाधिकेन सूयोदयात् किं विदित्यर्थे किंचेतीति केचि चरणयोरानतिः प्रणा
मस्तस्य व्यतिकरः संबोधो यस्येति दयितविशेषणं व्यतिकरः समुद्र इति काश्चित्।
वाष्पावुनाश्रुजलेन पूर्णमीक्षणं यस्याभूत् मानभेगेन प्रसादोदयात् अंबुपदं
बाह्व्यसूचनाय ईक्षणपदं गोलकाधिष्ठातृतेजोपरं गोलकस्याश्रुपूर्णतयैव त
त्तत्तत्पचारः चक्षुर्जातमित्यत्र चक्षुःपदं गोलकपरं अतोभेदात् बह्वब्रीहिसंग
तिः मदेशस्तु ईक्षणपदं गोलकपरं चक्षुःपरमित्याह तदपुक्तम् औत्सुक्यविव
लिततविस्फारणादीनां तेजस्य संभवात् वाष्पावुनासंपूर्णसमाप्तं ईक्षणं य।

तत्

राम

२३

न

सौम्यं वयमालोचयामः वाष्पावुर्णीतणादिनिपावस्तुक्ताचित्कः समं जस
 एवेति श्रुत्यमिति नवोदायाग्रभिनवममागमवर्णीनमिदं अत्रलज्जतरति
 लज्जेति श्रुत्यकपदे नवर्णीयावप्रत्ययात्तेनलज्जनैककर्तृत्वेनालो कोति कः
 क्ताप्रत्ययोपपत्तिः तथाचश्रुत्यं निर्जनं वासरदं शयनागारं विलोक्य सार्वा
 निभृतसत्त्वशंकयाविशेषेणाट्टाशयनात् किंचित् नतुसर्वतः निद्राभंगेया
 र्थपरिवर्तनेनसमाधातं शनैर्बलयादिकानिशंकयामंदं व्यायग्रनुरागजि
 तासयानिद्रायाजंमिषं पागतस्यप्राप्तस्य नतुव्याजेननिद्रांसर्वथातदसंभ
 वात् पतुः नतुप्रियस्यग्रपूर्वसमागमेनानुद्भिन्नरहस्यत्वात् तथानिर्वर्णीने
 पिनिद्राजयाजसदिस्मृतादित्यमे मत्वंसुचिरंयावदुद्वैभवंनिवारिष्यनुरा
 गातिशयात् निद्रानिर्वर्णीयार्थंचनिःशेषवर्णीयित्वासचिरंयाजसपागतस्ये
 तिवान्वयः विश्रुतेविश्वासयुक्तेयथास्यात्तथा निद्रायास्त्वातिकृतममात्
 परिचुंब्य परितः कपोलपोर्भात्तेनयनयोश्चुंबयित्वा गंडस्थलींजातपु
 लिकामालोक्यलज्जालज्जवतीअतएव नम्रसुखीवालानवोदत्तेनाप्रोदा

का० टी०
३० चं०
२४
२५

तच्च सर्वैरदस्ममवगतमिति दसता अतएवोद्दिन्नस्यत्वादयवाकालातेपक
लाप्तिर्येणचिरं लजापगमपर्यंतं बुद्धिते सन्वयः सहृदिकमूलधनग्रहणा
यचिरमिति चक्रवर्तिनः अन्वयस्यमित्यनेनोद्दीपनातिशयश्रुंवनयोग्य
ताध्वन्यते वासुगुरुमिति स्रक्चंदनादिसंपत्तिः पत्निरिति पुक्ता नरागिते
विश्रुमिति मनेन चरागातिशयादविमृश्यकारित्वं ध्वन्यते नम्रेत्युक्तं नतना
मितेन लज्जया तथा विद्वलत्वं यथा सुखनमनेष शक्तिरिति व्यन्यते चंदीरा
सस्तु नमिरंतभूतकारितार्थः एवं च नामनैसमानकत्वात् तत्काप्रत्ययो
पपत्तिरित्यादलजाया अनुभावगम्यते पिष्टंगारांगतलाभाय लजापदे
पादानं तेन व्यंग्यतत्कृतप्रकर्षा यद्वा रात् अन्वया व्यंग्यतत्पुष्टाभावध्वनि
तापत्तेरिति अत्र यद्यपि परस्परालंबेन उभयोरपिरती प्रतीयेत अन्वय
रशयनमभयो रुद्दीपनं बालायारत्नरुद्दीपनं नायकनिद्रा अनुभावो म
विनिर्वर्णनचुंबने लजाव्यभिचारिभावः नायकरते रुद्दीपनं नायिकाया
श्रुंवनं हासादिरनुभावः हासव्यंग्योद्घर्षः संचारी तथापि नायकविष

तृक

सम

२४

विष्णोर्नायिका निष्ठाया रतेरुद्रेकश्चर्वणाविषय इति चिंतनीयं भोगावा
 सोबासगृहमिति दारावली ३१ नायिकारब्धसंभोगमुदाहृत्य नायकाबुमुदा
 हरति तमिति यत्तत्पूर्वरक्ताभावेन्नारीपुमान्पश्चात्तदिति तैरिति क्रमदर्श
 नायोदाहरणमिति तत्र पूर्वोदाहरणेनैव तादृशक्रमावगतिमिदं त
 त्रनायिकोक्तं वाया एव प्रथमं वर्णनात्पुरुषानुयोगाच्च न च वैपरीत्ये रसा
 भासत्वेन नायकतया क्रमदर्शनमिति वाच्यम् राकेत्पुदाहरणे स्वयमेव त्वा
 मानशीलां ताडीनेरिति लक्ष्मींशोभांधत्सेधारयसिग्रतो वसकलमने
 हरणात् न केवलं कंचुकया शोभानुत्पत्तिरपि तद्विद्यमानायास्ति रोधानम
 पीत्येव कारण इत्यभिधायिनिवारिनिभाषमाणो एव तस्याः कंचुलिकायाः या
 वीटिकाग्रंथिर्मोचनाय तत्संस्पर्शसति सर्वालज्जया शय्याया उत्पत्तेः समीपे नि
 विष्टानि विदुः संलग्ना भवतीषु स्थितासु पिग्रयमेवं विचेष्टत इति लज्जयस्मि
 तसहितासखीश्रीज न स्य नायिकैव तस्यानेत्रयोरुत्सव उत्कूलतासैव वा
 नायिकप्रियतमत्वेन श्रीज न स्य नेत्रोत्सवः तं दृष्ट्वा हर्षोदयात् तेना

का० टी०

३० वं

२५

२६

नंदितः संजातानंदः आलीजनः सखोजनः अलीकानां मिथ्याभूतानां अको
मया भोजनीयः सारिका पावनीयेत्यादिवचनानामपत्या सोयशास्त्रात्तथाश
नकैर्मदं निर्यातः निर्गत इत्यन्वयः शनैस्त्वमलीकयाचनायिकाया लज्जा
तिशयपरिहास्य चक्रिवर्तिनस्तु शनैस्त्वमस्मत्सवात्पाठोऽः लोपादानात्
अतएवालीजनो विदग्धः समयाजानादित्याहुः प्रियतम इत्यनेनानुपेक्षणी
यत्वं सस्मिते सनेन कंचुलिकापसारणे स्वरसञ्चयजने अत्र मुग्धाती प्रिया
तमश्च परस्पररत्यालंबनविभावौ नायकरतेरुद्दीपनं नयनसौंदर्यो गशो
भादि आभाषणावीटिकास्पर्शचिनुभावौ तयोरभिधायिनी वीटिका संस्पृ
शीति तत्त्वकालतावगुत्ताप्रतीयमान उत्कंठाव्यः संचारी नायकारते।
स्तनायकानुभावेद्दीपनं स्मितादिरनुभावः तद्यंगोदर्यसंचारी प्राधान्येन
तास्यादविषयत्वं नायिकालंबनायानायकनिष्ठरतेरिति पूर्वस्माद्देदः ३२
प्रेमाज्ञा इति मालत्वर्यं शमशानसाधने प्रवृत्तस्य साधवस्याभिलाशोयं।
मुग्धदृशो मालत्याः तास्तामदनुभूतविषोषाश्चेष्टादृग्यापाररूपमयिभ

राम २५

वेष्टुरित्यन्वयः आशंसायां लिङ् कौटुम्भः प्रेम्णास्त्रेदेनयात्रीः स्निग्धाः प्रे
 मयोजकत्वात् प्रेमैवावलोकनादिना प्रकर्षेनीतं प्रणयः तं स्पृशंतीति तदि
 न स्पृशः प्रेमदर्शनादिगतोभावयोजकः कश्चन विशेषः तत्सर्वकोवशीका
 रः प्रणय इति चंदादासः प्रणयः प्रश्रयः सचगर्वादिभयत्वाच्चवमिति च
 क्ववर्तिनः व्यवहारकौशल्यमित्यने वत्सलतेत्यपरे परिचयात् इति व
 शो उक्तादस्थिरतयानिःशेषमुत्सारितगर्वादिपारतंत्र्यः रागस्मादयोया
 सतथाभूताः पविचयातिशयेन रंजनक्षमः प्रणयपवरागः परिचयो
 रहस्यादेरावेदनमिति चंदादासः निसर्गेण स्वभावेन मधुरामनोहराः या
 स आशंसयामनोरथेन कल्पितास्वपि किंपुनरनुभूता सत्तणात् अंतकर
 णस्य मनसः आनंदेदेन सांद्रोचनः लयस्तन्मयोभावः वास्तवकरणस्य च त
 रादेर्व्यापारं विषयग्राहित्वं रुणादीति तथाभूतोभवतीति वाक्यार्थः अ
 त्सुगुणदश इति टक्प्रकर्षोपगमात् प्रेमाद्रादित्यादिविशेषणस्यारम्भा
 च्चेष्टापदेन दृग्वापारलाभः ३३ अन्यत्रेति इति उक्तप्रकारेण अ

का० टी०
उ० वं०
२६
२६

ल्येतराभिः बह्वीभिः कल्पनाभिर्वितर्कणैः कवलिर्तं ग्रंथं व्याप्तमिति यावत्
स्यात्तं मनोयस्यास्तथा भूतावाला निरांतस्य गृहं तस्यांतरे मध्ये निशि निशां
तरे मध्ये निशि निशां नाप्नोतीति संबंधः किं भूतावतः संजातो विवर्तनस्य पा
र्यपरिवर्तनस्य व्यतिकारः समूहो यस्यास्तथा ह्यत्र विवर्तनं उद्भूतपरिवर्त
नंतस्य व्यतिकारः संबंधो यस्यादतिचक्रवर्ती कल्पनाप्रकारमाह अन्यत्रेति
अन्यत्र नापि कांतरगृहे ब्रजति गच्छतीति कथापिका नकापि अलीका कि
मुत गमनमित्यपि शब्दलभ्योर्थः खलु निश्चितं असनायकस्य तादृक
सहृदयिनास्त्रियोमोने कृतिद्वेष्टि तथा च तत्कृतनिवारणमप्यसंभाष्य
मित्यर्थः तर्हि हेतुभावेनागमनमप्यसंभाष्यतत्राह नागप्रेति च स्त्वर्थे
आगतस्तु नैत्यर्थः कारणाभावेपि कार्यमिति विस्मये दहहेति विधेर्देव
स्य कोपश्च न भूतपूर्वः प्रक्रमः आरंभः अत्र हेतुकार्योत्पादरूपः दहहेति
दैन्ये प्रक्रमः विप्रलम्भस्यारंभ इति चक्रवर्ती सहसेति ननु देववशात्त्राग
तस्तत्राह सहसेति सहसा अकस्मात् तथा च विधेर्मया किमडमिति भा

राम
२६

वदति संगमनीयं एषाच श्रुतं तं कृतचित्तोपि देवाच्चायाति यत्प्रियः तदनागमदुः
 त्वार्ताविरहोक्तं वतामते तु पल्लवाणां नायिके तव श्रुतिरहस्यप्रवासादितः एषक
 भावः स्वीकार्यः अन्यथा प्रोषितभक्तकारितोऽस्माभेदोतरत्वा नापत्तेरिति ३४
 सापत्न्यरिति काचित्सावीर्यतां तं सर्वां प्रतिपादयति साबालामुपापत्तुनतपि
 यस्य अपराधकारित्वात् प्रथमापराधस्य अन्योगना संगमरूपस्य समये प्रथमत्वे
 नासत्त्वं द्वितीयादौ च तस्य संभवात्तदुक्तिरित्यने साद्येन सौहार्दं न य उपदेश।
 स्तं विना तदभावात् साद्येन समस्तं तृतीयं तं तथा च सर्वाकारकोपदेशं विनेत्य
 र्थ इत्यने सविभ्रममंगस्य भृङ्गसादेर्यावलना चालनावजोक्तयश्च ताभिः सूच
 नं श्रुत्यान्मानस्य प्रकाशनं नो जानातीत्यन्वयः तर्हि किं करोतीत्यत्राह सखैरित्या
 दि श्रुत्याभिरितुपल्लवोदतीया रोदनं चोपलक्ष्यं तथा चाश्रुभिरुपलक्षितं के
 वलमेव रोदनं करोतीत्यर्थः लोकोक्ता गोपचारिकी वा तृतीयेति दीपिका केवल।
 मेव समुदितो निपात इति चंडीदासः केवलं रोदिते वेत्तु भाभां रोदनायोगरोदना।
 न्ययोगयोर्व्यवहारे लभ्याविति चक्रवर्ती अयोगश्चात्र विरामः अन्यत्वं हेतुत्वं

का० टी०

३० चं० ग०

२५

२७

गवलादिना रुदिरश्च अविमोचनरतिधातुन सारादेव गतार्थस्यापदस्य विशेष
षणादां नायोपादानं तदाह स्वच्छेति निर्मलैः शुद्धयो निर्मलयोः कपोलयोर्मूलंगा
लितैः अंजनपत्ररचनयोः स्थागादश्च कपोलयोः स्वच्छतेति चक्रवर्ती अश्रुबाहुः
ल्येन तयो र्षमांसेति दीपिकाकारः उत्तानशयनान्मूले गलने लुवलो लाल
कैरिति रूपकं लुवंतो विप्रकीर्णलोला अंचला ये शिलकाः केशाः तद्रूपैस्स
त्वात् लुवलो लोदकैरिति पाठे लुवन भूमौ पतत् लोलोदकं स्रोतो येषां तैरि
त्यर्थः कीदृशी बालापतिदर्शनेन लज्जया परितः अस्तेति नेनेत्रोत्पलेयया तथा
भूता आरुणपादुत्यलारोपः केचित्तु अस्मभिरलकैश्च पर्यस्तेषां प्रेक्षानेवानेत्रो
त्पलेयस्यादत्यर्थमाहुः तत्र शब्दस्वारस्यसंभंगाच्चापरो दोष इति प्रस्थानमिति
प्रोष्यतिका स्वजीवं संबोधो संबधेवदति हे प्रिय प्रीतिपात्र जीवितप्रियतमे याते ग
ल्लं निश्चितं संजातनिश्चयं चे तोयस्य तथा भूते सति न त गंत गंतं सुयते सर्वं अर्थात्
वसुहृदः समं सह प्रस्थिताः प्रचलिताः तथा च तवापि गंत्ये सति गमनावश्यं भा
वे सति कृत्य लुवो बहुलमित्यवश्यायेत्यप्रत्ययः सहदां सार्थः समूहः कि

राम

२६

मुक्तस्य ज्ञते त्वयापि गंतव्यमिति भावः केके प्रस्थितास्तत्राह प्रस्थानमि
 त्यादि बल्यैः कंकौः प्रस्थानं कृतं प्रियगमनं अवगजनिर्वाणं नस्व।
 स्थानं च्युतेः प्रीतिपात्रैर्मित्रैः प्रियस्वनायकस्य वा मित्रभूतैरिति वचनादि।
 विपरिणामेन सर्वेषु तृतीयांतेषु योज्यं तत्प्रियासन्निधानान्वयव्यातिरेका
 नविधायितया अस्माकमपि हृदयस्थत्वेन प्रियसात्वत्वमिति चक्रवर्ती अ
 स्मैरस्मभिरजसं निरंशं संपात्वात् गतं स्थानान्निर्गतं अस्माधैर्यथा क्षणम
 पि नासितं स्थितं चित्तेन गतं पुरः पूर्वमेव व्यवसितं अद्युक्तेन गतं तेन समा
 मित्यनेनाविरोधः प्रियेति संबोधनेनैव त्वयापि त्यक्तं मुचितमिति व्यज्यते।
 प्रियाणां सह दां सार्थः प्रियस्ववासहदां सार्थं इत्यर्थकमेकं पदमिति केचित्
 प्रियसत्त्वेरिति विशिष्यात् विशेषणमत्यंतप्रियत्वप्रतिपादनाय तच्च जीवि
 तनाशक दुःखो प्रस्थितादप्यसौ गमात् किंचिदुःखोपशमेन जीवितरक्षकर
 त्वात् उवातिशयेन तागादेत्याहुः सार्थं शब्दश्च यद्यपि संख्यसार्थो तु जंतु
 भिरित्यमरोक्तेर्जंतुसमूह एव प्रयुज्यमानो दृष्टो नाचेतनसमूहे तथापि।

का० टी०
३० चं०
२२

प्रकृते चैतन्यारोपात्संगमनीयः ३६ त्वामिति मेवदृते कवेरशापप्रति।
बद्धप्रियासविधगमनस्य दाम्यमेव दाराप्रियाप्रतिसंदेशोक्तिरियं प्रणयेण
कृपितं मानवतीत्वां धातुरगैरैरकादिरक्तधातुभिः शिलायामालिख्य
त्मानं तेन वचरणयोः पतितं प्रणतं कर्तव्यावदिक्कामितावत्सुद्ररूपवितैः
प्रहृष्टैरसौर्वाष्यैर्मदृष्टिदर्शनं चाल्पतेन प्राभवतीत्यन्वयः अर्थीतरं न्य।
सति क्रूरइति अतस्तस्मिन् अपि आलेख्येपिनो आवयोः संगमं क्रूरः श्रेयो
विचटने जागरूकः कृतान्तो दैवमेव कृतान्तो यमः न सदृते किमु तसाक्षात्
इत्यर्थः अत्र कोपे रक्तिमो दया द्यातुरगैरित्युक्तं भूमि शयनाच्च शिलाया
मिति पक्षजातीयमेव कवर्णलाभायेति केचित् कविनचित्तत्वादित्यमे
अत्र कथंचिलि वितायामाकृतौ पादपतनारंभे तत्कालीनतदीयविलास
विशेषानुस्मरणमुदीपितशोकावेशवशात्प्रहृष्टैरस्त्रभिर्दर्शनविवात
दाराविघ्नः क्रियतइति सर्वतंत्रविदो वाचस्पतिमिश्राः आधुनिकाल।
लिखनमपि इच्छाविषय एव न तन्निर्बृहमित्यनेति मन्यंते यद्यप्यत्र प्र

राम
२२

बंधालोचनयोन्मादपवप्राधाम्येन प्रतीयते तथापि तदलोचने नोन्मादा
 वभास इत्यभिप्रेत्य रसधनित्वेनोदाहृतं कृतांतायमसिद्धोतदैवाकृश।
 लकर्मस्वितिकोशः ३७ आकृचेति विस्तुशर्माणामुपहसतः क
 सचिदक्तिरियम् इतीत्युपलक्षणार्थकदतीयांतं विस्तुशर्माकश्चि
 द्विप्रः आकृचेत्यादिह तोहमित्येतै नवाको नोपलक्षितं रोदितीत्यन्यः
 वाकार्यस्तवेश्याश्चुचिं छिष्टादिनोपहतं याणिमाकृच्य संकृचिता ग्रं
 त्वामुष्टीकृत्येति यावत् मंत्रहतानामंभसां एषतै विंदुभि प्रतिपदं प्रतिह
 तां पवित्वे मम मृभि ता रौ दीर्घस्य रौ यत्र प्रथितो विस्तारितः परितिशब्दश्च
 यत्र तथा प्रहारमादात् दत्तवृत्तीहादिति विदेह तो नष्टो ह मिति प्रतिपदं प्र
 तवेयवमिति केचित् प्रतिपदं प्रतिमंत्रपदं तथा चैकेन मंत्रपदेन संस्कृ
 तै एषतैः पवित्रहृत्पर्यङ्ग इति चंडीदामः परितः एकमिति पाठे प्रहितं प्र
 तिप्रंथकं लालायति इति व्याचक्षते यत्तत्तारस्वरं यथा स्यात्तथा रो
 दितीति व्याख्यातं तदयुक्तम् इतो ह मितं तस्य रोदकं हि वाक्यम् ।

का० टी०
९० चं०
२५
२५

नकरणात्तदंतर्गतस्यान्यवत्कवाकार्येरोदनेविशेषणसमर्पकत्वा ।
 संभवादिति उर समातरिति राजपत्न्यां मृतायां तत्परिजनविलापव
 तीनमिति इत्येव तत्प्रकाशः पुरेभावानामंगनानांगिरः चित्रस्थानपिशा
 लेत्यगतापि रोदयंति भित्तीरपि शतधाः शतखंडाः कुर्वन्ति किंपुनः सचे
 तनानित्यन्वयः किंभूताः उच्चैः कंदनात् चर्चरस्वराश्रिताः अमाहा च वा
 इत्याद्यमधेन गले रुद्धा विच्छिन्नाश्चेति कर्मधारयोत्तरं पुनः करुणा
 इत्यनेन कर्मधारयः करुणाः सस्त्रेराः कातर्यसूचिका वा नातो रस
 स्पशब्दवाच्यतादोषः किंरूपागिर इत्यपेक्षायामेव रूपानुकरणं पूर्वोद्धे
 तदर्थस्तदा इति विषादे भोमानः कुत्र गंतव्येति तस्मिन् संजातत्वशसि ।
 येनास्मानपि नापेक्षितवती त्वरितासीति पाठे इति गतासीत्यर्थः ।
 किमिदं आकस्मिकोत्पातरूपं सारतिथिगर्थे देवताः धिक् नानोपचा
 ररूपास्तुतिनतिभिरप्यरत्नानां आशिषः अर्घ्यादानादितर्पितद्विजानां
 क कुत्र गता इति शेषः तावदपि विफल इति भावः प्राणानधिक त

राम
२५

दभावेपि स्थिरत्वात् तेन वांगेषु सक्रमारेषु अशनिर्वर्जं तद्रूपोद्भूतवदः य
 एव ग्राह्यमिति स्मर्यते सपतितः स्वयमेव सचैतनैरेतेष्वंगेषु पातयितुम् ।
 शक्यत्वात् यद्वा पतितोऽशनिरेति भिन्नवाक्यं वज्रपातपवायेयत्तव वि
 पत्तिरिति दृशौ नेत्रे दग्धे इति विशिष्योपादानं रमणीयतां निशयेन न ।
 दग्धेऽऽवाधिकात् यद्वा स्मावदृशौ दग्धे इति अशुभदर्शित्वात् लो ।
 कोकोक्तादृष्ट्यं च ॥ कृतमिति वेणीसंवरणोद्गोपावधानेतरम
 र्जनादीन् प्रतिश्रुत्या म्रउक्तिरियं मिदं गुरोः द्रोणावद्वृत्तपातकर्मव
 गरुपातकं महापातकं अविवेकान्मनुजहपैः पशुभिरुदायुधैरुद्यता
 स्त्रैरतपवनिर्मर्यादैर्मर्यादाशून्यैर्भवद्भिर्जनाद्यैः कृतमनुमेतदृष्ट्वा
 तेषां स भीमकिरीटिनां भीमसेनार्जनसरितानां भवतां नरकस्पदैस्तवि
 शेषस्वरिपुण्णश्रीकृष्णेन सार्द्धे अस्त्रोद्गोमांसैः रुधिरवसासैः अयमे
 व त्वनावर्ती अहमननम्यमहायः दिशं लक्षणाया जदेवतानां बलि
 पूजोपहारं करोमीत्यवयः पूर्वदंडक्रमेण कृतमित्यभिधापानंतरं

का० टी०
३० चं०
३०
३०

क्रोधात्क्रमविस्मृतानुमंतः प्रागणयानपशुभिरित्यनेन बलिरानयोग
ताध्वन्यतेसाईमिति संबंधिनि साहित्यं नतकर्तरीति बाध्यं तदा इति हनु ४०
मात्राटके दत्तं रावणपुत्रस्येद्वजितउपमुक्तिः भोजात्पापराक्रमेण च।
तदानीं चादरयोवानराः एतेदृशमानदुरवस्थाः ययमिति षोषः संज्ञा
मेविजहतस्य जनेति संबंधः एतेद्यागतेग्रथीन्मयीति वार्थः एतेतदडाइ।
तिस्रजानो ह्येव इति चक्रवर्ती एते इयंत इति कश्चित् भयत्यागे हेतुमाह
तस्मादि यतः तस्मिन् चर्णीतः शक्रादृष्टेभ्यो रावतस्य ऊं भोयैस्तादृशा
ग्रामीसायकाः बाणाशुष्मदेहेषु निःपतंतः पतमानानतुपात्यमानाः प
रं केवलं लज्जां दधति धारयंति नतत्कर्षं तदकार्यकरणात् लज्जिता इव
नमामानंदयंतीत्यर्थः स्वलज्जया बाणेषु समारोपात् लज्जामर्थीन्मदी
यंदधति पुंसंतीत्यर्थ इति दीपिकायां तथा च देवाद्याणां तेपिमदनदे
श्वत्या इयंत्यजनेत्यर्थः केचित् निष्पंतो मच्चापात्रिर्गुहंतो युष्मदेहेषु त. राम
अर्थीत्यर्ति तं परं लज्जां दधति नतुपातो भिस्त्राव्यौरुषं चेत्यर्थः नतु। ३०

पातामिसुख्यपारुषं चेत्तर्थाः नतनिष्पत्तं तदस्य पतं तदस्यार्थः निष्पत्तनस्य
 पतनरूपत्वाभावादित्याहुः अन्येतसमीष्यामिप्रायेण पतं तदिति वर्तमाननिदे
 शः एवंपतिष्यमाणान्नस्यार्थश्चाहुः अपरेतदेदरयदतिविशिष्यहनुमदा।
 दीन्संबोध युष्मदित्यादिवाक्यं तदमात्रसंबोधनेन च पूर्ववाक्यमिति यो।
 जयंति लक्ष्मणं प्रत्याह सौमित्र इति समिञ्जयापुत्रत्वेति च बुद्ध्याद्यमादि
 रभ्येत्यर्थः हेतुमाह पात्रमित्यादि द्वियस्मात्संरुपां क्रोधानां पात्रं विषयो ना
 सितमभवसि तर्हि किमर्थमुद्यत्राह नन्वहमित्यादि अहंमेव ज्ञातः प्रसिद्धना
 मानत इदं जितं तत्तस्याप्यनुत्कर्षत्वात् रामं अन्येषामि कीदृक्पराक्रम
 शील इति मार्गयामि हेतुमर्थं विषोषात्माह किंचिदिति किंचित्संभवे
 षकोधः स एव लीलाक्रीडातयानियमितो बद्धो वशीकृतो वा जलनिधिर्ये
 न तथाभूतं क्वचिद्भंगेति पाठः सम्यगेव किंचिदित्यन्वेषणक्रियाविशे
 षणं तेन सोपिनताह गन्वेषणपात्रमिति भाव इति केचित् अन्येतसेनाप्र।
 वर्तिनो रामस्यान्वेषणानुपपत्तिः राममनुलक्षीकृत्य परोर्हयामीत्यर्थः।

का० पी०
३० वं०
३१
३)

मातुः गर्वातिशयादिकस्य न मेतदित्यन्ये अत्र सौमित्रे इति मातुः संबोधोक्ती
तेनान्नवीर्यत्वं घोष्यते रुषामिति बद्धवचनेन तदतिशय इति बोध्यम् ४२ श्री।
वाभंगेति शाकं तले स्मरुन नायथा वितरयस्व राज्ञः सतं प्रतिश्रयं पुनरिदा
नीमपीत्युपक्रमोक्तिरियम् पश्येत्स्यवाक्यार्थः कर्मसच इदानीमप्ययं पु
रोदृश्यमानो रगः पुनः उदग्रस्ततात् उत्कटोष्णालत्वात् वियतिशयाकाशे
बद्धतरं अधिकं प्रयाति उर्वी भूमौ लोका मल्यं प्रयाति किं भूतः अत्र पश्चात्पत
ति धावति स्य दने रथे श्रीवाभंगेन वक्त्री भावेनाभिरामं यथा स्यात्तथा मद्ग्वारं
वारंगम्य देशदर्शनेन विच्छेदात् बद्धदृष्टिर्दत्तदृष्टिः शरपतनभयाद्भयसा
म्यले न पश्चाद्देन अपराद्देन अपरस्याद्देन पश्चाद्भावो वक्तव्य इति वार्तिका।
नुसारात् पूर्वकायं प्रविष्टः प्रवेष्टुमारुहः आदिकर्मणिक्तः स्थूलसूक्ष्म
शेकयं प्रवेश इत्यप्रतिबंधानात् भयातिशयसूचने तथा अर्थावलीढैर।
ईमस्मितैः अमेण विवृतात् प्रसारितान्मुखात् भ्रंशिभिः पतद्भिर्देवात् न
तुपानितैः कीर्णव्याघ्रवर्त्ममार्गाय स्य तथा भूत इति वियतिराज्ञः स्वाम्नां

राम
३१

लै

भावात्वरतरंभमौतत्सर्वतःसोकमिति केचित्त्वत्यर्थेति अत्रपरसाह
यमेवस्यायीभावइतिनशब्दाच्चादौषः ४२ उक्ततेति मालतीमाध
वेश्मशानवर्गानं प्रेतेपुरंकःरूपानोदरिद्वनित्यावत् अविग्रमनाकुलं
यथास्यात्तथाभोजनसमाप्तिभयात् शनैरितित्यावत् कृत्तिचर्मउक्तयो
क्तप्रथमंअतिभक्तयतिअथानंतरंष्टुनामदताउद्धेयेनउद्धततया
भूयांसिमांसानिजगन्धाभक्तयित्वाअंकस्यात्करंकात्मस्तकात् अस्मिंसं
स्पस्यपुटगतमपिगंभीरविशमभागगतमपिक्रयंमांसंअतीतिसंबंधः
तेनक्वाप्रथमाद्यशब्दानांनसंगतिः दृष्टत्सेधरनिपाठेपिसपकार्यः करं
कःशवशरीरमिति केचित् कीदृशानिमांसानि अंसौस्कंधौस्मिक ३
रूमूलकटिसंधिदृष्टभागः पिंडाजंबोर्ध्वभागः पिंडेतिपाठेतदाकारत्वात्
एवयूवेषुसलभानितथाउग्रस्त्रीत्रःएतिर्दुर्गंधोयेषांतानि कीदृक्ये
तरंकःशार्तःक्षत्पीडितःभीतइतिचक्रवर्ती परितःअस्तेतिनेनेत्रेये
नसःवलवतिशाचांतरेणापहरणाशंकया दैव्यात्स्पुटगतमो

मादिष्वव५

का० टी०

३० चं०

३२

३२ न०

साकर्षणायवाप्रकृतितादृशनादंतायेनसः अत्रोक्तलोक्तयेति वीक्षया
कालतेपात्तमएकदासर्वचर्मसाजयितुंनशक्नोति किंचिक्किंचिनयाविधा
यत्तद्भूतापरभागवत्कृतातीतिलभ्यते एवंयावत्कृतिसत्त्वंतावदुक्तंनमि
त्यपि ४३ चित्रमिति इयंकिलवामनमुद्रिष्यबलेरुक्तिः अत्रचित्रादिश
ब्दादिभंगिभेदेनस्वसमभिवाद्यतपरार्थस्यलोकोत्तरताप्रतिपादिका नतवि
स्मयार्थाः तस्यात्रस्यापित्वेनवाच्यतादोषापत्तेः तथाचमहान्महात्म्यशी
लपद्मपुरुषः चित्रंलोकोत्तरंस्त्वद्वतिसंबंधः माहात्म्यविशिष्टेअनितस्या
पिलोकोत्तरत्वस्यविशेषणोमात्म्यपर्यवसानंउक्तदःपंडितइत्यादिवत् । ३२
वतावतारइति अत्राप्येषइतिमध्यमागमायेनसंबध्यते अवतारःसदा।
चारप्रवर्तकः अत्रापिवतशब्दार्थस्यएवंवदन्वयः वतेतिद्वयेश्चाचार्यावे
तिदीपिकायां अविकारइतिपादेविकाराभावइत्यर्थः एषादृष्टमानाकां
तिःकनक्वापीतिभंग्यंतरेणलोकोत्तरेत्युक्तंभवति भंगिःगमनोपवेशन
दर्शनादिगतप्रकारविशेषः अभिनवैवअएवैव वैलक्षण्यगतमात्यति

३२

कत्वमेवकारणः धैर्यं विरोधिसदस्रसंपातेष्वचलचित्तं अहौलौकिकः
 प्रभावः सामर्थ्यं सकलवशीकाररूपं कापि अनिर्वाच्या आकृतिः अवयव
 संस्थाने एष सर्गः निर्माणं नूतनः प्रसिद्धस्त्रनिर्मितविलक्षण इत्यर्थः
 ५४ अहौवेति अदिः सर्पः दृषत्तशिला लोष्टं मत्तवंदः स्त्रोणं स्त्री समूहः
 द्वयोर्द्वयोः प्रत्येकं वा शब्दस्तत्प्राप्त्यर्थः अदिहाराघोः समादृष्टमुपादे
 यमिदमनपादेयमिति वैषम्यरहिता दृक् दृष्टिर्दृश्यं भूतस्येत्यर्थः जगत्
 तौमिथ्यात्वेन रागद्वेषयोरभावात् एवं च यथा अतिरनिष्टापादकत्वेनान
 पादेयस्तथा राशौ पीतिसाम्येति दृष्टिरिति व्याख्यानमनादेयं क्वचिदमेथे
 पूर्णकारणेण मदि वसायां त्विति वा शब्दानुषंगेन बोध्यं अन्यथा समदृष्टि
 त्वासंगतेः प्रत्ययतः अनर्थकं वदतः शब्दमात्रस्य स्त्रप्रतिपादकत्वात्
 योजनाभावाच्च शिवेति शब्दोच्चारणस्य प्रत्यापत्त्यर्थं यांतीति पाठे क्वचि
 दित्यत्र कदेति पाठः तेन कदा कस्यै विभाषेति भविष्यदर्थे लक्ष्यं य
 इति चंडीदासादयः वस्तुतस्तथा पाठेपि कदेति पाठकल्पनम

नर्थकम् जीवन्मुक्तेन विद्यमानायाः स्ववस्थायामपरां शीघ्रप्राप्तिरिति बो
ध्यम् ४५ कंठकोतोति हे ईश ते तं कंठस्य कोतो एकदेशे विनिविष्टं संलग्नं
कालकूटं विषमपि मे मम हाग्रमृतं उत्तमममृतं अतिप्रियत्वात् उपात्तम्
मपि मूर्च्छाधृतमपि अमृतं चंद्रकलारूपं यदि भवदृष्टपुष्पः भेदनं हतिरवस्थि
तिर्यस्य तथा भूतं भेदेनावभासमानमिति यावत् तदा मे मद्यं न रोचते अ
न्यस्य यथा तथा स्तु मम तु न रुचि विषय इत्यर्थः भवदृष्टपुष्पो भेदो यत्र वपुर्भि
चंत हतीति वा तथा चानन्यगामितेन कालकूटस्य प्रियत्वं अतमृतेन चा
मृतस्याप्रियत्वमिति भावः उपात्तं पीतमप्यमृतमिति कश्चित् हतिपदं
व्याप्य परं पंच भवदृष्टपुर्भेदव्याप्यमित्यर्थः ईषवपुः संवदस्यान्यत्र सतो
द्यि प्रीतिपात्रोचित्यादिति केचित् हृत्य चमिति माद्येनारदं प्रति श्रीकृष्ण
स्योक्तिरियम् भवदीयस्य भवत्संबन्धि नो यस्य कस्या किं पुनर्भवतः दर्शनं
कर्तुं शरीरभाजां शरीरधारिणां मादृशां कालत्रितयेऽपि वर्तमानादिका
लत्रितयेऽपि वर्तमानादिकालत्रयेऽपि योग्यतां चर्यादिष्टलाभस्य तत्सं

पादकगणवत्तत्त्वाद्यनक्ति सूचयतीत्यर्थः कथमित्याकांक्षायादहर
तीतिपादि यतः संप्रतिवर्तमानकालेश्चत्वापंदरतिनाशयति एषतः
आगमिष्यतः प्रभस्यश्रेयः साधनस्यहेतुसंपादकं दर्शनस्यादृष्ट
राश्रेयः साधनत्वादृष्टस्यचदृष्टस्यसामग्रीसंपादकत्वेनश्रेयः साधनत्वा
त् भाविनितश्रेयः साधकादृष्टसंपत्तिः भूतेतुतथाविधंसंस्कृतमिति।
सूचनंचाद्ययोजनकत्वाद्यश्रुत्ययाश्चजन्यतयेतिबोधम् चक्रवर्ति
नस्तु योगितांपुण्यवतामितिवाचतः तत्रातिसमीचीनं वर्तमानका
लेतदसंभवात् भाविश्रुभहेतुभूतदर्शनजन्यादृष्टवत्तयाप्रकारांतरेण
वातदंगीकारेच हरत्यचंसंप्रतीत्यस्यतदप्रतिपादकत्वेनासंगतत्वापत्ते
रिति ५७ जानइति विद्युक्तस्यसावायंप्रतीत्यसुक्तिः हेभ्रातः अयम
पास्यप्रेषियतमाकोपेनपराश्रुतीसतीपाणिनाहस्तेनमामासंस्थशेषा
रुदतीरोदनंऊर्वतीगंतंप्रहृतादृष्टा ततस्तान्दृग्दर्शिनोत्तरंअहंयावत्पि
यांपरिरभ्यान्विग्यचादृकानांप्रियवाक्यानांशतैनीश्वसयामि अन्

का० टी०
३० चे०
३४
३)

नयामियावत् जानेनिश्चिनोमिशवेनवंचकेनविधिनादैवेननिद्रयादरि
द्रोरहितोनिद्रादरिद्रः अतथाभूतेपितथाकृतः अतएवविधिर्दृष्टविधा
यकः जानेशवेनेत्यनेननिर्णीतापकारित्वेनासूयाप्रकर्षः नोयावदिति।
लोकोक्तिः नोस्माकंप्रियेतिवासंबंधः अन्येत जानास्मरामिस्मृतैवक
थयामिनत्वासायं मामासंस्मृशेतिपाणिनासूचयत्वेतिशेषः कोपेणभा
षणात्यागात् रुदतीदृष्टततो गतं प्रवृत्तादृष्टेननघेगदतिव्यावृक्तः थट
स्ममदति वारयोषितंप्रतिक्स्पचित्कामुकस्पचाहक्तिरियम् हेवामा
ति वामंसुंदरंजितेंद्रियाणामपिवशीकरणादिरुद्धं चातियस्यास्तथावि
धैतंकंपुरुषंस्त्वमेयंविनात्तामपिनरमसेनक्रीडसिदृष्यसीतियावत्
तथायंस्वगयमिश्रिष्यसिकोसौराः संप्राप्यमत्तोयस्यस्तत्कल्पा
न्नेषणाचपस्वर्गफलकत्वात् तस्यमुविपुरतः प्राणान् विलेभेदत्त
वान् अर्थान्नानांतरे देशशिसुखेचंद्राननेयंबलादालिंगमिसकः सु
लयेप्रोभनप्रदाधिष्ठितेलयेजातउत्पन्नः हेमदनस्यनगरिराजा।

राम
३४

निश्चयेवमदनस्यवैभवात् यंतध्यायसितस्यकस्यैषात्वत्कर्तृकधानर
 पातपः श्रीतपः संपत्तिरित्यर्थः अत्रशशिसुवीत्यनेनबलादालिंगन
 स्युक्ततायज्यतेशशिनाप्यंगीकृतशशापरित्यागात् नगरीत्वारो
 पेणानेकविषयकमदनाश्रयत्वसूचनंतस्याश्रनेकाश्रयत्वभावत्वात्
 ४५ राकेति सातामुद्रिण्यावणोक्तिरियम् सासीताराकायांश्विंदु
 चंद्रायां ह्रीर्णिमायांयः सधाकरश्चंद्रस्तदन्तर्विद्यस्यास्तथाविधा एवंत
 रलेचंचलेश्रायतेदीर्घेअक्षिणीयस्यास्तथाभूता स्मृसीषत्प्रकारंयौ
 बनेयौवनमितियावत् तेनतरंगितास्तरंगवदुत्तरोत्तरंभशीलावि
 भ्रमायेषुतथाविधानंगानियस्यास्तथाभूतेतिदर्शनक्रमेणामुखादि
 गतप्रकर्षविभावनं ततस्मादुक्तंसौंदर्यातिशयेनानुपेक्षत्वात् किं
 करोमितलाभायेतिशेषः तथासहमैत्रीक्रियतांतत्राहविदधरति अत्र
 अस्यांसीतायांमैत्रीकथंकेनोपायेनविदधेकरोमि तदुपायोपिनप्रतिभा
 तीत्यर्थः ननुसैवत्वांस्वीकुर्यात्तत्राह तदिदमित्यास्वीकृतिर्ममायमिति

का० टी०
उ० चं०

३५

३५

बुद्धिविषयीकरणंतस्य व्यतिकरे संबंधे उपायो हेतुः कइवकः संभाव्यत इत्य
र्थः स्वीकृतिः स्वाधीनीकरणंतस्य व्यतिकरः ससदा तनत्व रूपेणैव पुनः पुनः
मिति चंडीदासः विशिष्टोत्तिकरः अभावस्तस्मिन्सति कउपायस्तथा च तत्स्वी
कृतिरेवोपायो नान्य इत्यन्ये विभ्रमास्येति पाठे तथा विधमास्येति पाठ इत्यर्थः
स्यादिति पाठे कउपायः स्यादित्यन्वयः ५० तस्या इति विंदितायाः स्वनायि
कायाः कोपंतर्हतिवर्तांतं वयस्य प्रतिकययतो धृष्टनायकस्येयमुक्तिः
तस्याः सपत्न्याः असूयातिशयान्नामात्रिदेशः सांद्रं च नं श्रीविंदादिविलेपनं
यत्र तथा मृतस्य स्तनतटस्य समीपसमस्थानस्य तत्पर्यंतगामी अतएव
प्रकृष्टोयः श्लेषः परिंभस्तेन या मुद्रा स्तनाकारं विलेपनमयं चिह्नं ते
नां कितं चिह्नितं तदीयत्वेन ज्ञापितमित्यर्थः वत्तश्चरणयोरानतेः प्रणा
मस्यो व्यतिकरः संबंधः पौनः पुन्यवातद्याजेन कलेन किं किमिति गो
पायति आछाद्यते इत्यर्थात् नायिकाया उक्ते सति मया कृतं तत् मुद्रां क
णमित्यदीर्योक्तात् मुद्रां कणं संप्रमाहं विलोपयितुं सा सह सा अत्र

सौधैवरभसेनतरयाश्चाष्टिष्टाशालिगिता तत्सखवशात्तुशालिगनाने
 दणारवशपातन्यातत् मुद्रांकितत्वंविस्मृतंवेत्यन्वयः चकारेणाश्लिग
 नविस्मृत्योरेककालताद्योत्यते ५१ एकस्मिन्निति अमरुक्वेरुक्तिः
 एकस्मिन्नशयनेशय्यायाविपक्षभूतारमणीसपत्नीतस्यानाममात्र
 स्पृष्टेप्रदणोर्थात्रायकेनकृतैसतिसद्यस्तत्कालमेवकोपेनपराङ्मु
 ख्ययास्यात्तथाप्यपितयातिवन्नयामुग्धयास्वस्याधैर्यमजानंत्पाक।
 यावित् चाहनिप्रियभाषणानि कुर्वन्नपिप्रियतमः आवेगात्कोपसं।
 अमादवधीरितः अतएवज्ञातः तस्मीशालापरहितः स्थितः प्रसादता
 नायावहितोनतनिदितः तत्तत्तः तस्मीस्थितिसमयेसुप्रदवप्रार्थना
 पराङ्मुखोमाभूदित्योत्सकेनअमंदअतिशयितेवलितवकीकृता।
 ग्रीवायत्रतद्यथास्यात्तथापुनर्वीक्षितः वीक्षणानंतरंवीक्षितः वारंवार
 मित्यर्थः आवेशादितिपावेकोपावेशादित्यर्थः तत्तत्तदितिपावेत
 स्मीभावतणाननारमेवेत्यर्थः ५२ लोपेवापंचमीतत्तत्तत्तत्तत्तद

का० टी०
उ० च०
३६
मानो०

र्थः ५२ उत्सिक्तस्येति सीतामालिङ्गतस्तद्वाच्यतो वारामस्य भार्गवाग
मेपरामर्षोयंत पञ्चपराक्रमश्चतयोर्निधेः स्थानभूतस्य धर्मपुद्गेभयवी
रस्येत्यर्थः अतएवोत्सिक्तस्य व्यातस्यटप्नस्यवा अर्थात्परपुत्रामस्य
भ्यागमादागमनादेकतः एकस्यादिसतः परपुत्रामस्य संगेवाप्रियताप्रेम
चवीरस्य २ भसौदृषस्तस्योत्कालादेकः वीरोचितकौतकोदेक इत्यर्थः
सचपतौ द्वौ अपि मां कर्षतः अचचकार हयंदयोस्तुल्यप्राधान्यसूचना
य अन्यतो अन्यस्यादिशिष्योऽनुभयभावोपनीतो वा वैदेहीपरिरंभ
अविदेहोजनकः स एव विगतदेहः कामस्तस्य पुत्री विजये सहायत्वा
त तस्याः परिभ्रष्टा श्लेषश्च मां रुगादिमुनिपार्श्वगमने इति वभातीत्य
र्थः चकारः पूर्वोक्ताभ्यां तुल्यत्वस्य तुल्यकालत्वस्य च संधिरूपस्य तु
चनाय एकस्य परिरंभस्य सत्संगप्रेमोत्साहाम्भ्यां तुल्यत्वसंपादकं वि
शेषणमाह मुद्गरित्यादि मुद्गवीरं वारं चैतन्मज्जानेग्रमीलयन् दूरि
चंदनं चंदनभेद इंदुश्चतद्वत् शिशिरः शीतलं श्चासौ त्रिगुणः प्रेमसं

यम
३६

ये५

वलितः अतएवरुणदीप्त्युक्तं स्मिन्नेनयुद्धनिवर्तनातस्पर्शइतिपाठेन
थाविधः स्पर्शोयत्रेत्यर्थः अतएवानंदजनकः अत्रमुनावत्पादरणी
यत्वज्ञानजन्यत्वरविशेषपूर्वीर्द्दगम्पः दृष्टस्तजराईगम्पइति ५३
काकार्यमिति शुक्रकन्यादेवयानीदृष्टवतोराजोययातेरियमुक्तिः अ
कर्मज्ञास्नानकन्यायामासक्तिरुपेक्षशशोलक्ष्मचिह्नं यस्यचंद्रस्यकुलं
चक्रद्वयेनसदानवस्थानप्रतिपादनैनात्यंतानौचित्यप्रकाश्यते भूयोपि
सूक्तवितर्कोपमर्देनौत्सुक्यं अपिनासंभावेनोत्तटतासूच्यते नौस्मार्कश्च
तंशास्त्रस्यअवगां दोषाणां प्रमादावेशादीनां प्रशमायचात्यंतिकनाशये
तिमतौत्सुक्यबाधः अरोशाश्चर्यकोपिसुखंअर्थान्तस्याकांतकमनीया
मितिवाधेनस्मरणं अपगतंकल्मषेडुश्चरितंयेभ्यस्तादृशाः कृतेमहात्म
भिचारितेधीर्येयेषांतेतथाभूताः सत्पुरुषाः किंवत्पंतीतिनिंदाशंकया
पूर्वोपमर्दः स्वप्नेपिअश्रुतादृष्टचटकेपिसा दुर्लभेत्यनेनाभिमताप्रा
प्तिप्रयुक्तदैव्येनार्शकातिरस्कारः तेनचेतः स्वास्थ्यमुपैतिउपगच्छेत्यने

का० टी०
३० च०
३०
३१

नयेर्यश्वस्माद्वलवत् कः त्वल्यन्योनारमिवमंदभाग्यः युवातरुणाग्र
धरंथास्यतिपास्यतीतिचिंतासर्वापमर्दिकेतिपंगारेविश्रान्तिरित्यवधेयं ५४
उत्तासमेति अत्रवाच्यपक्षेयेनप्रकृतेनदेवेदेतैनरपतिनाजरवंकठोरं
जितंबलवतगर्जितंसिंहनादोयस्यतथाविधेनकालोवैरिहतीयः करवालः
त्वद्गुणतत्रयन्मददंबुधाराजलैः त्वद्गुणकांत्यात्पद्मरत्नादिकांतौपाणीयारि
पदप्रयोगात् रिपूणांशत्रूणांविजगतिविभुवनेज्वलितोविख्यातः सकल
पवप्रतापः शौर्याद्यातिरूपोरणोसंग्रामेनिर्वापितः विलोपितइत्यर्थः मददं
बुधाजलं मदगत्सव एवांबुवादः वहतीति तथाकालकरवालः कृत्वायस
त्वद्गुणसौम्येति कर्मधारयः तमुत्तास्यनिपातनायोद्यमेतिवार्थः सकल
इतिसप्रस्यंतराविशेषणमिकेचित् व्यंग्यपक्षेयेनदेवेनमेवाधिपतिना
इंद्रेणकालकरं कृत्स्नरश्मिंबालं नवीनंबवयोभेदात् मदंवादं मेघमुत्ता
सप्रकाशपरणोतेजोविषयकजलकोलाहलेमेतिधारकृतिभिर्जलैस्त्रि
भुवनेरिपूणां अर्थाजलशत्रूणांतेजसः सकलः प्रकृष्टतापः शौकांनि

रं राम
३०

वीपितः शमितः कीदृशेन देवेन नृगोर्जितगर्जितेनैतद्योज्यमेव गर्जितस्यैव त
 दीयत्वात् उपलक्षणार्थकत्वात् गीकारेण गर्जितेनोपलक्षितमेव मुलास्य
 निवार्थः चक्रवर्तिनस्तमसांबुवादमिव कालकरवाले तमिव मसांबुवाद
 मिति पक्षद्वयेकमेवोपमितिसमांसां गीकारेणार्थः पबंधागजलैरित्यत्र
 पित्रलैरिव धाराभिरिति गजपक्षे तथा व्यंग्यपक्षे ज्वलितः अर्धशिवः प्रका
 ष्ठापोयस्यार्थत्वात् शङ्खगामस्त्राग्निरिति विशेषमाहुः तत्र कालकरवाले
 तादेः परिहृति सत्त्वेन तदंशे शङ्खशक्तिमूलत्वानुपपत्तिः कालकरवाल एव म
 सांबुवादे मेव इति च कल्पसंगतमेव तथा सत्युत्तरपदार्थस्य मेव स्पष्टान्याप
 तात् इत्यासक्तस्य गीतांशोपविना संगतत्वापत्तेः एतदर्थं तद्यंग्यत्वां गी
 कारे च तस्य वाच्यं गीतस्यैव तस्य वाच्यं सिद्धं गत्वेन धनित्वानुपपत्तेः उपमायास्त
 नेतरोपमासाधकत्वेन पेदं द्रसाम्यावगतावपि त्वद्वे मेव सादृश्यस्य समानधर्म
 साकांक्षत्वादिंद्रसदृशो ह्यास्य तस्य मेव सादृशित्वेन समानधर्मत्वाभावादिति शेषः
 षः किंच नानार्थशब्दोपनिबन्धेन प्रतीयमानार्थतात्पर्यप्रदादाकभेदपा

का० टी०
३० चं०
३८
३४

रिहा रायते नैक वाक्ता कल्पने पि वर्णनीयस्य राजः प्राधान्यमभितरगुण
भावइत्युचितं न त्वर्णनीयस्य गुणार्त्त एव रूपके राजैव महेंद्र इत्युत्तरपदार्थ
सा प्रकृतस्य प्राधान्ये तद्गतरतेरे वयं गपत्वापत्ता संबद्धार्याभिधायकप्रसंगः
उपमायांत प्रकृतप्राधान्य - भान्नतयेति तस्या एव संग्यत्वं युक्तं तदेतदयु
क्तं असंबद्धार्याभिधायकत्वं मा प्रत्यातीदित्यादिति दिक् ५५ तिग्मेति हे वि
भो प्रभो भवान् विभाति शोत इत्यन्वयः कीदृशस्तीगमस्तीताश्चासौरुचिरोम
नोजः शत्रुमित्रपक्षयोः प्रतापोयस्यसः त्वत्सजनयोस्तिग्मरुचिरः प्राता
फेदं दुर्दिजनितं तेजो यस्येति दीपिकायां विधुराणां शत्रूणां निवेशनिशाम
णां करोतीति तथा मधुरामनोजालीलावेष्टायस्यसः मतिः शास्त्रतत्त्वज्ञानं
मानश्चित्तममुत्र निस्तयोस्तत्वेन सारेण वर्तनं यस्यसः तयोस्तत्वेन याथा
र्थत्वेन वृत्तिर्यत्रेति चक्रवर्ती प्रतिपदं चक्रवर्ती पक्षाणां सहायाणां मप्रणी
मश्रे सरः अत्र तिग्मरुचिः सूर्यो प्रतापः अनुसः विधुश्चंद्रः न निशाहारा
अकर्ता मधुर्वसंतो लीलः कीदृशश्च्यः मतिमान्प्रशस्तबुद्धिः अतत्वेव

३३

स्तुभते हतिर्यवसायो यस्य तादृशः प्रतिपत्तिरितिः उपज्ञाग्राणीः पक्षादिभू
 तानेति विरोधाभासोऽयं गणः द्वितीयार्थस्याप्रकृतत्वा ५६ अमितइति
 हर्षशब्दमित्रयोर्धनित्वं इत्यतिदृष्टाति चेति तथा भूतदे प्रभोत्वं समितः संग्रा
 मात्प्राप्तैरुक्तैर्धनितः अपरिच्छिन्नः असतोऽवल्लानां सदितः दंडकृतश्च त
 एव साधुभिरुक्तैर्धनितः सदितो युक्तो सीत्यन्वयः स्वाधिति क्रियाविशे
 षणो वा यदा अमितइति पंचम्यंतं संग्रामविशेषणं उक्तैर्धनित्यान्वयः
 अत्रमितं मानं तद्वदितस्तत्सदितश्च तथा हितः शून्यो रितसदितश्चेति वि
 रोधोऽयं गणः अप्रकृतत्वादिति ५७ निरुपादानेति तस्मै शून्यत्वेन महादेवा
 यनमउत्पन्नः निर्गतउपादानं संभारउपकरणं संपत्तिर्यत्र तद्यथा स्या
 तथा अभितौ अनाधारेऽन्यमिति यावत् चित्रं नानाकारं जगत्तन्वतेति
 विस्तारयते यद्यपि उपादानं संभारं विना न सृष्टि संभवस्तथाप्युपकरणं
 संपत्तेरपि भगवदिष्टाय तत्त्वेन तत्पारवश्याभावे तन्निरपेक्षत्वमुपचरितं

का. टी. ०
३० चं०
३५
३९

बोधं एवं कल्याचंद्रपादशंशरपयाश्चाद्येति प्रकृतोर्थः यजन
यातवित्रकलाशहाभ्यामालेख्यतत्प्रवीणोपस्थितामपीतलिकायुपादा
नैभिनाथालेख्यकारिभ्यः कलावज्रः शूलिनः उत्कर्षः प्रतीयते ५८
स्वयंदूताद्यर्थैः पदैः पिश्रुनयेच्चरदस्यवस्तितिकामशास्त्रस्थितिमनस्त्र
तपथिकं प्रत्यार पंथिग्रोति पथिकनाचस्वस्तर मस्तिमनाकप्रस्तर
रस्यलेग्रामे उन्नतपयोधरं प्रेत्ययदिवससितद्वसेति संस्कृतं देपथिक
प्रस्तराणां पाषाणानां स्यलेग्रामे मनाकचल्यमपि स्यस्तरं कटा
द्यास्तराणां नास्तीत्यर्थः पाषाणाबाहुल्येन तदुर्लभस्त्वने ततस्मा
त्तदयनमाश्रयात्कारणात् उन्नतपयोधरं मेव प्रेत्यतत्प्रतिबंधा आ
मेसत्ययदिवससितदावसेत्यापाततोभिप्रायः यद्यप्यस्तप्रस्तराणां म
र्वाणां स्थाने सस्तरं कामशास्त्रमनागपि नास्ति ततश्चंगिताभिज्ञविरहा
त् उन्नतं स्तनं प्रेत्यमेव चोदीपकं यद्युपमेगत्तमोसितदासेति प्रस्तरस्य

राम
३५

लक्ष्मणेन शय्यापेतापि नास्तीति धन्यते अत्र सर्वत्र शब्दशक्तिः संलक्ष्य परि
 हृत्य सदनार्थशब्दप्रयोगादवसेयम् ५५ शान्तिरिति हेनरेन्द्रयस्मैतेकुम्भ।
 सितं शनिर्ग्रहः अशनिर्वज्रं च ३ चैरतिशयेन निर्दोषं यत्र पुनः प्रसीदति पुनः
 शब्दस्त्वर्थे यत्पुरुषविषयेतित्यर्थः स पुरुषः उदारोदात्तामहान्वा अनु।
 गतादारायस्य प्रवामाद्यभावात् स तथा भूतश्च भातीत्यर्थः अत्र पूर्वार्द्धे श
 निपदादिरुद्धार्थकञ्जसमभिषादारेणाप्रकृतस्य शनिविरुद्धरूपस्यार्थस्या
 वगैतोविरुद्धावपोत्याद्युक्तवस्तुध्वनिः ननु तर्गादपि तत्रैककार्यकारणा
 प्रतीतेः किं तदा रो नदारस्तस्मिन् इत्येवंविरोधा लंकाराध्वनिरेव चकार।
 स्पष्टममुच्यार्थत्वात् अर्थत्वेन विरोधस्य वाच्यतैवेति न च पूर्वार्द्धेपि वि
 रोधस्य व्यंग्यत्वाच्च तयोरन्यतराशंका एकधर्मिगतत्वेन विरुद्धनिर्देशात्
 वतस्वीकारात् अतएव विरोधा लंकारद्वारा व्यंग्यं वस्तुदाहरतीत्यवता
 रणमनादेयम् यत्तर्गात् शनिश्चेत्यत्र सामानाधिकरण्याभावेन विरो
 धतया वस्तुतएव प्रधानत्वेन विरोधादितिकेचिदुक्तं तदयुक्तं भिन्नवि

का. प्र.
३० च.
४०
५०

षयतेविरोधातीतेः एवविषयत्वएवतिगमरुचिरप्रतापइत्यादौविरोधका
चकाण्यारिसत्ताभांविरोधस्यवाच्यतयंग्यतयोर्कवस्थितेः एतदेवप्र
दोपनूपतोक्तं वस्तुधन्यतेनतुविरोधालंकारइत्यादि उदारोन्दारइ
तत्रतनोक्तवस्तुपदंयंप्रतीतिरित्युक्तमेव तस्मात्पूर्वोदाहरणोरह
स्यगोपनार्थेवाच्यार्थोपादानेनतत्रविश्रान्तिः इदंवाच्यार्थेविश्रान्तिरि
त्यादिरुदाहवैलक्षण्यस्यसंभवाच्चतदर्थंकुसुष्टिकल्पनायुक्तेतिथेयम्
६ अलसेति अलसशिरोमणिर्यत्तानामग्रिमः पुत्रिधनसमृद्धिमयः
इतिभणितेननतंगीप्रफुल्लविलोचनाजातेतिसंस्कृतंजंषिइतिपादेज।
ल्यितेइति पतिवरोप्रतिधायाः प्ररोचनोक्तिः एवार्हैउत्तरार्हैतुप्रकरणा
द्यायमित्याहारः हेपुत्रिश्रयंवरः अलसानोनिरुद्योगानांशिरोमणिः श्रे
ष्टः धर्तानामग्रिमः अग्रगण्यः अधनसमृद्धिप्रचुरः इतिभणितेनभाषणे
ननतंगीकचित्कुसारीप्रफुल्लेदृष्यविकसितेविलोचनेयस्यास्तादृशीजा
तेत्यन्वयः अत्रालसत्वेननायिकांतरागमने धर्तत्वेनरतेष्वनादृतगणानं

राम
४०

धनिकत्वे सवस्तुना सदेतदर्थं यं जनद्वारेण तत्कारणी भूतं सामाजिकेषु
 व्यज्यते अयेतद्यत्नसत्वेनाप्रवासितं धूर्तत्वेन विदग्धत्वं धनिकत्वे सवि
 त्वे नतंगित्वेन नमस्कारः प्रफुल्लनयनत्वेन दर्पश्च व्यज्यते ततश्च मयैवो
 पभोग्यो नाविदग्धायादतिवस्तु यं जनमित्याहुः ६१ धन्यासीरसकया
 परासु सत्वीषु मध्ये रत्निकालीनं सप्रिया लापं कथितवतीं कांचित्प्रत्यासं
 त्याः कस्याश्चिदुक्तिरियम् हे सत्प्रिया त्वं वतां रे सु रतमध्येषु प्रियेणासं तः
 गमेपि सरतयोगेपि विश्रुं विश्वासयुक्तं निःशंकमिति यावत् चाटका
 नां प्रियवचनानां शतानि कथयसि सा त्वे धन्यासीति सोलंबम् हे सत्प्रियाः
 प्रियेणानी वीं वस्तु प्रेयिं प्रतिकरे प्रणिहिते नीत्यां करोपितव्यं इति प्रणि
 धानस्य संकल्पविषयीकृते सति न त्वर्पिते अवाचकत्वापत्तेयदि किंचित्स
 रामितदाशयामिश्रपथं करोमीत्यन्यः यद्यपि प्रायेण शपत्त्यनुशा
 सनादात्मनेपदमुचितं तथाप्यंगस्य शीर्षं क्रीम्यात् तन्निरासस्य सुखश
 पथस्यात्राविवक्षितत्वाद्भेदः प्रियसंगमेण लापादिषु तत्रापि रत।

का० टी०
३० चं०
४१ ग०
५२

मध्ये पुन पुनरादावंतेति वाच्यः यदिकिंचिदपि स्मरामि इति वा
कामध्ये साध्यः शपामीत्यस्य प्रवेशाद्भित्तं तत्प्रकृते गता एव विव
क्षितार्थस्य सत्यत्वप्रत्यायनात् सोल्लोकोक्तावेकस्या एक एव सौभाग्यग
विताया संबोध्यत्वा इत्यासीत्येकवचने सोल्लोकोक्त्यस्य सूचने तद्वद्भीनां तथा।
त्यात्मात्यरतिवद्भवचनं इति नासंतिः अत्र चरतकालेपि विषयांतरवे
दनेन रागस्य कृतिमतावेदयता चोदक्यनेन त्वमधमेति अंतरापि
शब्दाभ्यामसंज्ञानौचित्यप्रकाशनद्वारा तदतिशयः एवं च वचस्य नः
तिरेति समर्थं तथा भावसूचनद्वारा व्यंजकत्वं एवं शतानीति प्रातिप
दिकवचनयोश्चेति तयोत्तरादे स्मरणाभावेन प्रियकरस्य शिवात्रेण
संमोहानंदमंथरतया किंचिदमरागातिशयं सूचयंतीत्यर्थे धन्येति व्यज्यते
इत्थं चोभयसंचलनेन न्यतिरेकालंकारलाभ इति बोध्यम् ४२
दयींधेति यस्य राक्षसः कररूपाणाः तद्गोपुथिवीरैः कालीकटाक्षद्व
यलोकिदृष्टः कीदृशः दर्पणमदेनांधस्य गर्धगजस्य यस्य गर्धसमा

राम
४१

ज्ञायनतिष्ठतिप्रतिदिपाः तंगंधहस्तिनंविद्यान्त्रपतेर्विजयावदमितुक्कल
 तणस्यकृमपवविशालतयातन्मध्यभागवकपादंतस्यकूटेअप्रभागेया
 संक्रांतिः प्रवेशस्तस्यनिब्रंशधोनंतेनवापिनिब्रंशदसंबंहेचनेनिविडंय
 क्रोणांतनेनशोणारकाशोविदीप्तिर्यस्यतादृशः कदातः कीदृशः कोपे
 नकषायालोरिताकोतिर्यस्यतथाभूतः अत्रसाम्यावगमानंतरमुप
 मानगतंसकलैत्यादिवस्तव्यक्रीभवति ६३ गाहेति योराजायुधिषु
 हेरुषाक्रोधेननिजाधरंसाधरोएंनिर्देशेन श्रेणंशशृणंवधुजनस्यस्री
 जनस्यश्रेष्ठरपाणिविदुमदत्तानि विदुमसुनवपलवस्यपत्राणिप्रबालप
 त्राणिवागादस्यकांतदशनततस्यकांतदंतद्वयस्यअथापीशतदृपा ।
 त्संकटादमोचयत्तमोचितवान् क्रोधाद्वैरिवधेतद्वधुनोरतिक्रीशविर
 हादंतततंतनभवतीत्यर्थः अत्रनिर्देशाच्चितिवर्तमाननिर्देशादधरदश
 नमोचनयोकार्यकारणयोः पौर्वापर्यविपर्ययरूपातिशयोक्तिरिय
 मेवहतौविरोधपदेनोक्ता तन्मूलत्वादिति ६४ कैलासेति कैलास

का० टी०
३० चं०
४२

सप्रथमशिवरेवेणसंमूर्त्तनाभिर्वेणस्यापितगैः स्वरः संमूर्त्तितोय
त्रगतां प्रतिपद्यते मूर्त्तनामितितां प्राङ्मूर्त्तितत्त्वविदोजनाइत्युक्तेः विबु
धानां देवाणां रमणीभिरसंगेभिर्गीयमानं यदीयां यस्य प्रकृतस्य राजः
संबंधिनीं कीर्तिमुत्तासरसस्यास्त्रिगुणस्य विस्मिताः कमलिन्याः कांडस्य
मृणालस्य संजाशका संदेहो भ्रातिर्वीयेषां ते वंभूतास्तथा सस्नास्ति यः
भूताश्च पांगाने त्रप्रांता येषां तथा भूताश्च दिश्यातं गादिगाजाश्रवणयोः
कर्णयोः सरोरययोः पुलिनद्वयसमीपदेशे स्तंभुं श्रावते यंति चाले
यंति श्रावते मिति शेषः प्रथमे मयि सर्वोच्चरत्यर्थे इति केचित् धवल
त्वस्योच्चाग्राह्यत्वात् सस्नायां गारति पुलिनद्वयेन न श्रवणयोः
सरस्वाध्यासात् मृणालत्वाद्भूमौ चित्तं व्यज्यते केचित्तश्च वणपुलि
न इति रूपकं पुलिनेपि विसंभवादित्याहुः ६५ केसेस्यिति वला
मौडिशहो वलात्कारे देशी केशेषु वलात्कारेणातेन समरे जयश्रीरि
दीप्तायथा केटराभिविधुरास्तस्मिन् दृढं केसे संस्थापिता इति संस्कृतं ज

राम
४२

यश्रीरित्यनंतरंतयेतिप्रणीयं तेनगजासमरेषुडेजयश्रीर्जयलक्ष्मीवल्ल
त्कोरेणकेशेषुतथागृहीतायथाकंदराभिर्गृहीताभिस्यगजःतैवधुगःशत्र
वः दृढंकंवेस्वसंनिवेशेसंस्थापिताइत्यन्वयः तेनपराजिताःशत्रवःपु।
लायगदास्वेवतिष्ठंतीतितात्पर्यार्थः ६६ गादेति गादालिंगनरमसो
यतैरयितेलबुसम्यगपसरतिमनस्विन्यामानः पीडनभीरुवददयादि
तिसंस्कृतं गादालिंगनायरमसेनदुर्षणावेगेनवादयितेप्रियेउच्यतेसति
मनस्विन्यामानःपीडनात्भीरुर्भयशीलइवददयालुशीघ्रंमम्यकनिः
शेषतोपसरतीत्यन्वयः मनस्विनाददयारितिसंबंधःभीरोवेतिपाठेभी
तइवेत्यर्थः अत्रमयोत्प्रेतयैवप्रत्यालिंगनरमितादिसंभोगविज्रंभणाभि
व्यक्तिनेतृगादालिंगनोद्यतेमानोपसृतइत्येतावतेतिसदृश्यसात्तिकं रभ
सोदुर्षवेगयोरितिविषयः ६७ जाठेरमिति यास्यविर्गमिवदसंतीकविव
दनांबुरुदबडविनिवेशादरीयतिभवनमंडलमन्यरिवजयतिसावाणी
तिसंस्कृतं यावाणीवाग्देवतातदभिन्नत्वेनाध्यवसिताकायरूपावाक

वाङ्

विवाक स्थिरं हृदं अर्थाद्ब्रह्माणां तदीयभवनान्मत्प्रदं शनेन तस्मै वोप
 नीयत्वात् दसंतीव अवेदग्योत् कवेर्वदनमेवांबुरुहं पद्मं तत्र बडोरचि
 तः विनिवेशं स्थितिर्यथा तादृशी भूता भुवनमंडलं अन्तरिक्षादिविलक्षण
 मिव दर्शयति जयति सर्वोत्कर्षेण वर्तत इत्यन्वयः अत्र वदनं बुजत्वा रोपो
 ब्रह्मणः पद्मासनत्वेन वा न्यापितं पादनाथः अतएव वाणीचात्र कवित्व
 रूपैव तस्या एव कविवदनं स्थिते रिति मदेशोक्तमपुनस्तु काव्यरूपाया वा
 चः पद्मासनत्वा प्रसिद्धा वदानांबुरुहदेत्यादेरसंगतत्वापत्तेः अधिष्ठात्रधि
 ष्ठानयोरभेदाश्रयणोत्तदेवता परत्वेपि नानुपपत्तिः प्रत्युत भावधनित्वसं
 गतिरेव प्रपुंजने च तथोपचारेण शतशः कवयो वागदेवी वदानांबुजे वा
 सति चेत्को नाम दीनो जन इत्यादीत्यलमसारचित्तयेति अत्र च दसंतीवेत्यु
 त्पेक्षया च मत्कारैककारत्वांशलाभः अन्यदिवेत्पुत्रे तया जगतो नवनव
 त्वलाभः कविवदनेत्यादिना यजलैजैत्यंशलाभ इति बोध्यं वृत्तावुत्पेक्षा
 या अतिरेक इति चेज्जात्यभिप्रायमेकवचने दसंतीवान्यदिवेति द्वाभ्याम्

का० टी०
 ३० चं०
 ६३ अ०
 ५३

राम
 ४३

का० टी०
उ० चे०
४४

६५ सहीति सतिविरचयमानस्यममत्वेनाश्वासं प्रियदर्शनविश्वं
खलत्तत्तोगोसरसेतितेनापस्तमिति संस्कृतं देसस्त्रिममधीरत्वेनधै
र्येणामानस्यश्वासंस्थिरोभवेतिसमाश्वासंनविरचय्यकृत्वाप्रियदर्श
नेनविश्वंखलेष्याकृत्तोगोस्वयाकृत्तस्यतोगोपचागत कौतुकोत्तर
लितइतिकेचित भावप्राधान्येनविश्वंखलत्तत्तोगोत्तकोत्तरलतात
गादत्यन्तेः विदलत्तोगोतिषावेविकलत्तत्तगादत्यर्थः सरसेतितेनधै
र्येणापस्तमंसरसेतिसरसेवेत्यर्थइतिचंडीदासः इतिशब्दोवाक्यसमा
पकांतेयोजनीयइत्यन्ते ७० गेलोह्लेति आशीर्देकरजरदनत्ततैस्तव
लोचनयोर्मसदत्तं रक्तांशुकंप्रसादः कोपेनपुनरिमेनाक्रोतेइतिसः कि
मिदिकुपितेलोचनेवदसीतिपुच्छंतंपरनायिकानत्ततादिचिह्नैर्तेनायकं
प्रतिनायिकायाउक्तिरियं तवेत्यनंतरमंगेइतिशेषः तवमंगेआशीदया
दैरित्यर्थः करजानानावानां रदनानांदंतानांचततैः परनायिकाकृतै
र्ममलोचनयोरक्तांशुकंरक्तांशुंशवपवरक्तांशुकंरक्तवस्त्रंप्रसादोदत्तः

राम
४४

कोपेन पुनरिमे लोचनेनाकांत इत्यर्थः सवायमुक्तं रूपस्य नायकप्रशस्योत्तम।
 यकोत्तररूपत्वात् उत्तरालंकारः ७१ महिलेति महिले सदस्यभरिते तव हृ
 दये सभगसाग्रमांती दिवसमनन्यकर्मभ्रंशं गंतव्यमपितनयति विरह
 कृपायां नायकायां वेदयंताः साव्याः किरियम् देसभगसौभाग्यपुक्त
 महिलानां स्त्रीणां सदस्यैर्भरिते व्याप्तै तव हृदये अमांती अवकाशमलभमा
 ना सा नायिका दिवसमभिव्याप्यत अन्यकर्मकर्तव्यं स्यात्तथाभूतान तत्क
 शमप्यंगंत नृतनयति तत्करोतीत्यर्थः अत्र सभगेत्यनेन नायिकाया एवानु
 रागविषयसंवननसातवेति ध्वन्यते ७२ अतंदेति अत्र प्रकृताश्यामा रात्रिः
 कंजनं सानंदं न करोतीति सर्वमिति संबंधः कीदृशी न विद्यते तं द्राद्यालस्यं।
 यस्याश्चावतंदो मेघायना हततया स्फुरद्भ्रंशं द्रमाश्रमभरणं भूषणं यस्याः
 सातथाभूता अतएव सम्पगटीपितो मन्मथो यया सातादृशी तारकानतत्रा
 गितरलानियस्यासातयेति अत्र यंजनयाश्याषोडशवार्षिकत्वादिविशिष्ट।
 नायिकाविशेषः कंजनं सानंदं न करोति कीदृशी अतंदोऽनलमश्रुः कर्प

का० टी०
३० चं०
४५

रमाभरणं यस्यास्तथाभूता चंद्रः शिरोभूषणविशेष इति केचित्समुत्
सृष्टादर्थेण सदृशता दीपितौ दीप्तिप्राप्ते मन्मथो यथा तारकाश्च कनीनि
कातरलायस्याः सा तथाभूता तारकावतरलोहारमध्यमणिर्वायस्य प्रतीतौ
स्त्रीविशेष इव शत्रिरित्युपमा प्रतीतिः चंद्रपदस्य परिहृतिः सदृशता समुदीपि
तेत्यादेः अतस्तदतयोभयशक्तिमूलत्वं ७३ यस्येति यस्य पुरुषस्य मित्राणि
मित्राणि आश्रयानि विश्वासपात्राणि तस्यः तथा शत्रवः शत्रवः निःशेषतोयं
त्राणीयादमनीयादित्यर्थः यस्येति नृपेण गृहोत्तरत्र च बोध्यः अनुकंपादयातयो
ग्यः अनुकंप्यश्चेत्ते ह पात्रं च संजातः शोभनजन्मा स च स एव जीवति श्लाघ्य
जीवनयानित्यर्थः सूत्रोर्थात्तरसंक्रमितवाच्यैर्मित्रादिशब्दैर्वा जीवस्यापि
त्वरूपतदतिशयव्यंजनद्वारा नायकस्य स्थिरप्रकृतित्वं प्रत्येकं व्यज्यते त्वाम
स्मीतित्वतस्मादत्र सावधानेन भावमिति पदसमुदायित्वपवाक्यव्याभिप्रा
यमिति भेदः ७४ त्वलेति त्वलमवसारादृश्यं तेदारुणाय यद्यपि तथापि
धीराणां हृदयवयस्य बुद्धमतान त्वलमवसाया विमर्शंति यद्यपि त्वला

राम
४५

नाडुणानां अवहारादारुणादृष्टप्रतिबंधकादृश्यते तथापि तथापि सदर्थं प्रादि
तथा दृश्यते एतावयसे न मित्रेण बहू मता अनुमोदिताः धीराणां अवसाया उद्यो
गानमुद्यंतिनप्रतिबद्धो भवन्तीत्यर्थः अथवा च लप्रतारणया स्वार्थसाधनेन
विसंवदन्तीत्यर्थः अत्रोक्तार्थे लावण्याकारिमुद्यंतिनस्येष्टकारित्वं व्यंग्यं ७५
लावण्यमिति कस्यचिद्विद्विगता उक्तिः तत्तु अनुभवैकगोचरलावण्यमुक्ता
फलेषु छायास्तत्त्वमिवांतरा प्रतिभाति यदंगेषु तत्लावण्यमिता यदमुक्त
नतत्वां कांतिरुज्ज्वलता असाविति पूर्ववत् एवमप्येष्टं रूपं संस्थानं सौष्टवं
वचसः क्रमः परीपाटी सकलमिदं तदा अनुभवकाले सधाया कांतिरुज्ज्वल
तमस्य साविति पूर्ववत् अस्तत्स्यात्संस्थानमभूत् सर्वांगीणसौहित्यसंपादका
त्वात् अथुनावियोगकालस्मर्यमाणमिति शेषः मरुत्तज्जरद्वज्जरः सर्वा
ंगीणतापदेतत्वादित्यर्थः लावण्यं सर्वावयवगतो विशेषः प्रत्येकावयव
संस्थानं सौभाग्यं कांतिः रूपं वर्णविशेष इति चंडीदासः अत्र तदादिभिर्वि
शिष्यवचनानर्हं तथा लावण्यादिगतलोकोत्तत्त्वप्रतिपादनद्वारा विप्र

का. टी.
उ. चं.
४६
५६

लंभायक्तिः ७६ मृग्यइति साव्यामानंशितयंत्याइयमृक्तिः हेमग्येउपदे
शाप्रहणादनभिज्ञेयुतिवलोतीतोवर्तमानेभविष्यंश्चकालोमृग्यतयेवययो।
चितानाचरणेनैवनेतंयापयितंकिमितिगारभ्यते तर्हिकिमाचरितंयुक्तं
चाह मानंयत्स्वधारयधतिथेर्म्यवधानग्रहाणबंधनोक्ताग्रनपनेयताधन्यते
प्रेयसीतिप्रियविषयेपतञ्चवाक्यचतुष्टयेष्वेति अज्जतांसरलतांदूरीकुरु
तजेत्येवंसाव्याप्रतिबोधिनातायिकाभीतंभययुक्तमाननंयस्यास्तथाभूतासा
तीनांप्रतिबोधयंतीसर्वांप्रतिवचः प्रत्युत्तरमादेत्यन्वयः भयकार्यस्पर्शेष
वैवर्णादेशननगतत्वात्तत्रभीतत्वोपचारः नीचैरित्याद्युत्तरं हेमस्त्रिनीचैर्मंदं
शंसकथय रियस्मात्मेममहृदिहृदयेस्थितोविद्यमानः प्राणेश्वरः प्राणानां
तदायतत्वाङ्गीयितसर्वस्योपमानः कांतः श्रोत्रासिनश्चशंकायांप्रतिवीक्षायां
प्रतिबोधितामुद्बोधिता प्रतिवचः प्रातिकूलंवचइतिचक्रवर्ती बचोवचः
प्रतीतित्वनयुक्तोर्थः एवंप्रतिबोधितेतस्यासंगतेः प्रतिबोधमानेतिहित
दोचितं अत्रनीचैशंसनविधानस्यानारायत्वहृपयुक्ततांप्रकाशयद्गीतान

राम
४६

नापदंशगस्याकृषिमनयासंभोगप्रकर्षपर्यवस्यति सात्याद्यपरिहार्यवचनत
 याचनीचैरिति विधिर्नतमाशंसैति निषेध इति ज्ञेयम् पूर्वत्र विप्रलम्भ इह संभो
 ग इति मेदः ७७ रुधिर इति रेभीमभयं करन् पत्वं विभासिशोभस इत्यन्यः
 पद्मेभीमोभीमसेनोद्योगः कीदृशः रुधिरस्य विसरेण समुदेन प्रसाधितो भू
 षितः करालो भीषणो यः करवालः खड्गलो न रुधिरं मनोज्ञो भुज रूपः परि
 चोः र्गलायस्येतादृशः जयश्रीनिरोधकत्वाद गंलात्वेकैः मित्रशत्रुभेदेन क
 रालत्वरुधिरत्वे बोधे पुनः कीदृक कदति श्रुत्वा भ्रमं गेन विदं कितस्तदा
 काररेवान्वितत्वात्संजातविदं कोलत्वाटमेव विशालतया पटोयस्यसः क
 षोतपालिकायां तविदं कं पुनर्पुंसकमित्यमरः श्रुत्वा विदं कितो लत्वाट
 पटोयस्येत्यर्थ इति केचित् ७८ भुक्तीति जनांतरसन्निधातपनायिके स्थि
 ते प्रसूतनवेदप्रशंसावाजेन तदा गमनादीनि रूढं यजयमानायिकाया इ
 यमुक्तिः संश्रयासावागमो वेदः कस्यानंदनिष्पदं ग्रानंदं प्रवाहं न विदधाति
 न करोति अपि तसर्वस्येत्यन्यः कीदृकमुक्तिं सर्गादिभोगं मुक्तिं च निःश्रे

का० टी०
३० चं०
४६
५७

यसं करोतीति तथा भूतः कर्मकांडवेदाताभ्यामुभयोपायबोधनात् एकां
तेन नियमेन सम्यग्देशने हि तोपदेशतत्परः अप्रकारकत्वादिति बाह्योर्थः
मुच्यतया त्वविवक्षितो गोपनायाश करणि कीकृतो यंगो यथा सतः संदरस्य
नायकस्य आगम आगमने कस्य नायिका जनस्यानन्दनिष्पदं न विधाति की
दृशः भुक्तिः संभोगः मुक्तिः विरहादिदुःखनाशः तौ करोतीति तथा एकांत
स्यानन्दस्य समादेशने तत्पर इति पूर्वोपमाधनौ भीमपदस्य होक्त्व
स्तद्धनौ प्रधानभूतस्य सदागमपदस्य परिहृत्य सदृशहृदयशक्तिमूलत्वेनेयं
७५ सायमिति उपपत्तिं संमुज्यत ज्ञानितश्चापनयनायस्नानादिकृतवत्
तौ सखीं प्रतिज्ञातरुस्यायाः साव्याया इयमुक्तिः देसवितवसौ क्रमार्थं आश्र
यं येन कारणेनाधुना अमनिवर्तकस्नानादिसमवधानदशायां अभितः स
मेव ततः बहिरंतश्च क्लृप्तासि श्रान्तासि कथं तत्रादने चेत्यादि ते तव नेत्रयो
र्दृष्टं पुष्पं न विद्यते मीलनस्य अतिकरः पौनः पुन्यं यत्र तथा आसितं स्या
तु न शक्नोति तथा च मीलनपौनः पुन्यं सर्वो गीताश्रमंगमयतीति भावः

राम
४७

आश्चर्यं कृतस्तथाह सायमित्यादि सायंकाले स्नानमुपासितं प्रमाय नोद
 समर्थं यथा स्यात्तथा कृतं मलयजातेन चंदनेनो रीसम्पगा समंतात् तलेपि
 ते अंबरसोकाशस्य मणिरिव मणिः सूर्यः प्रस्ताचलस्य चूले मस्तके या
 तः प्रस्तागत इत्यर्थः तेना तपादिजनित त्वसंभावना निवृत्तिः अत्र मसीर
 त्वविधेविश्रुतिशंकं संभरेवाग्रागतिरागमने ये तेन भयत्तराहेतु कत्वं
 क्लमस्य नास्तीत्युक्तं यत्तथाप्यनयनवाजेन स्नांगमभिसरणार्थं प्र
 सादयंती सार्वप्रतिनायिकोक्तिरियमित्यवतार्यने प्रहं हेतादेः स्वच्छंद
 मसंबद्धा व्याख्या पूर्वकं कृतः परपुरुषेण परिचयः संकेतो ययेति प्रकाश
 व्याख्याने पूर्वव्याख्यायां चाक्षराजो बोद्धवन्त इति विलसितं नूतनो
 क्तिका विजंभितमित्युपेक्षणीयं ८० तदप्राप्तीति विस्मयराणागत
 मेतत्तद्यदयं पूर्वोक्ताभ्यो न्यागोपस्य कस्य कानिर्गत उक्तासः प्राणोत्क
 मणायस्याः सा तथा भूता तस्या भावस्तथा तया प्राणोत्क मणा भावेने
 त्यर्थः न तस्य प्राणा उक्ता मंती दैवसमलीयं त इति श्रुतेः मुक्तिं गता भा

का० टी०
३० चे०
४८
५४

वनयातद्रूपतां प्राप्तेत्यन्वयः कीदृशीतकृत्स्नस्याप्राप्त्यावियोपमसादुःखं
तेन विलीना विनष्टा न्यशेषाणि मश्राणि पातकानि यस्याः नादृशीतया
तस्य चिंतया ध्यानेन यो विपुलो महानाह्लादश्चानंदस्तेन तीणः पुण्यवयवः स्वः
संमोदो यस्याः सा तथा भूता पापपुण्ययोः फलनाशपत्नात् पुः कीदृक
जगतः सृतिरुत्पत्तिरुत्पत्तिर्यस्या नादृशं श्रीकृष्णं परं ब्रह्म स्वरूपिणं सच्चिदा
नंदस्वरूपचित्तयंती भावयंतीति अत्र कृत्स्नवियोगदुःखचिंताह्लादयोरशो
षपुण्यफलत्वेनाध्वंसितयोरवगतिरित्यतिशयोक्तेर्यस्य त्वं २१ त्वा
त्तादेति वतेति विदेविस्मयैवातयेति द्वेषकर्मणि षष्ठी भो वीरतवत्वाद्धि
पतां त्वयि पराश्रये प्रतिकूले सति सर्वे पराश्रुविपरीतं जातमिति शेषः
एतदेवोपपादयति ह्येतादेति चारिना ह्येतादाराचिः अतएतादाराचिभिन्ना
वनं वनभिन्नं यमनं यतादितद्विन्नमित्येवं शशशक्तिमूलकं जनागम्यविरो
धालंकारेण सर्वपराश्रुवोपपत्तिः विधपरिहारस्तत्तणमुत्सवं ददातीति
तथापश्चाच्च जसमासेन तद्विन्नाराचिः वनमवनं रत्नकं श्रीवीनौ मेषाणां

राम
४८

अमनं प्रेरणं तदेव अमनमिति रीत्या बोध्यः ८२ तदेति सोसम्मीति प्रभा।
 भाते देशी प्राकृते लिंगाच्चिमाटलपदे पुंस्त्वतव वल्लभस्य प्रातरासीदथरो
 म्मानकमलदलं इति नववधः अत्मा करोति वदनं मदीं संमुखमिति संस्कृ
 तम् रात्रावसंतं च वितदयिताथरो वेधं प्रतिकस्याश्चिदुक्तिः तव वल्लभा
 स्पदयितस्य प्रातः कालेऽथरो म्मानं च तत्कमलस्य दलं तद्दृष्ट्वा सीदिति
 सर्वावचनं अत्मानवातरुणीवधुर्वदनं मुविं मद्याभूमेः संमुखं प्रथो मुखमि
 तियावत्करोतीत्यन्यः वर्तमाननिदेशालज्जायारविरामः सूच्यते ८३
 गार्हस्थिति रात्रिषु चंद्रधवलसललितमास्फाल्ययश्चापं एकच्छत्रमिव
 करोति त्रिभुवनराजं विजृम्भमान इति संस्कृतं यः प्रकरणात्कामश्चंद्रो
 धवलसुरात्रिषु ज्योत्स्नीष्वितियावत् ललितं सकुमारमनोहरं जरवं।
 आस्फालेव त्रिभुवनराजमेकमेव छत्रयत्रतयाभूतं अद्वितीयमिति याव
 त्करोति अपवविजृम्भमाणो विस्फुरमाण इत्यर्थः ८४ निशितेति अ
 नंगः अराले सकलकारिं स्रजया कुरित्त्वेव यस्य यौवनेन तिसृशः

का० टी०
३० चं०
४५
५९

शोभननयनायाः कामिन्यादृष्टौ निशितास्तीक्ष्णाश्च तेशाश्च तेषां धिया
ग्रयं समनिशितः शरदतिबुद्ध्या सस्यवलमर्षयति सा चार्पितबलादृष्टि
र्धनतस्यादिशिलक्षणाया तत्संबन्धिनिपुवजने निपतति तत्रावस्थादसि।
तरुदितमूर्च्छनादयो व्यतिकरमिच्छा मेतप्राप्य समुन्मिषंतु इव तीत्यन्वयः
२५ वारिजंतोरति वार्यमाणोऽपि पुनः संतापकदर्थितेन हृदयेन स्तनभ
रवयस्यत्वेन विशुद्धजातिने चलत्पसाहार इति संस्कृतं विरहजनितेन सं
तापेन कदर्थितेन पीडितेन हृदयेन पुनः पुनर्वार्यमाणोऽप्यस्याः प्रकृतना
यिकाया हारस्तनभरस्य वयस्यत्वेन सख्येन न चलति यतो विशुद्धजातिनि
र्दुष्टमुक्ताजातिमान् श्लेषेण विशुद्धजन्मा च विशुद्धजातयो दिनकदापि स
स्यान्नाद्यलंतीत्यर्थः अत्र च व्यंग्यमनवरतकम्पनं चासौ क्लासाधिकेन हृ
यकम्पनप्रयुक्तं वेदितव्यं केचित्तया लिंगेनातशयतया संतापकदर्थि
तेन स्तनभरस्य हारेण सदा लिंगे पीडननिवर्तकतया वयस्येन हृदयेने
ति विपरीतरतावस्थावर्णनपरतया योजयंति २६ सौमुदेति स

राम
४५

मृगश्यामलांगोथमिल्लः कलितललितनिजदेहः तस्याः स्कंधादलंगरीतास्म
 रः सुरतसंगरेजयति सधम्मिल्लः केशपाशवस्मरः कामः तस्यानापिकायाः स्क
 धः सपवस्कंधः सेनानिवेशस्तस्मात् बलं सामर्थ्यमेव बलं सैन्यं गरीतास्मरत रूपे ।
 संगरे संग्रामे जयति उत्कृष्टो भवति कीदृशः मृगसंदरश्यामलमंगयस्य स तथा
 कलितः पुनरासादितो ललितो मनोदरो निजदेहो धम्मिल्लरूपे न तथा भूतप
 वोत्प्रेक्षागर्भे अत्र धम्मिल्लस्य स्कंधसंबन्धेन शोभाति शयलाभात् तदप्राधान्यं ।
 ८७ तावेति नवपूर्णिमा मृगांकस्य स भगवत्स्वमसि भगवत्स्वमस्य कामौभा
 त्यसमया प्रदोषरजनीवतवाय विरितायाः स्वामिने प्रतीयसक्तिः देसभगत्वं न
 वस्य प्रथमोदितस्य पूर्णिमा संबंधिने मृगांकस्य चंद्रस्य संबंधीकः भ्राता सावावा
 ग्रसि पतन्मसत्यं भगवत् तत्संबन्धित्वं विना तणिकानुरागित्वस्य तत्त्वभावस्य त
 यं न पपत्तेरिति भावः तथा चंद्रस्य प्रदोषरजनीवतवनायिका सौभाग्यं नायिका
 नुसंगारि समग्रयस्यां सा तथा भूतेत्यर्थः प्रदोषोरजनीमुखमित्यर्थः अत्र
 नवेत्यनेन सप्तिका नुरागितलाभः पूर्णिमा मृगांकेत्यनेन नायिकांतरं स

का० टी०
३० चं०
५०

गादिसमग्रं यस्यां सा तथा भूतेत्यर्थः संसर्गित्वं यज्यते एवं प्रदोषेत्यनेन प्रकृत्य
दोषवत्त्वं रजनीत्यनेन रागित्वमित्यूह्यम् केचित्तनवः प्रतियदुदित इत्यर्थः ८८
सहीति सखिनवनिपुवनसमरैः कपालीसायानिविड्याहारो निवारित एवो
द्धियमाणास्ततः कथं रमितमिति संस्कृतं साय्याइयमुक्तिः हे सखिनवन्तम
निपुवनं सरतमेव समरः संग्रामस्तस्मिन्निविड्याददया विस्मृताया च अंकपाली
या लिंगनंतद्वययासावदेतत्तात् साय्याउद्धियमाणाः दयोस्मृतीयतया अधिको
भवन् हारो निवारित एव गादालिंगनेन चोदित इत्यर्थः ततो हारहेदानंतरे कथं र
मितं कीदितमिति प्रश्नेन वैलक्षण्यसूचनाद्यतिरेकालाभः उद्धेरंतो इति पाठे त
दर्थो दर्शितः उद्धेरंतो इति पाठे उद्धरन् ऊर्ध्वं चलन्नित्यर्थः उद्धेरंतो इति पाठे उद्ध
रणम् उक्तायं तां हियत इति हार इत्यन्वयतामागच्छन्निति चक्रवर्ती उद्धैर्जंतो उद्धि
जमान इति चंडीदासः अंकपालीपरीरंभे इति मेदिनीकारः ८९ पविसंतीति
प्रविशंती गृहद्वारं विवर्तितवदनाविलोक्य पंचानंस्कथे गृहीत्वा चटं हारान् पंड
तिरोदिषि सखि किमिति हे सखि गृहद्वारं प्रविशंती त्वं विवर्तितं परावृत्तं वद

राम
५०

CC-0 Dharmartha Trust J&K. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

का. प्र.

उ. चं.

५९

५१

हृडापिनवोदेवपरवधुदरदरतिनवदृश्यं गतयौवनान्यनायिकाप्र
संसक्तंस्वामिनमपरसंत्यानायिकायाइयमुक्तिः अरुदेवेदेहृडापिसाना
यिकाज्योत्स्नयामधुनामुपरसेनास्वादेनचवितीर्णंदत्तंयत्तारुण्यतेनोत्स
कमर्षाद्रतेमनोयस्यास्माभूतासतीनवोदेवतवदृश्यंदरतिपतःपरवधुः
परनायिकात्वेनैवतवविजंदरतिनतुसौंदर्यादिनिमित्तांतरमस्तीतिभावः
तदेतत्कायलिंगं ज्योत्स्नामधुरसाभ्यातारुण्यदत्तंदृश्यदरण्येदेतरिति
कायलिंगमितिचक्रवर्तिनः आतेपेपरवधुत्वस्यप्राधान्येनप्रयोजकत्वा
त्तत्प्रधान्यं ५२ अलमिति भारतेषांतिपर्वणिमृतंवालंसंध्यासम
येस्मशानेसमानीतंदृष्टादिवसेसमर्थस्मरावाबंधस्मरप्रसृतहंभुवि
सृजनार्थमुक्तिः देजनायस्मिदमशानेस्थित्वाग्रलंपूर्यतांकिदृशेगर्भैः
मांसादेःपतिविशेषैर्गोमाधुभिःशृंगालैश्चसंक्रलेष्याते तथाकंकाला
निश्रव्यानिवदलानियत्रैवंभूतेवोरैदारुणो अतस्सर्वेषांप्राणिनांभयंकरे
वासजनके तथाचप्रयोजनाभावेएवंविधेस्थलेस्थितिरनुचितेत्यर्थः

राम

५९

ननु मृतस्यापि पुनरुज्जीवनं संभाव्यत इत्यत आह न वेदेति इह संसारे कालधर्मो
मरणमुपागतः प्राप्नोति यो वा हेष्ठः शत्रुर्वीकश्चिदुदासीनोऽपि वा जीवितः त
या चैतत्संभावितमित्यर्थः समाधानमाह प्राणिनां संसारिणां ईदृशी प्राणो
क्रमणरूपा गतिः स्वभावः एवं च स्वभावस्य इति क्रमत्वात् मोक्षो न कार्य इति भा
वः ॥३॥ आदितायमिति हेमूदास्यार्थश्च यमादितः सूर्यः स्थितग्रास्तोति शो
षः तथा च रात्रिचरेभ्यो भयमधुना नास्तीति भावः अतः साम्प्रतमधुना स्त्रेहं स
विधमिच्छं पंक्तुत स्त्रेहं जीविनोपायानुष्ठानलक्षणमिति दीपिकायां मृतस्य
जीवनासंभवादफलमवस्थानमित्याशङ्कार बद्धविघ्न इत्यादि अयं संधा
त्मको महूर्तः बद्धविघ्नः रातसवेलात्मा भूतावेशादिरूपविघ्नबद्धलः त
या चैतन्मुदुतीपन्यमेतद्विज्ञेयं शक्तौ कर्तव्यं न जीवेदपीति संभावनायाम
पिशहः एव जीवनसंभावनामुत्पाद्य मोक्षयितुमाहामुमिति हेमूदास्य
स्वात्पूर्वोक्तात् अविशङ्किताः कथमकस्मात्प्राप्त्योऽयं बला इति विचारदि
ता विषयता वाच्यं संबालं कथं सजध्वमित्यात्मार्थमात्मनेपदं कीदृशं बालं

का० टी०
३० च०

५३

५३

कनकवर्णवदभायस्य तथाभूतं न तत्कनकानां भंतदा कनकगतकारिण्य
स्यापि प्रसंगात् तथा न प्राप्ता सादितं यौवनं येन तथाभूतमिति अत्र बाल
तेन मृत्यु कालाभावः कनकेत्यनेन मृत्युचिह्नवैयर्थ्याभावः अत्र प्राप्तेत्यनेन प
रदाराभिगमनादिगदित्येनापुः सत्त्वं च सूच्यते मृदा इत्यत्र बाला इति क्वचित्सा
वः तत्रा विवेचकारुत्तर्यः राईति रतिकेलि हृतनिवसन र किसलय रुदन
यन पुगलस्य रुदस्य तृतीयनयनं पार्वती परिचुंबितं जयति रुदस्य मरा देव।
स्य तृतीयनयनं पार्वती परिचुंबितं सतजयति सर्वोत्कृष्टं भवति कीदृशस्य रु
दस्य रतिकेलौ सुरत कीदृशं हृतं निवसन मर्यादौरी संबंधि वा सो येन सचा।
सौकर किसलयाभ्यां करपल्लवाभ्यां रुदं पिहित मर्यादौरी नयनयो पुगलं
दृढं यस्य तथाभूतमेति बद्धादि हयानंतरं कर्मधारयः रतिकेलि हृतनि
वासनाया कर किसलयाभ्यामित्यादिविग्रहे निवसनेत्यत्र हस्वानुपपत्तेः त
थाच करद्वयस्यैव हयया एतत्तया लौकिकं चुंबितं पिधानवत्तया तृतीयन
यनस्योत्कृष्टमुच्यमानं गगति शयदर्पलज्जारि संपत्तिमुखेन रसातिशयं।

राम

५३

पुस्तानि ५५ प्रेयानिति मशपयमिति मध्यमगीत्यायेनोभयत्र संबध्यते सोऽयं
 परमप्रेमास्वरत्नेन प्रसिद्धः प्रेयानप्रियः शपथेन सरितं यथा स्यात्तथा पादयोरान
 तः प्रणतः कांतया मशपयमया कृतो निराकृतः सन् उन्मना उत्सुकमनाः सन्
 वासभुवनाद्वासरत्वात्वासेति पाठे क्रीडा सरत्वात् द्विजाण्येवनाधिकानि पदानि
 न दारगिण्यावन्नयातितावत्थावितैव प्रसृतविपरीतं कृतः प्रणामो यत्र तद्य
 था स्यात् पूर्वप्रणतस्यापकरणमधुना प्रणामपूर्वकं धारणमिति वैपरीतं त
 था गलंश्चासौ नीवी निबंधश्च स तथा पाणि संपुटे प्रणामार्थं बद्धौ गलत्रौ
 की निबंधौ यत्र तद्यथा स्यात् तथा धृतः रागोत्कंठात्स्वलतो नीवी निबंधस्य प्रणामो
 जलिनैवावलंबनं केचित्तु पाणि संपुटे सादिधावनक्रियाविशेषणमित्याहुः
 लसरिति पाठे त्वार्थिकं मंगलं नं ग्रहोऽतिविस्मये गतिः स्वभावः अत्र प्रेयान्कांत
 येते ताभ्यां परस्परविरहात्तमत्वे धन्यते क्वचित्सायमिति पाठः ५६ पृथीति प
 थिमार्गे ग्रंजराणां भाकांतिः शुकचंचूनामिव चारुमनोहरास्तीति शेषः रं
 भेति पाठे शुकचंचंचूववच्चारणं रंभांजराणां कदल्यंजराणां लासकदल्यन्व

का० टी०
३० वं०
५३

यः एवमानोवापुर्दिशिदिशिप्रतिदिशंवीरुधांलतानांलासकोनर्तकश्चास्ती
तिनूतनांकरशोभाशालिवसंतर्तः सर्वदिक्संचारिचंद्रमारुतयोरुदीपक
योः संपत्तिरुक्ता तत्कार्यमाह नरीति नशब्दस्य सप्तम्यारूपं पुष्पंधनुर्यस्यत
थाभूतः कामो नरिनरिप्रतिमनुष्यशकरीत्रंसायकान्चापिबाणान्किरति।
तपति एवं कामो दीपने सति पुरिपुरि नगर्यां नगर्यां मानिनी मानिनीनां मानव।
तीनां मानस्य चातिप्रसंगः विनिहता विशेषेण निहतेत्यर्थ ५० लिखित्ति
बहूदिनव्याप्यमानवतीं प्रतिसाख्या उयमुक्तिः रेकविनेकविनेदृष्टयेतव
प्राणाश्च दयितः प्रियः श्रवणतो नम्रो वरिर्वाद्यशालायां भूमिं लिखनश्रू
न्यदृष्टयतया विलिखित्तास्ते उपविष्टेस्ति तथासाध्यः सर्वा निर्गतश्राद्धो
यासां तथाभूता सप्तः सततं निरंतरं यदुदितं रोदनं तेनोक्तं नेजातशोभेन य
नेयासां तथाभूताः सतीति शेषः तथापि जरस्यैश्वर्यैः सर्वं हसितपुक्ते पठि
तं परित्यक्तं तव चेयमवस्था दृश्यमाणा तत्तस्तीरातरा विशिष्य वक्त्रमशक्वा
तो पुनार्दृशोति शये सति मानं विसृज्यैतन्नयः श्रवणश्रुकेऽपि हास्यवर्ती न वि

राम
५३

रुद्रं विहाय सातेन विदुषा भूय उत्पारि निषेधदर्शनात् रुद्रमाहुः ॥ १८ ॥ ग्रामेति
 ग्रामरुद्रास्मि ग्रामेव सामिनगरस्थितिं न जानामि नागरिकानां पती नृद्रामि
 याभवामि साभवामीति संस्कृतं एतच्च ग्रामरुद्रस्मीति पाठे ग्रामादीस्मीति गा
 मारिग्रहीति पाठे ग्रामीणास्मीति ज्ञेयम् कलदेकाले समीत्याधिति पंती नागा
 रिकस्येति प्रतिग्राम्यस्य या इयमुक्तिः ग्रामरुद्राग्रामजातावसामि नगरस्थिति
 र्मयी दावैदग्ध्यरूपा नागरिकानामित्यनादरेष्ये तथाच नगरे भवानागारि
 काग्रनादृत्य तासां पती नृद्रामिव शीकरो मिदमर्थः पतिकर्तृके पितृसामनाद
 रेण तस्याः प्रयोजककर्तृत्वमवसेयम् यद्यपि षष्ठीचानादर इत्यनुशासनाद्वा
 च्य एव सः तथापि तद्वोधनद्वारा गर्वरूपव्यभिचारि व्यञ्जकत्वं विवक्षितमेव अ
 तएव पदैकदेशे तादौ रसादय इत्येवोक्तम् एवं सर्वत्रैवं विधस्य लेदृष्टव्यमि
 ति टिक ॥ १५ ॥ तर्हि तेषां गुणग्रहणानां तासां मुक्तं वानां तस्य प्रेमाः तेषां
 भणितानां सुंदर ईदृशं जातमवसानं एतच्च परिसिद्धमिति पाठे इरिसिद्धमि
 ति पाठे तर्हि र्हितमिति ज्ञेयम् साधराण्यदयितं प्रतिकृतिताया इयमुक्तिः हे सुंद

का. टी.
३० चं

५४

५५

३५

रतेषां विशिष्यानिर्वाचानां नानाविधानां गणप्रदणानां गणवर्णनानां तासां म
मासात्रिधे ३० वानां तस्य प्रेमाः तेषां भणितानां त्वमेव जीवितसर्वस्वमित्यादि
वचनानां ईदृशमेवंविधा परापकल्पितमवसानं पर्यवसानं जातमित्यन्वयः ई
षितं संजातेष्वमितियाद्योऽंततरोर्यः प्रकाशे बह्वर्त्तवद्बहुविधत्वं एकत्वमेकत्वं स
ततमवच्छेदेन प्रकर्षनिकर्षराहित्यात्परमोक्तपुत्रलक्षणमिति १०० रेरेइति
शांतस्य स्वचित्तं प्रतिसाक्षेयसंबोधनमिदं चंचललोचनायामचिंतागमिता।
रुचिरभिलाषोयेन तथाभूतेति चेत्तो विशेषणं चंचलाभ्यां लोचनाभ्यां मंचि।
जाः विष्कृता रुचिरार्थान्नायिकायामस्येति चंजीदासः रेचेतः एण नयनांदरि
णाहीं मा लोकास्थिरं प्रेमं यत्र तादृशं महिमानं माहात्म्यं स्थिरतारुण्यं प्रमुच्यतक्ता
किं कस्मान्न तसि नर्तवद्दर्षादुल्लोभं भवसीत्यर्थः हेतुमाशंक्य निराकर्तुमाह।
किमन्येति किमन्यसे विद्वारिष्यामीत्यर्थः प्रहासे च मन्योपपदे मन्यते रुतमप्येक
वच्चेत्यनुशासनात्म्यमोत्तमयोर्थतयः वतस्वेदेहतां निंदितोऽहमां तर्विद्यमा
नोऽग्राशां मुंचत्यज खल्वयतः एषा उपदर्शिता ग्राशास्त्रीतिकश्चित् संसारह

राम
५४

ववाराविधिः समुद्रस्तस्मिन्कंटतले कृतावडाशिलामज्जनहेतत्वाद्वाभवती।
 तिशेषः इत्थंचपरिणामविरसत्वाद्दोषो न पुनरुक्तिभावः अन्यत्र मन्यइति पुरुष
 व्यत्ययेन प्रदासो व्यज्यते १०१ येषामिति येषां राज्ञां दोर्बलमेव बाहुबलमेव प
 वकारेण नीतिबलं व्यवहेदः ते राजानो दुर्बलतया निर्वलत्वेन संमतानीति ज्ञानो
 हृदयमिति शेषः तैर्दोर्बलमात्रशरणौ केवलनीतिरिति शरणौ श्रौवीश्वरैः
 प्रायः किं कार्यं न किमपीत्यर्थः समुच्चयार्थकस्यापिशब्दस्य भिन्नक्रमतया यो
 जनात् नीतिर्नीतिशस्त्रं तदुक्तवृत्तिप्रकारेणीतिः हेत्वाशकृष्ट्वीदृये पुनः प
 राक्रमनयययोस्वीकारेण कांतोरमाणीयः क्रमो व्यवसायो येषां तथाविधास्ते
 विजगति भवनत्रयेऽपि नैव स्युर्न स्युरेव यदि वा स्युस्तदा परं केवलं भवादृशा भवत्त
 ल्याः पवित्रादिज्ञानबद्धवस्तुत्यर्थः अत्र पराक्रमपदस्य पूर्वनिपातस्तदर्थस्याभ्य
 र्हितत्वं गमयति १०२ प्रधानेति हेतोरधनबोधनिः संकाररूपं विभतीति ध्वन
 ध्वनिभूत तथाभूते प्रधानं पुनरुमेव प्रवेशनिः सरणाहेतत्वाद्दध्यामार्गस्तस्मि
 न्नूतवविधुरैः शत्रुभिर्दिवसं व्याप्या योधिपुङ्गवमकारिहेनरपनरानपातिरस्ति

का० टी०
३० चं०

५४

५५

तथाभूतोभवास्तदिवसेनविधिनाविधानेनसिद्धस्यनतकृत्रिमस्यसाधुवा
दस्यकीर्तिःपदंस्थानंयथास्यातथाःपुडः पुडंरुतवानित्यर्थः अत्रदिवसेना
पुडेत्यनेनावगतोपुडक्रियासमाप्तिरूपोऽपवर्गोपुडफलस्यविजयस्यप्राप्तिं
द्योतयति क्रियायाःफलापवर्गित्वादितिबोद्धव्यम् १०३ भूयोभूयैरिति ॥
मालतीमाधवेकस्मिन्मालतीधात्रेयालवंगिकयेतिचूर्णीकामुपक्रम्यका
मंदकीवचनमिदम् यत्तमालतीगादयादृदयाउत्कंठयात्रौत्सकोनान्त्यःकिं
लितैःस्त्रानैःसद्गिल्लितैर्मनोहरैरंगकैस्ताम्यतिह्लासयतीतिमालतीधात्रीपु
ञ्जालवंगिकयाकथितमतिचूर्णीकावाकीनानयःकिंरुत्वा भूयोभूयोवारंवा
रंसविधानिकदृष्टस्यानगरीसंबन्धिनारण्याया राजमार्गेणपर्यटंतगच्छंतंयु
वानंमाधवंरतिःकाममिवसाक्षात्तनतचित्रादौदृष्ट्वादृष्ट्वापुनः पुनरवलोक्य
तेनरागौत्कंठलाभः किंभूतामालतीभवनस्यवासगृहस्यसंबन्धिनीयावलभी
उपरितनमंडपस्तदीयेतंगेउच्चैवातायनेगवात्तेतिष्टतीतिनयाभूतानतुरण्यासं
लप्रगृह्णातरवलभीवातायनस्यातत्रस्थितापश्यंतमततेन पश्यंतीमाम

राम

५४

यंपश्येदिति शक्यावातायने शरीरस्यानपेक्षात् ललितललितैरिति पाठेऽति मनोर
 मेरित्यर्थः अत्र कप्रत्ययप्रतिपादान्केपायंगेन सौकुमार्येणादुःखमहिसुखाभिव्यक्ति
 द्वारा विप्रलम्भोक्त्यर्थः १०४ परिच्छेदेति तत्रैवमकरंदं प्रतिमाधवस्य स्वावस्था कथनमे
 तत् समकोपिविकारग्रस्तः करणं जडयति संभयति विषयाग्राहकं करोतीति यावत् त
 या तापं विरहं संतापं च कुरुत इत्यन्वयः कथं भूतः परिच्छेद इत्यत्रा विरामो वा तमतीतोऽति
 क्रान्तस्तदिति तद्व्यर्थः तथा स कलानां शक्तिलात्तु गीतानां अंजनानां वचनानां शब्दानां
 मविषयः शक्त्या लक्षणया अंजनयापि वा प्रतिपादयितुमशक्यत्वात् पुनः शब्दोत्र
 कालांतरमात्रेण तावत्तौ तस्याश्चोतरकालिकपदार्थाश्रितत्वात् तथा च ये विकारोस्मि
 न्जन्मनि पुनरन्यदनुभवपथं अनुभवगोचरत्वेन गतवानित्यर्थः पुनरित्यर्थे अस्मिन् ज
 न्मनि अनुभवपथं गतवानित्यर्थ इति केचित् पुनः कीदृकविवेकस्य गुणदोषविषयस्य
 प्रथं सान्नाशादुपचितेन प्रसूतेन मदतामोदेन विपरीतज्ञानेन गहनोच्चात्तमित्यर्थः अत्र
 प्रशब्देन समूलोन्मूलनलक्षणाः प्रकर्षस्तद्वारा वामोदप्रकर्षाव्यस्यते तेन रागातिशयस्त
 न च विप्रलम्भातिशय इति ज्ञेयम् १०५ कृतं चेति ॥ नृपं प्रतिमं विणोक्तिः देराज न
 त्वयामनः गर्वस्याभिमुखं न त्वगर्वितं कृतं च किमन्यदपेक्षितमिति शेषः एवं शस्त्रप्र

का० टी०
३० वं०
५६
५६

योगादिकं विनोः स्माकं द्विषः शत्रवो निरुताश्च न तनिद निष्पतदृष्टांतमाह तमांसीति
 मंश्रुमान्स्वर्गो यावदुदयोर्दमौ लितां शिरोमूलं कारतां नायातितावदेव तमांसि तिष्ठंति
 तस्मिंस्तथाभूतेन तिष्ठंतीति वैधर्म्येण दृष्टांतः अत्र चकाराभ्यां स्वसमभिवाह तकि
 ययोः तल्यकालतारपः समुच्चयसद्वारावीररसप्रकर्षो धन्यते १०६ रामो सावि
 विति राववानंदे रावणमुद्दिश्य ऊम्भकर्णस्य वचनम् अमौ त्वरदृषणादिदंत
 तेन प्रसिद्धो रामो भवनेषु न तयत्र ऊज्रचित् विक्रमसंबन्धिभिः संबन्धिविप्रदादिभिः
 गुणैर्न तदोषैः पराजित्कृष्टं प्रसिद्धिप्राप्तः यदि परमित्यादि निपातोऽधारणाद्यः तं रामं
 देवो भवान् यदि परं केवलं अस्माकं सर्वेषां भाग्यस्य विपर्ययात् इभाग्यत्वेन विपरि
 णामात् न जानाति न तु भाग्याभावात् तस्मिन् निमित्तसि सफलभावाच्च मात्रं न तु स्वस्य
 लमिति विपर्ययपदयोस्तम् तं देवो जात्येव यदि न जानाति तदा परं केवलं भाग्यवि
 पर्ययादिति वार्थः यदि पुनरिति पाठेयमेवार्थः प्रसिद्धिदेतभूतं विक्रमगुणोदाहर
 णमाह वंदीवेति एष वायुः मरुतवंदीवेतालिकरवसप्रभिः स्रैः षड्भाद्यैर्यस्य यथा
 सिगायतीत्युत्तरीर्भकीदृशैकबाणादतौ तन्निमित्तं श्रेणीभूतानां विष्णुलानां
 विस्तृतानां तालवृत्तानां विवरैः रंघैरुद्धीर्णाः प्रकाशितास्तैतथाभूतैः पचाणस्या

राम
५६

क

सू

इतिर्यत्रैवंभूतानां इति तालविशेषणमिति केचित् एकवाणदनेति सम्यक्का
वः रामेण सग्रीवप्रत्ययाय विमंष्टुलासप्तताला एकवाणो नभिच्चा इत्याख्यातम्
तरुणिमनीति इयंच कितस्य भीतस्य हरिणसेवचले चंचले नयने यस्यास्तथा
भूताना यिकासकलानां ललनानां स्त्रीणां मौलिमधिवसति मौलोति एतीत्यर्थः
अधिशीतः स्यात्सां कर्मणाधारस्य कर्मसंज्ञा कस्मिन् सति तरुणिमनि तारुण्येक
लास्यपचयंकलयत्याश्रयतिसति तथा भ्रवोरप्रेशिष्यभूते अनुमदनयनः स
दनयनधनुषः गरुभूतस्य समीपे पवतिसति अर्थात् कोशल्यं शित्तिसति केचित्
कलांचातरीं कलयति प्रकायतिसतीत्यर्थः पवतीत्यत्रापि कलामित्यनुषंगमि
त्याहुः अत्र तरुणिमनिवाप्रकृत्यर्थस्य नवतं पूर्वपदार्थप्रधानावयीभावेन च धा
नुषो गुणात् प्रकाशयता ततोऽधिकं जगद्दृशीकारकोशलं धूलनाग्रस्य प्रत्या
प्यते मौलिमिति कर्मतया व्याप्ति सूचनद्वारा सोऽर्थातिशय इति ज्ञेयम् १०७
पुनोति क्षणप्राचुणिका देवराजाय यस्य भगविमपिते भणिता रोदिति गृह
पश्चाद्वागवलभीरुदेष्टुनीयतां वराकीति संस्कृतम् देवराजवरकासुपना।

का० टी०
३० चं०
५०

57

यिकामस्रवागतां वै न समं मा कट्टकामनुनेतुं देवरं प्रतिकस्याश्चिदुक्तिरियं
(स्त्रिग्येति विरहिणोत्तरामस्येयमुक्तिः स्त्रियाश्चक्षणाश्यामलायाकांतिस्तथा
पिरोहरशहो गृहपश्चाद्वागेदेशे प्रतिवेशवाचीत्येके देदेवरसुभगतोऽस्र
वेप्राचुणिका अभ्यागताकावित् तैतवजाययायत्सा किमपि श्रवाचं भणिता उ
क्तास तीगृहस्य पश्चाद्वागेयद्वलभीगृहं उपरिगृहं तत्रोदिति अतएव वराकी
दीना अननीयतां समाधीयतामित्यर्थः १-८ स्त्रिग्येति विरहिणोत्तरामस्ये
यमुक्तिः स्त्रियाश्चक्षणाश्यामलायाकांतिस्तया लिप्तं संष्टं वियदाकाशं ये
स्तथा वेलंतो विलासेन वेलंतो वलाकावकपंक्तयो येषु तथाभूता च नामेवा
वचनानि विडाः कामं यथेष्टं संततथाशीकारिणो बुकरा शालिनो वाताः शीत
किरिणा इति नित्ययोगे तेन मांघलाभः एवं पयोदामेवा सुदृक्के कायुपकारज
नकायेषां ते तथाभूता केकापदसात्रिध्यात्मयूरास्तेषां भानं देन केकावाणयः
अतएव कलाय यत्तमधुराः आनंदेन केवजाश्यात् कामं संतदृढमतिशयितं क
गोरहृदयो हं रामः सकलदुःखपात्रत्वेन प्रसिद्धोऽस्मि अतएव सर्वउक्तादीप।

सुम
५५

कांतिशयजनितं क्लेशं सदे वैदेहीविदेहराजपुत्रीनसुकुमारतया दुःखात्तमाक
 थं भविष्यति जीविष्यति तस्या जीवने संभाव्यत इत्यर्थः रूपादेति त्रयोनिपा
 ताः विदातिशये भावनोपनीतां सीतां संबोधाद् देवीति धीराभवधैर्यैर्ऋषि
 त्वर्थः यत एव देवीति संबोधने देवत्वेन धैर्यस्योचितत्वात् यत् सीतामरणं
 संभाव्यपृष्ठां प्रत्याह देसर्वं सदेवसंधरे देविधीराभवदुहितृशोकेन त्वं माविदी
 र्णीभूरित्यर्थो मदीय इत्युक्ता पूर्वोक्तार्थे अज्ञानकृतत्वाभिधानं कस्यचित् त
 त्काय हृदयानभिज्ञतया जल्पितमिति सदृश्यैरुपेक्षणीयः अत्र इव द्रव्यसं
 योगस्य लेपस्य दितकारित्वस्य च सदृश्यस्य कांतिर्मेव योर्वीधा दुःकार्यं न त
 एण लेपसदृश्योः सर्वस्यान्यथान्वयान्न प्रवेशादत्यंततिरस्कृतत्वं ला
 त्यातिशययौ बंग्यो तयोस्त्रिरुपसंकराभावात्संस्तुतिः रामपदेन च सर्वस
 दृत्वानुपपुकार्यतयोक्तार्थसंक्रमितवाच्येन पीडा सदृश्यस्योत्पत्तिप्राणादा
 रणादात्मन्यक्कारोच्यते तत्र च घनकेकाचिरस्थायित्वयोर्लिप्तसदृश
 द्रव्यस्य योरनुपपत्तकत्वं बंग्यमेव एवमेकेन रामपदेन दुःखभाजनत्वं

का० टी०
उ० चं०

५२

५४

तत्पाराजन्त्यागवनवासजटावल्कलधारिणोस्त्रीवियोगादिपात्रेतया
तदतिशयव्यक्तिस्नहाराचसीतोविनापिजीविष्णामितिशोकावेगनिर्वे
दाद्यभिव्यक्तिसुखेनविप्रलम्भपरिशोषइतिलक्षणामूलानिशयधनि
रसधन्योसंकरइतिदिक् १०५ इतिश्रीमत्सतउपाख्यश्रीरामभट्टात्म
वैद्यनाथोन्नीतायामुदाहरणचंद्रिकायांचतुर्थउल्लासः ॥ ४ यस्मैति
हरत्रयोदशायांस्वाभ्युदयायकिमितिनवेष्टमइतिकेनाप्युक्तसार्जनसे
यमुक्तिः असुहृदावैरिणाकृतानिरस्तुतिर्यस्य तथाभूतोत्तपोयस्यमम
एतशरणमितिशेषः तन्नयामूच्यायोवधोवेधस्तस्यव्यतिकरेणसंबंधे
नकर्णोपुनक्तिसंबन्धाति शरणागतस्यतत्प्रलोदशलाकयाकर्णीवेधो
देशाचारइतिस्वयमेवशरणागतत्वसूचनायतथाकरीतीत्यर्थः सपक्ष
पेक्ष्यप्रष्टोहंकांचागौनप्रकर्षेणयदुच्यतेतस्यभाजनपात्रमस्मितत्र
निमुक्तइतिपावत् अतःसम्प्रतिअपुनानतपूर्वजीवन्नभवामि आश्चाय
जीवनमित्यर्थः किमावहामिकरोमीत्यर्थः अथवाअसहकृततिर

शम
५२

स्मृतिस्मृतिर्नानासूचीयथयतिकरेणकर्णोपुनक्तिर्कणीयास्मादृशद्वयम्
 तादयतीत्यर्थः यस्मात्पदमर्थेवाकांकीगताप्रयत्नभाजनंसर्वोमित्याद्य
 न्ययइति १ उन्निडेति नायकेनसरसप्रारतिश्रमालसतयानाकलितप्रबो
 धसमर्थासर्वीप्रतितसूचनायसात्प्रादयमुक्तिः मधुणाम्रमरागदसंबंधि
 नीषुदीर्घिकासुवाणीषुमंजुमनोदरंयथास्यातथागायंतिपतन् रवेविंबं चका
 स्मिदीप्यतेचेत्यन्वयः तथासूर्योदयप्रतीक्षामप्यनाशंकमितिभावः ग
 देत्यनेनानिनिकटस्यतयामकुलगदजनवैद्यतयानौचित्यप्रकाशनम् १
 कीदृशाभ्रमराउन्निडेविकासितंकोकनदंरक्तोत्पलं तस्यरेणनापरागेनपि
 शंगितानिक्लृप्तारक्तयोर्मिश्रणात्पिंगवर्णान्यंगानियेषांतेतथाभूताः सं
 गपदोपादानात्सर्वांगयापितद्वर्णलाभः कीदृशंविंबंउदयसंबंधिनम्
 चलंपर्वतंउंबंतिस्पर्शतिइतितथाभूतंअतएवेषदुरित्वाच्चवस्यन्तनवि
 कसितस्यबधुनीवात्यपुष्पस्यछदंपत्रंतददाभायस्यतथाभूतंरक्तत्वा
 त्स्मत्तत्वाच्चेति २ अत्रेति रावणंदत्ताविमानेनायोध्यामागच्छतोराग

मिथेय

का. टी.
३. च.

५५

५९

स्मृतां प्रतीयमृतिः एकस्या एव समरभुवस्तत्तकर्मधारतया प्रत्येकं न
वनवायमानाद्भुतरमालंवनतेन पुनः पुनरेतस्योपादाने यद्वा मित्रा
मेव स्थानान्यत्र पदानीति दीपिकायां फणिपाशो नागपाशस्तेन यदंधन
मर्थादावयोस्तस्य विधिरासीत् विधेरलंघ्यत्वादनपकर्ष इति सूचनाय वि
धिप्रदं शङ्खाया युधविशेषेण भवत्यादेवैरलत्मा गोवत्तमिगादं दृढं
ताडिते सति हनमना दोगादिदिद्यौषधि युक्त्या दत्तानीत इति तस्य का
शने भवहेवर इति तत्संबंधप्रदर्शनमुपकारप्रकाशनायै इन्द्रजिद्राव
णपुत्रदिव्यैदिव्यभवे स्नादशैरित्यर्थः लत्पणस्य शरैर्लीकांतरं स्वर्ग
प्रापितं दिव्यानां तस्या एकस्योचितत्वात् मृगात्तीति सर्ववाक्यार्थः
नविकेनापीत्यपि देलयारात्तमपनेः रावणस्य कंठरूपाः दवीका
ताडिते तस्यैः अत्र चंद्रजित्वेनापन्यासादंतरुत्कर्षलाभः लत्पणश
रैरिति शराणां कर्तृत्वप्रदर्शनं लत्पणस्यावहेलनसूचनार्थं अहेकार
प्रकटनमया डीरोपादाननायकेन केनापीत्युक्तं छिन्नस्य पुनः पुनरुद्धत

ना

राम

५६

स्पष्टेदनादद्वीसुक्तमिति च अयमिति ॥ रत्नाभूमिपतितंभरिश्चर
 वसन्ति चंदस्तमादायतद्वधुनाप्रलापोक्तिरियं अयं दृश्यमानावस्यः
 सपूर्वमनुभूतावस्यः करुत्यनयः सर्ववस्थामेवादरशनेत्यादिर
 शनाकांचीमुक्तपिताकर्षतीति तथापीनयोः स्तनयोविमर्दकारी
 नाभिश्चरुचनवनंचैतानिस्पृशतीति तच्छीलः नीव्यावसनग्रंथेर्वि
 संसनोमोचकरति एवंचैवंविधं गारलीलापात्रभूतस्येतादृशदुर
 वस्थाप्राप्तिरितिकरुणापरितोषः ४ कौलासेति ॥ गिरिभुवःपार्व
 तासायादनखानांशुतिः कांतिर्वीयुस्मान्सदात्रायतारत्नितिसंबंधः
 कीटश्री कैलाशालयः स्थानमस्य तथाभूतस्य शिवस्य भालसंबंधि
 लोचनं रुचाग्ररुणाकांशानि वर्णितानिष्पादिता अलक्तकस्य ला
 तारस्य व्यक्तिः प्रकटतायस्या तथाभूता मानिनाः पादपतने
 सान्निध्येन लातारुणाललाटनेत्रप्रभासंयकीत् साकाययायु
 ष्यासुदृढं यथास्यात्तथा रदावद्धाकौकनदस्परकोमलस्य अन्वका

द्य

का० टी०

३० चं०

६०

६०

रेणान्नकरणेनसरसाग्रिशयितानेत्रयोः कांतिः कोपजनितशो
णपुतिः सद्यस्तत्तां सस्यक निःशेषं यथास्यातथाहस्वस्व उत्सार्य
तेहरीक्रियतेपादपतनगतस्य उत्सारणकर्तृत्वस्य तदनभावरूपाया
तादृशीतौ उपचारोवत्तमाणास्त्येत्तार्थः तदाह सङ्गीयाविजिगीषाया
बंधेनसातत्येनसमिडुयाद्यतिदीप्त्रयेति अत्रभाललोचनरुचिसंपर्क
कृतं दीप्त्रत्वं सङ्गीयबंधदेतत्कतेनोत्प्रेतितं वेदितव्यं अत्रपादपतनाभिव्य
क्तमहादेवरण्यासदत्वेनपार्वतीविषयोभावः प्रकृष्यतइतितस्याधामं
एवमन्यत्रायंगंगीभावः सुधीभिर्हरणीयः ५ अमुखाइति ॥ राजानं
प्रतिकवेरियमुक्तिः देष्टव्यममुखागिरयःपर्वताःसरितःसमंतसुरं
तिपरितःसमंततःस्फाराविस्तीर्णइत्युभयान्वितम् अंबोधयग्रनंतरं
सुरतीमनुषंगः अपिभिन्नक्रमः विद्यत्यपिधारयंतपिकिमपिकिवि
दपिनक्तांसिनश्रान्तासिइति देष्टव्यीतिसंबोधनपदाधारादरेणान्न
यः एवंविधगिर्यादिधारणोपिअक्रमादाश्चर्येणपावद्भवःष्टयिका

६०

इति पूर्वोक्तं स्तुतिं मुद्रं मुद्रं वारं वारं प्रसौमि प्रसंजया कुरोमीति यावत् ता
 वदिमो भवं विभ्रत पालयन्नेव विभ्रत धारयन् तव भोजन तमुजा स्मृतस्त
 तो भुजस्मरणादा चो मुद्रिताः संकोचिता इत्यर्थः ५ वंदीति ॥ हेनृपा
 ते तव सैनिका येषां द्विषां शत्रूणां मृगदृशः कातरदृष्टितया मृगनेत्रसमा
 नदृष्टयः वंदीकृत्य दृष्टा दृष्टपश्यंतां प्रेयसां पश्यतः प्रियतमानना
 दृष्टताः स्निग्धं निश्चालिं गतिं दृष्टा लेशजनितस्य कोपस्य शंतये प्रणयं
 तिलांतिरुहंति श्यामसात्कुर्वन्तीत्यर्थः इमे के परितः कामशास्त्रानुक्त
 स्थलेपि चूंवाति मत्तत्वात्तगवेशाच्च इत्यमनौचित्यप्रवर्ति यितापितंतैः प्र
 त्यभिः शत्रुभिरिति स्तुत्यसे इत्यन्वयः स्तुतिप्रकारमाहास्याकमित्यादि दे
 शौचित्यवर्गनिधेशौचित्यसमुद्रश्याकं सर्वेषां सकृतैः पुण्येष्टशो गोचर
 इति शेषः निपतितो सिततस्मात्तदृशनादखिलो विपदो विध्यस्त्वा विन
 षा इत्यर्थः ७ अविर्लेति ॥ हे राजन् अविर्लं निरंतरं करवा लस्य त्वद्भू
 कम्पनैः भ्रुकटी पूर्वकैस्तर्जनैश्छिंदिभिर्दितादिवाक्यैर्गर्जनैर्दुंकारमिदं

का. टी.
३. चं.
६१
६)

नादृष्टैर्लिङ्गैस्त्ववैरिणां योमदोस्माभिर्दृष्टं समदोगर्वस्त्ववेताणोदर्शने
सतिहतात्कापिगतः पलायितइत्यन्वयः अत्रगतइत्यनेनाचेतनेमदे
मुत्सार्येवाधात्राशोलक्ष्यते तदतिशयश्रयं ग्योराजविषयसंगः अत
एवोक्तं इति कृताप्रशमइतिवैतालीयं कृतं ८ साकमिति देविभोराज
नतववैरिणि करंगकटशावालकरंगकनेत्रयास्रियासहद्विरपिसाकं।
मधुपानकीडां कर्तप्रवृत्ते सतिनेकार्थतयान्याभिषीयकं केनाधिजनेनदे
तनावागृहीतमुच्चारितं तवनामकर्तृतत्रवैरिणि विषमांकम्यादिक।
श्रीमवस्थामकरोदित्यन्वयः १५ असौदेति तपः कुर्वती वद्वेषेण छल
यतोमहादेवस्यवर्तानमिदं पार्वतीकपटेन छलेन योवदोब्रह्मचारि।
णोवेषस्तस्यापनयनेमोचने त्वराशैथिल्याभ्यां युगपत्समकालम।
भिषुक्कृशाकांस्मरहरः शिवोयुष्माकंप्रमोदंदिश्यादित्यन्वयः त्वराशि
थिलतयोर्देतुगर्भेविशेषणोक्रमेणचरणद्वयेनाह असौदेत्यादि त
पसइतिकर्मणिषष्टी तत्काले वदप्रादुर्भावकालेउलसत्यादुर्भव

तम
६१

नसरभावोदुःसहसमर्थाद्वैर्योयत्रतादृशस्यतपसोसोहातपसोदमस
 मर्थः तपोवालाकृष्टत्वेनस्वरूपमदर्शयित्वास्यातमसमर्थः उल्लसद
 समभावस्येतिपाठेउल्लासनुसमभावोनिर्द्वैपमत्वेयस्येत्यर्थः अथचे
 तिसमृद्धितंसमञ्जसार्थकंशैलउदितः पार्वत्याः कथानांविस्त्रंभेषुवि
 श्वासेषुविस्त्रञ्चकथास्थितियावत् रमिकः प्रीतिमांश्चेत्यर्थः अत्रतरा।
 शैथिल्याभ्यामवगमयोरवेगधैर्ययोः संधिः शिवविषयरतिभावांगं
 १० पश्येदिति ॥ देष्टव्याः परिसुहृदप्रभोश्चराण्येतिवर्तनंयस्यैवंभूत
 सम्भवदिदिषः शचोक्रन्त्याफलानिकिसलयानिकोमलपलवाश्चभक्त
 गार्थमादशनाग्रह्णातीकंचिदाकंतकामंपुरुषंजातानुरागाइत्यमभि
 धत्तेत्यन्वयः कथमभिधत्तेतत्राह पश्येत्पादि कश्चिज्जनः पश्येदितिशं।
 कातइतश्चसंशोयनीयापुरुषचेष्टाभिर्यः रेचपलसहंदावरणा।
 चंचलचलचपसरेनिकाकुविशेषसादित्वाद्रागानुविज्ञासूयाकात्तरे
 तिधृतिः सत्तरेजिगमिषावारणायअहंकुमारीशुस्मीतिशेषः तेन

का. प्र.

३. च.

६३

६२

कुमायामममैवंस्वांतेननुचिनमितिस्मरणंदस्तद्वयमालंबमवलंबनंवि
तरदेहीतिप्रमस्तदुपमर्दकः हृद्देतिभावजन्यदैत्यः अङ्गमोविपरीताच
रणंनार्यांतरनिशेषः सोर्यविबोधः असीतित्वमित्यर्थं त्वंक्यामिगच्छ
सीत्यौत्सुक्यं एषामङ्गरीत्यापूर्वपूर्वोपमर्दनोत्तरोत्तररूपाशवलता ति
लतंतुलन्यायेनसमंप्राथामेनचर्यमानताइयेत्यन्ये साचपराक्रमतया राज
तदभियक्तिद्वारा राजविषयोस्तीसुहीपयंतीतदंगमितिबोधः ११
जनस्यानरति कस्यचित्कवेरियमुक्तिः मयारागतंरामरूपतंश्राप्रंऊ
शलवसतातनाधिगतानश्राप्ता ऊशलं परिणामसुरसंउद्देगनिरासेनि
पुणोवावसधनंयस्यतता ऊशलबोसतौयस्याः सातयाभूतासीताच ।
कथंरामतंश्राप्रयित्वाकांक्षायामादजनस्यानरत्यादि कनकस्मृगो ।
मारीणंप्रार्थनावातत्रस्मयाग्रंधिताविचेकरदिताधीर्यस्य कनकेम् ।
गतस्त्वयानिःफलाशयावांधिताधीर्यस्यतथाभूतेनैवकनकस्मृगेमा ।
रीचेत्स्मयांधितधिया ग्रंधितयाधियेतिकर्मधारयोवा जनानांस्या

राम

६३

क

प्रति

नेप्रा मनगरादौ भ्रांतमेव जनस्थाने दंडकारणो भ्रांतमिति श्लेषोपस्थितयोर
भेदादौ पादामत्वोपपत्तिः विद्वन्मानसदेसेत्यादिवत् एवमप्येयि वैनिश्चि
तंदेहीतिवचः पदं प्रतिस्थानं उद्धृते मधुयज्ञतया प्रलपि रामपक्षे वैदे
हीतिवचः वैदेहीसीता भर्तृभरणार्थं धनिकस्य परिपाटीषु सेवारचनाया
वदना मूलमस्यार्थं नरुतातद्वदेति श्रेयवाकाभर्तः कृत्स्नितस्य भर्तः वदनप
रिपाटीषु सत्सु तदन्नपानार्थं वदना उपायः कृतेत्यर्थ इत्यन्ये रामपक्षे तु
लंकाया भर्तृरावणस्य वदनानां सुत्वानां परिपाट्या पंक्त्या उद्गृह्यो शराणां
वदना संयोजना कृतेत्यर्थः १२ आगत्येति मानिनीं प्रति स्वापराधात्
तत्सूचनाय मन्मनाय कन्यायिका हतान्तमारोप्य दर्शयतो नायकस्य कि
रियं हेतुं गमिसहस्ररश्मिसूर्यः क्वचिद्दीपांतर एव क्वचिन्नायिकांतर ग
द्वेत्तपितानीतात्रियामारात्रियेन तथा भूतोपि प्रभाते प्रत्यागत्य संप्रत्य
धुना ऊपितां त्वरा नौ चित्वा त शनैरभोजिनीं कमलिनीमेव नायिकां
पादानां किरेणानां पतनमथः संयोग एव पादे चरणोपतने प्रणाम

का. टी.
३. चं.

६३

63

स्नेनप्रसादयतिविकासयतेवान्ननयति एतत्पश्येत्तन्वयः कीदृशीं
वियोगःसंबंधाभावएववियोगोविरहस्नेनविसंस्पृलांगीसंकुचितांगी।
मवविस्पृलांगीसंतापकारणीदिनाविषमांगीमित्यर्थः तथाचखंडिता
पियादप्रणामेनप्रसीदतिनपुनर्भवतीतितात्पर्यं यत्तत्रभोजिनींपद्मि
नींतिपरिभाषितनायिकामितियात्मानं तदपुत्रं नायिकाविशेषवाचि
नःपद्मिनीपदस्यपर्यायपरिहृत्तिसद्वत्तात् अत्रास्मिन्पादादिपदाभा
वेपिसदस्वरश्मिःकचिदपितपितत्रियामपनोभोजिनीविकासयतीत्ये
तावतापिनायकनायिकावतांतव्यक्रिसंभवादस्मिन्पदवाङ्मयाच्चायं।
शक्तेःप्राधान्यात्तन्मूलत्वव्यपदेशइतिज्ञेयं १३ भूमिमिति ॥ जलदो
मेवएवत्रासकत्वाद्भुजगःसर्पस्तत्रविषंजलमेवहालाहलंकारं वियो।
गिनीनींभ्राण्यादिभूतइत्यन्वयःभूमिःदिषांभ्रमणमिवदर्शयन्कश्चि
दांतरोचिकारःचेतसोनास्यावा अरतिविषयानभिलाषः अलसंहृद
यंकासंतताप्रलयोनएवेता मूर्छाभास्याभंतरेंद्रियहृत्तिनिरोधः तमः

राम.

६३

नमो गणस्योद्रेकैर्गाथं मूर्ध्वचतमइति रूपकमिति कश्चित् शरीरस्य वसादः
 पीडेत्यर्थः मरणं प्रसिद्धं मरणाय देन तत्पूर्वावस्थोच्चतइतिकेचित् प्रतिपा
 दमेकैकताधिकागीतिरेवेयमिति प्राञ्जः गाथेति नव्याः १४ गद्यामीति ॥
 गोपींश्चास्मिन्न्यालिङ्गनरुद्विर्बोधुष्यान्नातरत्नतितिसंबन्धः कीदृशः पुल
 कान्तोरोमानामुत्कर्षेण समूहेन ग्रन्थिताया प्रातर्नयस्य सः कीदृशी गोपींश्च
 ति पूर्वोक्तं यदा मंत्राणां संबोधनं प्रच्युते ते सर्वं रूपं तस्य भंगिः रचनातया च सच
 लितत्वमंजनद्वारा सुचितं यद्वा वास्थानं स्थितिस्तेन यः वेदस्तेनालसो अ
 यवाग्रामं चणभंगिभ्यां सुचितो यो ह वा वस्थानं विदौताभ्यामलसामित्यर्थः
 भंगिरुक्त्रिरचनादर्शनेन भवतइत्यादि रूपा इतीति किं देशच्युतनामकम् ॥
 स्मरंगद्यामि ऊतइत्यत आह दर्शनेनेत्यादि भवतो दर्शनेन किं तद्विस्तृत्य
 यतेग्रन्थितनेत्यायाततोऽर्थः तथा च निःफलमवस्थानमिति भावः अवा
 स्थाने बाधकमप्याह किं त्विति एतच्च प्रत्युतेत्यर्थकम् एवं विजनस्य योरे
 कांतगतयोरावयोः सतोः प्रत्युतदतजनः कुस्मितो लोकः अन्यथा संभाव

का० पी०
३ - चं०

६५

यतिरत्यर्थं समागताविति संभायतीति वाच्योर्थः व्यंग्यस्मद्देश्यच्युमविज
नेच्युस्मद्दिधनापिकादर्शनेपि धैर्यच्युतरहितभवतो दर्शनेन किं तृप्तिरुत्प
द्यतेपितसंयोगेनैव किं त्वेवमित्यादिनाम्यथासंभावनमावश्यकंतद्वयैवा
त्मानं वंचयति ह्यावस्था न सदितविदः तत्रोत्पद्यतइत्यनेन च्या
वस्थानां किं त्वेवमित्यादिन विदइति १५ अदृष्टइति कस्याश्चिन्मियं प्रसु
क्तिः भवति अदृष्टे सति दर्शनस्योत्कर्षाददृष्टे सति विच्छेदभीरुता जायते
इति शेषः विच्छेदो वियोगस्तद्विषये भयशीलतेत्यर्थः इयं अदृष्टे वा भव
ताकृत्वा सखं न लभ्यते मयेति शेषः भवतेति हेतौ त्वती १६ दूरस्त्विति ॥
कुमारसंभवे पयोमदं चंद्रोदयस्यारंभे उत्पत्तिकाले च म्युराशिरिव किं विदी
षत्यरिहृतं च्युतं धैर्यं यस्तथा भूते ॥ दूरस्त्विविंबफलमथरयतसौ विंबफ
लवदधरोष्ठेयचतया विधे विंबफलमथरयतसौ विंबफलाधरोष्ठेय
भूता वोष्ठेयचतया विधे वा उमायाः पार्वत्यासुते विस्मोचनानि व्यापारया
मासेत्यनयः अत्रोदयाधिको धैर्यच्युते राधिकादारंभपर्यंतानुधावनं चि

राम

६५

लोचनातीतिवद्भवनेनोक्तं वातिशयोक्त्यते योष्टयं नृवंचेति त्रिषु
याणां संचारालाभाय तदितिकथित १० ब्राह्मणेति परशुरामहृत
स्यरावणं प्रतिवचनं ब्राह्मणमतिक्रमोवमानस्यस्य गोभवतामेव
मतेयेभवतीतिषोषः नतब्राह्मणानां जामदग्रेजीवतितेषामनिरु
प्तासंभवादितिभावः भवतामिति वद्भवनेन सकलसभासैपः ग्रन्थः।
या ब्राह्मणातिक्रमस्यातथातादृशं जन्मप्रभृतिसकलरहस्यवेदोक्त
र्थः मित्रं जामदग्रेः दुर्मनापतेत्तुङ्गातः करणोभवतीत्यर्थः समीप्या
भिप्रायेणावर्तमानमनिर्देशः तथाचतत्त्वोमेसकलराज्यरूपोनर्थो
द्वीपरः स्यादिति व्यज्यते १२ मध्यामीति संधिप्रवणकृपितस्य भीमसे
नस्येयमुक्तिः यत्र प्रतिज्ञातं कृतं त्वय भीमस्य मध्यामीत्युक्तिविरुद्धे
ति नञ्काङ्क्षः प्रतीयते तथाच नञ्प्रतीतिरयं जमानमच्चारित नञ्प्रतीति
तं प्रतीयत इत्यभावात् सार्धमध्याम्येवेत्यवधारणं गम्यते एवमग्रेदि ३
रस्तद्वयात् सवोचनस्योचरतिद्वितीयादिवचनं भवती नतमम

का. टी.
३-चं.
६५
६५

प्रजानां वा स्वबुद्ध्या राज्यागात् अथ को धातिशयेन मथनादि क्रियासु वर्त
मानताभिमानः भविष्यत्सामीप्ये वा वर्तमानवद्व्यपदेशः ३ः खेन योध
नीयत्वाभिप्रायेणादुर्योधनपदं विहाय सुयोधनप्रयोगदृष्टव्यम् ४ वासी
रेति ॥ वासीरनिर्जुजोर्जीनशक्तिकोलादल्लंशावत्ताः स्मृत्कर्मव्यापृता
यावच्छासीदं संगानीति संस्कृते स्मृत्पार्श्ववर्तिदेतमनिर्जुजेदतसंकेतः
यानिर्जुजोर्जीनपत्तिकोलादल्लतर्कितनायकप्रवेशायागुरुजनपारतमे
ण स्मृत्कर्मगिरंधनाद्ये व्यापृताया अवस्थावर्तनमिदं सीदंति वर्तमान
निर्देशादवसादस्य विरामः सूच्यते तथा अवगासमकालंतत्कार्यस्याव
सादनस्य कथनरूपाशयोक्तोक्तं वातिशयोच्यते १० मात्सर्यमिति ॥
देशार्थविद्वांसः भूधराणां यवतानां नितंबाः मध्यभागाः किमु स्या भज
नीया उत स्मरेता कंदर्पेण स्मेराः स्मिततपक्ता पाविला मिनः प्रमदास्मासां
नितंबाः कटिप्रदेशाः स्यादतिशये मात्सर्य एकतरपक्षपाते नेतरत्रा
सूया उत्साहयत्ना मयि वा प्रसोतरेण परिश्रमदानात्मात्सर्यमपहाय

राम
६५

विचार्यनतदेव नया समर्थादं प्रता समर्थादा सहितं यथा स्यात्तथा सप्रणाममभि
नित्यावत्कर्मकर्तव्यमुदाहरं सपुष्पिकं कथयन्ति तस्यैः किञ्चित्तिउत्तेति च ससे
शयार्थकं सप्रमंते इदं वदन्ति पावे निर्द्वये सप्या हत इदं कोटिद्वयं निर्धार्य व
देति तस्यैः उत्तरादुमायौत्तरत्वेन व्याचक्षणा नांत्वभिप्रायं न विमः २१ कथ
मिति ॥ देव्यवनिष श्रवनिं पातिरतति तथा भूत राजन् यदि हि षां शत्रूणां
श्रीः स्त्रीकृता गृहीता ततस्मादेनोर्द्वौ गर्वः कथं पुक्त इति शेषपूणेना।
नयः दर्पो यमिति पावे स्त्रीकृत्ये सयंदर्पः कथमिति संबंधः कथं भूतानां वि
हिषां निशातया तीक्षायाश्च सिधारया यद्वलनं चेदने तेन गलिताः पतिता
मूर्धानी पेष्वां तादृशानां कथमपुक्तो दर्पस्तत्रादनवित्यादि न निमित्तियत इत्य
र्थे यन्नो निरुतारे र्मारित शत्रोरपि तव वलभाषिया यमौ प्रसिद्धा कीर्तिः
पभिर्दैरभिः किञ्चिदिव स्वर्गं प्रति नतीता अपि तनी ते वेत्यर्थः कीदृशैरपगतं
गौर्दीनां गौरित्यर्थः तथा जीवत्येव त्वयितद्वलभाया दीनां गैश्च भिरपहर
णाद्गौर्न चित इति निन्दामुखेन स्वतो पर्यवसानाया जस्वतिरत्नं कारः २२

कस्सवेति कस्मैवामवतिरोषोदृष्टाप्रियायाः सञ्ज्ञासमधरं सध्रमरपम्ना
 ज्ञायणिवारितवामेसदस्सेदानीमिति संस्कृते परपुरुषखंडिताधरतयाकपि
 नेप्रोष्णागतेपतौ सत्यानिरयराधत्वबोधनायप्रतीरगोक्तिरियं वारितास
 ध्रमरपध्रवागंयधरदशयर्थवसायि निधुवनंचमाकृयाइतिनिवारितापि।
 वामानिवारिताचरणात्तिकुला सदस्सेत्तर्तर्पत्तुर्गजनमितिशेषः ३
 दानीं अविचारदशायां उपनायकसंनिधौ च तत्संनिधौ सर्वसर्वसत्त्वाया।
 सीदधुनातदुःखदमितिभावः १३ प्रत्याख्यानरुचेरिति सीतांप्रतिगमस्यो
 क्तिः केषुयेइतिभावनोपनीतांप्रतिसंबोधनं प्रत्याख्यानेनिराकरगोसुचि
 र्यस्यास्तत् परायाइत्यर्थः तेनतवकुरेणरत्नसारवगोनसमुचितंकूरयोग्यं
 कर्मकृतंतच्चतयातयासोदययाकुलस्योजनोमल्लक्षणाः ३ द्वैरुन्नतंशिरो
 धतेश्चावनीयत्वात् अन्वयालाङ्घनेनस्त्रीभावापत्तेः रामेणातमयाप्रेम्न
 उचितंयोग्यंनकृतंकिंभूतेनप्रियंजीवितंयस्यनयाभूतेन पुनःकीदृशेन
 संप्रतिग्रस्यादशायांयर्थेधनर्विभ्रताधारयताप्रतीकायसमर्थत्वात् त

का. पी.
 उ. चं.
 ६६
 ६६

यातव्यापदां विपतीतां सातिगाट्टास्त्रेदातिशयेन तन्मयी भावति भावः
 १४ विवरीचरति विपरीतरते लक्ष्मीवृक्षाणां दृष्टानां भिकमलस्यं दरेदतिन
 यनं रसाकुलाऽरिति स्थगयति रसेन सरतरत विशेषेण आकुला सुरता त्रिवर्ति
 तमत्तमा स्थगयति आच्छादयति शेषं स्पष्टार्थं १५ भूमधम्मिचरति ॥ भूम
 धार्मिक विस्रवः सभ्यनकोद्यमारितलेन गोदानदीकच्छनिर्जवा सिनाट्ट
 सिंदेन सोमनोदति पावे सभ्येति संस्कृतं कुसमाद्यवचयार्थं कुंजे धार्मिक परि
 भूमतो नावंडित संकेतायास्तन्निवारणायेति रियम् हे धार्मिक विस्रवो निः
 शंकः सन् भूमग्रमेति शेषः धार्मिकेति सात्ते पोक्तिः परश्रयोद्यातकस्य त
 लायोगात् कुत इत्येतद्वादः सभ्यायेन भूयाद्भामे भूमतां त्यक्त्वा सीत अथ
 तेन गोदानयाः कच्छं जलप्रायदेशस्तत्संबन्धिनिर्जवा सिनाट्टप्युक्तेन सिंदे
 नमारितः तेनेति प्रसिद्धार्थकेन मिथ्यामयानोच्यत इति सूच्यते १६ इति ।
 श्रीमत्सहपाया श्रीरामचंद्रात्मजैवैद्यनाथकृता यामुदाहरणाचंद्रिकाया
 पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ प्रथममिति ॥ मालतीमाधवे चंद्रोदयवर्णनमि

३५

का. पी.
३. वं.
६७
६७

व०

दं मृगलांछनशृङ्गः तत्तादासुखे रजनीप्रारंभे प्रथमं तावदरुणाच्छायः अ
रुणाकांतिः तावदित्यवधारणे अरुणाच्छायापवेत्यर्थः ततस्तरुनंतरं कन
कप्रभः तदनपश्चात् विरहिणोताम्यंतीयातनीतस्याः कपोलतलसेवद्यु
तिर्यस्यसः पांडुरवर्णः ततः सरसायाः स्निग्धाया विमिन्याः कंदो मृगालंत
मृच्छेदेवत कविः कांतिर्यस्यतिथवल्नतानयाभूतोः तपवधांतस्यांधका
रस्यध्वंसतमः समर्थः अतएव विपत्तजया उदयतीति अत्र स्वभावोक्त्यु
मयोः सत्वेयितकाराद्यनप्राप्तप्राधान्याद्वचित्रता । तेदृशीति ॥ तेष
मिश्रपत्न्यलेपत्न्यवद्गलेदृशोयासांतथाभूतानां कामिनीनामलकाः के
शाः तस्यावलाडुष्टजनाश्च दृष्टमात्रेयतिताः दृष्टमात्रगोचरा अपि न पु
नर्मनसाभावितस्वरूपव्यवहारगोचरावाश्च लोके कस्य लोभाय धैर्यनाशा
यस्य स्वाभावाय न भवंतीति शेषः अपि तसर्वस्य लोभाय भवंति ते के ये ।
ऊरिलतामिव कालतानत्यजं नित्यथा ऊरिलतानत्यजं नित्यथा कालतामित्य
र्थः ऊरिलता ऊंचितत्वं वक्रता च कालतारणमताय मरुपता च कीदृशाः

राम
६७

नीवाहस्याः तदाश्चक्रिचिमविनयायनीचांगताप्राप्ता सदैवसर्वदैवविला
सेनविभ्रमेणसदितंयथास्यानयाचलीकेललाटेलाग्राः तिलपतेवि
लंरंथं वहुयोरमेदात् तत्रयसनमानसः प्रहारस्तत्सदितंयथास्यानया
चलीकेमिष्णावचनेलगायासक्तादत्यर्थः अथार्थशेषमसुचययोः प्र
धान्यादर्थविचिता २ इति श्रीमत्सहृषारव्यश्रीरामभट्टात्मजवैद्यना
थकृतायामुदाहरणचंद्रिकायां षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॐ नमो गारुडसा
म्राज्यसमुल्लासनसुंदरम् दधानं मधुरं गीतिं कुरु संकायमिवाश्रये १
असंगेति अत्रलोचनैरित्यथास्त्ये तृतीयाचोपलक्षणो तथाचतैरुप
लक्षितयातन्त्रेणाचलिंगितः सनायकः कदाकार्त्तार्थकृतार्थतां लभते
प्राप्यतीत्यन्वयः कदाशास्त्रयोगे लट् कीदृशैर्लोचनैः अनंगस्य संग
लग्नं चासावपांगश्च तस्य भेदिभिः प्रकारविशेषैस्तं गितानि लोकाया
भूतैः यदातरंगितैरिति निजं तादावेकः तेनापांगभंगीनांतरंग
पुक्तिकरणौ लक्षितयेति तन्त्रेणैतस्य विशेषणं अथवा आचारकित्वं

का. टी.
३. चं.
६८
६५

ताज्ञवेक्रः तेनायांगभंगीनांतरंगवदाचरौरुनरोत्तराविच्छेदरूपैर्ल
 क्षितयेत्यर्थः करोगावात्तीया तन्वंग्यालिंगितः सन्नतरंगितैः कार्त्तिक
 दालभतइति तन्वंग्यातरंगितैर्दारभतैरालिंगितइतिवा । एतत्पत्नीति
 पत्नीपतिपुत्र्याः ऊचयुगंदिदृष्टोः कस्यचिद्विदग्धस्याक्तिरियम् देवपत्नीप
 तिपुत्रिपत्नीवीथीत्तद्व्यामोवातस्यामिनः पुत्रि एतदृश्यमानमर्थान्नवक
 चयुगंपुल्लिदानांशवराणां मध्ये संदरस्य करस्य शीतमंयोग्यं नो लक्षते
 तत्तस्मात्कुराणां किंराणां कुलं समूहं पत्रैराहतमाच्छन्नमाहवा इति ।
 अनुनाथतेयाचितइत्यन्वयः याचनहेतुमर्भं ऊंजरुक्लविशेषणमाह ॥
 ऊंभेत्यादि ॥ ऊंभयोर्ध्यायभयस्याभ्यर्थनाप्रार्थनातयादीनां तथा ऊचयोः
 पात्रानाहतत्वे तदासक्तचेतसः शवरस्य मृगयावैमृत्त्यादमयलाभइ ।
 तिभावः तदासक्तमनसः प्रदारायादवंनस्यादितिवा कीदृशं ऊचयुगं मेद
 मीषद्विपकं तेन कविनेपांडुरं चयतिंडकफलं तद्वदृशममृदरं मथभागा
 यस्तथाभूतंचतदापांडुरइषसांडुरः प्रांतोयस्तथाभूतंदंतेतिद्वये लक्ष्य

राम
६८

ने०

दरुणा०

तद्वत्त्वेनान्वयिसचाभयदानयोग्यत्वात् पलोपनिपुत्रीत्यनेनभीतत्राणोचित्यं
 मते ३ यथेति ॥ अयं यथायादशोदारुणाचारः कुर्याच्चरणं दिंसादियस्य तथा
 भूतः सर्वदैवनकां चिद्धिभाष्यते दृश्यतया तदनु रूपः अस्य दैवतः उपास्यः पिशाचो
 यवाराक्षस इति मन्येत्यन्वयः यथायतेः तथा तद्वत्तर्थादिति केचित् ३ तीर्थेति ॥ त
 सत्कृतिः प्राण्यंतादशः सगराणां सोतं पस्मिन् नदी गंगातां प्रतिहंति गच्छतीत्यर्थः शे
 पं स्पष्टं ४ यावकेति ॥ यावकस्यालक्ष्म्यं रसेन ग्राह्यः पादस्नेनयः प्रहारस्ने
 न शोणितान् आरक्तीकृताः केशा यस्या तथा भूतेन दयितेन प्रियेण रुधिरश्च मात्सा
 ध्यसेन भयेन तरला व्याकृताश्च त एव सुगन्धा विलोक्य दयं साध्य साकृत् लेपा लो
 चसदृसाश्च प्रसाद्यैव परिचुंबतेत्यर्थः सदसाशी च मिति वा विलंबे च मायगमसं
 भवितात् ५ तपस्विभिरिति यागतिस्त्वपस्विभिः सुचिरेण चिरकालेन लभ्यते
 यावत्प्रयत्नः प्रयत्नेन सत्त्रिभिः अनेकदिनसाध्यसंश्रान्त्ययत्नकारिभिरिष्यते का
 लांतरभाविता न पुनस्तदैवलभ्यते तां गतिं रणः संश्राम एवाश्च मेधस्तत्र पश्या
 तां वध्यतां सपगता एव यशस्विनः आशुशीघ्रं प्रयांतीत्यन्वयः ६ उत्सृजेति

का० पे०
उ० चं०
६५
६९

उत्कलं विकसितं यत्कमलं तस्य केसरानां परागो धूलिस्तद्वत् गौरा पुतिः कान्ति
र्यस्यास्तथा भूते इति गौरी विशेषणं ममभिवांछितमिति संबंधः ७ अत्र ध्येति
दुर्योधननिग्रहाय युधिष्ठिरमुद्योधयं त्याग्योपघातय मुक्तिः देहिनः शत्रुमित्र
पाः यथाक्रमेण ध्येति निष्फलः कोपो यस्य तथा भूतस्य एव मायदां निहंतनीश
यितृदीतृरितियावत् स्वयमेव प्रपन्नं विनावश्या भवेति रक्तमर्थं यतिरेकमात्रेण
पितृदयितमारु चमर्थे त्यागि चमर्थः क्रोधः सचावंधो बोध्यः तद्धन्येन भवाद्यशेन
विद्विषाशत्रूणां जनस्यार्थीत् शत्रुरूपस्य दरो भूतं भवति तथा जातं दादं स्नेहो
यस्य तेन मित्रेण जंतना जंतमात्रेण अदत्ते इति यावत् जनस्यार्थीत् मित्ररूपस्य
दरो भवतीत्याकारप्रसंगेणार्थः भयादरयोश्चाभावकथनेन भयं तरेण वश्य
त्वाभाव एवोक्त इति द्रष्टव्यम् ८ हा धियमिति ॥ रात्रौ स्वप्ने उर्वशीं दृष्टवत् पुच्छ
वसु उक्तिरियम् यत्र रात्रौ सा उर्वशी रूपा शशिसुखी चंद्रमुखी मया दृष्टा सा किल
तामसी तमस्विनी कल्पितेति लिंगविपरिणामेण संबंध्यते धात्रेति विभक्तिवि
परिणामेण किलेतरुचौ अलीके वा शशिसत्वे तमसित्वानौचित्यात् अतएव

यं

राम
६५

वहाइतिविदेधिमितिनिंदायांतथातस्याविच्छेदोविरहस्तद्वययारुजायाधिनो
 धकारितंसंजातांधकारइदमनुभूयमानकालत्रयंवस्तुदग्धं दुःखदायित्वेन
 निंद्यंदिनंप्रकाशमयंकल्पितम् हाधिसत्रापियोज्यम् इत्यंथाताविधिःऊश
 लेभाष्टेसदैवसर्वदैवविधुरः प्रतिकूलःकिंऊर्मःविधेरवर्जनीयत्वादितिभा
 वः नचेद्विधुरः तज्जदाधुनामेममजीवलोकः जीवनाखिलकालस्तारुण्या
 मवतीमयः पूर्वोक्तप्रियादर्शनयुक्तरात्रिस्वरूपः कथंनोनभवतीत्यर्थः क
 ल्पितेत्यत्रमयेत्यस्यकर्तृत्वेनान्वयप्रदर्शनंतकेषांविदविचारितंरमणीयमे
 वेति किलसंभाव्यवार्तयोः देवरुच्योरलीकेचेतिदैमः ५ जंचेति ॥ भर्तुः
 शिवस्यनृत्तानुकारेताललयाश्रितनर्तनानुकारणदशायामवात्याः आ
 भिनवः इदंप्रथमतयान्त्पप्रवृत्तः दंडपादः प्रसह्योर्ध्वीकृतोः तएवदंडका
 रः पादोजयतीतिसंबंधः नृत्यंपदार्थाभिनयोनृत्तताललयाश्रितमितिसं
 गीतरत्नाकरः प्रसह्योर्ध्वीकृतः पादोर्दंडपादोभिधीयतइतिचकीदृशः
 निजाभवानीसंबंधिनीतनुरेवसकालावाणस्यवापीतत्संभृतंयदंभाजं

कारी.
३०
७६
७०

तस्याशोभाविदधतविशेषतोविभ्रदित्यर्थः एतदेवविशेषराचतष्टये
नसमर्थयतिजंघेत्पादिना जंघाकांडमैरुमहतनालंयत्र जंघाकांडं
ऊरुश्चतयोः समाहारोजंघाकांडोरुतदेवनालंवापत्रेतिवार्थः एवं
त्वकिरणाएवलिंसंतिकेसराणिनेषामाल्यापंक्ताकरालौदंतरःप्रत्य
स्माद्रसालककस्याभानांकांतीनांप्रसराएवकिसलयानिनवपत्राणि।
स्तथाभूतःकिसलयपदस्यपद्मपत्रेतिगौणप्रयोगः मंजुमनोजं
मंजीरंनूपुरमेवमंगोमयत्रसइति एवंचसत्यपमानेधर्मस्यांभोजशो
भायादंडपादैःसमारोपःसमर्थितोभवति ज्योत्स्नाभस्मेत्यादिहपकैरिव
रात्रौकापालिकीसमारोपः तत्रप्रधानीभूतस्यारोपस्योपमानारोप
पत्वाहपकत्वंइहत्तदभावात्त्रिदर्शनाहपत्वंइत्येतावत्परंविशेषः न
चोपमानाप्रसिद्धाउपमायाकल्पनासंभवात्कथमेषानिदर्शनेतिवाच्य
म् वस्तुतोअप्रसिद्धावपिबिंकसमयप्रसिद्धिवलेनवद्भूतशउपमादर्शना
त् तथाच रात्रवपांडवीयेतदातदा लोकनतसराणांमतेर्वधूनांविचि

राम
७०

चिनागवाक्ताः विकारादेर्मां बुजनिर्भराणां समतामवापुरितिदेर्मां बुजव्याप्रा।
 निसरोवराणि विकसमयप्रसिद्धान्याश्रित्यतदुपमावधुमुत्वेर्मां प्रेषुगवाक्तेषु
 उक्ता निष्पेतरास्यादिवत्सदीप्राः शराधनुर्मंडलमध्यभाजः जाज्वल्यमाना
 इववारिधारादिनाईभाजः परिवेषिनोर्काव इत्यत्रतमथाङ्कार्कात्रिष्यतंतीनां
 जाज्वल्यमानानांवारिधाराणां कविसमयप्रसिद्धिरपिनास्तीतिनोपमानिर्वा
 हः एवंचसच्छलावण्यमिवयान्यत्रप्रसिद्धावापीतसंभूतांभोजशोभामिति
 क्लिष्टकल्पनयोपमानप्रसिद्धिसंयादनंमहेशोक्तंनादरणीयम् यत्तुतेनो।
 क्तंप्रत्यक्षशोभावत्यनंभोजेददुपादेनालादिनूपकंवाधितमतोजेवाकां
 उमुरुनालमिवयत्रेत्येवंपुरुषयाच्चादेशइतिवदुपमितसमासगर्भिव।
 इव्रीहिणाव्याख्येयमितितदुक्तम् उपमायाः व्यंग्यत्वेनप्रायमिकवो।
 धाविषयत्वात् तद्विषयीभूतांभोजशोभावत्तस्यसमर्थनायनालादिनू
 पणास्यापेक्षितत्वादित्यलंविस्तरेण १० साधनमिति यस्यराजःसमह
 साधनंसैन्यंविलोक्यतेयदन्यस्यविलोक्यते असाधारणमित्यर्थः त।

का.सी.
उ.चं.दष्टो
७१
७१

सधीशालिनीनीतिज्ञस्यारालितांकोपेनकुटिलीकृतांभवंकोन्यःसदे
तेत्यर्थः अत्रसाधनशब्दःपुंस्वजनरूपाधीतरोपस्थापकतयाब्रीडादा
यी ११ लीलेति ॥ अन्यस्ववनितया तदैवक्रोधातिशयात् निःशं।
कंधूरोयस्यतथाभूतःकश्चिद्दीलार्थेनतामरसेनकमलेनायात्स्ववनि
तयाहतःसनकेसरैस्तल्लग्नपरागैर्दधितेशाकलितेईतरोयस्यतथाभू
तइवकुलेननेत्रेयामीलस्थितः ततःतदीयधूर्तत्वानभिज्ञतयाकुट्ट।
लितेनतदाकारीकृतेनाननेनतस्मानायकस्य तत्रेतिपातेनेत्रयोःवा
पुंस्कारंददतीतिस्थितासामग्यातेननायकेननतिमृतेप्रणामंविनै
वअनिशंचिरंचुंवितातत्रहेतुभ्रंताधूर्ततयाद्यवेति अस्याःकोपेअपग
नेइतिभ्रंतिः कोपानपगमेपिसापराधत्वदशायामपिनिरावाधंचुंक्षिय ने॥
मितिधूर्तता दीपिकाकारस्तनतिविनैवयत्तुचुंबनंतत्रप्रयोजकसंदे
हः तत्रभ्रंतिमुग्यायाःनेत्रयोर्दधितत्वज्ञानरूपाधूर्ततातनायकस्य
स्तदैव पद्यपुभयोरपिप्रयोजनकत्वादिकल्पःसंदेहोवानुज्यते तथा

रुम
७१

अन्यतरस्य प्राधान्यविवक्षया तदुपपत्तिरित्याह अन्येतद्भांत्याभांत्या यवा
 धूर्ततया वाचुंददतीति स्थिते तन्वयमाहुः एतन्मते धूर्ततया स्थितायान
 तिं विनाचुंबनाभिधानस्य निरभिप्रायकत्वं दोषः यत्तद्भांत्यानेत्रनिमी
 लने अत्रेकांतामुखसत्वे पितृभावभांतेति व्याख्यानं तदभिप्रायं न वि
 प्रः न हितया विधभातेर निशुचुंबने हेतुत्वं कथमपि संभावितं शक्यते
 अत्र च चरते परमात्मानं प्रसवाराधनमृतरत्नादिशिष्टप्रयोगदर्शनादृते
 शब्दयोगेऽपि द्वितीयान विरुध्यते १२ मद्धिति ॥ विक्रमोर्वशीये उर्वशी
 विरदिता प्रह्वरवसुक्तिरियम् मृडनामंदेन पवनेन विभिन्नो विकसितः
 वनो निविडस्त्रासौ कलापो मयूरः छंदमस्त्रियाया उर्वश्या विनाशाददृशी
 नादद्यतिः सपत्नः सदृशरहितो जात इत्यन्वयः सुकेश्याः शोभनकेशायाः
 उर्वश्याः केशायां सति एषवर्दीमयूरः कंदरे दनुरंजयत्रेकमपीत्यर्थः
 विहृतकलापसाम्याय विशिनष्टे रतीति रतौ विलुलितः शिथि
 लो बंधो यस्य तथा भूते तथा क्रसुमैः सनाये युक्ते तेन चंद्रकसाम्यं व

का. प्र.
३. वं.

७२

इति तत्पपावः पितृवर्देन प्रसक्त इत्यनुशासनात् एवं चैतन्यासावान्
सारिचनरुचिरेत्यादौ कलापपदं वहीवयवपक्षपरं तेन भेदाद्वद्बोद्धि रिरि
ति महेश्याख्यानमनादेयम् १३ अलिङ्गति संपराये युद्धे जयश्रियाया
लिङ्गितस्तत्र भवान्मज्ज्यस्त्वे अशी परंपरां आशीर्वाट परंपरां अशी जितशत्रुप्र
युक्तां करीकृत्वा आकण्ठि कृपां कृत्विति संबंधः तत्र संपराय संबंधः इति
वा अत्र वयोरभेदाद्वदनीयमित्येकं वंशशब्दस्य द्वितीयोतं नृपं किं वाह
वर्गदीतमदिलायामिति वा विषयसमर्पकं वंशशब्दस्य सप्तम्यंतमिति
संदेहः १४ सम्यगिति सम्यक्ज्ञानंतत्त्वज्ञानमेव महाज्योतिस्तेन दलितो
नाशित आशयो मिथ्याज्ञानवासनायस्य तत्ताज्ज्यो नरस्य विधीयमानं क्रिय
मात्ममयेतत् कर्मविहितनिषिद्धरूपं बंधनं बंधजनकं न भवेदित्यर्थः १५
राकेति राका पूर्णचंद्रा पूर्णिमा तत्संबंधी यो विभावरीका तच्छंद्रस्तस्य को
तापुति र्धस्य तथा भूतंतव मुखंतपनीयस्य सुवर्णस्य शिलायाः शोभा यत्र सा
कटिर्नितंबश्च मनोहरत इत्यन्वयः १६ शरत्कालेति हेतुवितेतव मुखं

राम
७२

कर्तृशरत्कालैसमुल्लासीयः पूर्णिमासंबंधीशवंरीप्रियश्चंद्रस्तं चपेटपातनस्य
 करतलप्रहारस्यातिथिंपात्रं करोतीत्यन्वयः अत्रमुखायवाधातूचपेटशब्देननि
 र्जितत्वंलक्ष्यते तथाचनिर्जितत्वस्ययदापातनसंबंधस्तथात्रकरोतीत्यर्थः पर्यव
 स्यति १० अत्रैति हेमूपास्तवचेष्टितंचरित्रंअत्रैतिविशेषस्यलोचनात्संभू
 तंयत् ज्योतिश्चंद्ररूपंतस्याङ्गमेनोदयेनभासनशीलैरर्थात्कुमुदैः सहशंअत्यर्थं
 अतिशयेनशोभतइत्यर्थः १२ मूर्द्धामिति रामसेनयालंकायांवेष्टितायांरा
 दणस्योक्तिः मममूर्द्धादोस्मिंदेहग्रस्मिन्नानरापादानकेनगरीरक्षणेयत्प्रयासः
 नदेवफलंकिमित्यन्वयः किमित्यनेनोक्तमनोचितं समर्थयितुंमूर्द्धादोस्मि
 चक्रमेणविशेषणद्वयमाह उद्धतेत्यादिनाउद्धतमुद्धतंयत्कृतंकर्तुंनतेनावि
 रत्नासांद्रागलात् गलंतीयारक्तस्यसंसृज्जिअविच्छिन्नाधारातयाधौतौप्रत्ता
 लितौयौईशांक्षीशिवचरणौतत्प्रसादेनोपनतोलब्धोयोजयस्तेनजगतिजा
 तोमिथ्याभूतोमहिमायेषामितिमूर्द्धविशेषणं कैलासस्यउल्लासनेउद्धरतो
 याइच्छातस्यवतिकरस्यसंबंधस्यपिशुनः सूचकश्चासौउत्सर्पिःउक्तदोदर्पस्ते

का. टी.
३. चं.
७३
७३

नोडुगाणां समर्थानामिति दोष्तां विशेषणं कैलासेन विमानमागतिनिरोधेत स
 दुर्तमां दोलितवान् रावणा इति पुराणकथा तथा चैवं विधाना मेतत्फलमनु
 वितमित्यतो मादिमामिष्येति मिथ्यात्वस्य विधेयत्वं विवक्षितं अतएव समा
 सेवणीभावेन दनिर्वाहदविमृष्टविधेयां शतदोषः श्रुत्वा चीनास्त मूर्द्धमि।
 त्स्य सात्रिधात् कृते नैवान्नयोनत किमेतत्फलमित्यनेनापि अनुषंगकल्पना
 पत्तेः कृतानां प्राप्तिमदित्वाभावेन विशेषणानपपत्तेश्च एवं च विशेषणद्वयम
 पि दोष्तामेव दोष्तामेषामित्येव च पाठः दोष्ता चैषामिति पाठस्तत्र उक्तदोषाद्वेयत्वा
 द्भूः तदपुक्तम् तात्पर्यग्राहकचकारसत्वेनानुषंगस्य प्रमाणकत्वात्कृतानामे।
 वमूर्द्धपुनराशेषनेन द्वितीतीयस्य दृष्टाण्यभावात् साजान्येनापि तथा अपदे।
 शर्ममवाञ्च १५ सस्तामिति कुमारसंभवे कामस्य हरं प्रत्यभियोगे सदायभूतो
 पार्वतीमदृश्यतस्या वरराजकन्येति कुलकादिनोपक्रमे तस्य च किं भूता स्या।
 वरराजकन्या नितं वात्सलां गलितां केसरो वकुललसंबंधि पुष्पमालाचूपां को
 चीं पुनः पुनः वारं वारं अवरोपयंतीति नितं वै निवेशयंती कामिवस्मरेणान्यासीत्

राम
७३

तां निपेक्षीकृतां कार्मकसंबन्धिनीं द्वितीयमौर्वीमिव अत्रैव किमिति न्यस्तानान्यत्रै
 त्यत आह स्थानविदेति आश्रयसाधनेन गणप्रकर्ष इत्येतदेव स्थानं सर्पणायो गम्यमि
 ति जानते इत्यर्थे इत्यपरे २० वपुरिति तत्रैव वडुवेषधारिणः शिवस्य पार्वती प्रति
 वचनं भो बालस्मात्किंवरेषु यत् कूपकुलथनादिसमस्तं मृग्यते आन्वष्यते च ।
 लोचने हरेतत्र यस्मै कैकमपि किमस्ति अपितु नैत्यर्थः बालमृगादीति संबोध
 ने नैव विधिसौदयशालिन्यास्तव विरूपवरप्रार्थनमनुचितमिति यज्यते एकैक
 स्थाप्य भावं दर्शयति वपुरित्यादित्यादिनाविरूपाणि विषमाणि सोमसूर्याग्निरूपत्वात्
 भीषणानि वा अक्षीणि यस्यास्तथाभूतं वपुः विरुद्धरूपं सर्पकपालादिवेषो अक्षिणीव
 यस्येतिकेचित् अलक्ष्यमजेयं जन्म यस्य स्तस्य भावस्तत्ता अस्तीति शेषः दिगंबर
 तेन प्रतयावसथनं निवेदितं कथितमित्यर्थः दीपिकाकृतास्त यत्र त्रिलोचने
 अस्ति तत्तस्य स्तमपि किंवरेषु मृग्यते इत्ययौ युक्तः यथा स्थितान्वयेतरूपाभावादेः
 स्पष्टतयापत्यासौ न युज्यत इत्याहुः २१ आनंदेति विरक्तं नायकं प्रति नायकास
 लीनामियमुक्तिः या अस्मत्सखी भवता सर्वदैवक्षरामपि अमुक्ता न त्यक्ता

का. टी.
उ. चं.
७४
७५

तस्याउदंतोवातीतविंतापितवसंप्रत्यधनाम्नानिर्झानितनोति वैराग्यादतोस्मान्
धिकधिकपवंविधसावीडःखदर्शितात् अतिशोचावयमित्यर्थः किंभूतासावी
आनंदस्यसिंधुःसमुद्रः अतिचापलशालिनश्चित्तसंसदाननबंधनंतस्यैकंसद
नंस्थानंतत्रैवचित्तस्यविश्रान्तेरिति सीतावातीज्ञानुदःखितंरामंप्रतिस्मरणस्यै
यमुक्तिरितिकेचित् तन्मतेययापूर्वक्षणमपिनवियोगस्तदापिसंप्रतंडलमे
तिप्रकारसमर्थानस्मान्भिरित्यर्थः २२ नवेति विक्रमोर्वशीयेविरहिणः
पुनरवसरयमुक्तिः अयंनवोजलधरः संचद्रः कवचोदंतमयतोवादृष्टनि
शाचरोनभवतीतिशेषः एवमप्येपिविशेषदर्शनेनपूर्वसंज्ञातभ्रमविषयनि
षेधोनजोगम्यमानभवनक्रियान्वयोदृष्टव्यः इदंसरथनःहूरमाकृष्टंतस्य
राक्षसस्यशरासनंन नामेतिपाठेनामवितर्के अयमतिपतियदुस्तीब्रोधा
रामारोधारावर्षः वानपरंपरान कनकस्यनिकषः कषणरेखातद्वस्त्रिधादी त
प्रिमतीवियुत ममप्रियोर्वशीनभवतीत्यर्थः केचित्तनजकाक्कातनेदारोप राम
पर्यवसितानेववाक्यार्थानाहुः २३ नगोपेति अगृभुःअलुब्धः असक्तोऽना ७४

सक्तः प्रोषं स्पष्टम् २४ सथेति सथाकरं चंद्रस्य कशः किरणास्तदाकारं नि
 र्मलतत्सदृशं विशारदं प्रगल्भं च विवेचितं यस्य सः आकारस्य विशारदं विज्ञात
 आश्रय इति यावदिति टीपिकायां असौ एकः अकार्यमित्रं कार्ये उपाधौ मित्रं का
 र्यमित्रं पश्चात्तत्र समासेन कार्यनिरपेक्षं मित्रमित्यर्थः तस्य किं वर्णयामहे, र्यात्
 गुणा विद्वत्सु प्रगल्भो विशारदावित्यमरः २५ चिरेति कांताचिरकालात्
 यापरिप्राप्तिः समागमस्तेन लोचनयोरानंददायिनः कांतस्य गलग्रहं गलग्रह
 हो ग्रहणमालिंगनं विदधतीत्यन्वयः अत्र गलग्रहशब्दो नृत्पारोगविशेषो य
 स्थापकतया विरुद्धमतिरुक्तम् २६ नत्रस्तमिति दाशरथिमुद्दिश्य परशुरा
 मोक्तिः धनुर्व्यासजताभं जतातेन प्रकृतेन दाशरथिना यदि नाम मगवतो
 भवानीपतेर्देवात्रत्रस्तं भीतं तत्सुत्रस्तस्कंदः अथवा स्कंदवप्रियो हं शिष्यः क
 थं विस्मृत इत्यन्वयः यदि नाम शब्देऽखंडः संभावनायां एतत्संभाव्यमित्यर्थः
 कोपातेनेति विशिष्यनामग्रहणं भवनीपतेरजासे हेतुगर्भविशेषणं भूतेत्या
 दि भूतेषु यः करुणासंतानः कृपासमूहस्तेन शांत आत्मा यस्य तथा भूतात्

का. टी.
३. चं.
७५
७५

मदीयोयस्त्वारकासरस्तस्यवधाद्विष्यस्यदेवगणस्तदत्तः उत्सवोयेनेत्सत्त्वर्ष।
गर्भविशेषणंस्कंदइवप्रियदत्तनेनधनुर्भगपेत्तासंभावनाविरहसूचनं अ
हमित्यनेनतत्रियकृत्तांतकत्वं संक्रमितवाच्येनधनुर्भगकर्तः साहसकारि
त्वातिशयोक्त्यज्यते ३० गोरपीति सः अंबिकाधारमणोमहेशः वीरुष्मानपा
यादित्यन्वयः सकः यद्वादनतां प्राप्नुवतो गोरुषस्यापि सविधेनिकटे सोपि अति
कूरतया प्रसिद्धोपि गिरिसुतायाः पार्वत्याः सिंहो निरहंकारः सौम्यो भवतीति शे
षः ३८ सेति विरहिणीरामस्येयमुक्तिः सुधायासांद्रास्तरंगाः सुधासांद्रत
रंगाः संज्ञाता यथा तस्याविधे विलोचने यस्याः सा सीता हरे स्थितेति शेषः अयं
हि वर्दिनां मयूराणां यन्निद्रादं नं अयक्ता हस्तदं स्तयोग्यः कालोत्तनसम
य एव कालोत्तकश्च समुपागत इत्यन्वयः ३९ साध्वैषेति भट्टिकाव्यगत
मिदं पद्यं स राजा दशरथः वेदानधौष्ट्यधीतवान् त्रिदशान् देवान् अयं पूज
यत् पितृन् अतर्पणीत् अतर्पयत् अपारीरिति पाठेऽप्ययमेवार्थः हतर्पणाद्वा
तिधातनसारात् बंधुन सममंस्तसम्मनितवान् षट् वर्गकामक्रोधलोभ

राम
७५

शशुनः

प्र०

मोहमदर्मस्यार्थाणां वृत्तां वगैः समुदायं व्यजेष्ट विजितवान् नीतो अरं सरे मे श्री
नृसमूलवातं न्यवधीच्च समूलं हतवान् इत्यर्थः ३० सराति ति सप्रसिद्धो
उष्णवनं द्रोवायुष्माकं भावुकानां मंगलानां परंपरां गतददात च परं अ।
समंतात् अने उमूकतायैः मूकवधिरतायैर्दोषैः करणभूतैर्द्युतावंडयतना
शयित्वर्थः अने उमूक उद्दिष्टः शतेवाक्यं निवर्जित इति मेदिनी यत्नन ए
उमूकः वधिरोयस्मादिनियुत्यतिदूरीकृतं तद्वन्ति विलसितं एउमूकशब्दस्या
पिमूकवधिरे शक्तत्वात् एकमूकः स्मृतो धीरैः शतेवाक्यं निवर्जित इति वि
श्वकोशात् ३१ सायकेति हे अवनिपराजनते तव श्लोको यशः अद्भुतं च
इत्यरुचिवद्भासरोभाति तरां शोभते तस्मिन् न्ययः कीदृशस्य सायकः तव
दुःसहाय्यो यस्य तथा विधो वाङ्मयस्य तथा भूतस्य मकरध्वजेन समुद्रे प
थेषु प्रसिद्धिवाङ्मयात् प्रकृतार्थेति रीतेन सायकः शरवद्भयोरिति विश्वः ३२
कुविंद इति राजानं प्रतिकवेरुक्तिः देविभो त्वं तावत्कुविंदः कुं पृथ्वीं विंद
तिलभत इति कुविंदो लघुपृथ्वीकः अभितः समंतात् गणानां शौर्यादीनां

एतानि यमता परिदिश्यायात्तमाभूमिस्तस्याधिपतेः सार्वभौमस्येत्यर्थः अत्र सायकमकारध्वजसमाद्भुशोकशब्दानां शरमदनत्वातिपद् ५४

कादरी.

३. वै.

७६

७६

ग्रामसमूहं पटयसि ^{पट}पटं करोषि त्वापयसीति यावत् अतएव पतेन प्राः वं
दिनो दिशि दिशि गायन्ति तथापि एवं विधेयै ध्वजे सत्यपि तत्कीर्तिः स्वीरहा
लोके विगतमाच्छादनं श्रावणं यत्र तथा श्रमतीति याजस्तुति ऊहपत्ना
इपेत्ता माशंक्यपरिहरति शरदिति शरज्ज्योत्स्नावत्तगौराणि स्फुरानि दृ
श्यानि विकटानि सुंदराणि यस्मिन् सर्वाङ्गानि तैः सभगा सुंदरीत्यर्थः अत्र
कुविंदस्तुतवायस्त्वंगुणग्रामं तंतुसमूहं अभितः सखापसयतरीचालने
न पटयसि पटं करोषि अतएव ततोऽलब्रवस्त्रापतेन प्रावसुहीना दिशि
दिशि गायन्ति तथाप्येवं वस्त्रसमूहावपित्वकीर्तिरूपा स्त्रीविगताच्छादनं
वस्त्ररहितं स्तूयमानस्य गजोपकर्षगमकं प्रतीयत इत्यनुचितार्थत्वं ३३
प्राप्तेति अयं विषमाश्वः विषमसंख्या अश्वायस्य सः समाप्ताश्वः सूर्यः इति
यावत् विस्रुधाम विस्रुपदं आकाशं आण्यप्राप्य सहस्रं पणानि यज्जातिण्येषां
तेषां कमलानां निद्रां संकोचं पलायनतत्परं करोति यद्गानि विकासनयती
त्यर्थः कीदृशं विस्रुधाम अश्वे भ्राजत इत्यश्वश्चाटुजलदः प्रकृष्टोऽश्वश्चा

राम

७६

दृ यत्र तथाभूतं अत्र प्राभ्रश्चाद् शब्दः प्रकृष्टजलदत्तेन प्रकारेणावाचक इति प्र
 दीपकतः एतेषामत्रेत्यादि प्रकाशग्रंथे प्राधेत्यनंतरं भाडितीपावश्रं डीदासोक्तः स
 म्तः यथा स्थितपाठे तु प्राभ्रशब्दस्य प्रकृष्टजलदावाचकत्वं गम्यते तत्रोपप
 त्तिकेचिदेवमाहुः प्रादयोगताद्यर्थे इत्यनुशासनात् प्रगताभ्रस्यैव बोधो न प्रकृ
 ष्टाभ्रस्येति अन्ये पुनर्नामपदपूर्ववर्तिनः शब्दस्य नामार्थतावच्छेदकनिष्ठ
 प्रकर्षबोधकत्वमेव यथा प्रविलः प्रमथुर इत्यादौ न तु नामार्थगत प्रकर्षा
 बोधकत्वमित्याहुः तदुभयमप्यसत् प्रशमप्रवलादिशब्दानां प्रकृष्टशमव
 लादिशब्दानां बोधकानां निरंशकविभिः प्रयुज्यमानानां दर्शनात् अनुशासने
 ष्यादिपदसत्त्वेन विरोधाभावात् तस्मात्प्रदीपकतां व्याख्येयं वरमणीयेत्यलं पद
 वित्तेन ३४ भूपतेरिति भूपतेः कंपनासेना उपसर्पती आगच्छती वामं भृकुटिवि
 षमं लोचने यस्य सादृशी तत्तत्प्रहरणैः शस्त्रैरुत्साहवती च मोहनं व्याकुली
 भावमर्थात् शब्दानामादधौ चकारेत्यर्थः अत्र मणायोपगच्छती कं पयुता सं
 दरलोचना तत्तत्प्रहरणैः कामशास्त्रोदितजघनताडनैरुत्साहवती मोहनं

का. दी.
३. चं.
७७
२७

सरतमाध्यावित्यर्थं तं ब्रीडाजनकं प्रतीयते ३५ तेनैरिति येषां
कवीनां मित्यर्थं ग्रहेऽनुरनिवृत्त्यर्थं ग्रहे प्रवर्तनं प्रवृत्तिः स्यात्तेनैव तं कृदि
तं समञ्जसं भवति परेषामस्मर्गं पुरीषं भुञ्जत इत्यन्वयः अत्र प्रवर्तनशब्दः
पुरीषोत्सर्गरूपमर्थोत्तरं जगत्सितं व्यञ्जयति ३६ पितृवसतिमिति शोक
पीडिताया कस्याश्चिदियमृतिः अहं परिवारजनेन सदृतां पितृवसतिं गृहं ब्र
जामिगच्छामि यत्र पितृवसतौ पावकान्वये पवित्रवंशे पावकानां पावित्र्यका
रकासां पित्रादीनामन्वये संबंधे सतीति वा हृदयं अशेषितं निर्नाशितं शो
कदूषं शल्यकं कृत्स्नित शल्यं यस्मिन् तथा भूतं स पदितत्कालं भवतीत्यन्व
यः अत्र पितृवसतिपावकान्वयशब्दोऽस्मशात् न वद्वि संबंधरूपामंगला
धीगमकौ ३७ सुरेति सुरालयो देवगृहं मंदिरमदिरं च तजो ह्यासद्वयं
स्तत्परः प्राप्तापर्याप्ता पूर्णा कं पना सेनायेन प्राप्तापर्याप्तं वहुकं पनं कोपो
वायेन सः मार्गणावाणाः मार्गणात् यच्च न वा तत्र प्रवर्णोरतः भास्व
ती उज्ज्वला भूतिः समृद्धिर्भस्मवायसैवं भूतपृषराजानो वा विलोक्यता।

राम
७७

मिति संदेहः ३८ तस्येति कस्यचित्सावायं प्रतिमित्रहर्ता नोक्तिरियम् हेस
वेतस्यास्मिन्नस्यसः नायिकासंगविशेषसंगमविषयको यत्नः प्रियस्यत।
नायिकासंगमस्य प्राप्नोसत्योपलितः किंभूतस्य अधिकामात्राप्रमाणं यस्य
तथाविधोपायोदूतीसंप्रेषणादियस्य तथाभूतस्य तथातीव्रसंवेगस्वराया।
स्य सतथातत्ताज्जषः कीदृशो यत्नः दृढभूमिः दृढास्थिराप्रतिबंधका
नपनीयाभूमिर्विषयः संगमरूपो यस्य स इति प्रकृतोर्थः इतरस्तद्देसत्वे
तस्य पुरुषस्यसः वित्तैकाग्रतास्थितिर्विषयको यत्नः प्रियस्यात्मसाक्षात्कार
स्य प्राप्नोसत्योपलितः मोक्षरूपफलभाक्जातः फलप्राप्नोदेतगर्भविशेष
णोदयमारीथिमात्रेत्यादिग्रहिमात्रः प्राग्भवीयसंस्कारादृष्टवशादुक्तं उपा ८५
यः श्रद्धादियस्यसः तथातीव्रः परमः संवेगो वैराग्यं यस्यसः तथातत्ताज्ज
षः तदुक्तं पातं जलभाष्यव्याख्यायां वाचस्पतिमिश्रैः उपायाः श्रद्धादयो मृ
दुमथाधिमात्राः प्राग्भवीयसंस्कारादृष्टवशाद्येषां ते तथोक्ताः संवेगो वैरा
ग्यं तस्यापि मृदुमथातीव्रता प्राग्भवीयवासनादृष्टवशादेवेति श्रद्धाद

का.टी.
३.वे.
७८

यश्च श्रद्धावीर्यस्मृतिसमाधिप्रज्ञापूर्वक इतरेषामिति सूत्रोक्तावेदितयाः
एवंच स्रुमध्यादिमात्रोपायानां त्रयाणां प्रत्येकं स्रुमध्यातीव्रसंवेगे सिद्धि
र्भेदैर्नवयोगिभेदा भवन्ति एवंच तीव्रसंवेगानामासन्नं इति सूत्रात्पल्लवा
प्रियुक्तेति भावः कीदृशत्वं दृढभूमिः दीर्घकालादनैरन्तर्यसत्कारवत्त
यादृढाभ्युत्थानसंस्कारैरनभिभूताभूमिर्विषयश्चित्तैकाग्रतास्थितिद्वयो
यस्य सः व्युत्थानं च चित्तस्य समाधिश्च न्यतयावस्थानमिति अत्र च भद्रात्म
नद्वयादिचत्वरुतमायकस्य योगिनिरूपितोपमाव्यज्यते तत्राधिमात्रादि
शब्दायोगशास्त्रमानप्रसिद्धाः यत्तदृढभूमिर्दृढाभ्यासदायी तीव्रसंवे
गितासमाधिविशेषः अधिमात्रनामाक्रियाविशेष इति महेश्वरव्याख्यानम्
तद्वत्प्रतीतित्वदोषविलसितमित्युपेत्यम् ३५ तांबूलेति तांबूलेन भूतः
पूर्णगल्लः कपोलो यस्य सोऽयमानुषः स देवयथारवादने भक्षणापात्रं च
करोति तथा तु तथैव भक्ष्यसमीचीनं जल्पति वदतीत्यर्थः नैसर्गिकत्वं वा
त्रसाधर्म्यं अत्र गलादिशब्दाग्राम्याः ४० वस्त्रेति सर्वा विबोधयंताम्

समाधि लोभ

राम

७८

हे सखिवस्त्रमंबरंशकाशं तस्यैवैर्यमणिः सूर्यः तस्य चरणौः पादैः किरणौर्निः
 कं पानिष्पलाभूमिः क्षतं निरस्ते सैत्वरजो म्यां परंतमो यस्यास्तथा मृतारचिता
 कृता सांप्रतमधुना नैत्रयोर्धुमं दृढं वेदय बोधय उद्घाटयेदित्यर्थः अत्र वस्त्रा
 दिशब्दानां स्ववाचकां वरादिपदवाच्यरूपशक्यसंबंधेनाकाशदिषु लक्षणात्
 डिप्रयोजनान्यतराभावात्त्रिषु हेति अथ वा स्वशक्यवाचकत्वं संबंधेनां वरादि
 पदं लक्ष्यते तेन च गगनप्रतीतिः द्विरेफपदलक्षितेन भ्रमरपदेनेव भ्रमरस्य
 यत्नयमेव लक्षितं लक्षणापत्तौ ग्रंथकृतसंमतः पदैकदेशोदाहरणोक्तिमुच्य
 तेऽस्य भूपालेत्यादौ वचोवागौरित्यत्र वचः शब्देन गीः शब्दो लक्ष्यत इति व्या
 ख्यास्यमानत्वादिति महेशेनोक्तं तदयुक्तम् तत्र गीर्वाणशब्दस्यैव सुरेष्वाखंडा
 तया रूढत्वेन वचः शब्देनार्थबोधनायोगेन गीः शब्दलक्षणायाप्यवोचितत्वे
 न वैषम्यस्य स्फुटत्वात् अर्थस्य शब्देनैव वचः शब्दबोधतया तत्र लक्षणायाश्च
 प्रसक्तेश्च अतएव तत्रैव शब्दो लक्ष्यत अर्थात् प्रसक्तत्वात् न च तत्रैव लक्षितः इति
 स्फुटसंज्ञं न तत्रैति बोध्यम् ४। धम्मिल्लस्येति कुरंगशावाद्याः धम्मि

लस्यकेशपाशस्यशोभां प्रेक्ष्य अपूर्वाद्भुताया वंधे मुत्यतिः कौशलं वंधस्य
 मुत्यतीरचनावा तस्याहेतोः कस्यमानसं न रज्यती दृश्यतीत्यवयः अपूर्वावं
 धमुत्यतिर्यस्येति धम्मिल्लस्य विशेषणं अपूर्वावं धेयार्थाद् धम्मिल्लस्य मुत्यतिः
 निपुणतायस्या इति नायिका विशेषणं वा अज्ञाना सन्नतया क्लिष्टत्वं ४२
 न्यक्कार इति रामेण राक्षसस्य क्रियमाणे तज्ज्ञातः करणस्य रावणस्य स्वा
 धित्वे पोक्तिरियम् अरयो यस्मंतीति शेषः अतएव मे न्यक्कारो निंदा अन्येषां
 पराभवादिः मम पुनर्बशीकृतजगत्त्रयारिसत्त्वमेव न्यक्कार इत्यर्थः बहुवच
 नेनैतावत्कालमेकोपि रिपुर्नासीत् सांप्रतमकस्माद्दहवोजाता इति न्यक्का
 रातिशयोभ्यन्यते तत्रापि नेष्ट्यपरिषु मध्ये असौरामस्तापसो मृत्यु इति शो
 षः तापसत्वेन निर्वीर्यत्वं शास्त्रानभिज्ञत्वं सूच्यते तथा च तपस्वि सदस्यम
 त्तकस्य ममैकलपस्वीरिपुरित्यत एव न्यक्कार इति भावः सोपितापसो
 ण्यत्रैव मत्समीप एव राक्षसकलनिहतं न तवा लहृदस्तीक्ष्णैकमपित्यजतीति राम
 न्यक्कारातिशयः अहो आश्चर्यं एवं सत्यपि रावणः जीवति अथवा अहो ४५

का. दी.
 उ. चं.
 ७५
 ७५
 ७५
 ७५

इतिवेदेरावणोऽतिजीवति काकानजीवतीत्यर्थः शकजितेइंद्रजितंधिगि
कूडतिवीर्यानिंदातिशय प्रबोधितेति गिजंताज्ञावेक्तः ततोमतप् प्रबोध
नकर्मभूतेनेत्यर्थः एवंविधेनकुंभकर्णेनकिंप्रयोजनमितिशेषः एवंस्वर्ग
एवग्रामटिकात्तद्रग्रामस्तद्विलंबनेनसृष्ट्योक्तुनैष्टयापुष्टेरेभिभुजविशति
संख्यैः किंप्रयोजनेनकिंमपीत्यर्थः भुजैरितिबहुवचनेनबहुभिरपिभुजै
र्हिभुजंशत्रुंप्रतिप्रतीकारात्तमतयान्यकारोपपत्ते अचकिंपदेनसृजवैय
र्थ्यं हृष्टयापदेनचतद्रुतत्ववैयर्थ्यमुक्तमिति नपौनरुक्तम् हृष्टयात्वस्यपूर्व
मसिद्धत्वादनवादासंगतिः हृष्टयोक्तुनानावैफल्यस्योचित्यायातत्वात्तदभिधा
नासंगतिश्चसतिक्तैवदर्शितेति अत्रायंपदन्यकारपदयोर्भूदेश्यविधेया
र्थकत्वेनविवर्तितयोःपौर्वापर्यविपर्ययोदोषः यच्छ्रयोयोगः प्रायस्यमि
त्याद्युपपन्नलक्षणम् तथाचनवाद्यमनयैवनाभिधेयमुदीरयेत्यादिवृद्धव
चनेनतयोःपौर्वापर्यस्यनियमितत्वात् ४३ अपांगेति नायकागमनोत्स
वंनिवेदयंत्याः सत्याद्वयमुक्तिः तवेत्यस्यषष्ठोत्तत्रयेष्वन्यः हेसुभगे

काशी
३० व
२०
६०

योनायिकस्तवहृशोरपांगसंसर्गिनेत्रांतसंबद्धतरंगितंचालनं तथाश्रुवो
रगलेकटिलेश्रंतेविलासेनवेहितंनर्तनं एवंतनोःविसारिसर्वागद्यापिरो
मांचनमेवकंचुकंचतनोति यस्मिन्हेतवैवंभवतीत्यथः असौसनायकया
गतइत्यन्वयः अत्रयस्तनोत्पसावागइतियच्छ्रुवार्थानुवादेनतदर्थपराम
र्शकतयासावित्यस्यविधेयसमर्पकत्वमभिप्रेतंनसंभवति यच्छ्रुवसात्रिधे
नप्रयुज्यमानस्यादसादेयच्छ्रुवार्थगतप्रसिद्धिबोधकतयाःनुवाद्यकोटिप्र
विष्टार्थकत्वात् एवंचयच्छ्रुवःस्वार्थपरामर्शकतच्छ्रुवभावात्साकांतए
वावतिष्ठते तदाहुः यत्तदोर्नित्यसंबंधइति सचायमुपात्तयोःस्पष्टएव।
अनुपादानंतत्रिःप्रकारं यच्छ्रुवस्यैवतच्छ्रुवोभयोर्वेति तत्रयच्छ्रुवानुपा
दानेपिप्रकांतप्रसिद्धानुभूतार्थकेनतच्छ्रुवेनयच्छ्रुवात्तेपात्संबंधः क्वचि
द्यानपात्तस्यतच्छ्रुवस्ययच्छ्रुवेनोत्तरवाक्यगतेनात्तेपात् क्वचिदर्थसाम
र्श्यादुभयोरप्यनुपात्तयोरात्तेपादिति तदेतत्तत्रतत्रोदाहरणोत्पुटीकरिष्य
ते ४४ कातर्यमिति रघुवंशेराजोतिथेर्वर्तनम् कातर्यकातरता।

राम
६-

केवला शौर्यहीना केवलेति विंगविपरिणामेन शौर्यमित्यनेनापि संबध्य
 ते सिद्धिं प्रार्थयन्त्यस्मिन् उभाभ्यां नीतिशौर्याभ्यां अन्विषेयश्च न्विष्टवान् सः प्र
 क्रान्तो राजा चापल्यचेष्टितमिति पावे चापलं चपलता तत्प्रयुक्तं चेष्टितम्
 मित्यर्थः चपल एव चापलः स्वार्येण प्रत्ययः नदीयचेष्टितमित्यर्थ इति म
 देशः ४५ हृयमिति कुमारसंभवे दृवेष्टेण पार्वतीं हलयतो महादेवम्
 स्फोक्तिः कपालिनः कपालधारिणः शिवस्य समागमप्रार्थनया हेतुभूत
 यासंप्रति तवैवं निश्चिते सति हृयं शोचनीयतां गतं प्राप्तं पूर्वत्वे कैवचंद्रकला
 शोचायासीदित्यर्थः कालावतश्चंद्रस्य साप्रसिद्धा कला यस्य लोकस्य नेत्र
 म कौमदीयाद्वा दकतया नेत्रयोश्चंद्रिका रूपा त्वंचेत्यन्यः अत्र गतमिति भू
 तनिर्देशो नावश्यमाद्यमानत्वं सूच्यते कपालिनः नेत्रकौमदीताम्यं च शोच
 नीयत्वस्य युक्तता ध्वन्यत इति ४६ उत्तं पिनीति रत्नावल्यां वासवदत्तां
 दग्धां संभाव्यतामनर्थाय शोचतो वत्सराजस्योक्तिरियम् हे प्रिये क्रूरेण
 दहनेन दारुणातया त्वंसहसैवाकस्मादग्धान् वीक्षितासि सौंदर्यानिश

का. टी.
उ. चं.
८१
४१

यशालिङ्गास्तवदर्शने सति कुरेणापि दहने न दग्धमशकत्वादिति भावः
अदर्शने हेतुमाह धूमेति धूमेनांचितो युक्तः धूमान्वितेति पाठः स्पष्टार्थं ने
एव किंभूता उक्तं पिनी उक्तदृष्टवती भयेन परिस्वलितः अंशकांतो व
सनप्रांतो यस्याः सा तथा भूता प्रतिदिशं विधुरेकांतरे ते अनभूते लोचने
तिपंती विधुरे विफलैरिति दीपिकायां मयानवीतिनासीति केषांचिद्वा
ख्यानंतु धूमांचितेनेत्यस्य निरभिप्रायकत्वापत्त्या विरुद्धमिति कुरते न चो
पेक्षणीयम् ४७ साध्विति ॥ पुष्करैः पद्मैः साधु कृतं यत् अभिराम।
तया सौंदर्येनाधिके चंद्रमसि सति मीलितं मुकुलितं पुनरितित्वर्थे ते
न चंद्रेण तसाहसंधार्ष्टमनुष्ठितं कृतमित्यर्थः किंभूतेन जयिनि उक्त
षशालिनिका मिनी मुखे सति उद्यता उदयं प्राप्तवता अत्रोत्तरवाक्यग
तेन यच्छब्देन पूर्ववाक्ये तत्साधु कृतमिति तच्छब्दात्तेषः ४८ येनामेति
भवभूतेरियमुक्तिः न द्रव्यस्मदोद्दयोऽश्रोते काले बहवचने तेन ममेत्येक
वचनाविरोधः नामेति कोपे कृत्स्नेन वा नामप्रकाशसंभाव्यकोपोगम

अकिंचि

राम
८१

ऊत्सव इत्यमरोक्तेः येनामकेचिज्जना उद्दलोके ममावजां अवधीरणां प्रथयन्ति
 ऊर्वन्ति ते किमपि जानन्ति अपि तु न किमपीति काक्ता अर्थः अतस्मात्प्रतिपद्यते।
 तः मालतीमाधवाख्यप्रकरणारंभरूपो न भवतीति शेषः अत्र प्रथमस्य।
 रार्थत्वात् विशेषनिषेधस्य शेषाभ्यनुज्ञाफलकत्वात्कं प्रतीति जिज्ञासाया
 मुत्तराई कालोपनिर्वधिरनंतरतिरेतोः कोप्येकः मम समानधर्मा यउत्प
 त्यते पृथ्वीविपुला विस्तृतेतिरेतोश्चास्ति वातं प्रतियत्न इति यत्तच्छ्रुयो
 र्वाशहस्य चाध्याहारेण योजनीयं इत्यतः कालेनानुत्पन्नस्य कथमुत्पत्समा
 नत्वं विद्यमानत्वं वा कथमदृश्यत्वमित्याशंकाद्वयं क्रमेण देतद्वयेन परिहृ
 तं केचित्तनोत्पत्संबन्धिनिर्दूहनादके येनामकेचिद्विरक्ता आत्मनिष्ठा अव
 जां प्रथयन्ति ते किमपि निर्वाच्यं वस्तु ब्रह्मरूपं जानन्तीत्यर्थमाहुः ४५ असा
 विति ॥ अस्मौ दृश्यमानचिद्रोचसंतकालः संकातो हनुमानिवागतः की
 दृशः मरुता वायुना बुंविता संस्पृष्टाः केसरा वज्रलानाग केसरा वायसि
 नतथाभूतः हनुमत्पदे मरुता पवनाधिष्ठितदेवतारूपेण पित्रा बुंवि।

का. दी.
३. वं.
८२
८२

शु

तत्केसरास्कंदरोमाणि यस्येत्यर्थः प्रसन्नताराधिपस्य चंद्रस्य मंडलं ग्रहा
णीः अग्रेसरो यस्य प्रसन्नताराधिप एव मंडलाग्रणीर्यस्येति वा तथा भूतो
वसंतः पक्षे ताराभिधायाः स्त्रियोधिपः सृष्टीवस्तस्य मंडलं राष्ट्रं सैन्यं वा त
त्राग्रणीः मुख्यः विपुक्ताभिरामाभिः रमणीयिराकाशैः तुरयाकाशैः तुरया
ष्टाकीति तो वसंतः विरहो दीपकत्वात् पक्षे विपुक्तेन राशेनात्रा तुरया
उत्सुकया दृष्टा कीति तद्व्यर्थः ५० करवालेति यो सौ प्रसिद्धः कर्णीः
स भूयति नादुर्योधनेन यदि तत्र कार्यं सेनापते विपुज्ये ततस्तदा कृतं पां
डुराज्यत्यागादिकं कृतं स्यात्सफलं स्यादित्यर्थः कीदृशः करवालेन तव
द्वेन करालो भीषणो दोः बाहुरेव सहायो यस्य तथा भूतः तथा युधि संश्र
मे विजयार्जनयोः पार्थ कर्तव्ययोरेको मलः प्रतीकारसमर्थः विजय
नामा योर्जनः पार्थ इति वा विजयार्जनैकमल इति पाठे तद्विशिष्टस्य जय
स्यार्जने संपादने एकमलः प्राधान्येन समर्थ इत्यर्थः अत्रासावित्युक्ता पु
नः स इति तच्छब्दनिर्देशात् तच्छब्दार्थकत्वं तस्य नास्तीति गम्यते ५१ य इति

सम
८२

परमेश्वरं प्रतिभक्त्योक्तिः हेरिशदं निखिलमर्थमंतुलं प्रपंचजातं यः पृ
रुषः अविकल्पविकल्पः सशयस्तद्वदितं यथा स्यात्तथा भवद्वयं भवत्स्वरूपं
पश्यति वा थायां सामानाधिकरण्यं परमार्थतो सत्त्वेन तद्वाधे न भवंतमेव
पश्यतीत्यर्थः यथाकृतेन जडस्य प्रपंचस्य परब्रह्मस्वरूपत्वाभावादसं
गतेः अस्य अतैकदर्शिनः नित्यस्त्विनः प्रकाशमाननित्यानंदस्य आ
त्मपक्षेण आत्मस्वरूपेण जगति प्रपंचैः परिपूरिते व्याप्ते आच्छादिते वाधि
न इति यावत् कृतः कस्माद्भयं न कृतोपीत्यर्थः द्वितीयाद्वैभयं भवतीति अ
तः विकल्पविविधकल्पनायोगि उदमितिकेचित् अत्र यच्छब्दव्यवहितो
यावत्त्वादिरंशस्तदर्थपरामर्शकः ५२ यमदिति वेणीयसंहारे भीमस्यो
क्तिः अस्य भूपतेर्धृतिरस्य तत्त्वसिद्धयत् ऊजितं उद्भूतं अस्त्रं तावन्तेजः
प्रतापः यः आसीदिति शेषः तदाद्यत प्रसंगे अतैः पार्श्वकैर्दीप्यतां कीडता
अनेन राजानूनं नंत दर्पितेजः स्तारितं अर्थाच्छत्रुभिर्ग्राहितमित्यर्थः रा
ज्यं स्तारितमेव तदेव नूतनं तेजोपीत्यपिशब्दार्थः अत्र यच्छब्दानंतर्व

का. टी.
उ. वं.
८३

तीतच्छब्दोपि प्रसिद्धिपरा मर्षाकः किंपुनरिदमादिरितियोसावित्यत्रो
क्तदोषो वचनलेपायित इति सिद्धं ५३ कल्याणानामिति ॥ मालतीमा
धवेसुत्रधारस्य सूर्यप्रार्थनमिदम् हे विश्वमूर्ते सर्वात्मकसूर्य सूर्यया
त्मा जगत्सुस्पृष्टेति श्रुतेः त्वंकल्याणारूपाणां तद्देतुनामिति याव
त् आयुर्वृत्तमिति वक्तारो कार्योपचारात् मदसां तेजसां भाजनमाश्र
योसि श्रयस्त्वारंभे मयि पुर्यान्त्यभारचदनत्तमां लत्मीं भ्रशमतिशये
न देहि चर्पय हे देव प्रसीद हे जगन्नाथ नमस्तु प्रणतस्य मे मम यद्यत्ता
तमज्ञातं च पापं तत्प्रतिजहि नाशय भो भगद्भूषसे वद्भूतराय मंगलाय प्रे
यसे भद्रं प्रकृष्टं भद्रं शोभनं कर्म वितर देहि भद्रं यथा स्यात्तथेति क्रियावि
शेषां वा त्वमिदमहं सा मीशिषे तं विधत्से पुण्यां लत्मी मर्षमपि दृशं देहीति
पाठेन इह लोके त्वंकल्याणामीशिसे कल्याणानि नियमयसीत्यर्थः अथी
गर्थदयेशां कर्मणीति कर्मणि षष्ठी पुण्यां पुण्यफलां विधत्से करोषि
ददासीति यावत् दृशं कृपा दृष्टिमित्यर्थो बोध्यः यत्र यत्तदहयेन।

राम
८३

ज्ञातत्वा ज्ञातत्वाभ्यां च पाभ्यां परामर्शस्य सकलस्य पापस्यैकै नैव तत्पदेन पापते
 न रूपेण परामर्शोपपत्तेर्न द्वितीयतत्पदापेक्षा न च द्वाभ्यामेक रूपेणैव पराम
 र्श इति नियमे मानाभावात् पदोपकृतस्य यद्यदिति न पदद्वयं किंतु नित्य
 योस्योरिति सूत्रेण पदोदित्वापत्तौ यमादेशः तथाचादेशिनापकेन यत्पदे
 न तत्पदेन चैकरूपेणैव पापपरामर्शः आदेशस्तस्माकल्पेनान्यये तात्पर्य
 ग्राहक इत्येकत्रैव तेन तदुपपत्तौ न तच्छेदोपपत्तौ तदपेक्षेताद्भः रित्यलं विस्तरेण
 ५४ किं लोभेनेति॥ रामस्य वनवासैरेतं विंशत्यतो लक्ष्मस्योक्तिरियम्
 सः विनयार्जवादिमत्वेन प्रसिद्धो भरतो लोभेन विलंबितश्चाकांतः किं येन भर
 तेन एतद्वनवासोदिकं एवं कपटेन मात्राकरणाभूतया मातृद्वारेति यावत् कृतं
 तं संपादितमिति प्रर्थः येन पुत्रलोभरूपेण देतनामात्राकरेभूतया एतदेव व
 रप्रार्थनकृत्वेन कृतमिति वा अनौचित्यकारित्वेन कोपात्तामप्रदत्तां अथवा
 मेमथ्यमा माताकैकेय्ये वस्तीणां निर्गमिच्छां लघुतां च दत्तां गता प्राप्ता किमि
 तिवितर्कः एवकारेण भरतः व्यवहरेः पुनर्विद्वद्वाहमिष्येतदिति एत

का. टी.
३. चं.
८४
८५

न्ममविंताविषयीभूतं द्वितीयमपि भरतस्य लुप्तं मातुः तद्वत्तु च मिथ्या
कृत इत्यत आह आर्येति इति शब्दो हेतौ अस्माकं भूतः विमर्शेन कोपाप
गमात्मात्यन्तेन नामाग्रहणं आर्यस्यैष स्यात्तन्मम जड इति हेतोरार्थ मा
तातातस्य दशरथस्य कलत्रं भार्येति हेतोर्द्वितीयं चेत्तर्थाः तर्हि केनैतत्कृत
तत्राह अनुचितमिति विधात्रा अनुचितं कृतमिमम्येति संबंधः ५५
श्रितेति ॥ सांमोपायलक्ष्मि सिद्धीनां राजां वर्तमानमिदम् अद्य ते राजानो
विग्रहस्य बुद्धस्य तपोनत्यागेन गतमसुखं दुःखं येषां तथा विधाः शेरते
निश्चिततया निद्रां कुर्वन्तीत्यर्थः कीदृशाः श्रिताः श्रिताः तमात्तातिर्यस्यै
यभूताः रक्तान्तरक्तभूः लक्षणाया तद्गतनिखिलजनो येषु तादृशाः शिवे
न कल्याणेनालिंगिता मूर्तयो येषां तथा भूता इति अत्र श्रिताः तमाभूमि
र्यैस्तथाभूतारक्तस्य रुधिरस्य भवः स्थानानि वाभिः कोष्ठीभिर्गालिगितमू
र्तयो विग्रहस्य शरीरस्य तपोनत्यागेन गता असुखः एवानीदियाणि च येषां
तथाभूताः शेरत इति विरुद्धप्रतीति ५६ अलमिति ॥ कस्यांचित्कामि

राम
८४

त्यामनुरक्तस्य कामुकस्येयमक्तिः चपलेत्वारिहेतवोगनासंगमनिष्टतया ।
 योजनीयाः तथाचानिचपलत्वादस्थिरत्वात्स्वप्नः स्वप्नसृष्टिः मंत्रादिना
 असृष्ट्यर्थप्रकाशनमायातत्सृष्टात् परिणतिविरसत्वादिरहादिदुःखा
 नुबन्धत्वाच्चोगनायाः संगमेनायं प्रयोजनाभाव इति तत्परमार्थं शतकृतोऽ
 नेकवारं यदि यद्यपि आलोचयामस्तदा तथापि अंतर्गतात्मा हरिणा स्तीनवि
 स्मृतीत्यन्वयः अत्रत्वादित्येकदेशः अतिकटुः ५७ नङ्गच्छेति ॥ कुमार
 संभवे का^मप्रतीदस्योक्तिरियम् हे कामततस्मात्सिद्धौ कार्यसिद्धयर्थं गच्छ कार्यं
 किं तत्राह देवानां सर्वेषां नममैव कार्यं स्कंदोत्पत्तिरुपं करु शिवयौः संगमै
 कलभ्येऽस्मिन्नर्थे किं मयेति शंकायामाह अर्थीयमिति अर्थीतरेणाउमा
 महेश्वरसंगमेन लभ्य एवलभ्योऽयं स्कंदोत्पत्तिरुपोर्यः संगस्य स्वरूपस्य
 लब्धौ लाभाय प्रत्ययं शिवस्य पार्वतीवशात्तां संपादनेन कारतां अर्थीत्वा
 मपेक्षते अत्रोमहेश्वरसंगमस्य वक्तुमयोग्यत्वादर्थीतरत्वेनोक्तिः कः
 किमिव बीजांकरः उदयात्यागं भोजलमिवेत्यर्थः संगेति कामसंबोध

का. टी.
उ. चं.

८५

छेदेष्टु

नमितिकेचित् प्रत्ययसुतमन्तामितिकचित्पाठः अत्रतचतर्थतपदद्वयै
कदेशः ५२ यमेति ॥ तत्रैवदिमालयवर्णनम् यश्चदिमालयः शिख
रैः करणभूतैर्धातुसर्गांगैरिकादिधातुसतोभावस्ततातांविभर्तीत्यन्वयः
कीदृशींअप्सरसांविभ्रमार्थं विलासार्थंमंडलाभ्यलंकरणानितिलक
पत्रकादीनितेषां संपादयत्रीं विभ्रमेणसंध्याकालभ्रमेणयानिमंडना
नीत्यर्थः अतएवकालसंध्योत्प्रेक्षेतिकेचित् तथाबलाहकाद्यंमेघा
नांछेदेषुविभक्तौगोयस्यास्तथाभूतां अकालसंध्यामिवेत्येता त
दकालेपितद्वद्भासनात् अकालं संध्यावर्षासंध्येतिदीपिकायांचित्रमे
वच्छन्नः संध्यातकल्यकालरतिमदेशः एतन्मतेत्पमापि संभवति सं
ध्यायाअपिनिमित्तत्वेनमंडनसंपादकत्वात् बलाहकछेदेषुविभक्तौरा
गोयस्यामिति विग्रहाच्चविशेषणद्वयान्वयोबोध्यः अत्रमतेत्येकदेशः
लीकार्येसप्रसिद्धरतिनिहतार्थता ५४ आदाविति ॥ रुदंत्याविरहा
तृगयाः कस्याश्चिद्वर्णनमिदम् ऊरंगेक्षणाकाममतिशयेनाश्रुप

शम
८५

यसासंप्रत्येवदृष्टानिषेकं कुरुत इत्यन्वयः उत्प्रेक्षते चेतोभवो देवस्य मद
नस्य भल्लीनां बाणविशेषरणाणां पाणकर्मवेति इव शब्दस्यार्थवशाद्भिन्नक
मत्वं धाराते स्तापायास्वपंकेन लिप्ताः प्रोसंताप्यपयसात्तालनं पानकर्म
स्वरूपं तत्र लेपापयोः संपादनाय दृशां विशेषणद्वयमाह आदावित्या
दि आदौ प्रथमं ग्रंजनपुंजेन लिप्तं वपुः स्वरूपं यासां तथा भूतानां भल्लीनां
मय्यंगारचूर्णजलेन लेपा तथा भूतत्वं ततो नंतरं स्वानिलेनोद्धासितः ।
संप्रक्षितो त एव प्रोत्सर्पन् सर्वागव्यापी यो विरहानलस्तेन संतापितानां
चेति भिन्नक्रमश्चकारः भल्लीनां तमस्राभ्यासानिलोद्धासितेन प्रोत्सर्पता वि
रहसदृशेनानलेन संतापितत्वमवसेयं अत्र दृशामिति बद्धवचनमनर्थकं
६० चापेति ॥ रावणादृतस्य परशुरामे प्रतीयमक्तिः हे राम तव चापाचा
पाचार्यः धनर्वेदाया एकस्त्रिपुरविजयी महादेवः तथा कार्तिकेयः स्कंदो
विजेयो विजितः शस्त्रेण यस्मात्सारित उदधिः सद नगरं पृथिव्यां दत्तायां
परशुरामस्य निवासाय शस्त्रतापितेन समुद्रेण भूर्दत्तैति पुराणकथाप्र

का. टी.
३. च.
२६
४६

सिद्धिः इयं भूदृष्टी हंतकारः ग्रामघोडषकचपातिथिभित्तातद्वत्क्षणायदने
त्यर्थः पतत्सर्वप्रशास्तिदेतरस्येव नकस्याप्यत्र संदेहः किमकितरेण काया।
मातः कंठवाधो कंठछेदने कृतवत्तातव परशुना वडस्य शंभ्रं ददा सो नामा राव
णस्य त्वद्गोलज्जने रतिभंग्ण एवं विधनिष्ठकर्मकारिणा त्वया सदस्यर्द्धितं राव।
गोलज्जत इत्युक्तं भवति हंतकारोतिथिदानमंत्रः तत्संबंधाद्भवेत्तथेति मदे
शब्दात्त्यानेन ग्रामप्रमाणाभित्तात्सादृश्यं ग्रामचतुष्टयं ग्रामचतुर्गणं प्राहुः।
हंतकारं हि ज्योत्तमाः इति मार्कंडेयपुराणवचनानां लोकननिबन्धनत्वादना
देयम् अत्र विज्ञेय इति यत्प्रत्ययः ऋप्रत्ययार्थावाचकः ६१ प्रतिवेत्तवमि
ति ॥ शब्दः अतिपेवैलं कोमलं अतिपरिमितं अत्यावर्णीयं तत्राविधं लवु
तरं अतिमंदं उदाहरति वदति पुनरिति त्वर्थे परमार्थस्तस्य शब्दः कालकूटे
न विषेण वरितमिव हृदयं वदति तथा च कृत्रिमतया तद्वाक्यमश्रुदेयमि
ति मित्रं प्रत्याप्तस्योपदेशोऽयं अत्र पेलेते कदे शोलाटभाषायां हृषणात्प
गसंगबोधतया द्वाडादयी ६२ यदिति ॥ कस्यचित्पदापुरुषस्य प्रशम

राम
२६

नमिदम् सोयंपूर्वोक्तगणवान्महापुरुषः कस्यचिदेवपुण्यशालिनः पुंसो
 दृशोः पततिगोचरीभवतीत्यर्थः सकः यः सरसरितरंगगातन्मखानितत्प्रथा।
 नानितत्प्रभृतीनिवायानितीर्यादितेषां सार्ये समूहे स्नानेन तथा शास्त्रस्य वे
 दांतादेः परिशीलनेनाभ्यासेन यत्कीलनं संस्कारदाहं तेन पूयते पवित्रो भ
 वति कीदृशः सौजन्यमानयोर्जनिरुत्थानं तयोर्जनिरुत्थतिर्यस्मादिति वा सौ
 जन्यमान्येति पाठे सौजन्येन मान्या जनिरुत्थतिर्यस्येत्यर्थः ऊर्जितानां बलवतां
 ऊर्जितं बलं ऊर्जितानां बलानां मणिवलमिवा अत्र पूयेत्येकदेशो विकृत रु।
 धिरहपपूययंजकतया जगत्प्रादायी दृष्टं विनयेति ॥ हे अंगयः सततं विनय
 प्रणययोरेकं केतनं स्थानं तादृशः तद्गुणवत्त्वेन प्रसिद्धो भवत्सेयतस्याभिप्रेत
 मभिमतं पदमर्थात्तु च समागतः प्राप्तः सन्ततदत्तवत् कथमीत्ततां दृश्यतां
 नीचपदप्रश्लागणविलोपादिति भावः तदेतत्सत्त्वायं प्रतिकस्यचित्पूर्ववत्तमे
 श्रीकस्यपुरुषस्य हत्तांतकथनं केचित्तनायिकायाः सखीं प्रतिनायकवृत्तां।
 तोक्तिरियम् अंगदे सखियस्मादृशो नायकश्चासीत्सोद्यतस्याः सपत्न्या अभि

का. पी.
३. चं.

२७

३७

प्रेतं पदं समागतं सहाशं भूतं सहाशं गवतं कथमीत्यन्तां अन्यथा दृश्यत इत्य
र्थ इति योजयन्ति अत्र प्रेतेत्येकदेशोऽसंगलार्थः ६४ कस्मिन्निति ॥ अस्मिन् पुरु
षस्य उत्तमपदे दीयते अत्र चरेत्येकदेशो भूतपूर्वचर इति चरदप्रत्ययो वा चरेष्ट
इति दांतश्चरधातवेति संदेहात् पूर्वसाधुरिति वा साधुचरतातिवार्थ इति संदेहः
६५ किंमिति ॥ भूपालमौलीनामालातत्वेनाध्यवसितापंक्तिस्तत्र महामा
तो मेरुस्थानीयमणोरस्मराजः किमुच्यते किं वार्त्तेत न किमपि वर्त्तयितुं शक्यं
यस्य तेजः वचोवाणी गीर्वाणी र्देवैः सुदुर्लभं विभाव्यते ज्ञातय इत्यर्थः यत्तु भू
पालमौलिगतमालामहामणोरिति महेशेन व्याख्यातं तदसंबंधत्वादुपेक्ष
णीयम् अत्र वचः शब्देन स्वशक्य निरूपितवाचकत्वसंबंधेन गीः शब्द एव
न तस्य ते गीर्वाणा शब्दयोरेव मिलितयोर्देवेषु दृढत्वात् ~~तदसंयुक्तः~~ संज्ञेय
न च शब्दलक्षणे हि प्रयोजनं वेति नेयार्थतम् ६६ अकुंवेति ॥ नापिका
संगमोत्सुकस्य कस्यचिदियमक्तिः हे कुलकं विकलो मधुरस्वरस्तुतः
कंठो यस्य स्तथा विधे इति धृती संबोधनं विरहात्तरतया कोकिलाया वा

राम
२७

मां कंबु कंबाः शाखसदृशी श्रीवायाः नायिकायाः कंबेत्तां ऊरुततदालि
 गनशालिनं ऊर्वित्यर्थः कंबस्याति तदालिङ्गनौत्सुक्यरूपमद्वयपदर की
 दृशं मां आकंबं कंबं पर्यंतं ऊरुतति प्रदत्ता उत्तरोत्तरोत्तरं वर्द्धमानेति यावत् ।
 याविधाया उक्तं उतया पूर्णं वा तन्मित्यर्थः अत्र संगारे अटवर्गी इत्यादिना प्रा
 तिषेधात्तु वकारः प्रतिकूलः ६७ देश इति ॥ वेणीसंदारे, यथा मन्त्रः कर्ण
 प्रतीयमक्तिः यस्मिन् नरातीनां शृणां शोणितं रूपैर्जलैः पंचदृदाः श्रिताः
 अर्थात् परशुरामेण सोयं ऊरुत्ते च रूपो देशः तातस्योपास्य केशग्रहादेतोः
 तत्रातत्तत्रियादेव दृष्टुं स्नातयाविधः कार्त्तवीर्यार्जुनाजमदग्नेरिव परि
 भवः अदितानां शृणां यादेतयः शस्त्राणि तेषां तेषां च स्मराणि भक्षका
 णि अतएव गृहीतानि मे मम भासंति भासराणि अस्त्राणि ब्रह्मास्त्रा
 दीनि ता मे वयानि मत्ता तेन परशुरामात्मा प्राणि अतः क्रोधो दोषात्मजो
 महत्तणो जनः यत्र रामेण परशुरामेण कृतं पितरवैरनिर्यातनं तदेव ऊरु
 तदालि चयः अत्र गौडे मृदवो वेणी प्रतिकूलाः ६८ प्राणिनि ॥ कृतपि

का. टी.
३. चं.
२२
४८

नाकधनमिंगरामप्रतिभार्गस्येयमुक्तिः सपरशुः क्षणात् तत्कंवपीवतिथिर्भ
वत्वितिसंबंधः सकः येनानेनपरशुनादरोदेवः जगत्सखंडपरशुरितिख्या।
प्यतेप्रसिद्धः कियते हरेणस्वपरशोरेकः खंडः परशुरामायदत्तइतिप्रसिद्धेः
यद्वाखंडयतीतिखंडस्तथाभूतः परशुर्यस्येतेवाव्याप्यतेरिषुखंडनेनतन्ना।
मतेनप्रसिद्धः कियतइत्यर्थः तेनयद्वनस्तथाखंडितंतत्परशुनात्वमपिखंड
नीयइतिध्वन्यते कीदृशः परशुः प्राकपूर्वमप्राप्नोनिशंभोमननंभंगोवाये
नतथाभूतस्पर्शांभवस्पर्शसंबंधिनोपनयोयदेधाविधाद्वैधीकरणंतेना।
विर्भवन्त्यः क्रोधस्तेनप्रेरितोयोभीमोभयानकोभार्गवस्यमममुजएवस्तंभ।
स्तेनापविद्धः लिप्तः अतएवाशिथिलोवेगवत्तरः तथाउद्धताज्वालादीप्तिर्य
स्यतथाभूतः अत्रागतः परशोरनिवारणीयत्वद्योतनायातिथितोक्तिः त
स्यचपीठारोहणोचित्यात्पीठत्वारोपइतिबोध्यम् अत्रचतुर्थपादेगुरुस्मर
णेनभावोद्रेकात्तदौचित्येनमस्तुर्वाविन्यासः पादत्रयेतरौद्रप्राधान्या।
तदुचितोविकटवर्णविन्यासइति ६५ धीरइति ॥ अत्रसइतिसावधार

राम
२२

प्र

गां तेनात्रजगति स एव नृपो धीरत्वादिगणयुक्त इत्यन्वयः चरः श्रेष्ठः आकारो य
स्य सः यस्य भृत्याः सेवका वलेनोत्सिका दृष्टाः बुद्ध्या प्रभया तेजसा चान्विता युक्ता
इत्यर्थः अत्र पूर्वार्द्धे गोरुत्वप्राप्तिरूपा हि सर्गे पद्माता उत्तरार्द्धे च तद्गोपाद्वन्धशैथि
ल्यम् ७० राजन्निति ॥ हे राजन् भवतस्तानि चरितानि विभंति शोभंते यानि रसा
तले पातालैश्च तः गभीरदृशे इदं दोषं तिष्ठति धारयति इदं दुवत्प्रकाशमानानि सं
तीत्यर्थः धीर्नीत्यनुसारिणी बुद्धिः दीर्घलंबाद्बलं ते उभे विजयस्य संपदं संपत्तिं
एत्यप्राप्य भातः शोभते अतितते अतिविस्तृते उचितयो रवसरयोरनुवृत्ती अनुस
रणो आतन्वती ऊर्वाणो यथोचिता वसरानुसारेण प्रवर्तमाने इत्यर्थः उचितानुवृ
त्तिकुचित्यावः तथोचितानुवृत्तिं विजयसंपदं चातन्वती दीर्घलेत्यन्वयप्रदर्शनं त
दीपिकाकृता मयुक्तम् संनिहिततया संपदमित्यनेनान्वयो गम्य एतेत्यस्या धाद
तेन त्वामित्यादिना त्वयस्यानुचितत्वात् चकाराभावाच्च एतेत्यत्र एष्विति पाठेन
निरवयम् एषु चरितेषु मध्ये उचितेत्यादेर्दीर्घलविशेषणत्वं न मागमप्रसक्त्या
हतिर्ना इति रूपापत्तेरयुक्तम् अत्र पूर्वार्द्धे नित्यतया एष्टिकः संधभावः सकृ

का. दी.
३. च.
२५
४९
त्रय

दपिदोषः उत्तरार्धेत्वीरुदेदिवचनं प्रतिगृह्यमित्यानुशासिकप्रगृह्यसंज्ञाप्रयु
क्त्वाटसकृदेवेति ७२ ततइति॥ पतिंवरां प्रतिमस्याइयमुक्तिः ततःपूर्वोक्ता।
मितरयमदितउत्पन्नः कस्मात्कडव उच्चैरसच्चाडुदयाचलादिंदिरिव कीटशःउदा
रेतामहताहारेणहारिणीमनोहारिणीमनोहारिणीयुतिर्यस्यसः उंडस्तउदारहा
रवतहारियुतिः एवंविधोयंनिजवंशेमुक्तामणिवच्चकास्तिदीप्यते मुक्तामणोर
पिवंशेसमुत्पत्तेः कीटशः उदात्ताउड्डाकांतारमणीयाकांतियस्यतथाभूतः त।
याअनर्थःश्रेष्ठःअमूल्यश्चेति अलोपासिडत्वप्रयुक्तःसंधभावः ७३ वेगादि।
ति॥ नायकाधिष्ठितं संकेतस्थानं वेधयंताहत्याइयमुक्तिः हेसखिअयंपरीष।
लीवेगाडुडीयगगनेचलन उत्तपत्तेउत्तप्तेभवतिततस्तस्मादत्रैवप्रदेशेरुचिं
प्रीतिंअवस्थितिमितियावत्कुर्वित्यन्वयः कीटशः डामरमुड्डटंचेष्टितंयस्यसः
डामरंडमरुवाद्यंतद्वच्चेष्टितंयस्येत्यर्थइत्यने अत्रचलंडामरेतिरुचिंकुर्वितिच
सन्निकर्षरूपसंधुपस्यापिताभ्यांलंडाचिंकुशहाभ्यांपुंयंजनयोन्मंकरयोप्र
तीतिरितिअश्लीलःसंधिः लाटदेशभाषायांचिंकुशहेनयोभ्यग्राभिधानादि

राम
२५

ति ७३ उर्वसाविति ॥ अर्धगंप्रतिकस्यचिदुपदेशोक्तिरियम् अत्रमरुदेशस्या
 तेसमीपेचारुरवस्थितिर्धस्यास्तथाभूताउर्वीमहतीतर्वालीतरुपंक्तिरसीतिशेषः
 अत्रचरजयथास्यातथागतंनयुज्यते तत्तस्मान्मनागीषतशिरोनमयत्रीचैः
 वित्यन्वयः तमतेरतिपाठेजनइत्यथाहायम् अत्रसंधिः श्रुतिकटुत्वं ७४
 अहत्तमिति ॥ अत्रद्वितीयमस्तपदंस्वादुतरतरुपर्यायीतरसंक्रमितमिवाच्यम्
 स्वादुतरतायोग्यवच्छेदोऽयं गः तथाचास्तंस्वादुतरंअत्रकःसंदेहः मधुन्या
 पिअन्यथाअमधुनिनमधुन्येवेत्यर्थः मधुगणपेतियावत् चूतस्याअस्यापिप्र
 सन्नरसंस्वरसंपलमधिकंमधुरं कःसंदेहःइत्यनुषज्यतेपुनरितिपरंत्यित्यर्थ
 कम परंतरसानामंतरंतरतस्यवेतीति तथाभूतोवाजनोमध्यस्थःपक्षपातरदि
 तःसन्नइदजगतिप्रियायादशनछदादधगतदपेक्षयेत्यर्थः स्वाधुमधुरंयदन्य
 स्थातत्सकृदेकवारमपिचदत्त तथाचनतादृशंजगतिविद्यतइतिभावः अत्रद
 रिणीछंदसिषष्टेवर्णसमुचितायायतेअतर्धपादगतेषष्टेदितिबर्णभंगइत्यत्र
 अत्रम् ७५ जंपरीति यत्परिहर्तंतीर्यतेमनागपिनसौंदर्यगतो न अथकेवलं

का. टी.
उ. चं.
No
९०

३५

यस्य दोषः प्रतिपक्षैरपि प्रतिपन्न इति संस्कृतं मानवतीं प्रतिदृष्ट्याः समाधानोक्तिरि
यम् तथा विधमेतत्कारवेष्टितं यत्सौंदर्यगुणेन रमणीयता रूपेण गुणेन मना।
गीषदपि परिहर्तुं नतीर्यते न शक्यते अथ च यस्य दोषः पूर्वाक्ता परिहार्यत इत्यः
प्रतिपक्षैरपि ब्रह्मचर्यादिभिः केवलं प्रतिपन्नो गीकृतः न तत्र परिहृतः तत्कांत।
स्य त्वैव कथ्येति तस्य दैवादित्यवनिता संगमेऽपि कोपातिशयो न विधेय इति भावः
अदेत्ययमित्यर्थकमिति चंडीदासः अन्येत्यः परिहर्तुमिति संस्कृतं प्रदर्शयौ
नायकः सौंदर्यगुणेन अपराधशीलोऽपि त्यक्तं न शक्यते यस्य दोषोऽपराधः प्र
तिपक्षैरप्यस्माभिः केवलं प्रतिपन्नः पूर्वाक्ता प्रकारेण समाहित इति आचक्षते
ते तत्र यथास्थिति पाठे यदिति संस्कृतं प्रदर्शनं कथं संगच्छत इति चिंतनीयम्
जो परिहरवमिति हितदा प्रकृतपाठे न भवितव्यमिति अचार्याणां द्वितीयस्य दुरि
उमित्यंतगरोः संगणस्य तीर इति तृतीयस्यादिगरो भगतास्यर्थं त्वं छंदः शास्त्र
सिद्धं ७६ विकसितेति वसंतः मुनेरपि मानसं हरतीत्यनयः कीदृशः विक
सितानां सदकाराणां माश्रयताणां तारुद्रोदारी मनोहरश्च यः परिमल्लो

श्रु. स्म.
राम
११०

नगंजितागंजनयुक्ताः पुंजिताः पुंजीभूताश्च द्विरेफाश्च मरायत्रतथाभूतः अथ
वातयाविधः परिमलोयत्रसचासौमंजितपुंजितद्विरेफश्चेतिविग्रहः सुनिमने
हारकतसमर्थनायवसंतगतप्रकर्षाधायकतयाविवक्षितस्य तथाविधपरि
मलस्य शास्त्रतोवसंतान्यसंभवेऽर्थतत्संबंधानुधावनस्यानचितत्वात्
पुनः कीदृक् नवकिसल्लयानिनवपल्लवापवचाहणिमनोहराणिचामराः
गितैः श्रीशोभायस्सः अत्रादिपादांत्यस्परिकारस्य गुरुत्वानुशासनेपितक्ता
र्थात्तमतयाश्रयत्वम् ७७ अन्यास्तादृति ॥ कस्यचिद्राजोवर्गानमिदम् सप
षषुवाविनायैः पदार्थैः सृष्टत्वादितः ताः तदंतर्गताः गणारूपाणां रत्ना
नांसंबंधिनोरोदगास्पृशतोऽतिवैष्णवभूतपर्वतविशेषस्य भुवोभूमयः अ
न्याविलक्षणादत्यर्थः एवमप्येपि मृदुउपादानभूतपार्थिवभागहृषा संभारा
उपकरणानि सकः यत्रयस्मिन् दृष्टे सति द्विषां करतलारस्त्राणिपतंति स्त्रीणां
नितंबस्य लाहस्त्राणिचपतंतीति योज्यम् श्रीमदित्यादि मृदेत्यादि च द्विषां
स्त्रीणांच विशेषणं मेहश्च द्विषां भयप्रयुक्तः स्त्रीणां तत्कामवेशादित्यूहनी

का. टी.
३. चं.

२१

११

यम् यत्तयैरित्यत्र यद्भवगणारत्नयन्त्रतसदितैरिति शेषः तदैव तत्पदत्रया
कांक्षापूरणादिति मद्देशेनोक्तम् तदयुक्तम् याभिश्चयैश्चयैरित्येवंपुमान्।
स्थितेयान्नुशासनिकैकशेषाभ्युपगमनैवोपपत्तेरिति अत्र श्लोकांस्तस्य गुरुका
यीक्षमत्वम् ७८ सान्दपेति ॥ राज्ञिस्तेन दीयानां विलापेयम् ॥ मर्त्यसु
दग्गसभां तरेमभामथेरत्नभूत त्वं कग तोसितवसं वधि न एते इदं वस्थावय
चक्रवर्तनं देगतास्म इति शेषः सुधानां सुंदरीणां विदग्धसमानां मंतरे रत्नभू
तेत्यर्थ इति मद्देशः प्रत्येकं द्वापदेन पत्न्या दे प्रत्येकं प्राधान्येन शोको हीपकत्वं
ज्यते इदं दोषकत्वं तदास्य व्यंजकतया शोकानन्तरागमम् ७९ तथाभूतामिति ॥
तृतीयोऽह्ना स एव व्याख्यातमेतत् अत्र वल्कलधरैरित्यस्य विशेष्यसाकांक्षत्वा
त् स्थितमित्यस्य चकैरितिकर्तृसाकांक्षत्वादस्माभिरित्येति तम् तथा खेदमि
त्यनंतरमित्यपि अत्र न्यायं खेदस्य पूर्वोक्ता र्थदेतुकत्वात् लाभेन देतसाकांक्ष
त्वापत्तेर्मात्सर्या नोचित्या परिपोषाच्चेति नूनपदत्वात् न च दृष्ट्या विज्ञेयत्वात्
यादित्यमिति व्यर्थमिति वाच्यम् दृष्टेयस्य गुरुगौवानयात् अन्वया नौचि

राम

२१

त्वासंगतेरितिदिक् २० स्फटिकेति ॥ कस्यचिद्दिदुषोवर्णिनम् सप्रकृतौवि
 द्वाङ्कोपिलोकोत्तरइत्यर्थः कीदृक् स्फटिकाकृतिवत्निर्मलंस्वच्छांतः अ करणः
 तपवप्रकामंश्रत्यर्थंप्रतिसंक्रांतंनिशांतंतीक्ष्णमतिवेद्यंरतियावत् शास्त्रत
 त्वंशास्त्रस्याबाधितार्थोयत्रतथाभूतः एवमवरुद्धासमन्वितासंगताउक्तियु
 क्तिः उक्तियोजनायस्यसः अविरुद्धंयथास्यात्तथासमन्वितउक्तियुक्तियेनेत्यर्थ
 इतिकेचित् अविरुद्धेयंसमन्विताः संबद्धाउक्तयोयुक्तयश्चयस्येत्यने पुनःकी
 दृक् प्रतिमह्लादीनांप्रतिवादिनामसमयस्यलक्षणयापराभवस्योदयः प्रा
 दुर्भावेयस्मात्तथाभूतः कदापि केनाप्यपरिभूतानामपिपराभवकर्तृत्यर्थः ए
 तेनोदयपदस्याधिकापरिहारायश्रदयइतिभिन्नपदत्वेनमदेशकृतंवाच्यानम
 नादरणीयम् अत्राकृतिपदमधिकम् २१ इदमिति ॥ इहजगतिपुंसोजरास्य
 पिष्ट्वावस्थास्वपियत्मान्मथः कामसंबधिविकारः इदमनुवितम् वैरस्याथा
 यकत्वादयुक्तम् तथाचयमक्रमः अप्रशस्तापरिपाटीकसंप्रदायइत्यर्थः बाल्य
 यौवनजरासविद्याविषयोपभोगधर्माइतिशास्त्रोक्तसंप्रदायस्यैवावस्थानुद्वप

का. पी.

उ० च०

२२ तयो

१२

ने

तयासमीचीनत्वात् तत्राः प्राशस्त्यार्थकत्वात् यदपि च निर्विनीनां स्त्रीणां जीवि
 तं रतं वा स्नानपनमवधिरुत्तरावधिर्यस्य तथाभूतं न कृतं अर्थादिधात्रा तदप्यनु
 चितं पूर्वोक्ता देवदेतोः अतएव कुसंप्रदायश्चेति योज्यः अन्ये तु मनुचितं लो
 कविरुद्धं अक्रमः प्रासक्तमविरुद्धं तु चित्ताक्रमपदयोरर्थमाहुः तदयुक्तम्
 २२ तयो जीवितं रतं स्नानपनपनपर्यं ताकरणे तदसंभवात् न हि स्नानपननानंतरं जीवित
 रतयोर्लोकविरोधः प्रासक्तविरोधो वा कस्यापि संमत इति पूर्वोक्तमेव ज्ञाय इति
 अत्र कृतमित्यधिकम् ८२ अकरतलेति ॥ करतले कपोलतलमाधाय चिं
 तयतीति नायिकां प्रति सत्प्रादुर्भूतः हे सुतनु करतलरूपे तल्ये इत्यधि
 करतलतलं सप्रस्यर्थः अययीभावः कल्पितास्वापलीला यथा तथाभूता
 परिमलनं करतलचर्चणे न रक्तिमो दयात् निमीलनं तिरो मबन् पांडिमा
 यस्यास्तादृशी तव गंडपाली गंडस्थली कर्त्रीकस्य सूनः स्मरनरपते लीलायां व
 शीकरात्तु पायां यौवराज्यस्याभिषेकं अंजसातत्त्वतः अंजयति सूचयतीति क
 थयेत्यन्वयः यः स्मरेतास्य संकर्तमशक्यं तवैवं विधं स्वापादिकरोति स भ्रुवं

राम

२२

हृदेन स्मरेण सा राज्ञोभिषिक्त इति भावः अनेन कंदर्पादयधिकं वर्णीकारकत्वं वा
 यंजितं भवति अत्र लीलेत्यस्य हिः प्रयोगात्कथितपदत्वम् ८३ कः क इति ॥ क
 स्कादिज्ञातकस्करतियुक्तम् पंचाननः सिंहायतः यस्मात्सिंहास्त्रे देनयो विला
 सः कंडूयनादिसौनवडास्थिरीकृतावसतिः स्थितिर्येन तथा भूतो वर्तते अतः
 न कः कः सुकरः ऊचनचुरेडीमंशहं ऊयादपितृत्तममध्यमाधमरूपः सर्व एव सर्व
 का च चुरभीमशदेयि रिति दीपियां चुरेत्यर्थेति महेशः कीदृक् च चुरगुणयिताता दि५
 दृशशहवतीयाबुगीनामिकातयाचोरः भीषणाः चुरीपोत्रं सुकरमुत्वाग्रमित्य
 नेचुरीवाद्यविशेषस्तद्वत्चोर इत्यपरे एवं कः करीदृसीकं कमलानामाकरं उत्प कः
 तिस्थानं विगतकमलं कर्तनोद्यतः अपितु सर्वः सर्वमपि केकेचराणामदिष्टाः
 कानि बनानि नोन्मूलयेचुरपितु सर्वाणि स्थाप्रयोन्मूलने नमदौक्यं सूच्यते
 एवं च राजनिबसनशीले तद्वा अपि भौमिकानिर्मर्यादा भवतीति प्रस्तुतधनना
 दप्रस्तुतप्रशंसालंकारः अत्र वाच्यस्य सुकरादेरुत्तरोत्तरमत्त एतया तथैव स
 मुचितसंबंधप्रकर्षसंभंगः उत्तरोत्तरं तदपकर्षस्य सुदृढत्वात् ८४ कंकार

का. टी.
उ. चं.
४३

१३

इति ॥ सम्यग्प्रतिप्रस्थितानपथिकान्प्रतिकस्यचित्कवेरियमुक्तिः तन्याः
कंचुलिकायाश्चपसारणोर्थाद्भवतिः क्रियमाणोसति योभुजयोरात्तेपोधून
नंतेनस्वलतांकंकणानांकाणाःशब्दः येषुष्माकंप्रेमप्रीतितनेत्वितिसे
बंधः कीदृशदत्तपेक्षायांकंकारदत्तादीनिपंचरूपकाणि कंकारदत्तादिथ
नृधनेरनकराणंसुरतकीदृशार्थपिकास्ताएववापिकः कोकिलाः इतिरेव
विलासादिफलोत्पत्तिस्थानत्वात्मंजरीतत्संबंधिनामधुलिहांजंकारः वा
तिमंजरीमधुलिहांलंपटतयातत्वेनाथवसितानांकामुकानांजंकारोदर्थो
इवचुंबनादिशब्दः तदेतत्तयातत्त्वोपचारः आसुर्द्धतमिति वदंतिकेचित्
दत्तार्थयामंजरीतत्संबंधिनामधुलिहामित्यने रतिरेवमंजरीमधुलिहास्तेषा
मितिदीपिकायांलीलायंचकोरीलीलेववाचकोरीपूर्ववत् नवंवयस्ताह
णंतस्यलास्यायतद्विलासादिरूपन्त्यायवेणस्वनःवंशीधनिः नवंवयोयस्या
स्तादृश्यास्तुरुणा लास्यायसुरतरूपन्त्यायेति ॥ अत्रसमाप्तमेववाक्यंनवेत्या
दिविशेषणोनस्यान्यायपुनरुपात्तम् ८५ मस्त्येति ॥ जनकपुत्रीसीता

राम
४३

पथि मार्गे पथिकानां वधुभिरसुपूर्णां लीचनैर्वीक्षिता इति पूर्वोक्तप्रकारेण ।
 शिखिताचेत्यन्वयः इति किं हेवालेयतः भूः सदभीदभीकरसहितान्नत्तस्मा
 त्मसृणो मंदश्चरणपातो यत्र तयागस्य तां एव यतो चर्मभ्रातपः कठोरस्तीक्ष्णा
 स्तस्मान्मभिसिचयस्य वस्त्रस्यांतं प्रांतं विरचयेति अत्र पूर्वाह्णान्वयिनस्तदित्यस्या
 द्वातरंगत्वत्वात्प्रतीतिविलंबः ६६ येषामिति ॥ इदमन्तालंकायां दग्धायां
 वीरगात्तमानपि क्षिपतः कस्यचिदावगमप्रतीत्यमुक्तिः हे प्रभायेषां क्षपाचारि
 णां प्रतापस्योष्माभिः कर्तुं भूतैस्तत्प्रसिद्धाः त्रिदशानां देवानामेव म सदा
 स्मिन्नेरावताप्यसदानसरितः मदजलनयः पीताः शोषिता इत्यर्थः तथोर्न
 दनस्येद्वीडावनस्यतरुणां छायासुलीलयायत्नानमर्यात्तमयस्य तस्य भवो
 भूमयः कल्पितारचिता येषां दं कृतयो दंकाराः कृतो मरुतैरिंद्रसत्तोभाया ।
 भिस्तथाभूताया सन्निशेषः तैः क्षपाचारिभिस्तव परितोषकारि प्रवादोचितं
 सभायां कथनयोग्यम् प्रवादस्तस्याख्यातेरुचितं वा किंचित् किंचिदितं चपि
 त्वन किंचिदित्यन्वयः अत्र ये रिपुस्य क्षपाचारिपदार्थेनाभिमतो न्वयो न भव

ये

ति

८४
१५

तिभिन्नविभक्तित्वात् ८७ त्वयमेवेति ॥ नायिकां प्रतिहत्या इयमुक्तिः ॥
हेसुभगे त्वमेवंदृश्यमानोत्कर्षसौंदर्ययस्यास्तथाभूतासचप्रकृतनायिकोपी
त्यर्थः चकारस्याप्यर्थकत्वात् रुचिरतायाः सुंदरतायां परिचितः संबंधी
इह संसारे कलानां चातुरीणां परं सीमानं परं कांशं युवामेव भयः आश्रयः
युयः सीमांतमिति पाठे विस्फुटपदार्थः ततस्मात्तद्विषयविधेयं युवयो
द्वंद्वं संयुनेरिष्टगभागेन संबद्धं त्वपि परस्परसंयोगमपि भवति अतः
पूर्वाक्ताच्चेष्टमवशिष्टं समागमं दृश्यं यदि स्नातदानीमिदं द्वंद्वं विद्यमानया
गुणितया जितं स्नादित्यनुषंगेणान्वयः तदैव गुणितया उत्कर्षो न्यथा
वैफल्यदयकर्ष इति भावः शेषं परस्परप्रेमेतयात्मानमयुक्तम् त
थासति प्रेसो, मिद्वत्त्वाभेनामासतापत्तेरिति अत्र यदीत्यभावाद्यदि
तस्य च तदर्थबोधकत्वात् अभिमतान्वयलाभः ८८ संमेति संग्रामएवं
गणानिर्भयसंचारात् समारोपिते मौर्व्यामारोपिते सति देवेति संबोधनम्
येन येन सह सा ऊरिति यद्यत्समासादितं प्राप्तिं

ज५

ति५

ग्या४

राम

२४

तदाकर्तव्यं

तिसंबंधः केन किं समासादितमित्याकांतायामुत्तराई तत्र च समादितमित्य
स्य वचनादिविपरिणामेन समासादिताः समासादितः समासादितेत्येवम
नुषंगो बोध्यः भू सं उन्ने च राजः समासादनं स्वस्वामितयेत्यवगंतव्यम् २५
चापाचार्य इति ॥ प्रागेव व्याख्यातं चत्वार इति वेणी संसारे डंडुभिर्धनिमा
कण्ठिरणायजः प्रवर्तत इत्युक्ता भीमस्योक्तिरियम् चत्वारो युधिष्ठिरव्यक्तिरि।
क्ता वयं भ्रातरश्च त्विजः अर्थोत्संग्रामाधरे एवमग्रेपियोज्यम् सः सर्वज्ञते
न प्रसिद्धो हरिः श्रीकृष्णः कर्मणामुपदेश उपदेशकः सदस्यापरनामधेयः
संग्रामाधरे दीतितो गृहीतनियमो नरपतिर्गुधिष्ठिरः पत्नी द्रौपदी गृहीत
व्रतं दुर्योधनवधपर्यंतं वेणी संयमश्च यथा स्यात्तथा भूता सपत्नी कस्येव य
जाचरणोचित्यात् कौरव्या दुर्योधनाद्याः शतं भ्रातरः पशवः तत्तत्पत्न्याव
धत्वात् प्रियाया द्रौपद्याः परिभवः सभायां केशवराकर्षणादिरूपज्ञा
नितस्य क्लेशस्योपशान्तिरेव फलं राजन्यानां सत्रियाणां उपनिमंत्रणाया
ह्वाना यदुत्तुंडभिः स्कीतं स्निग्धं यथा स्यात्तथा रसति शब्दा यत इत्यर्थः

का. टी.
३. चं.
२५
१५

तादुनेसिधिशोदयाजयसूचनम् यशोदुंडभिरिति पाठे यशएवदुंडभिरि
तिरूपकम् स्फीतमिति यशोवर्णिनं वा २० जंचेति ॥ जंचेति व्याख्यातं प्रा
क अत्राकृतस्येति रामेण धनुर्भंगे कृते जनकस्योक्तिरियम् दृष्टेति मि
त्रकमचकारेण अतस्तत्समसुत्रयः अत्राकृतस्य यत्किं विकृतकानाकर्ष
णीयस्य अत्राकृतैर्दृष्टैः अत्रैश्च चरितातिशयैर्यदनेषां दृष्टस्य वशीकृत
तस्य समतयापितेषु नास्यानादर इत्यर्थः अत्राकृतलोकोत्तरस्य रावणा
स्य चरितातिशयैः कैलासांदोलनाद्यै रितिकेचित एष पुरोवर्ती रामः वी
रशिशुकाकृतिर्वीरबालकाकृतिः अत्रमेयस्यापरिमितस्य सारात्म्यस्य।
साराणां यः समुदायस्तन्मयः कोऽप्यनिर्वाच्यः पदार्थो वर्तत इति शेषः
नो अत्रमेयश्चादृष्टमिति कश्चित् महेशस्तवकारोऽप्यर्थे तथाच दृष्टैरपि व
रितातिशयैर्दृष्टस्याकृष्टस्य समतयापि नास्या दशरथपुत्रेणैव धनुर्भ
प्रमित्याश्वासोनासीत्यर्थः ननु वैदग्ध्याभावाद्दयमनाश्वासस्तत्राह
अत्राकृतस्येति प्राकृतोऽविदग्धस्तद्विज्ञेयस्यैः तर्हि किं संभावसीत्यत्रा
ये

राम
२५

हकौषेष्टरति जनागम्यदुत्तर्यदुत्तराह ५१ एषोदमिति उषादरगोसप्रेउषा
 निरुद्धयोवास्तवंसंगमेनिरुद्धं संपाद्यगतस्यकासुस्येयमुक्तिः एषोदकामः
 असुरराजस्यत्रासुरास्यसताउषाव्यासप्रेअनिरुद्धेनप्रमुमसतेनयावदना
 समागमलेनाधिगतं प्राप्तं अभिभूतं यो गेनलस्या सौंदर्यप्रियः फलं ययातथा
 भूतां विधा य संपाद्य प्राप्तं आगतदुत्तराह ५२ कीदृशः अद्वितनयायामुखपमा
 जन्मयस्यतथाभूतः दाहानंतरंदरेणावरेदत्तेगौरीवदनात्कामोत्तिरितिपु
 रणाप्रसिद्धिः पुनः कीदृकसुरासुरमनोरथानांदरवर्ती सुरासुरैर्मनमाप्यचि
 त्गतिरित्यर्थः अन्यथेदियांतरगम्यत्वसंभवापत्तेः ५३ त्वयीति॥ विक्रमोर्व
 शीयउर्वशींप्रतिपुष्टरवसउक्तिरियम् हेमानिनिममकंअपराधस्यलवलेशं
 पश्यसि यतोयस्मादपराधलेशादासभूतंजनंमलक्षणंयजसीत्यनयः की
 दृशस्यममत्वयितिवदरतेः स्थिरानुरागस्यतथाप्रियवारिनः एवंप्रणयभंगे
 पराश्रुखंतद्गीरुचेतोयस्यतथाभूतस्येतेवंविशेषाप्रयस्यापराधलेषाभावो
 पपत्यभिप्रायगर्भत्वात्परिकरालंकारः अज्ञापिलवमपीत्यवश्यंवाच्यम्

का. गी.
३. च.
२६
त
१६

अन्यथा लवनिषेधे पि स्थूलसंभावनापत्तेः २३ प्रियेणेति ॥ किरातार्जुनीये
जलजीजवर्गनेपथमिदम् काचिन्नायिकाप्रियेणकांतेन विपक्षसन्निधौ सप
त्नीसमस्तसंग्रह्यसम्पत्तितापीवरोपीनौ यत्र स्तथाविधे वक्षसि उपाहितां
निरितां जलेनाविलम्बानामपि स्रजं मालां न विजहौ न परित्यक्तवती तन्व
यः कुत इत्याकांतायामादवर्सेत हीत्यादि हियस्मात्प्रेमिणगुणावसंति न
वस्तुनि प्रेमसत्त्व एव वस्तुन उपादेयं चित्ताकर्षकत्वयोदर्शनात्तदभावे च
दर्शनादन्वयव्यतिरिक्ताभ्यां प्रेमैवोपपादेयं चित्ताकर्षकं च भवतीति तदेव
गुणावदित्यर्थः तथा च सपत्नीसमस्तो निर्माय प्रेमपूर्वकं कांतेन हृदि नि
हितायाः स्त्रजो जलाविलतया सौरभाभावेऽपि प्रेमास्पदतया च परित्याज्य
त्वे पुक्तमिति भावः चक्रवर्तिनस्तु प्रेमिणसति वस्तुत्कर्षो न वस्तुमात्र इत्य
र्थमाहुः प्रेमिणगुणा उत्कर्षो न वस्तुनि प्रेमोत्कर्ष एवोपपादेयो न वस्तुत्कर्ष
वदिति भाव इत्यन्ये अत्र नकारोऽस्यानस्यः न काचिदपि तस्योदति विरुद्ध
प्रसंगात् २४ लघु इति ॥ शितकंधरस्य महादेवस्यं दुःशकलेन चंद्र

राम
२६

४५

विदेननिद्रांतरेस्वापमधेग्रंतः कपोलस्यलमधेलग्रेसुद्रांकसदाका
 रविह्रवः पुष्पाभ्यातरत्नितिसंबंधः कपोलस्यलं तु महादेवस्येति ।
 केचित् पार्वत्या इत्यन्ये शितिकंदैरपदोपादानस्वारस्यात्तु चरमपद
 एव युक्तः प्रतिभाति कीदृशेनेतु शक्येन केत्याकी उयायः कचग्रहसे
 नश्रया शिथिलाया जटा तस्यां लंबो लंबनं यस्या तथाभूतेन एवं च क
 पोलसंबंधोपपत्तिः कीदृशो मुद्रांकः पार्वत्या नखलस्मिन्निनखविह्रे
 शंकितसंजातशंकाया सखी तस्या नर्मस्मितेन लीलास्मितेन यात्री
 शालजातया हेतुभूतया करपलवेन प्रोक्ष्यः मार्जितः तथा विधस्मि
 तेन व्रीडा यस्या इति पार्वती विशेषणमित्युक्तः कीदृक् कुटिलश्चासावा
 तास्रवः ईषदारक्तकांतिः उदमेव च नखलस्मशंकाबीजमिति त
 तः पूर्वमेवैतत्तदस्यान्युक्तम् ४५ अथापीति ॥ असौ दृश्यमानः श
 शीततः ततोऽकुलदिकसद्यत्कैरवंकुमुदंतस्य कोषः कुञ्जल एव ।
 कोशः तद्वपिधानकंतस्मात्तिः सरतामनीनां श्रेणीपंक्तिरेव रूपारणः

ली

का. टी.
३० चं०

५४

१७

विद्रुमं कर्षत्या कर्षतीत्यन्वयः कृतश्रुत्याकांक्षायां हेतुमृत्ये तिते अथा
पीत्यादिपचमानः सीमंतिनीनां हृदि अथापि मत्स्यचिधेपि स्यात्तं वाच्यं ।
तिथिकर्षिण्यमिदमिति कोथदिवेत्यर्थः अतएवालोहितग्राहकः को
थेनरक्तिमो दयात् हृदि निष्ठायां हेतुगर्भतद्विशेषणमाह सीनेति सूना
विवंशेनोत्तरेण गुणद्वयेणाविषमेयनाक्रमणीये शशीकीकप्रोद्यतो ८
हरतरं प्रसारिताः कराः किरणाएव कराहस्ता येन तथाभूतः विद्रुमक
र्षणोपि हस्तस्य तथात्वात् शोयन्निति पाठे भिन्नमेव शशिविशेषणम्
तत्तत्पादिति पाठे तत्तत्पादात् कर्षतीत्यन्वयः यत्तथापि ममोदयेत्याद्या ३८
नंतदशकम् ग्राहकस्योदयेन ततः पूर्वमेव कोथकयनोचित्यात् को
थेनरक्तिमो विद्रुमपिधाने यौचदिवयोरित्यमरः अत्रास्थाने दीर्घस
मासः पूर्वीर्दृष्टकडोकोत्तरो विद्यात् ५६ किमितीति ॥ मानिनीं प्रति
साध्या उच्यमुक्तिः अत्र पादगतं पादप्रणतं विद्रुमगणं हृदयनाथं किमि
ति न पश्यसि इमं कंठं गृह्णाण मनसस्तमो रूपं कोपं सुवेति वाक्यत्रय

राम
५७

श्रे 3

परस्परपदसंकीर्णम् ५७ परेति स्पष्टम् ॥ अत्र संगतिर्न विधेयेति वाक्यं व
रुमीत्यादिवाक्यान्तरेणार्थितम् एवं च संगतिः सदसत्त्वसंशयोऽप्या
देकमसाकोत्तरेति द्वैतकताबीजमिति केचित् ५८ लयमिति ॥
युजामियष्टिरसनीत्वेन श्रीराजपुत्रीत्वेनाध्वसिता बोध्या यस्य राज्ञः की
तिरबुधि प्रतिगतेत्यन्वयः फलसत्तते त्रियोनियोगादज्ञेयादिति तत्संदेश
गदिवक्त्रमिवेति संदेशस्वरूपेन प्रमित्यादिभ्यस्त्येभ्य इत्यंतं तदर्थस्तु हेयं
बुधेरागौरुधिरलौहित्यमेव रागो नृरागस्तेनाहृतं यात्रमंगं यस्यास्तथा ।
भूतया यथैवास्येष्टा विद्वयष्टा इह संश्रामे रागां कंवे सदृढं यथा सात्तथा
लग्नं याचास्येष्टः इह संश्रामे मातंगा गजापेव मातंगाश्च शालास्तेषामुपरि
पतंती परेषां शत्रूणां पुरुषैः रेव प्रकृष्टपुरुषैर्दृष्टा तेन प्रकृष्टमात्तिसत्ता
नृमिस्थान्नशंका निरासतया विद्वयष्टा सक्तः संबद्धपवतस्यां सक्तो नृरक्तः
अयं मम भर्ता राजान किंचियुक्ता युक्ते गतायति विचारयति यथाश्रुतेति
किंचित्प्राङ्मुखादिकं न गतायतीत्यर्थः तेन युक्ता गतानाभावेन
युक्त

का. टी.
उ. च.
५८
५४

हेतुनाहं मृत्योर्दत्तास्मिदं ते मत्पितृर्विदितमस्त्विति तेन गतेति कर्तृरिति
 तीयेनिकेचित् त्वद्गपत्ते च गंदेखाविशेष इति टीपिकायां एव मनयाभंग
 शौर्येदातल्यशसामत्कषीवर्तिनः अत्र भूतोभ्युत्पत्तवाक्येकवाक्यम
 धेविदितमित्यादि तत्तत्तद्वाक्यांतरं प्रविष्टमिति विशेषः ५५ महाप्रल
 येति ॥ वेणीसंवरणोराकोलादलमाकर्णयतोऽस्य मूर्ध्नि मूर्ध्निः आ
 वायंसमरोदधेः संग्रामरूपोदधेः संबंधीतसंबंधीतत्सकाशाद्वा पूर्वम् म
 तोऽभूतपूर्वोरवः सिंदूनादः मुकुटारं वारं कस्मादेतोरस्तीति प्रश्नः कीदृ
 शः महाप्रलयमारुतेन तु भित्तानां पुष्करावर्तकानां मेघविशेषाणां प्र
 चंडं प्रथेनानि विडं च यद्गर्जितं तस्य प्रतिरवस्य प्रतिध्वनेरनुकारी सदृशः त
 याश्च वतायोर्भेदः भीषणाः एवं स्थितायाः कृताव्याप्तेति यावत्तरोदसी
 यावापृथिव्योरंतरालमेव कंदरागुहा येन तथा भूतः अत्र रवशब्दस्य म
 रूकादिशब्द एव कविप्रयोगप्रसिद्धिः न त्वेवं विधेवीराणां गर्जिते इति तद
 ति क्रमः नाय इति निशाया नाये चंद्रे नियते दैवस्य नियोगादसंगते

दि. ५०

राम
५८

सतिनिशापितदधुरस्तयाता हंतदधेति सचदशानुरूपत्वात् इदमेवार्थी
 तरान्यासेनसमयेति कुलागनानामितिदियस्मात्कुलागनानां दशानु
 रूपं पतिविनाशदशायोग्यं चतः अनुगमनात्परमन्यतमद्वतरं शोभन
 तरं न समस्तिनालीत्यर्थः अचगते इति गमिधातोः प्रक्रमादप्रेषितस्य
 योगपेवोचितो नतयातेति याधातोरिति प्रकृतेः प्रक्रमंगः १०० उदेति॥ म
 निगदव्याख्यातं एवं चोदिष्टप्रतिनिर्देशरूपतया कथितपदत्वात्पदोषा
 नवता राद्यथा प्रकांतमेवताम्रपदं प्रयुज्यते तथा दर्शितो दाहरणेपि प्र
 कांतमेव प्रयोक्तुमुचितमिति सिद्धम् १०१ यश इति॥ किरातार्जनीयेदौ
 पद्यैयमुक्तिः यशोधिगंतमित्यादीनां अभियोगभाजामित्यनेनां नयः
 अधिगंतं लज्जमनुष्येषु संख्यागणानामतिक्रम्य वर्तितं मनुष्यदुर्लभमु
 क्त्यर्थं प्राक्तमितियावत् निरुत्सुकानां औत्सुक्यरहितानां अभियोगभा
 जां उद्योगवतां अंकं उत्संगं अत्र सन्प्रत्ययप्रयोगात्तन्नूप्रत्ययप्रक्रमभं
 गः १०२ त इति॥ कुमारसभवेपद्यमिदम् ते मरीचादयो मुनयो दि

म३

नि०

का. दी.
उ. च

२५

११

या०

मालयमामं च पृष्ठा पुनः शूलिनं महादेवं प्रेत्य प्रसूनिने सिद्धमर्थं गौरी वि
वाह चटना रूपं प्रयोजनं वेद्यकथयित्वा तेन शूलिना विसृष्टा ग्राजप्राः स
माकाशं उद्ययुरुते तरित्यर्थः अत्रेदमक्रमभंगः ३ मदीभृत इति ॥
इदमपि तत्रत्यमेव पद्यम् पुत्रवतोपिमदीभृतो हि माचलस्य दृष्टिस्तस्मि
न्गौरीरूपे प्रपत्येत् मिंदिरुत्ता पूर्तिर्जगाम न प्रापेत्त्यर्थः अत्र दृष्टांतमा
ह अनंतेत्यादि दियतोऽनंतपुष्पस्य मधोर्वसंतस्य संबन्धिनीहिरेफाणां
अमराणां मालापंक्तिश्च ते ग्रामे सविशेषः सानि शयः संग्रहा सक्तिर्यथा
स्नेहना भवतीति शेषः अत्र हिरेफमालासादृश्यातिशयोक्तेः संतदृष्टिते
नाद्यवसिता बोध्या अत्र पुष्पसामान्यसत्तायां तद्विशेषादरदृष्टांतेन दृष्टां
तिकेऽपि अयत्नसामान्यसत्ताभिधानार्थमप्यवतत इत्येव वक्तुमचितं
नतु विशेषतः पुत्रवत इति दृष्टांतवैषम्यापत्तेः अतः प्रक्रमभंगः प
र्यायत्वं ते कथमिकवाचकतया गौरां नतु मायमिति बोध्यम् एतेन पु
त्रे सत्यपि कन्यायामधिका प्रीतिरिति चित्तान्न दोष इति समाधाने

राम
२५

निरस्तमिति कृतं पलवितेन ४ विपदइति ॥ किरातार्जनीये शौचघातः
 अविक्रमं पराक्रमरहितं आपदाप्येतं युक्तं जनश्रयतिरुत्तरकालशुद्धिः
 रदयति सज्जति निगयते शयति रदितस्य लघुता नीचता नियता अगरीया
 न गौरवहीनो जनः श्रियो लक्ष्म्याः परमाश्रयो न भवतीति शेषः नये
 तियुधिष्ठिरसंबोधनं अत्रापदित्युपसर्गप्रक्रमभंगः अगरीयानिति प।
 यायस्य वेति ५ ददाचिति ॥ पार्थिवानां राज्ञां प्रस्थाने यात्रायां पुरोगेभा।
 विउत्तमत्पमानं अशिवं अमंगलं नार्यः स्त्रियदृश्यनेन प्रकारेण शशंसः सूवि
 तवत्यः कथमित्याकांक्षायामाह काचिदित्यादि काचिन्नारीरजोभिः कीर्त्ता
 यामारजस्य लासतीरिव मंतरितमनुविदधौ अनुचकार तस्या अपिरजो।
 भिः रेणुभिर्कांक्षत्वात् पतिवियोगदुःखेन भूमिघतनादेणभिः कीर्त्तय
 यइतिकेचित् कीदृशीमंदावक्रं दोर्मवचंद्रस्य लक्ष्मीं भायस्यास्तथा शो५
 भूताद्यैरपिमंदवक्रमदृशचंद्रशोभावोधा काश्चिन्नार्यः अश्रीकाशो।
 भादीनाः दिशइवांतदीहंदधिरेदिग्यहस्याप्यमंगलसूचकत्वात् कीदृ

६ नात्रिहत्तमगयाभिलाषस्यसतोऽप्यंतस्यसेमापतिप्रतीयमुक्तिः तत्रोपक्रमेअद्यतावदितिह्योकोशेषः सर्वकाकान्यवीबोधाः महिषाः

चा०

अशिवंशपोत
रिति संबंधः वा
त्याभुमताभ्रकप
योदशुभसचक
त्वमृषिसम्पुत्र
काचिदित्येकवच
नप्रक्रमदत्तेत
ध्रुगः पर्वजप
माना ५४

का.टी.
उ. चं.
१००

शयः ३ द्वांतं सत्तं चित्तं यासांतयाभूताः दिक्पुत्रे उद्भांतानि सत्त्वानि प्राणि
नोयासतयाभूता इत्यर्थः सत्तंगतोपि शाब्दौ वलेद्वयसभावयोः आ
त्मत्वे अरसाये च चित्ते प्राणिपुजंतषु इति विषयः तथान्यनार्थः प्रतिप
दं वात्या इव मेषुः भ्रमणं चक्रः एवमपरा नार्थः भूमिवत्तं यमानोऽ
त्याप्यात प्रक्रमभंगो मृगः ६ नाहंतामिति ॥ शाकुंतले आश्रमेश
कुंतलादर्शने मृगमृगवद्वारं वारं ताडितं उक्तालितं निधानमलिलंकूप
समीपजलाशयसंबंधिजलंगाहंतामालोडयंतं वामापगमेन प्रकृति
साहंयात सेयं महिषजातिरुक्ता एवमग्रिमयोरपि जातिकथं मुचे न
यं मृगायायां वदं कदंबं कंसमृदोयेन तत्तु मृगकुलं रोमंथं उद्गलितक
वलाचर्वणं अभ्यस्य तत्रासात्पलायनपरतया न्योन्यवर्तनमभिज्ञं विस्म
तरोमंथं चाधुना तदपगमे सतिसंभूय शित्ताक्रमेण रोमंथाभ्यासं करो
ति नार्थः कदंबानां कृत्वा कलस्यान्यपदार्थतोपपत्तिः एवं वगदप
तिभिः श्रुकरश्रेष्ठैः विश्रब्धविष्वासयुक्तं यथास्यात्तथापल्वलेऽन्य

जाति =

गम
१००

विना

सरसि मुक्तायाः प्रसिद्धौषधौ विशेषस्तनिरुत्पलनंक्रियतां तद्यादंन
नाविधदानवसेनांशकंअस्मद्वनश्चिथिलोज्जावंधोयस्तथाभूतंसद्धि।
आमंलभतां यद्वाअस्मदितिपंचमीवज्जवचनांतंष्टयकपदंअस्मत्सत्काशा
दिरंतंभवत्वित्यर्थः अत्रगाहंतामिति कर्तृतिङः प्रक्रमात्क्रियतामित्यत्र
तद्गः ७ अकलितेति॥ धनुर्भगऊपिते मार्गवे, भ्यागते श्रीरामचंद्रस्यो
क्तिरियम् मुनौभार्गवेरोषादभिगच्छतिअभ्यागतेसतिपाणिः अर्थान्म
मअभिनवायानृजनायाधनुर्विद्यायादप्यस्तमाययोग्यायबुद्धरूपायक
र्मलोचरभसादावेगात्स्फुरतिनमस्तयापादयोरूपसंग्रहणायचस्फुरती
त्यन्वयः चदयेनतुल्यकालताभिव्यक्तिः किंभूतेमुनौ अकलितोअपरि
मितस्तपस्तेजसोवीर्यस्यप्रभावस्यप्रथिमामहिमायसैवंभूतेयशोनिधौ।
प्रतिष्ठिते तेनैतज्जयाडुत्कर्षाधिकं अविनश्येनयथार्थेनमदेनदर्पणा
ध्यातेप्रदीपप्रदित्यर्थः अत्रतपसःप्रथमोदिएत्वेनतडचित्तस्यपादोपसं
ग्रहणस्यापिप्राथम्यमुचितम् कमअदेशसामान्यादितिपांचमिकर्त्तादि

या५

का. सी.
उ. चं.
१०९
(१)

तिप्रक्रमभंगः ८ इयमिति ॥ पूर्वव्याख्यातम् अत्र तं शब्दार्थस्यैव शोच्यतायां
समुच्चयविचक्षणतः त्वंचेति पारक्रमो युक्तस्तदलाभात् प्रक्रमतः शक्तिः रि
ति यस्य राज्ञः सितकरश्चंद्रस्तदस्मितया श्वेतया कीर्त्तय प्रकोपात् इत्थं प्रोचे
वउक्तेव प्रयातं प्रकर्षेण यातं हरंगतमित्यर्थः अत्र कीर्त्तः पत्नीत्वेनाध्यव
सानं बोध्यम् एवं राज्ञादीनामप्यसत्राधिकात्वेन कीदृक्तेत्याकांक्षा यामा
दृशक्तिरित्यादि हेनाद्य इयं प्रत्यक्षानिस्त्रिंशः खड्ग एव निस्त्रिंशः क्रूरस्तज्ज
न्याशक्तिः सामर्थ्यमेव नाधिका तव भुजयुगले प्रतिवसतीत्यग्रे तनेनान्वयः
असत्तं च क्रूरताया क्रूरसभावत्वात् विंशतः पूरणास्त्रिंशः स निर्गतो यस्मा
त्समुदायात्स निस्त्रिंशः पुरुषसमुदायस्तज्जत्याऊनविंशत्पुरुषसमुदाय
जा वैश्यापुत्रीति यावदित्यर्थ इति महेशः तथा तव वक्त्रे दोषा करस्य चंद्र
स्य श्रीरेव दोषनिधानं भूता श्रीर्नाधिका प्रतिवसति तथा तव पार्श्वे पृष्ठा
प्रत्यक्षा महाऊरि नीमहाच्छेदि कैवय्यभिचारस्य महाहृति खड्गयष्टिरेव ना
धिका प्रतिवसति तथा सर्वगा सर्वत्रा प्रतिदत्तैव सर्वपुरुषगामिनी वै

राम
२०१

श्येति यावत् इयं ते आजातपानायायिका पुरतो विलसति हृदया समृद्धयैव
 जरत्यामया तेन वकिं प्रयोजनमितीत्यमन्त्रे नियोज्यम् अत्रापि स्यं प्रोच्येति
 कमउचितः ५ गमेति रघुवंशे श्रीरामरुतायास्ताडकायावर्णनमिदम्
 मन्मथ इव रामो राममन्मथः स एव रमयतीति रामो मन्मथस्तस्य शरी-
 रगुः सहेन हृदये ताडितासानिशाचरी राक्षसी ताडिकेव निशाभिसारिका
 जीवितेशोयमजीवितेशः प्राणेश्वर उपनायिकस्तस्य वसतिं जगामेत्यन्वयः
 कीदृशी गंधवद्गुधिरं रूपं चंदनमेव गंध इत्थं चंदनं तेनोत्तितासिक्ता गंध
 बलं च पूतनाधूमस्येव रुधिरस्यापि पापक्षयार्थित्याहुः अत्र रूपमानाना
 मप्रकृतार्थानां प्रकृतबीभत्सरसविरोधिसंगारयंजकत्वादमतपरार्थत्वं
 दोषादिति १० समाप्तं वाक्यदोषप्रकरणम् ॥ इदानीमर्थदोषा उपक्रम्यं
 ते अतिवितनेति ॥ रविर्जयति कीदृक अतिवितनं विस्तृतं यद्गगनं त
 द्रुपायां सरणी मार्गे प्रसरणेन गमनागमनेन परिमुक्तस्त्यक्तो विश्रमा
 नो दोषाति सत्त्वेन तथाभूतः तथा मरुता उल्लासितं प्रकाशितं सौर

का. टी.
३. चं.
१.२

भयस्य तादृशस्य कमलानामाकरस्य सासकृदिकासकारीत्यर्थः अत्राति
 विरतत्वसंरगित्वमदुल्लासितसौरभत्वानामर्थानामनपादानेपि प्रकृत
 स्यात्तत्तेरपुष्टार्थत्वम् ॥ सदेति ॥ स्वकाव्यस्य गंभीरचमत्कृतार्थशा
 लितयातिस्फुटार्थकताभावेऽपि दोषाभावं समर्थयितुं कस्यचित्कवेरियम
 क्रिः तापतावनपरिचयाश्रयताभ्यस्ताः अर्थाङ्गं गंभीरकाव्ये महता कवी
 नोरुचयो विवक्षाः तदुक्ताव्यद्वयमहाकाव्ययोर्मित्रयोर्महेशो महाकाव्ये
 केन प्रकारेण प्रसादं यातुं गच्छेत्तस्य यत्नाभवंतिमर्थः कथं भूता रुचयः
 स्फुरितो विषयीकृतो मधुरः शृंगारादिरसो याभिस्तथाभूताः तेन नीरस्य स
 रिहारः ताः काव्यपेक्षायामाह सदेत्यादि यासां कविरुचीनां मध्ये यद्गो
 चरीभूता अमृतनिष्पंदवत्सरसा उदामा उद्भटगता वद्मार्गा वैदर्भ्यादिरी
 ति वयवती इयं कवित्वरूपा सरस्वती परिमलं चमत्कारं वहतीति प्रकृतार्थः
 अन्यस्तथासां रुचीनामादित्यप्रभातां मध्ये वद्मार्गा विषयगारयंगंगारू
 पा सरस्वती नदी परिमलं संबंधं वहति तापतामेव परिचिताः स्फुरितम

राम
१.२

पुरसाः स्फुरितोदृष्टो मधुरो रस्य पदार्थो याभिस्तथा भूता वामरतां ह्यदृशारि।
 तानां रुचयः प्रभाः केन प्रकारेण प्रसादं स्वच्छकांति त्वं यांति विविशेषणाह
 यमज्ञार्थम् अस्तस्य जलस्य निष्पंदेन प्रवाहेण सरसादृष्टेति वार्थः महे
 प्रस्तपवं विधां कविरुचयः केन मदीयकाद्येन प्रसादं यांति तिस्रस्तथा दृश
 काद्यकरणा सामर्थ्यादुपायभावनैका कस्यचिदिमाह तत्तकयमितरकाद्य
 वत्प्रमत्ता भवंति त्यादिहृत्ति संदर्भविरुद्धं सरस्वती सरिद्धे देस्त्री वाग्देवतयो
 रपि स्मरते चापगायां चेति विष्णुकोशात् नदी सामान्यवचनोपि सरस्वती
 शब्दः अयं वार्थो दुर्लभात्कष्टः १२ जगतीति ॥ मालती माधवे माधवस्येय
 मुक्तिः येन न वेदु कलादयो भावः पदार्था जगति मनो मदयंति हर्षयंति अ-
 र्थादस्मेषां ते संत्येव एवकारेण स्वस्य मदीयत्सवहेतवो न भवन्तीत्यनादरः प्र
 काशयते कीदृशां जपिनः उत्कर्षशालिनः तथा प्रकृत्यैव मधुरारमणीयाः
 तव तर्हि किं मदीयत्सवहेतुत्वाद् ममत्विति ममतजन्मनिस एवैको मदीयत्स
 वो यदि यं मालती विलोचनयोश्चंद्रिका रूपालोके नयनविषयं यातां नयन

का. टी.
३. चं.
१.३

103

म०

ताते.

यौगोचरतां प्राप्तेत्यर्थः अत्र पूर्वमसारतयोक्तायाश्चादिकायामालम्ब्यमारो
पो व्याहतः १३ कृतमिति ॥ व्याख्यातमेतत् अत्रार्जनार्जनेति प्राक् संबोधना
द्यैर्भवद्विरित्युक्तातेषामिति परामर्शदर्जनस्यापि प्राप्तेः किरीटीति पदार्थः पुनरुक्तः
अत्र केचित्कुडोक्तिरेनपरिहारमाहुः अस्तेति वेणीवेणी संवरणपवाप्सर
स्याम्रइयमुक्तिः असृज्ज्वालाभिरवलीढं व्याप्तं प्रतिबलं शत्रुसैन्यमेव जल
धितस्यांतर्मध्ये शौर्वायमानेव डवानलतल्ये सर्वधनीश्वराणां सकलधनु
ईरश्रेष्ठानां गुरौ अस्मिन् सिद्धशौर्ये मम पितरि शौरे सेनानाथे सेनापतौ स्थिते
सति संभ्रमेण येनालं हेरूपसमं ब्रजगच्छ हेतुर्दिक्यकृतवर्मनं कां चा
संभुं च चापमेव द्वितीयं यस्य चापैकसहाये शौरो रणधुरं वहति सति भयस्य को
वकाशो वसरइत्यर्थः अत्र चतुर्थपादः पुनरुक्तः १४ भूषालेति ॥ कस्यचि
दर्थिन उक्तिः हे भूषाले सुरतभूतश्रेष्ठ निर्गतं दैन्यं यस्मादर्थानां तथा विधे प्र
कृष्टदाने प्रथितः त्यात उत्सवो यस्य तथा भूतगजन् मेतरंगं अश्वं विश्राण
यदेदि मदेनालसं मातंगं विश्राणयेत्यनुषंगः रत्नं सजातिश्रेष्ठं पीत्यमरः

राम
१.३

अत्रतरंगं मातंगं वेतिकमो लोकविरुद्धः १५ प्रदीपेकारि कुलोति ॥ कारयि
 तात्तोरंगामहो निमज्जमक्तावानत्तंतिथिवारौज्योतिषिकं प्रतिप्रष्टुंचलि
 तइति संस्कृतं अपक्रमो धर्मशास्त्रविरुद्धः स्वपितीति नबोदां प्रतिरंतमि
 कोः कस्यचिदुक्तिरियम् अयं जनसाखीरूपो निकटे स्थितो जनः यावत्स्वपि।
 तिस्रापंकरोति तावदहं स्वपिमिलत्तणायारमासीत्यर्थः तेन वकिमपीति ही
 यते तत्तस्मात्कूर्परं जानुमपिसं प्रतिमुचितं यथास्यात्तथा आदररचयेत्यर्थः
 तथा कुंचितं संकुचितं ऊरुत्वरितं शीघ्रं उदंचय प्रसारयेति अर्थातिपादे संबो
 धनं अयमर्थो ग्राम्यः १६ गृहीतमिति ॥ अश्वत्थामाद्रोणपुत्रः गजशतत्र
 गजेभ्यस्ते अश्वत्थामाद्रुतइति युधिष्ठिरेणोक्तमाकर्ण्यद्रोणाचार्यः भ्रांत्यापुत्र
 शोकाच्छ्रुत्वा संन्यासं कृतवान् ततः शत्रुभिः सहतः द्रोणे दत्तेशोकाविष्टस्मा
 श्वत्थामः शस्त्रं संबोध्य मुक्तिः देशस्रयेन मम पित्रां लोचितमपि ब्राह्मण
 त्वजात्पुनश्चितमपि त्वंदुपदं पशवोः परिभवमया दृष्टीतमासीत् यस्य
 प्रभावात्तव कश्चिन्नविषयोः नाभूत् अपितु सर्वोपां द्रादिस्त्वत्पातविषयो

का. टी.
उ. चं.
१०४

भूत तेन पित्रा सुतस्य मम मिषा मरणा जाह्नोकात् तं परित्यक्तमसिनतुभया
त्यक्तं ग्रहमपित्वा विमोक्ष्यंतः अतो भवते स्वस्तीत्यर्थः यतो यत्र भवते स्व-
स्ति तत्र विमोक्षे इति वा अत्र स्वस्वशस्त्रागोरेतर्नेपात्त इति निर्देतत्वं १७
तदंत इति ॥ कमलानामातं कोभयं यस्मात्तादृशं वदनं यस्यास्तथा भूते दे-
सुंदरि अनेन वदनस्य चंद्रसंस्वितम् तस्मिन्करस्य ते देसं कटकं कणमि
तियत्त धियं धत्ते धारयसीदं ते केन ध्यात प्रतारकेनोक्तं कथयेति संबंधः त
द्विकिमेतदित्याकांक्षायामाह इदमिति उदंतस्य सिद्धिः साधनानां जिते
याणामाक्रमणं वर्षाकारो यस्मात्तथा भूतं परमासंचक्रं स्मृतिभवा कामे
न प्रीत्या तव कर कमलमूले विनिनिहितमित्यन्वयः अत्र चक्रस्य कामाश्र-
यत्वमप्रसिद्धम् १८ सुसितेति ॥ राजानं प्रतिकवेरुक्तिः देराजचसुदृशि
शोभननयनायां कस्यां चित्रायां कदाचन कस्मिंश्चिदवसरे कौमुदीम
दसि चंद्रिकाद्योते सैरंशं कारादित्येन स्वच्छंदं यां ज्योत्स्नाभिर्सरं कुर्वन्त्या
मित्यर्थः अतएव सुमिताय विधेता वसनां कारावस्रसदिताग्रलंका

कां

राम
१०४

गयस्यास्तथाभूतायां सत्यां विप्रश्चंद्रः अस्मंगतोभूततदनुतदनंतरं केनापि भवतः
 कीर्तिरगीयतगीता येन कीर्तिमानेन तज्ज्योत्स्वाप्रकाशात्सा अभिसारिका मुक्ता
 आशंकाश्वेताभरणौ लीकटशपत्नभयं यया तथाभूता सती प्रियं गृहमगात् मतव
 ती अतस्त्वं क्व कस्मिन् कस्मिन्नेशे वसरे वा शुभप्रदो नासि न भवस्य पित सर्वस्मिन्नि
 त्तर्षः अत्र कीर्तेर्ज्योत्स्वावत्प्रकाशनं कविसंप्रदायप्रसिद्धमित्यदोषः २५ उपेति ॥
 अशोककलिकादर्शनमूर्ध्नि तस्य गृहमागच्छतः पथिकस्य ते नैव पथा जिगमिषू
 नन्यान् प्रतीयमक्तिः भोग्यधगाः गोदावर्या उपरिसरं पयंत भू सपे सरणिं मार्गं
 पारित्य जत भवद्भिस्तावदपरो मार्गः अवेक्ष्यतां दृश्यतां तावदितियावदशोको
 ऊरितः ऊत इत्यत्रादहियस्मादिह सरणौ कयापि दत्ताशयाव नितयारक्ताशो
 कः चरणानलिनस्य चरणकमलस्य न्यासेनाद्यातेन उदंचंत उद्गच्छंतो न वां ऊ
 रण्वकंचुकं सर्वगव्यापितयायस्य तथाभूतो विहितः कृतः दत्ताशयेत्याशावि
 द्यातकतयारोषोक्तिः अत्र पादाद्यातेनाशोकस्य पुष्पोद्गम एव कविसमयो न।
 त्वं ऊरोद्गम इति नैतत्कविप्रसिद्धेरुदाहरणम् २० सदेति ॥ निगदव्याख्यातं

का.टी.
उ.चं.
१.५
105

अत्रनिमित्तंविनाशत्रौधर्मशास्त्रविरुद्धम् ११ अनयेति॥ यस्यबाह्योर्भुजयो
रनन्यसहशमनुपमंवलंसमीत्यतेतस्यसाप्रसिद्धोद्गुणानुरतिःसंधिविग्रह
यानासनद्वयसंश्रयात्मषाड्गुणानुसरणानिःप्रयोजनेतिसत्यमित्यन्वयः षाड्गु
णमितिस्वार्थेषाञ्च अयमर्थोनीतिशास्त्रविरुद्धः १२ विधायेति॥ अंगनाके
यूरप्रसिद्धमंगदंहरेविधायअनेगांगदरूपांकांतेनकृतांकरजानोनखानामुले
खानांक्षतानांमालिकांपङ्क्तिंवभारधृतवतीत्यन्वयः अनंगांगदमिति अनंगा
यांगदमेवअनंगमंबंधिबाहुभूषणमितिशेषेणार्थः अनंगांगलमितिवा
पाठः तत्रापिकेयूरविशेषगात्वमिति केचित् अत्रकेयूरस्थानेनखदानंकाम
शास्त्रविरुद्धम् नखक्षतस्यस्थानानिकत्तौवत्तस्ययागलः पार्श्वजचनमूत्रच
क्षानगंडललाटिकादिति वात्स्यायनोक्तस्थानभिन्नत्वात् १३ अष्टांगेति॥ य
मनियमासनप्राणायामप्रत्याहरधारणाध्यानसमाधिरूपाण्यष्टांगानियस्य
तथाभूतस्ययोगस्यपरिशीलनेनभ्यासेनयत्कीलनंस्मिरीकरणांतेनदुःसाध्या
यातुःप्रापायाः सिद्धेर्मुक्तिरूपायाः सविधेनिकटस्यंपुरुषमात्रविश्रांतम

राम
१.५

तयो

नो ह्यपहतिरपमसंप्रज्ञातयोगं विदुरे विदधत तमनपत्तैव अभिमतां कार्य
समर्थं विवेकख्यातिप्रकृतिपुरुषयोर्मदज्ञानरूपांश्रासादयन् प्राप्नुवन्
सन् समाधिधनानां योगिनां योगिनां मौलिमणिः श्रेष्ठः कश्चिदधुनाविमु
क्त इत्यन्वयः ३: सादसिद्धयोगिमाद्यास्तसात्रिभ्यं वर्जयन्निर्त्यर्य इति केचित्
अत्र विवेकख्यातनंतरं संप्रज्ञाता संप्रज्ञातां गावनपेत्पमुक्ति कथनं योगशा
स्त्रविरुद्धम् वितर्कविचाराद्यनुसारी संप्रज्ञातयोगः २४ प्राप्ता इति ॥ शां
तस्य भर्तृद्वारे रियमुक्तिः ॥ सकलकामपुगाः सकलकामदायिन्यः श्रेयः
संपदः प्राप्ता ततस्तेन किंकः पुरुषार्थः मुक्तिं विना कृतकृत्यतायाश्च भा
वादिति भावः एवमग्रेपि विद्विषतांश्राणां शिरसि पदं दत्तं तेषामाक्रम
णं कृतमिति यावत् प्राणयिनो मित्राद्या विभवैः समृद्धिभिः तनुभूतांश
रीरिणां तनुभिः शरीरैः कल्पं प्राप्य स्थितं जीवितं ततोपि किमित्यर्थः अ
त्र ततः किमिति पुनः पुनरुक्त्या अनवीकृतत्वं २५ यदीति ॥ सतां अवि
द्यादिताविषादशून्यतां कृतिरेव नाश्चर्यकरी अत्रोपमानभूतं वाक्यं

५०

का.सी.
उ.चं.
१.६

106

यत्रयमपन्यस्यति यदीत्यादिना एवं च यथा अनिलो वह्निर्यदिददति
अत्रार्थे किमद्भुतमाश्चर्यं न किमपीत्यर्थः यदि चादिषु पर्वतेषु गौरवमा
स्तीति शेषः ततः किंतदपि नाद्भुतमित्यर्थः महोदधेरंपुसदैव लक्षणं
तारं अतस्तदपि नाद्भुतं तथा सतामविषादिता प्रकृतिरेवेत्यर्थपर्यवसा
नबोधाय अत्रैक एवाश्चर्याभावो भंगिभेदे नो कुरति न वीकृततसत्वाच्च दो
षः २६ यत्रेति ॥ तस्य मणोश्चिंतामणोः आभासेनेषत्कांतिमात्रेण मा
णाय एव मणित्वेन कल्पिता ये श्रमानः पाषाणास्तेषु मध्ये स्मृतमेवोचि
तं न त्वमणित्वम् चिंतामणोः मणिगणनायांगणनमनुचितमित्यर्थः
तस्य कस्येत्पेक्षायामारु यत्रेति यत्र चिंतामणौ सति एतत्सकलं विधे
निर्माणं सृष्टिः न अल्लिखितानि निर्दिष्टा आत्मानामयस्य तथा भूतं भवतीति
शेषः प्रयोजनाभावेन नामाग्रहणात् अनुल्लिखितार्थमिति पाठे अनु
ल्लिखितो निर्दिष्टः अर्थः प्रयोजनं यस्यैतदप्रयोजनकमित्यर्थः अथ
वा यत्र यद्विषयकं विधे निर्माणं अनुल्लिखितार्थं अनिवर्चनीयप्रयोज

राम
१.६

नमित्यर्थः तथा यत्र मणौ उत्कर्षस्य प्रतियोगिनोऽवधेः कस्यचित्कल्पनमपि
परान्यकारस्यावज्ञाया कोटिकष्टं सर्वोत्कृष्टतया यत्किंचिन्निरूपितोत्कर्ष
कथनस्यापकर्षहेतुत्वात् उत्कर्षप्रतियोगिनः प्रतिसंबन्धिनः सदृशस्य स
र्थः कल्पनं कथनं परान्यकारस्य कोटिः निरूपमत्वरानेवितिकेचित् त
थायस्य मणौः संपदः प्राणमृतं प्राणिनां मनोरथगतीरुर्लब्धेर्धर्मतिक्
मयाताः मनोरथस्याप्यगोचरादित्यर्थः अत्रान्योक्तोऽग्राभासमात्रेणेति।
वाच्यम् अन्यथा निन्दनीयानां मणिनां गणान्तरव्यवच्छेदाप्रतीतेः २७
वक्त्रां भोजमिति॥ मृगयायां पिपासं गजानं प्रतिकवेरुक्तिः हे अवनियते त
वांतः स्वच्छे सत्त्वगणप्रधान एव स्वच्छे निर्मले मानसे तः करण एव मानसे
सरसि सति अभितां पुनः पुनरंबुपानस्याभिलाषः कथं भवतीति शेषः
जलाधारतया तव पिपासानुचितेति भावः अनैचित्यातिशयं प्रतिशयं
प्रतिपादयितुमाह वक्त्रेत्यादि तव वक्त्रां भोजं सरसतीभारसेवनदीवि
शेषः सदाधिवसति तेन बाधरः शोणो रक्त एव शोणो नद एव तेदति

का. प्री.
३.३
२७

स्थ
लोदृष्टिणादिकस्यैवामेतरोवाङ्मूः मुद्रया राजचिह्नभूतया सहित एव
समुद्रोज्ज्वलधिः कीदृशः काकुत्स्थस्य रामस्य वीर्यस्य तेः करणोपदुः समर्थः त
द्वाङ्मूसादृष्ट्यात् एवं समुद्रोऽपि बन्धनात्तथाभूतः एतावादिभ्यः सेना एव न
यः भवतः पांश्चत्तणामपि नैव मुंचति तजंतीत्यर्थः अत्र शोण एवेत्यवधारणा
मनुचितम् अन्यजलाशयव्यावृत्तेः पिपासानौचित्यातिशयप्रतिकूलत्वा
त् २८ श्यामामिति ॥ विद्वशालभंजिकात्पनादिकार्यमृगांकावलीवि
योगात्तरस्य राजो विद्याधरमलदेवस्येयमुक्तिः भोदत्ताकाशे संबोधनम्
भोजनाः सांत्वेनैर्मर्शानां कूर्चकैस्तुलिकाभिः चूर्णैरिति महेष्वाः श्यामां
रात्रिचंद्रिकाधवलां श्यामलिमान् श्यामलतामानयत प्रापयतेत्यर्थः अथे
तिविकल्पे मंत्रमयवातंत्रं वैद्यकादिशास्त्रं प्रपुज्यत दुःकौषधप्रयोगं कृत्वे
त्यर्थः तत्र मोषधमित्यन्ये श्वेतानामुत्पलानां श्रियं शोभोदरतनाशयत
रुचमिति पाठे दीप्तं चंद्रं च शिलापट्टके कृतानिधाय तणात्कणशश्रूणीय
तये नैवं विध करणो नाहंतस्यामृगांकवल्यावक्रमुद्रया वदनरूपवि

सम
२७

केनां कितादशरिणोदृष्टमासमर्थोभवामि भावनोपनीतंतन्मृत्युदशसुदि
 त्तपश्चतश्चंद्रिकादिभिरुपहीयकतर्पसंतापकैः क्रियमाणं प्रतिबंधमुक्त्वा
 त्वातदपनयमैतापहरतेत्यर्थः अत्रज्योत्स्नीरुपरात्रिविशेषस्यविवक्षितत्वा
 द्विशेषएवज्योत्स्नीमित्यभिधातमवितम् अन्यथाविशेषस्यप्रतीतौविलंबा
 पत्तेः यत्तृष्णामायाः श्यामलीकरणंअर्थमितिदृषकबीजमित्याहुस्तदयुक्तं
 एवंसतिरात्रिंशामलिमानमित्यस्यादुष्टत्वापत्तेरिति २५ कलोलैति॥ दे
 मकराणामालयसमृद्धकलोलैस्तरंगैर्वलितानांदृषदं पाषाणांपरुषैः
 कठोरैःप्रहारैरमूनिस्राश्रितानिरत्नानिमाद्यवस्थामाश्रयशीकुरुतदत्यपेक्षा
 यामाहकिमितिभवतःकौस्तभात्पेनरत्नेनपुरुषोज्ञमः श्रीकृष्णोपियात्रा
 र्थप्रसारितःकरोयेनतथाभूतःकिंनामनविदितःअपित्वविदितएवेत्यर्थः
 तथाचैकैकरत्नेनैवंविधोत्कर्षलाभादन्येषामपिरत्नानामवमाननंनोचित
 मित्यर्थोविवक्षितःसचकौस्तभेनेतिविशेषतोविधानेननिर्वहति कौस्तभ
 स्यापकारित्वेप्यन्यरत्नसामान्यावमाननिषेधायोगात् कौस्तभस्यरत्नसा

का. सी.
३. चे.
१.८

108

मान्यांतर्गतत्वेन प्रतीतेः एकेन किमिति पावेत्तं तथा प्रतीतिदोषः ३.
अर्थित्वदिति ॥ सीताप्राप्तौ निराशस्य रावणदूतस्य कौष्कलस्येयमुक्तिः य
र्थित्वे मत्प्रेषणाद्याचकत्वे प्रकटीकृतत्वेऽपि प्रभोः रावणस्य फलप्राप्तिः सीता
लाभो नास्ति प्रत्युत विपरीतं दुःखानुसक्तता उकारिबन्धेन द्रोहकारी वि
रुद्धं चरितं यज्ञादिरक्षाण्यप्यस्य तथाभूतो दाशरथिस्तथा प्रार्थ्यमानया
कस्य यासीत या युक्तः दाशरथिरिति पितृसंबन्धोत्कीर्तनेन स्वतः व्यासभा
वादपकर्षसचनम् स्वप्रार्थितं स्वयं न लब्धं किं तत्राशुमेति वैपरीत्यम्
परस्य शत्रोरुत्कर्षं व्यात्मनश्च मानयशसोर्विस्मयनं भ्रंशं स्वीरत्वं च सीता
यं जगतां पतिर्दशमुखो देवः कथं मृष्यते तमतेन कथं विदित्यर्थः अत्र
स्वीरत्वेन अमर्षायोगेन स्वीरत्वं मुपेतितमित्यर्थसाकांतम् ३१ आजेति ॥
वीरचरितं संत्येव बहवो गणा तथापि बलवानेकदोषस्तानप्यवदतीत्युप
क्रम्य रावणदूतं प्रति जनकपुरोहितस्य शतानंदस्येयमुक्तिः यस्य रावण
स्याज्ञाशकस्येन्द्रस्य शिवामतो प्रणयिनी प्रिया शिरोधार्येति यावत् प्रण

राम
१.८

यिनीत्वेन रूपाणां दंपत्योरविच्छेदसूचनम् शास्त्राण्येव न वंचतः शास्त्रदृष्टौ ।
 वाचरणात् बह्वचनैकवचनाभ्यां सर्वशास्त्रविषयकज्ञानसूचकम् नवत्वेना
 भ्रातृत्वं सूच्यते भूपतौ सकलप्राणिनामीश्वरेपि नाकिनिदरेभक्तिः लंकेति प्र ।
 सिद्धादिद्यापुरीपदं निवासस्थानं दुर्दितास्य ब्रह्मणो न्ययेकलेचोत्पत्तिर्जन्म
 तस्मादहो ग्राह्यं य ईदृगुक्तगुणपुक्तो वरो न लभ्यते दुर्लभ इत्यर्थः एष रावणः ^{सर्वव्यापि} न
 अरावणा एव सर्वगुणशालितयौक्तः स्यात्तु गदाकंदेन दायित्वेन तव लवता
 नु^० दोषेणा यमपादेय इति भावः अत्र स्याच्चेदेष रावण इत्यत्रैव काव्यार्थसमाप्ति
 रुचिता क्वचनपुनरित्यारिविस्तारणोत्तममध्यमप्रवेशेन स्याच्चेदेष न रावण इत्य ।
 वि^० र्थो ललितप्रपञ्चतयान्वयमकारं श्रान्तिस्थानतां लभत इत्यनभवे कसात्तिकमि
 ति केचित्तनकेवले रावणस्यैव दोषमिश्रितागुणाग्रपितृन सर्वेषामेवेत्या
 इः क्वचनपुनरिति क्वचनपुनः सर्वत्र जने सर्वगुणा एव ग्रपितृन कश्चिदोषोपीत्य
 र्थः एवं च समाधाने पर्यवसानादस्याने र्यसमं नमित्याहुः श्रुतेनेति श्रुतेन ^य
 शास्त्रश्रवणेन बुद्धिरलंक्रियत इत्याद्यन्वयः यस्मिन्नेन यत्तादिना निम्नगान

का. सी.
३. चं.
१. ५

109

अप.

दीधितिः धैर्यं समाधिना योगेन धर्मचिंतया वा नयेन नीत्या शेषं स एवार्थम्
अत्र अत्रादिषु क्त एतया सदचरेषु निरुक्त एतया तद्विन्नयोर्धर्मसमन्वितयोर्
पादानमवचितम् प्रायपाठन्यायेन तयोरप्युपादेयत्वप्रतीतिसंगारिति ३. २
नम्रमिति ॥ व्याख्यातपूर्वम् अत्र विदितं ते स्तित्वनेन नन्तमीकृतोऽपसरती
ति विरुद्धार्थप्रकाशः प्रयत्नेति वेणीसंवरणोदोरावधकृपितस्य शत्रून्
तिकर्तुमिच्छेत् स तस्यान्मोदुर्योधनं प्रताप्तनोक्तिरियम् हे राजन् अद्य त्वं नि
शां व्याप्य शेषे निद्रां स्पृसीति संबंधः समीप्याहर्तमानत्वेन निर्देशः कीदृशः
स्तुतिभिः प्रयत्नेन परिबोधितः तथानिद्रां स्पृसीत्येव प्रतिबोधनीय इत्यर्थः
अद्य भुवनं अकेशवं श्रीकृष्णरदितं पांडवैश्चरदितं निर्गता सोमकाः पांचाला य
स्मात्तथा भूतं च यतः करोमीति शेषः अद्य दोः शालिनं बाहुशालिनं तत्रिया
णामियं रणकथा संग्रामवार्तापि परिसमाप्यते दूरतस्तु संग्रामः अद्य भुवः
एयि व्याभारः अपैतगच्छत कीदृशः रिपुरुपेण काननेन वनेनातिगुरु
रीरयानित्यर्थः कालांतरकर्तव्यत्वसंभावनायाः सर्वथैव निरासा यत्र

श्री

राम
१. ५

तिपादमघेऽसु क्तिः अत्रतथा निद्रास्यसि यथैव परिबोधसे इति प्रतिबोधन एव वि
 धेयत्वविश्रान्तिपुक्ता न शेषे इति शयन इत्यपुक्ता विधित्वम् उच्यते इति ॥ विषय
 रैर्मर्षैर्वाताहारतया जगदास्यास्पृतेति धर्मिष्ठातपस्विन इति विश्वासपुक्ता कृत्वा
 निःशेषितं भूतितं तेन पुनर्विषयगः अभ्यसंबन्धिनीतो यक र्णिकैव नीब्रं ब्रतं ये
 षांतथा भूतैर्मवजलं बिंदुमात्राहारैरित्यर्थः बहिर्भिर्मयूरैर्ग्रस्तांतेपिमयूराः कू
 रं कविनस्पर्शचमूराश्चित्रमृगस्य चर्मववसनं ये षांतथा विधेयलुब्धकैर्बाधैः तयं
 नीताः इत्येवं दंभस्य शाठेन धर्माचरणास्पृशितं चेष्टितं विदन्नपि वाताशनादि
 ब्रतं सर्पाद्यैर्जगदादिभक्षणाय कृतमिति जानन्नपि जाल्मो मूर्खो जनः गुणानी
 हते चेष्टते तांभिकेऽपि निशेषः इह ते संभावयतीत्यर्थः जाल्मोऽसमीक्ष्य कारीस्या
 दित्यमरः अन्ये तदंभस्य स्फुरितं असफलं विदन्नपि जाल्मो जनो गुणानीह ते
 चेष्टते अस्ममेवार्थमर्थीतरन्यासैर्द्रव्यतिवातेत्यादिना अत्र दंभकृतपरिहिंसा
 फलज्ञानेपि सर्पादीनां आश्यासहेतुवाताहारादिगुणाचेष्टेत्याहुः अत्र दंभचे
 ष्टया विधेयत्वेन विवक्षितत्वाज्जगत्त्रिः शेषयितुं वाताहारः कृतस्तान्त्रा

का.टी.
३. चं.
११.

११०

सितं मश्रु कर्णिका ब्रतं तान्न तयं नेतुं चर्म वसनं कृतमित्येवं मुक्रमेणाभिधातुं
क्तं केचित्तु चर्म वसनात्तोय कर्णिकाया न स्यततोऽपि च वाताहारस्य तीव्रतरत्वेन मु
क्रमेणोपन्यासपुनरुक्तिमुक्रमेणोति हते रथमादस्तात्र मनोरमम् तथा सति ड
ष्ट्रमस्येवापपत्तेरिति ३४ अरे इति ॥ विरहिणः पुरश्चरवसदयमुक्तिः अरे हे स
खे नीलोत्पलदलग्रहं सखेदः खेदसहितोऽस्म्यत इंदुवदना उर्वशी केतिकथ
यमोदं श्रयय शिथिलीकृतेति संबंधः कीदृशः शमाराणंदस्तस्याभरणाचलं
कारभूत अनेन परिचयादताभिजित्वं धन्यते भसलानां भ्रमराणां श्रेयायतासा
शरणागृहभूत स्मरकीडायां याव्रीडातच्छुमनः उदीपकतया तदपनायक
विरहिप्राणां नांदमनसं शसकसरोदं सस्पर्शस्येष्टस्य उत्तमभूषण प्रचला
निमंदमारुतचंचलानिदलानियस्य तथाभूतैत्यर्थः निर्लीभेत्पतौदंस इति
विश्वः अत्र विरहिणः स्वस्य मोदस्य न विधौ विरहिप्राणादमनेत्यनुवादो वि
रुद्धत्वादपुनः ३५ इति मिति ॥ दननं हिंसा सरतोचितप्रहारश्च लज्जितं च
नम्रतादृढत्वं च विवरं परदूषणं स्त्रीवरांगं च पातोऽपकर्षः धातुपाजितः

राम
१२०

संकोचश्च उन्नतिरुक्तर्षोधातुप्रत्यागमादृढतांच (विवरं परद्रव्यं स्त्रीवरं
 जंघ) अत्र स्पष्टमश्रीलत्वम् ३६ अस्यादतिस्पष्टम् ॥ अत्रावतंसपदेनैव क
 र्णाभरणोक्तावपि कर्णापदस्य कर्णस्थितिबिजकतपानपुनरुक्तत्वादितोषः
 ३७ अपूर्वेति ॥ अपूर्वलोकोत्तरो मधुरोदरः शोभ्यमानोदोगंधपुष्पादिपरि
 मलस्तेन मोदि शोभ्यमानाभूताः मंगैर्मुखराः शिरसि सेवराशालिनः किरी
 टशोभिनः पुरुषाश्चाप्युरित्यन्वयः मरिगमोदेति पाठे पीतायामदिशया
 यामोदः अत्रापिशिरः शोखरेति पूर्ववत् ३८ विदीर्णेति ॥ देगजनसंयु
 गंतरेण मध्येतव दोस्नादस्तेन विस्फुरितमित्यन्वयः (कीदृशो विदीर्णे वि
 चित्तिरभिमुखैरगतिभिः शत्रुभिः कराले व्याप्ते भीषणे वा किं भूतेन दोस्ना
 दस्तेन विस्फुरितमित्यन्वयः कीदृशो विदीर्णे वि चित्तिरभिमुखैरगतिभिः
 शत्रुभिः कराले व्याप्ते भीषणे वा किं भूतेन दोस्नादस्तेन धनुर्ज्यायां किरणाः
 प्रहृतः ब्रह्मविद्भ्यस्तथा भूतेनेत्यर्थः अत्र धनुराहृता प्रतीतयेधनुः
 पदम् साचकिणस्पप्रसारकृतत्वप्रतिपत्तये ३९ ज्यावंधेति ॥ यस्य का

का. पी.
३. चं.

१११

॥

तवीर्यार्जस्यकाराग्रदेवंधनागारेनिर्जितेद्रेणापिलंकेष्वरेणाशवतोनाप्र।
मादात्तस्यसादपर्येतंस्थितमिति संबंधः कीदृशेनन्ययामौर्मायोवं
धस्तेननिष्पंदानिःश्रेष्ठाभुजार्जस्यतथाभूतेन तथाविशेषतोनिःश्वसंती
वक्रपरंपरायस्यतथाभूतेनेत्यर्थः अत्रपूर्वोक्तैजनाभावाद्भुजःपदानुपा
दानम् ४० प्राणोश्चरेति॥ स्तनद्वयंकर्तृप्राणोश्चरस्यदपितस्यपरिष्कंगेणा
नालिंगनेनयाः विभ्रमस्यविलासस्यप्रतिपत्तयस्ताभिरुपलक्षितं लसता
स्फुरतामुक्तादारेणादसतीवेत्यन्वयः मुक्तादारपवदासइत्यर्थः दारोमुक्ता
वलाविति विम्बः अत्रापिरत्नांतरामिश्रत्वबोधनायमुक्तापदप्रयोगः
४१ सौंदर्येति॥ हेसखेसावनिताकान्पुरुषाच्चाकर्षतिनवशीकरोति।
केवषड्पदान्पुष्पमालेवसाका यस्याःसौंदर्यवत्तारुण्यंवास्तीतिशेषः
तेतेनभूतानानाविधाविभ्रमाविलासाः संतीत्यर्थः अत्रनिरुपपादान्मा
लाशब्दादेवपुष्पसकप्रतीतेःपुष्पपदमुत्कृष्टपुष्पतेसंकर्मितवाच्यम्
एवमेकैरिहंदितादिष्वपिबोध्यम् ४२ चरणान्नेति॥ चरत्रमुपानत त

प्रयो

राय

१११

व

ता

कृतपरिचारादिताम्यामित्यर्थः अत्रचरात्रेति विशेषणबोधनायर्पदाभ्याम् ।
 मित्यस्यापादानात्रापुष्टार्थत्वम् ४३ चंद्रेति ॥ कुमारसंभवेपद्यमिदम् लक्ष्मी
 चंद्रगतासतीपद्मगुणान्सारभादीन्नभुंक्तैतत्संज्ञकानभवतीत्यर्थः रात्रौप
 द्मस्यसंज्ञकवितत्वात् पद्माश्रितादिविवेकसत्कमलाश्रितासतीचांद्रमसीं
 अभिख्यांशोभानभुंक्तइत्यनुषंगः अत्रचंद्रस्यनिःप्रभत्वंहेतुः उमासुखंतप्र
 तिपद्यप्राप्यअतएवलोलाचपलालक्ष्मीर्द्विसंश्रयांचंद्रपद्मोभयाश्रितांप्रीति
 मवाप तस्याभयगतगुणशोभाश्रयत्वादितिभावः अत्रहेतोः प्रसिद्धत्वाच्च
 पूर्वाहैनिर्देतत्वंदोषः ४४ मृगेति ॥ मृगचक्षुषंमृगनेत्रांगवीत्यपश
 शब्दानकरणम् सूत्रमाणांदंद्रंअत्रपरोक्तानुकरणात् श्रुतिकर्तुंश्रुतसंस्तु
 त्प्रयुक्तत्वानामदोषता ४५ दीर्घादिति ॥ कश्चिन्मंदभाष्यः दीर्घीदुःगुणार
 तिपरिभाषितः हृदिःसमृद्धिःधातुपक्षेगुणः अदेदुःगुणारतिपरिभाषितः
 हृदिःहृदिगदैजितिपरिभाषितातयोरभाजनम् दीर्घीवेदीदामितिसूत्रेण
 निषेधात् तथाकश्चित्किप्रत्ययेननिमलन्यः यत्रयस्मिन्नेवरुतकेषु

का. टी.
३. वं.
१११

रूपे किप्रत्यये च संनिदिते सति ते गणसङ्कीर्ण भवतः कृति चेति निषेधात्
 अत्र वक्तव्येया करणत्वात्कृत्वाङ्गणः कश्चित्किप्रत्ययेत्यादिकमर्थकम्।
 लोदाहरणम् यथा किपः सर्वापहारी लोपस्तथा तस्यापीत्यर्थदुर्हत्यादि
 त्याह ४६ यदेति॥ यदविद्यायां व्याकरणशास्त्रे विशारदं निपुणं त्वामहं य
 दाद्रुतं दृष्टवान् तदा स्वस्योपाध्यायं गुरुमस्माधंसादृश्यात्स्मृतवान् संमदं
 हर्षं च सम्यगस्यात्संस्पृष्टवान् प्राप्तवानित्यर्थः अत्र वै व्याकरणस्य संबोध्यत्वा
 द्गुणत्वम् ४७ अत्रेति॥ अत्र प्रकृता ताडकादप्येतेषां द्रुतं यथा स्यात्तथा धाव
 तीत्यन्वयः कीदृशी अत्रेति प्रोक्तानि ग्रथितानि हरेति महांति यानि कपालानि
 प्रंशयेस्वीनि नलकानि जंघास्वीनि च तामेव क्रूरं यथा स्यात्तथा कण्ठानि कं
 कणानि तस्याणि तदङ्गलानि घेंवितानि चंचलानि यानि भूषणानि ग्रैवैयां
 गदादीनि तेषां रवैः शहैरंवरमाकाशं आघोषयंती प्रतिध्वनित्वा पुं कुर्वंती त
 या पूर्वपीतं पुनश्च दितं वा तं रक्तमेव कर्दमः पंकस्तेन च नो व्याप्नोयः प्राभा
 रुतरकायस्तत्र होरं यथा स्यात्तथा उल्लसंतौ तं तौ व्यालौ लौ च पलौस्त

या.

भूति

राम
११२

श्रु

नौतयोर्भावेण भैरवं भीषणं वपुर्यस्यास्तथा भूता प्राप्ता रेति पावे तत्राचारो निरंतर
 तगां सेक इति कश्चित् तेन चोशविति स्तनविशेषाणां अत्र वा भूतसरसस्य व्यंग्यत्वात्
 एतंगणः ४२ मातंग इति ॥ हे मातंगः वल्लितैः हंरितैः किमु प्रयोजनमि
 ति शेषः हे जंबुकाः स्तगालाः शूलैराडंबरैः किं हे सारंगास्तथा मदिषाः मदं
 गर्वं किमर्थं ब्रजथ अन्येषु बलरहितेषु स्थानेषु केन शूराः अपि तसर्वपीत्यर्थः
 तथा च शूरत्वमापन्नार्थमपि नैतद्वितमिति भावः किं तर्हि सार्थकं तत्राह को
 पेत्यादि कोपस्याटोपेन परिपाटा समुद्रा उक्तदा उद्धिता सदा कोटिः के सगा
 ग्रंथस्य तथा भूतस्येभारे सिंहस्य पुरोग्रे सिंहोरिव धनिनिधनिशालिनिद्रं कृते
 सुरतिमति यद्गर्जितं सार्थकमित्यर्थः द्वितीयगर्जितपदस्य सार्थकत्वविशि
 ष्टलक्षणा कत्वात् सकलगर्जितत्वरूपां धीतरं संक्रमितवाच्यत्वं तनयुक्तम्
 गर्जितांतरस्याफलत्वेन पूर्वमनुक्तत्वादिति अत्र सिंह रूपवाच्योचित्यात्तदभिधा
 नेक एतंगणः ४५ रक्तेति ॥ विरहिताः पुरुरवसः किलेयमुक्तिः हे रक्त
 वर्णा शोकश्लेषादनुरक्तानामशोको यस्मात्तथा भूतप्रनुरक्तं जनं मद्रूपं त

तद्गर्जितं

का.टी.
३. च.
११३

113

क्राकृशोदरीकनगतेत्यन्वयः वातवालितांतदप्रशाखादृष्टापुनराहंनो
दृष्टेतीतिइत्यनंतरं सूचयितमितिशेषः वातेनावधूतंकंपितशिरःसुधैव
वृथैवेतियावत् किंजुतश्चालयसि पवनाधूतस्यैवशिरसःकोधाद्वातव्या
धिकंपितेतेनोक्तिः मिथ्यातंसमर्थयतिउक्तंवेत्यादिना तस्यांकृशोदरीः।
पादाहतंपादंवातंसंतरेणविनाभवतः अयंदृश्यमानः पुष्पोद्गमः कृतःक
स्मादेतोः स्यादितिशेषः कीदृशः पुष्पोद्गमः उक्तंयद्येमानानामिलि २.
तानांषट्पदानांयावदासमूहस्तस्यसंबन्धेननिविडसंबन्धेनदृष्टाः खंडि
ताः छटाः पञ्चाणियस्यस्तस्यादित्यर्थः अत्रशिरोधूनेनकोपप्रकरणेक
सुतंगताः ५. शीर्णेति ॥ मयूरकवेःसूर्यस्ततिरियम् तस्यचर्मेशोःसू
र्यस्यचणायोःरश्मयःवोपुश्माकमहंसांयापानांविद्यातंनशंशीघ्रंविद
धतुकावेतित्यन्वयः सःकःयःविशीर्णानासाचरणदस्तान्ब्रणपुक्तेरप
चनैरंगैरुपलतितान् अमणवचर्चरवत्चलद्वारिष्यनिवदवक्रोद्योयः राम
शब्दोयेषांतथाभूतान् यतोद्योद्यैःपापसमूहैर्दीर्घकालं व्याप्राप्तातानां ११३

कांतान्नजनान् उल्लासयन् नीरोगान् ऊर्वन् चटयति अर्थात् ज्ञानादिभिरं
 गैः संबध्नाति कीदृशस्य च मीशोः अंतर्हृदये दिग्गुणा बद्धला च नानि विज्ञाया
 हृणा कृपा तन्निघ्रात दायता निर्विज्ञानि विज्ञाना शिका हतिर्यवसायो यस्यैवं भू
 तस्य च तायः कीदृशाः सिद्धानां संचैः समुद्दैर्दत्तः अर्थो येभ्यस्तथाभूताः हृणा
 भिरपद्यनैरिति पावे जगत्सा विषयैरित्यर्थः गर्वरस्तचलद्वारिदान इति विषयः ३
 लाचो निर्गत इति मरः अत्रानुप्रासैकपरतया नीरसत्वात् कष्टत्वं न गणोनवा दो
 षः ५॥ येनेति ॥ सर्वदः सर्वप्रदः समाधवः श्रीकृष्णस्तोत्रापादित्यन्यः सकः
 अभवै निःसारिणा येनाः नः शकटं ध्वस्तपादेन पर्यस्तं बलिंदैत्यं जयतीति बलि।
 नितस्वस्य कायः पुराग्रस्तमथ नावसरैस्त्रीकृतः कैटभीरुपातां प्रापितः यश्च ३
 हतस्य काली यभुजंगस्य हंता रेशवृक्षस्मणिलयो यस्य सः अरण्यं विलयं मंड
 लं यत्र तदरवलयं चक्रं उद्धतभुजगं हतवन्तदस्येति वा अरंशी ब्रेचवक्रांगेड।
 ति विषयः अंगंगोवर्द्धनगिरिगंगं पृथ्वीं च वराहावतारे यो धृतवान् यस्यामराः
 शशिनं मया तीति शशिमंराङ्गस्तच्छिरोहर इति स्तवनीयमाहुः ग्रंथकानां

धी-

चक्रप्राप्तकीलानां

का. सी.
३. चं.
११४

यादवानां तस्य सद्धारकायां निवासस्य कर्तव्यमर्थः शिवपक्षे तु सर्वदा सूर्य उमा
धवः शिवस्त्वापायान् सकः धस्लो मनोभयो कामो येनैव भूतेन येन बलि
जितोऽपि विस्मोः कायः पुरा त्रिपुरदाहकाले स्त्रीकृतो वने तां प्रापितः उद्धृत
भुजंगैर्हारी वलवयानियस्य यशसः योगंगां शिरसि अभारयत् यस्य शिरः
शशिमत्तु चंद्रपुक्तमाहुः अमराः हरइति स्तुत्यं नामवाहुः अंधका सुरदा
यकरो नाशक इति यो वह्निपत्रा प्रियइति पाठे वह्निपत्रं मयूरपिच्छं तं प्रियः ॥
कृष्णः शिवस्तु वह्निपत्रं वाहनं यस्य स्कंदस्य तस्य प्रियइत्यर्थः एवं इष्टभुजंगो
तिपाठे इष्टभुजंगदा गरुडो यस्य सः कृष्णः शिवपक्षे तु सगममेव अत्र कृ
ष्णपक्षे शशिमत्तु दस्य राहो अत्र पुक्तं तस्य पदस्य च गृहे निहतार्थं तं न दोषः
श्लेषनिर्वाहकत्वादिति ॥ ५२ करिहस्तेनेति ॥ साधनस्य सेनायाश्च तर्मध्ये
प्रविश्योपसर्पन् गच्छन् पुंसो ध्वजः केतुर्विराजते तस्य नयः अंतः कीदृशो सं
वादेन राश्यासादिभिः संकटे करिणां हस्तेन शृङ्गया विलोडिते विस्फारिते राम
इति गणेशो श्रीलार्थोऽर्थः पदैः पिशुनयेच्च रहस्यवस्त्विति कामशास्त्रेण ॥ ११४

सरतारंभोपपुक्तवार्तायामनुमतत्वाद्गुणः ५३ उत्तानेति ॥ उत्तानेषूनां जात
 शोफश्च योमंडुकस्तस्य पादितं विदारितं यडुदरं तस्य त्रिभेत्तत्तत्त्वे क्लेदनिक्लि
 त्रे स्त्रीब्रूयो यो निरूपेकस्य किमिभिन्नस्य सक्तिरासक्तिर्जायते तदा सक्तः क्लमि
 रेवेत्यर्थः अत्र शांतिकथायां जगत्साक्षीलंगणः ५४ निर्वीणोति ॥ वेणी
 सूत्रधारोक्तिरियम् अरीणां प्रशमात्कलहोपशमात्त्रिर्वाणः शांतौ वैरमेव
 दहनो प्रियेषां तादृशाः पांडुतनयाः पांडुर्वमायवेन कस्मिन्सहनंदंत तथा
 क्रूरराजस्य धृतराष्ट्रस्य सतादुर्योधनादयः समृत्त्याः स्वस्थानिश्चिंता भवंतु।
 कीदृशाः क्रूरराजसताः रक्तां नरक्तां प्रकर्षेण साधिताभयैस्तादृशाः ततो नि
 वर्तितो विग्रहः कलहो यैस्तथाभूतो अत्र प्रशमात्तनाशात् रुधिरशोभित
 भूमयः त्वंति तशरीराः स्वर्गस्था इत्यमंगलास्त्रीलभा व्यर्थं सूचकतया गुणः ५५
 एष्यति ॥ राजानं प्रतिकवेरुक्तिः भो देव संप्रत्यधुना आवयोः सहनं गृहं सम
 मित्यन्वयः त्वतो धनलाभानंतरं न सममिति संप्रतिपदाभिप्रायः साम्यमेव
 श्लेषेनाह श्लेषेणादिना एष्यति महान्तिकार्तस्वरणात्त्राणाय तत्र तद्राजगृहं क

का. टी.
३. चं.
१२५

॥५

विग्रहं तद्वदुका बालानामातसरस्य पात्रं स्थानं मृषितानिः शेषाः परिजना यत्र
तथा भूतं राज्ञः कवेस्तु भविष्यतिः भूषा यीनिः शेषः परिजनो यत्र तादृशं त
था विलसंतीभिः करेणभिर्हस्तिनीभिर्गहनं व्याप्तं राज्ञः कवेस्तु विलेखिवरेसी
दंति ते विलसत्काम्पका मोषां रेणभिर्गहनं व्याप्तं यो रभेदात् यद्वा वि
लसत्कं जलं रेणभ्यताभ्यां व्याप्तं यो रभेदात् यद्वा वि
कूलार्थनिर्णयाद्या जस्तुति निर्वाहकतया संदिग्धं गुणः ५६ आत्मेति ॥
वेणीसंवरणो श्रीकृष्णसं बोधनोद्यतं दुर्योधनं श्रुत्वा किं दुर्योधनो वा सुदेव
स्वरूपं न जानातीति पृष्ठं तं सहदेवं प्रतिभीमसेनस्येधमक्तिः मोहं ज्ञानेन
धो वस्तुतत्त्वप्रतिपत्तिरहितो यं दुर्योधनः स्तमसं श्रीकृष्णसं पुराणपुरुषमना
दिंदेवं यस्मात्मानं कथं वेति जानाति इत्यन्वयः तं कं यं श्रीकृष्णसं आत्मन्यारमं
ते प्रत्याह तं द्रियाः संतप्तदेकताना भवंति आत्मैव वाग्रा रामः कीडा स्थानं येषां
तथा भूता योगिनः निर्विकल्पे भेदाभासशून्ये समाधौ योगे विहितारतिरास
क्रिद्यैस्तादृशाः जानोते कादात्मसात्ता कारदाह्याद्विद्यदितो नाशितस्त्वामो

ब
ग्य

ना

राम

१२५

ग्रंथिरज्ञानग्रंथिर्यस्तथाभूताः सत्त्वगणैकविंशताः संतोयं वीत्यंते पश्यंति ए
 वंविधानामेववेद्यते हेतुगर्भयस्य दार्थविशेषात्तमसाज्यातिषां वापरस्तादृ
 त्तमानमिति रजस्तमोभिस्तैरलभ्यमित्यर्थः अत्रवक्तृश्रोत्रोत्रोर्विज्ञत
 याप्रतीतंगणाः ५७ षडधिकेति ॥ मालतीमाधवेकपालकुंडलायाः स
 यंपरामर्शोयंमः शक्तिभिर्ज्ञानेच्छाकृतिभिर्ब्राह्म्यादिभिर्कीपरिणामेनित्यपु
 क्तः अतएवतासां नाथ ईश्वरो जयतीत्यनयः सकः षडधिकानां दशनाडीनां
 इन्द्रादिषोडशनाडीनां यच्चक्रमणिपूराख्यं तन्मध्ये स्थितग्रात्मा सरूपं ज्योती
 रूपं यस्य तादृशः इदिविनिर्दिष्टरूपं दृष्टये चिंत्यमानस्तद्विदो तथा ध्याय
 तांसिद्धीरणिमाद्याददातीति तथाभूतः पुनः कीदृकश्च विचलितमनोभिः
 स्थिरांतः करणैः साधकैर्मग्नमाणा विष्णुमाणा इत्यर्थः अत्रवक्तृस्तज्ज्ञानाद्गुण
 तं ५८ फुल्लकुरमिति ॥ विदुः शालभंजिकायां विदुषकोक्तिरियम् पु
 षोत्करं कमलं भक्तनवं वदंतिये सिंदवारविटपाममवलभासो योगालि
 तस्य महिषीदधः संदत्तास्ते किंच मग्नविचकिलप्रसन्नपुंजा इति संस्कृ

तम्

मन्त्रे

स्तौ

का.टी.
उ. चं.
११६

११६

कृदशहोमैकदेशीकलमांशालयस्तदोदनतल्पपुष्पोत्तरं येवहंतिमि
 उवारहत्तस्यविटपाशाखाममवलभाः प्रियांशाल्यादनसदृशं प्रियत्वं
 वीजं तथायोगालितस्यवस्त्रनिर्जलीकृतस्यमहिषीदध्रः सदृशसदृशः
 किंचेति समुच्चयेतेपिविचकिलप्रसूनस्यमलिकापुष्पस्यपुंजांममवल
 भाइत्यनुषंगः अत्रविदूषकोक्तौग्राम्यतंगणः ५५ गाढेति ॥ अमरुक
 चेरिदंपद्यम सत्वायंप्रतिकस्यचिदुक्तिः गाढालिंगनेनखर्वीकृतकृचा
 चासौप्रोद्धतरोमोद्धमांतथासांद्रोचनोयः स्नेहरसोनरागस्वरस्तस्यातिरेके
 णाधिकेनविगलतश्रीमतोनितंबस्यांबरेवसनंयस्यास्तथाभूताहेमान
 दायकमांमापीडयेतिषोषः मांअतिअतिमाग्रायासयेतिशेषः अलंपू
 र्णतामित्यत्तरोह्यापिनीत्तामाकृशांगीतामेत्यत्तरविशेषांवापैवंभूता ।
 प्रियानिअलतातिशयास्तस्माकिंनष्वासादिककृतचेष्टायाअपिष्टयक
 त्तंवाकात्वादाह विलीनानीरसीरेवदैरमापन्नानुकिमिति अत्रपी
 डयेत्यादिक्रियाकाष्टन्यायेनसंबद्धाकिंचित्यनुषंगः तथाभूतायाअ ।

म०

राम
११६

विष्टयकर्तेशक्यत्वादाह विलीनानीरक्षीरवदेकमापन्नानुकिमिति अत्र
 पीडयेत्यादिक्रियापदनन्तरसातिरेकव्यंजनयागुणाः ६१ तिष्ठेदिति॥वि
 क्रमोर्वशीयेषुहृत्सदयमुक्तिः सातृर्वशीकोपवशात्प्रभायेनार्थनविद्यया
 पिदिताश्चैवतिष्ठेत् इतिवितर्कः एतदुत्तरंनैतद्युक्तंयनइतिपूरणीयंय
 स्मात्सातृर्वशीदीर्घचिरकालेनऊप्यति स्वर्गीयस्वर्गगतंतमर्थाच्चभाव
 ववचनादितिचतुर्थीउत्पत्तिताउडीनाभवेत् अस्यामनःपुनर्मयिस्त्रेहेनाई
 सरसं तेनैतदपिनेतिशेषः भवैदित्यनंतरंनैतद्यतइतिशेषपूरणोपुनः
 शब्दार्थनन्वयप्रसंगात् मेममपुरोवर्तिनींचतांप्रियांदर्तेविबुधद्विषोअसुरा
 अधिनशक्ताकिमुताये साचात्तंतनयनयोरगोचरंभावप्राधान्यादगोचर
 त्वयाताप्राप्तेति कोयंविधिप्रकारोदैवंवावर्ततइतिशेषः अत्रदीर्घमित्याद्युत
 र्वाकार्यावगमेनैवपूर्वस्वबाध्यत्वावगमान्मूनत्वेनदोषः ६२ यद्वंचनेति
 वंचनायांप्रतारणायामादितास्यापितामतिर्येनमः कार्येउन्मावस्तुमरःत
 लजनोबहुवाटुगर्भंप्रियवचनमिश्रयत् कृतकंमिथ्याभूतंब्रवीतितत्सा

उ. चं
टी.
१७
॥७

धवोनविदंतिनजानंतीतिनकिंतविदंति^{तै}तिकयंतर्हिज्ञानासुपकूर्वन्तीसत्राह ।
अस्यावलप्रणयंचादुभाषणादिहृपंश्याकर्तृनपारयंतिनशक्नुवन्तीत्यर्थः ॥
अहितीयस्यवदतीयस्य नजद्वययोगेनोक्तार्थकत्वेपिसाधवजानतिसन्ययो
गपरत्वाद्गुणात् ६३ वदयदेति ॥ रागादागतंचारंप्रतिस्वामिनःप्रत्यः न
दत्तत्वाद्युत्तरंतवासीतिजल्पन्निद्वन्निमन्वयः पुत्रेस्तेसंतिचित्रविचित्रं
रादेत्यरोदीदितिसंबंधः अत्रक्रमेणदुर्घभातिविस्मयविषादमंजकत्वाद्धि
कपदंतगताः सिनेति देविभाकराकारसूर्यतल्पथरणीधरएषीपालक
राजनुसितकरसम्येतकिरणास्पचंद्रस्यकराःकिरणास्तदुचिराविभाकां ।
निर्यस्याः साकीर्तिसुखापौरुषकमलापराकमलक्ष्मीलक्ष्मीतवैवास्तिनाम्य
सास्तीतिशेषः यत्तपौरुषमेवाधिष्ठानभूतंकमलंयस्याकीर्तिसुखापौरुषक
मलाइतिलक्ष्मीविशेषणात्तेनयात्यातंतदपुत्रं अर्थभेदेकमलाकमलेत
सत्तादानुप्रासाभावयत्तालादानुप्रासेकथितपदतोदाहरणंसंगतिः ॥
नयमात्रभेदएवतस्यवत्समारात्वात् मन्त्रार्थप्रत्ययकमलवतीतिहिती

राम
१७

यकमलापदार्थगीकारेत्वेवमपिवक्तृशकं ६४ तालेति ॥ तदाजायतेग
 णायदासहृदयैर्यंते रविकिरणानुगदीतानिभवतिकमलानि व्या।
 णानपूर्वमेतत् अत्रद्वितीयकमलपदसार्थान्तरसंक्रमितवाच्यत्वेनयं
 जनेयं पुक्तत्वाद्गुणत्वं ६५ जितेन्द्रियत्वमिति ॥ गणायिकेगुरौरुत्तरे
 अत्रापिकारणमालानिर्वारकतयागुणत्वं पदांतरेणानुवादेभेदप्रतिभा
 सात् ६६ भस्मीति ॥ भस्माप्यपरस्मितस्त्रेहोनिरंकुशोयविवेकरहितोपिस्व
 प्रेपितयिपुनः प्रतीदिभक्तिं न प्रस्मरिष्यामीतिस्त्वतं दस्मीतिपाठेभवामि।
 गोहोइत्यत्ररेहोइतिपाठेरेखइति रेखामर्यादाततिंयुक्तसीमीतिपाठे तत्तिं
 चिंतांप्रमोदयामीति कामंप्रतियौवनस्येयमुक्तिरितिकेचित् मलयानिला
 दिसहचरसंपत्तौकामंप्रतीयंतरुणोक्तिरित्येगुरुं प्रतिशिष्योक्तिरित्यपरे
 अपरस्मितात्यक्तारेणायेनसः निरंकुशो नरोपश्रूयः तयिपुनर्भक्तिंचिंतां।
 वास्वप्रेपिनप्रस्मरिष्यामि तंप्रतीदिविष्णुसिद्धीत्यर्थः अत्रतंप्रतीदीतिवा
 क्यगर्भितत्वंरुढप्रत्ययार्थतयागुणः ६७ सब्रीडेति ॥ नवसंगमेआद्यस

का. टी.
३. चं.
१८

मागमेप्रतायशालिनीपार्वत्यादृष्टिर्वोष्माकंशिवायकल्याणायस्तु।
कीदृशीदयिताननेनसद्गीडाप्रथमदर्शनालजावतीमातंगचर्मरूपेवरेव
स्वेसकरुणा मातंगवधस्त्याशोकोदयात् भुजगेसर्पेवाससरिता अम्
तस्येदिनिचंद्रेविस्मयरससरिता अंतरिक्षगामितयादुर्लभस्यललाटेद
शीनात् जद्भुसतागंगातत्कर्मकेवाश्रवलोकनविधौसतिरतिसप्तमी ते
नतस्याईष्ठीलंबनतलाभः कपालस्योदरेगर्भेनापणिस्यानेतदर्शना
त् अत्रब्रीडादिअभिचारिणांवाच्यतंदोषः ६८ तामिति तांनायिकांनेत्र
योर्गीचरेकृतवतोस्यकोप्यनिर्वाच्यानिरंतरोद्यनोरसः अजायतेत्यन्वयः
कीदृशीअनंगस्यजयेमंगलसंपत्तिरूपांकिंचिदुद्येभुजमूलेकुचसंधौलो
कितांदृष्टामित्यर्थः अत्ररसस्यवाच्यतादोषः ६९ आलोकेति॥ एषयु
वाकोमलेकपोलतलेभिषिक्तोतण्डुलकादिचिद्वैद्यक्तोऽनुरागलेनस
मगांशोभनांअभिरामारमणीयामूर्तिर्यस्यास्तादृशीनायिकामालोक्य
गारस्यसीमनितरंगितंअविच्छिन्नविलनंआतनोतितंपश्येत्यन्वयः तथा

१८

विलनेहेतुगर्भविशेषणमाहवाल्पमिति वृत्त्यातिक्रम्यविवर्तमानः पुलक
 कटाक्षादिभिश्चेष्टमान इत्यर्थः अत्र विशेष्यतश्चंगारपदवाच्यम् ७० सं
 प्रसारइति॥ संप्रसारेयुद्धेप्रहरणौरायुधैः परस्परं यत्प्रहारस्तेषांरुणात्का
 रेस्तादृशशब्दैः कर्णगतैस्तस्यप्रकृतवीरस्यकोपनिर्वचनीयउत्साहो
 दित्यन्वयः अत्रोत्साहस्यस्यापिभावस्यवाच्यता ७१ कपूरेति॥ तस्यपूनः
 सानायिकानयनावनौनेत्रप्रसारणभूमौनेत्रगोचरइतियावत् अभूदित्य
 न्वयः कीदृशीलीलयाशिरःसंवधिर्नोशुकस्योनिवेशविशेषस्तस्मिन्कि
 णाकरणोनयक्तास्तनयोरुन्नतिर्यस्यास्तयाभूताकस्मिन्सतिकर्षुरधूलिवत्
 धवलेनद्युतिपूरेणधौतंप्रक्षालितंदिशांमंडलंयेनतथाभूते शिशिररोचि
 षिचंद्रेसति तेनोदीपनप्रकर्षणं अत्रपुंनिष्ठंंगारानुभावः कष्टगम्यः ७२
 परिहरतीति॥ वनखेदेविषमादशाविरहावस्थाअस्यदेहंप्रसभंदृष्टात्
 इतिएवंप्रकारेणपरिभवति अत्रकिंकर्मइत्यन्वयः परिभवप्रकारमा
 ह परहरतीत्यादिरतिविषयाभिलाषः मतिरर्थनिर्धारणंस्वनीतेछिनति

का. प्र.
३. चं.
१५

११५

परिवर्तनपार्श्वपरिहृतिः अत्रविभावः कष्टगम्यः शोकेष्वेवभावात् ७३ प्र
मादरति ॥ मानवतीमालतीप्रतिमाधवस्येयमुक्तिः देप्रियेप्रसादेवर्त
सप्रसन्नाभवेदित्यर्थः सुदंर्षेप्रकटपरुषंकोपंसत्यजग्रस्तमिवतेववः
श्रुयन्तिश्रुयमानानिश्रुयन्त्यामागानिसिंचत सौख्यानांनिधानमाकरं
मृत्वंक्षणमभिमृत्वंस्यापयमृग्येविवेकरहितेगतः कालरूपोहरिणः प्र
तेतुंनप्रभवतिनशक्नोतीत्यर्थः हरिणत्वारोपेणचपलतंध्वन्यते न
च्युत्संगारप्रतिकूलस्पर्शांतस्यभावइतिदोषः ७४ गिद्धमृदति ॥ निम्न
तरमगोचोन्नतपथंपतितेसतिसकलस्पर्शकार्यस्यपरिहारेत्यागेदृढ
पंथस्याभतावपूस्तेनस्तेनसहवनगमनमेवेच्छतीत्यर्थः अत्रवनव्याजवन
गमनसकलपरिहारयोः शांतानुभावतेनप्रतिभासः इंधनानयनादिव्या
जोपनिवयेतदोषः ७५ श्रौत्सुकेनेति ॥ नवसंगमेदसतादरेणाश्रितं वा
एवसंगोदसुलकाउद्धतरोमांचागौरीवः शिवायाम्बु कीदृशीदयितस।
मीपगमनेश्रौत्सुकेनकृतत्वरं सहभुवासहोत्पन्नयासाभाविकयेति

१५

निपावतृद्विपालजयावर्तमाना पुनस्तैस्तैस्तत्कालौचितबन्धुवधूजनस्यैव
 चैतैरभिसुर्यसंभुवत्वंगीताप्रापिता तथाप्रेवरंष्ट्रयातोमदीतःसाधस
 रसोभयसोययातयाभूतेत्यर्थः अत्रोत्सुकस्पवाचंनानदोषः यसाधारणा
 नभावेनतच्छंगपत्वासंभवात् अतएवदृग्दुत्सुकमित्यत्रोत्सुकमेवशब्दे
 नोपात्तमितिदिक् ७४ पांडुत्ताममिति॥देसवितवर्पांडुत्तामंवदनंसरसंश्र
 न्नरसरसितंस्त्रिगंधदयंअलसंआलस्यमुक्तंवपुश्चदंतः दृदयमध्येनि
 तांतंअत्यर्थंक्षेत्रियरोगमावेदयतीत्यन्वयः क्षेत्रियःदेहांतरचिकित्सासा
 धरोगः क्षेत्रियंचपरक्षेत्रेचिकित्स्यदतिनिपातनात् सर्वशरीररूपापिपीडा
 जनइत्यन्वे क्षेत्रियंचेत्रजत्रिणोपरदाररतेपिच अन्यदेहचिकित्साहीसाध
 रोगेचजायतइतिविश्वः ७७ सत्यमिति॥ मत्तांगनायाअपांगभंगःकटाक्ष
 स्तदह्लोलंअस्थिरं तथाचगमादीनांरमणीयत्वेपिजीवितस्यभंगरतयातत्सा
 पेक्षाणामनुपादेयत्वमेवेतिष्णंगारवायेनशांतेपर्यवसानमितिनिविरोधः ७८
 भूरेणदिग्यानिति॥ पुड्रेपतितावीरादेवत्वलाभेनविमानपर्यंकतलेनिष

श्री
का. टी.
३. चं.

२०

१२०

विशेष

एतन्पविष्ठाः संतसदा नीललनानामपरसामंगुलीनिर्दिश्यमाना
नेदानरणापतितानकृतदलाविष्टतयाश्रयविष्टतयाअपरपन्नित्यन्वयः
कौतुकहेतुगर्भाणिक्रमेणकर्तृविशेषाणाद्याह भूरेणिवत्यादिभूसंबंधिरे
एतन्वाप्राप्तनवानांपारिजातमालानांरजोभिःपरागैर्वीसितानिसुरभीकृ
तानिवाहोर्मथानिमंत्ररालानियेषांतेशिवाभिकोष्ठीभिगाढमालिपमा
नानचदेहान्सुरांगनाभिरप्सरोभिरास्त्रिष्टाभुजयोरंतरालंबतोयेषांते
सरुथिचैःकथमृजांसांसादीनांखगानांरधादीनांसुरक्षिर्पतैरुपवीज्य
मानान्देहान् चंदनवारिसेकैःसगंधिभिःकल्पलतोत्पलकुलैःपटुवसैः
संवीजितावीराःअत्रपतितस्वदेहसुरांगनालंबनयोर्वीभत्समृंगारयो
र्मध्येवीरस्यविरोधान्नदोषःअयमितियाख्यातंप्राक्अत्रस्मर्यमानमृंगा
रस्यकरणोदीपकतयातदंगत्वाच्चविरोधःदंतेतिअपत्यं प्रसूयंतदेव
भोक्तृसुयतायैसिंहैतदपत्यदयस्वांगमर्पितवतंजिनंप्रतिकस्यचिदुक्ति
रियम्देजिभवतःशरीरेरक्तेरुधिरेमनोयस्यास्तथाभूतयैवअनुरक्तमन

२०

साम्भराजस्यसिंहस्यवधैवसगजातीयराजवधादंतततानिकरजैर्नवैः
 विपाटनानिविदारनानिचदतान्यपितानिजातस्मृद्वैवयमप्येवंविधाभूया
 सेतिजाताभिलाषैर्मुनिभिरप्यवलोकितानीत्यन्वयः कीटशेशरीरेपर
 परित्राणदधीत् प्रोद्धित्वाउद्धताःसांद्राःपुलकारोमांचायत्रैवंभूतेषा
 तैश्चनुरागतथाभूते अत्रदयावीरस्यानुभावविशेषेषुंगारउपमानभा
 वेनांगं ७५ कामंत्यइति राजानंप्रतिकवेरुक्तिः देराजनश्चपुनातद्वै
 रिणार्यः भीत्याभयेनभर्तृकरेषुअवलंबिताकरायाभिस्नादृशोभूत्वा
 दावाग्रिपरितः दावानलस्यसमनतोभ्रमंति पलायनेवनेष्यत्युच्य
 ते उत्प्रेक्षते पुनरप्युपनृज्जायमानोविवादोयासांताद्वेतिनत्रापि भ
 त्करंगदीत्याग्रेपरितोभ्रमणान् कीटशःदर्भीकुरैक्षताभ्यःकोमलां
 गलिभ्योगलद्रक्तंयेषांतैपादैःसदर्भीस्थलीररण्यप्रदेशान्कामंत्योर्ल
 व्यंत्यः पातितोयावकीलात्तारसोयेषुतथाभूतैरिवेत्युत्पत्ताविवादोस
 मर्थनायत्येता एवंसदर्भीइत्यपि तथागलन्नतावापुष्पांबुनाश्रुतज।

श्री.
का. टी.
३. चं
२१

लनधोतंप्रक्षालितमानननयसांताः विहादेपिधृमादसुनिर्गमः अत्र
प्रधानभूतेराजविषयेइतिभावेद्वावपिकरणमंगारावंगमितिनिविरोधः ८०
एहीति ॥ एहीत्यादिप्रकारेणाशाहपप्रहाकांतैरधिभिर्याचकैर्धनिनः
कीदृंतीत्यर्थः अत्रएहीतिकीदृंतीत्यासर्वेषांप्रधानभूतकीदृान्वयादाग
मनायोर्नविरोधः ८१ तिप्रइति ॥ अमरुकवेरिदंपद्यंमत्रिपुरदाहकालीनः
शंभुसंबंधिशराग्निर्वीणाग्निर्वीषुष्माकंदुरितंपापंदहवित्यन्वयः सकः
यः आर्द्रपराधः अग्नवहितापराधः कामीवदस्तयोरवलमः शास्त्रभया
लोपाद्यामसहितेनेत्रोत्पलेयासांस्तथाभूताभिस्त्रिपुरयुवतिभिः तिप्रः
प्रतिप्रः तथाप्रभवलात् अंशकांतं वसुप्रांतं आददासहन्नभिदनस्ता
दितः तथाकेशेषुगृहन्नपास्त कामिनापिचुंबनायकेशगुहानचरणयो
र्निपतितः संभ्रमेणभयेनआदरेणचनेदितः तथाआलिगनप्रवपतः
तिप्रइत्यर्थः अत्रयथापूर्वकामुकः करालंवादिकमकार्षीतथासंप्रति
शराग्निरित्युपमानतया मंगारपरिपोषितेनकरुणेनभगवताशंभोप्रभा

२१

वातिशय एव प्रकर्षमानीयत इत्यनवयम् ॥२२॥ इति श्रीमत्प्रदवाक्यप्रमा
 णाभिज्ञतत्सङ्पात्य श्रीरामभट्टात्मजवैद्यनाथसूरिविरचितायामुदाहरणं।
 द्विकायां सप्रमउल्लासः अपसारयेति ॥ हेग्गालिवनसारं कर्पूरं अपसार
 यदूरीकुरु हारं हार एव कुरु अमलमिति वीष्मायां उद्देगातिशयं सूच्यते १
 मनोरमा इति ॥ लवंगिकां प्रतिमालत्पादयमुक्तिः माधवविषयो मन
 सोरागाश्चासक्तिः अविरतं निरंतरं विषमिव प्रतीब्रं यथा स्यादेवं प्रसर्पति वि
 विधप्रकारेण सर्वगीनं संचरति अतएव प्रमादी चोभकारी निर्धूमो विधुतः
 संधुक्षितपावक इव ज्वलति तस्मिन् गरीयानुत्कर्षकाणां गतो ज्वर इव प्र
 तंगंस्तिनस्ति पीडयति इति विभिन्नधर्मा मालोपमा अतो हेनो रितो मनो
 रागान्मां ज्ञातं तातादिकं न प्रभवति न शक्नोतीत्यर्थः निर्धूममिति पावे वि
 धुत इति क्रियाविशेषणं २ चित्त इति ॥ विरहिणा उक्तिः चित्ते च मत्त
 रोति ननु टाति सागुणोष्णशय्यासु लुठति विसर्पति दिव्येषु वचनेव
 चने प्रवर्तते काव्यबंध्यानेन ननु टाति क्षणं तरुणी प्रगल्भेति संनलोत्क

श्री.
का. टी.
३. चं.
१२

तंचर्मचिद्धरेतिप्रसिद्धंतद्वराचरतीत्यर्थइत्यन्वेगाहंलमेत्यपरे गणेषुनत्र
त्यतिपर्यवानननप्राप्नोतीत्यर्थः नदीयतरतिकेचित् शय्यासुलंठनं।
दित्तविषणंचभावनयासुसोद्धमात् विसदृदीतिपाठेविकसतिप्रका
शतरत्यर्थः वचनेवर्ततेसैववचनविषयीभवति काव्यवधेपिसैववि
शयीभवतितथाध्यानेनचुदातिसदानद्विषयीभवतीत्यर्थः वचनेवर्त
तेउपदेशंग्रहाति उपदेशेकाव्यवधेप्रवर्ततइतिमदेशः ३ मित्रइति
संध्याकालीनचक्रवाकचेष्टावागीनम् मित्रेसूर्येसुहृदिचक्राण्यगम्य
वार्ताकेदेशेगतेसतिसरोरुदयचनेवह्मनेनसुदितेअवचनेताम्यति
प्रायतिशोकानप्यमानेच भ्रमरेषुकंदत्सुतारस्वरंशहायमानेषुरु
दत्सुचदयितयाग्रामन्नंयुक्तंसारसपत्तिं पुरोप्रेवीहवियोगिनाच
क्राह्नेनचक्रवाकेनविलसितावासादितानचोकितायक्राकेवलंनि
गच्छतोजीवस्यारीलेवक्रेनिहतेत्यन्वयः नियुक्तदर्शनवत्संयुक्तद
र्शनस्यापिविरहोदीपकत्वादुभयप्रदर्शनं अत्रविप्रलंभेजीवविरो

धोलेलानुपकारिका ४ स्वर्गेति ॥ वरवर्णिनीउत्तमांगनैश्रवनेनैवमा।
 नुषेणोवदेरेनस्वर्गप्राप्तिः ननुदिग्देहेनस्यानविशेषप्राप्ति अस्यास्ततो।
 प्लुक्तप्लुतात् तदाह अस्माददृष्टदस्याधरस्वरसः सुधान्यकुरोतितगम्
 प्रतिशयेनतिरस्करोतीति ५ अतंगेति ॥ अतंगस्वरंगोनत्यस्यानंत
 तदृशंआनतांगणस्तदनुभवैकमंगभंगीभिविलासवलनैस्तथांगीकृतं।
 स्वयमादेरेणगदीनंयथांगीकारेणैताभंग्यः पूर्वास्वातानिचितानिशां
 तान्तरविषयचिंतनानियेषांतथाभूतानिसदृसाकुर्वतीत्यनयः ६ परि
 स्मानमिति ॥ उदेविसिन्धुकर्मिन्नाः पत्राणांशयनंरुशांग्याः संतापं
 वियोगंतापंचदतिकथयतीत्यनयः कीदृशंपीनयैस्तनजेवनयोः
 संताडभयतस्तुडभयस्यानयोपरिस्मानंनृज्जकायशयनान् रुशस्यम
 धस्यपरिमलनंसंवर्धमप्राप्यअंतर्मध्यभागेदूरितवर्णितथाश्रयानिनिर्व
 लतयाशिथिलायाभुजलतातस्याहोपैर्बलनैश्चमस्तोःन्यथाभूतोया
 मोचैरेणायस्यतथाभूतं उक्तापूर्वकंतातदभावाभांदोषवलयोर्भेदःश्र

तल्यः

ति

श्री.
का.टी
३-च
२३

येनात्तेपेणामिच्छातेनयानिवलनासुदृढतनानिन्त्यर्थरतिकेचित् ७ मंथे
ति ॥ रणस्थानेदुंडुभिर्धनिश्रुताभीमसेनस्ययंप्रश्नः अयंशब्दायमानो
दुंडुभिः केनतारितइत्यन्यः कीदृशः मंथो मंथनं तेनायस्लमांदोलि
तंयदर्णवस्याभस्तेनश्रुतंमात्रंऊदरेगुहायस्यतादृशस्यचलितोमंदस्म
गिरेर्ध्वानवद्दीरः स्मृतीतिपाठेभसः स्मृताऊदरेषुचलनयोर्मंदरक्षा
नइत्यर्थः कोणोवादनंदारदत्तभिच्छातेषुसत्सुयद्वा भेरीशतसहस्राणि
छक्काशतशतानिचणकत्रयत्रदन्त्यंतेकोणचातसउच्यतेइतिपरिभा
षितकोणचातेषुसत्सुतदंतरीतोयंगर्जत्याप्रलयकालीनायाचत
चरायाचन्योन्यसंचटवचंडोदारुणइत्यर्थः कृष्णायाःद्रौप्याःक्रो
धस्याप्रेवर्तमानोदतः तस्ययुक्तत्वात् कुरुकुलस्यनिधनंतयस्तदर्थमु
त्पातरूपोनिर्घातसहितोवातः मेघानांवातानांचान्योन्यसंचटुजम्बुड
धनिनिर्घातः तथाचस्मत्सिंहप्रतिरसितस्यप्रतिधनेसत्वासदृश
इत्यर्थः ८ प्रौढेति ॥ वीरचरितेवैतालिकस्येयमुक्तिः तद्दीमंऊ

२

२३

भकरासोत्तमांगशिरोविद्यतः आकाशात्रिपततिद्वयनयः कीट
 शंकंदरांभ्रभाजंतस्त्रिविष्टानांमरुतांभांकारैस्तादृशशब्दैः काकुत्स्वी
 र्षस्यश्रीरामचंद्रसराक्रमस्यस्ततिमिवकुर्वन् कुर्वीणंतथाप्रौढस्यमहा
 वेगप्रयुक्तस्यछेदस्यानुचूपाणिहलनस्पर्शेनभवद्यः सैकेयस्यराहो
 रूपघातत्रासस्तेनाहृष्टैरसैस्त्रिर्यकवलितोवक्तयास्थापितोरविर
 थोपेनतथाभूतेनारुणेनईक्षमांशं दृश्यमानमित्यर्थः ॥ इतिश्री
 मत्पदवाक्यप्रमाणाभिज्ञतत्सद्भाभट्टांगजवैद्यनाथकृतायामुदाहर
 णचंद्रिकायामष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ नारीणामिति ॥ नारीणांस्त्रीणां
 मनुकुलमाचरसिचेज्ज्ञानासिजातामवसीत्यर्थकम् श्रीणामनुकु
 लमाचरसिचेज्ज्ञानासीतियोजयित्वाकश्चिदाह कश्चेतनोभूत्वावामा
 नाप्रतिकूलानादितमातनोतीति वामानामित्यस्यकामिनीनामि
 नीनामित्यर्थकल्पयित्वाप्रथमपुनराह भवानश्रवणानांस्त्रीणांदि
 तकृतैवभवतीति अपरस्तदितं कृतंतिष्ठिन्नतीत्यर्थपरिकल्प्याह
 बलाभावेनप्रसिद्धात्मास्वरूपंयस्यातादृशस्यजनस्यदितकर्तृनकिं

श्री.
का. टी.
३. वं.
२४
१२५

युक्तमपितनैति प्रथमस्तबलस्य दैत्यस्याभावेन नाशेन प्रसिद्धरूपस्येन्द्र।
स्यैतर्थापरिकल्प्य पुनराह भवतः पुरंदरस्य नाम तं रष्टं तस्य छेदं नाशं विधा-
तं कृतः सामर्थ्यमिति सामर्थ्यमति युक्ता युक्तविचारस्तदेव त्वभवतो नास्ती-
ति भावः अत्र वक्रोक्तिरलंकारः १ अहो इति ॥ इदं शीतारुणाचक्रावु-
दिस्रवकेन निमित्तादत्ता अत्र दारुणोत्पत्त्याकाष्ठेनेत्यर्थपरिकल्प्यान्वयाह-
विगणोतिसत्तादिगतात्रयवती बुद्धिः श्रूयते न च विहारमयी काष्ठमा-
यी श्रूयत इत्यर्थः अत्राभेगश्चेष्ट इति पूर्वस्माद्भेदः २ गुर्वीति ॥ हे स-
विग्ररूपपराधीनतया वत्से देह रतरं देहांगंतमद्यतोऽसौ कांतः अ-
लिङ्गलैको किलैश्वर्यललिते मनोदरे वसंतस्य समये नागमिष्यती-
ति नायिकयोक्तं वाक्यं समाख्या का कान पृथपितृ पृथप्येवेत्यन्यथा
योज्यते इति काजः वक्रोक्तिः ३ तत इति ॥ अरुणस्य परिसंदेन सं-
चारेणोदयेनेति यावत् मंदीकृतं निष्प्रभीकृतं कामेन परिहृता मा-
याः कृशायाः कामिन्या गंडवत्पांडुतां दृष्टे धारयामासेत्यर्थः अत्र
संदमंदीति गंडपांडु इति च नकारादकारादकारात्मकस्य चानेकव्यं

जनस्य सकृद्देहे कानुप्राप्तः ४ यस्येति ॥ यस्य पुंसः सविधे समीपे।
दपितानास्ति तस्य तद्दिनदीपिति श्रुं द्रोदवदहनः विरहो दीपकतया
दावाग्निस्तुल्य इत्यर्थः उत्तरार्द्धे तु दावाग्निश्रुं द्रुतुल्य इति विपरीत उदे
शविधेयभाव इत्यन्वयमात्रभेदाद्वादानुप्रासः ५ वदनमिति ॥ सत्य
मित्यर्द्धांगीकारे वरवर्णिन्या उत्तमवनितायास्तस्यावदनं सधाकरं चंद्र
तिसत्पं परंतु सः कलंकेन विकलोरहितः पुनः कुरु संवेत्सं भवेत्तौ नै
वमित्यथारोप्यापवादः पूर्वसधाकरपदं विधेयवरं उत्तरं त्वनवयपर
मितितात्पर्यभेदः ६ सितेति ॥ सप्तमे व्याख्याते सन्तारीति देराज
नू सती नीरी विभर्ति इति भर्गणाता सुमां यातीति यस्तं उमा सहितं विधु
शोखरं हरमाराधयत तस्तदा राधना देवदेतौ स्त्वग्रमायोदं भञ्ज्यः सन्
एधि वीजयेत्यन्वयः कीदृशस्त्वसन्नाश्रवसादंगताश्रीणा मिभाय
त्रतादृशो रणो यस्य सदृश्यः ७ विनेति ॥ अयं महाजनः उत्तमलो
कः विनापत्तिरूपेण यमेनमानसा विज्ञात अरंशी ब्रंयतमानानां सा

श्री.
का. टी.
३. चं
२५

दमवसादंरैराति ददाति यथातथा अदीयत अविंशतेत्यन्वयः कीदृ
शेन एनः अपराधं विना न यता स्वस्थानं प्रापयता असुखादिना प्राणभक्त
केन सुखादिना ऊनयता नूनं ऊर्यता कीदृशो महाजनः महात्मजं ।
नृदति यागार्थं दिनस्तीति तथा महमुत्सवमजंति हि पंति ये दुर्जना
स्तन्नो दीनदपसारक इति वा अन्ये तु विना गरुडाख्यपक्षितल्येन ऊन
यता हानिं प्रापयिता सुखादिना सुखविभक्तकेणेति व्याचक्रुः ८ सा
त्वारमिति ॥ सत्प्रकृतो राजा आरं अरिसमूहं सर्वदा सर्वकालं अवश्यं
निश्चितं भरतः अतिशयेन रणं युद्धमानैषीत प्रापितवानित्यन्वयः आरं
कीदृशं अवलं सैन्यशून्यं विततो विस्तृतो आरवो शाहो यस्य तत् दीपिकाकृ
तस्तद्वयमप्यनैषीदिति क्रियाविशेषणं तेन सैन्यमनपेक्षैव सिद्धनादं ।
विस्तार्य समरसंचारं चकारेति पर्यवस्यतीत्याहुः कीदृशः अलसंमंदं
वानंगद नृशीघ्रं गच्छन्नित्यर्थः अस्मीति तस्यति उपदिष्यतीत्यस्मिन्तः
सांतलेष्यधातोरिति निषेधादीर्घत्वाभावः यदापविस्मौ स्थितस्त

अ

२५

तदुत्तरार्थः पुनः कीदृश इत्यपेक्षायाः प्रायः श्लोकः सत्यगुणेन यच्चारं
 भस्तत्रतः पुनः कीदृश मारं प्रवश्यं प्रस्थाप्य न प्रविलं विता निवस्तु
 तथा स्वीकृतानि तारवाणि तत्तु संधी निवल्कलानियेन तत् तारवं
 तत्तु समुद्रमिति केचित् तत्तु र्धम इत्यन्ये सर्वेषां दारणो यो मानस्तदैषि
 तदिच्छाशीलो राजा तथा दवानलेन समस्तत्वं स्थितः तेन समं स्थितं
 स्थितिरस्येति वा शत्रुसंतापकतया दीप्तमन्त्रेन च दावाग्नि साम्भम् ५
 ग्रन्तेति ॥ ग्रन्तेन महिम्ना व्याप्तं विश्वं यथा तादृशीं पांडुर्गोवेधाः ब्र
 ह्मापिन वेदतत्तु तेन जानाति याच प्रणते मानवे मनुष्ये दयां भजत इत्य
 त्वयः १० यदा जनइति ॥ यस्यां दुर्गा यामानतो यं जनः न यात्यर्थनी
 ति नाशं न याति न प्राप्नोति कुतः अयदानतः अयः शुभावह विधेस्तस्यै
 वदानात् यदा अयस्य दानतः त्वं उनाद्येन यात्यय इति योज्यं तां शिवे
 कल्याणनिमित्ते स्मरामि कीदृशीं शिवेन शंभुना ईदृतां अर्थितां दिता
 मनुकूलं कल्याणोदितामिति वा तथा स्मरेतां कंदर्पेणामितां अपरिच्छि

श्रीः
का. टी.
३- चं
२६

126

नामित्यर्थः ॥ सरस्वतीति ॥ हे सरस्वतीति वाग्देवते सृष्ट्यतिशये
न प्रसादं गच्छेत्सरप्रसन्ना भवेत्यर्थः मे मेचित्तद्वपे सरस्वतिसमुद्रे स्थितिं क
रु सरस्वतीशब्दस्य नदीसामान्येऽपि शक्ततायां श्लेषेण तस्याः समुद्रे स्थि
त्यभिधानं कथं भूतैस्तेन शरीरमेव कुरुते न सरस्वत्यात्वनदीरूपे इत्यर्थः
॥ ससारेति ॥ शरत्कृतः कंदर्पेण सा कंदर्पेण गर्वेण ससारग्राजगा
म कीदृशी सारसं पद्मं सारसः पतिविशेषो वा तत्सहिता नवानिग्रनां सि
शकटानियस्यां मानवानाः शरंकांडं विभ्राणापोषयंती परिपाकं प्रापयं
तीत्यर्थः शरंकाशमित्यमे न विद्यते वीनां पतिर्गंधाणाः शब्दो यस्य सा
अविभ्राणा एव भूतान पतिशब्दसहितेत्यर्थः नवान्तरना ॥ ३ ॥ मधुपेति
जगत्कर्तृश्रियं शोभा मभूतप्रधारयत् कीदृशं मधुपराज्याभ्रमरपंक्तापरा
जितानि धैर्यात् स्वावितानि मानि नीजनमनां सिया भिस्तादृशीभिः सुमनो
भिः पुष्पैः सुरभिपुनः कीदृशं वारितो निवारितो वारिजानां कमलानां विप्र
बोयत्रतत् पुनः कीदृक् सृष्टितानि विकसितानि तान्ना एणपरक्तानि

२६

ततानि विस्तीर्णान्यान्नाणां वनानि यत्र तत् अन्ते तु एवं भूतां सुमनसो यत्र ता
दृशासु सुरभेव संतस्य श्रियमितेकपदतया व्याचक्षते ता दृशासु मनसां सु
रभिश्चियं सौरभसं पदमिति तु न युक्तं सुरभिपदस्य सौरभविशिष्टे द्रव्ये एव
काये प्रयोगदर्शनात् न तु सौरभोगोदरनिदीपिकायां १४ अलंकार
इति ॥ विधौ चंद्र एव विधौ दैवे वक्त्रे कुरित एव वक्त्रे प्रतिकूले मूर्द्धिमस्तु
के स्थितवतिसति सर्वा मगरोः सर्वदेवश्रेष्ठस्य स्थाणोर्महोदेवस्यापि
यमवस्था भवति अमीमानुषावयं पुनः के कस्य गणनायामित्यर्थः अव
स्थामाहा लंकार इति शंका करं भयजनकं नरकपालमेवा लंकारः विष्णो
र्गो गोभं गीपरिजनः एकः सोऽपि बहुवयो यस्य तथा भूतोति जीर्णो ह्येषः
वसुधनमिति अत्र विधावित्युवर्णो वर्णयोऽप्येषः १५ एवमिति ॥ पदमे
षोदाहरणं सप्तमे व्याख्यातं भक्तीति दूरेर्न त्रेतनुर्वी युष्माकं भवस्य संसा
रस्यार्तेः पीडायाः शमनं कुरुतामित्यन्वयः किं भूतेनेत्रे भक्तिप्रद्वाम्भक्ति
नम्रास्तत्कर्मके विलोकने प्रणयौ यौ सौ नीलोत्पलसर्पायुते समाधि

श्रीः
का. टी.
३. चं.
२७

निरतैर्दितप्राप्रयेधानेनालंबनं ययोस्तज्जानीते प्रापिते लावण्यमहानि
धिरूपेलत्मीदृशोः रसिकतांतन्वती कुर्वाणे तन्वपक्षे तमभक्तिप्रद्वैर्यदि
लोकनंतत्प्रापिनी नीलोत्पलस्यर्द्धशीलाशीलांस्ताहील्येणिनिः
तनोर्नीलत्वात्स्यर्द्ध ईदितसेष्टस्यप्राप्रयेधानलवनतां नीतामहानि
धिरिति छेदः द्रलोपेरिति दीर्घः कुरुतामित्यात्मनेपदे लोडेकवचनम्
नेत्रपक्षे परस्मैपदे तद्विवचनमिति सोयं न पुंसकस्त्रीलिंगयोद्विवचनेक
वचनयोश्चेषः १६ मरुदेरिति ॥ संस्कृतपक्षे हेउमेगौरिममग्रागमादर
णोविद्योपार्जनेतंसमासंगं च वरत्त ग्रवसरेतंचित्तमोहंसदसादरग्रा
गमादरगोकीदृशो मरुदेउत्सवदायके संबोधनविशेषाणांचेतत् की
दृशंसमासंगं सूरैर्देवैः संधानं यस्मात्तादृशं कीदृशंचित्तमोहंवद्ग्र
नेकधा सराणं प्रसरणं यस्मिन् बह्वसराणं संसारो यस्मादिति वार्थः प्रा
कृतपक्षे तु मरुदेरितिरसंयमेतमोवशां माशां गमागमादुरनः दूरवपु
शराणंतंचित्तमोहोऽपसरतमे सदसेति संस्कृतम् संप्रीतिं तमोव

२७

शां तस्योगतायतांगमागमात्संसारत शरणांतंभवसीतिशेषः अयं
 संस्कृतशक्ततरपभाषाशेषः १० अयमिति ॥ सामर्थ्यकृततिकरोतीति
 वासामर्थ्यकृत वक्ष्यतीतिदृदिभारयिष्यतीतिषुबुधेषुकथयिष्यतीति
 वदिवचोर्लृदिप्रकृतिशेषः तथाकृदितिकृततिकरोत्योः क्विपितुल्यं
 रूपं रजनिरमणेति रजनिरमणश्चंद्रोमौलौयस्यतस्यहरस्यपादपद्मा
 वलोकनमेवत्तागुत्सवतत्समयेपराप्राप्तं संप्राप्तं अपूर्वं संपत्सदसंयत्रत
 तद्यथास्यात्तथाचहंजातचित्तप्रथमनिवहमध्येप्रमथाख्यगणामध्येउचि
 तेरुचिप्रीतिर्यस्यउचितारुचिर्वीर्यस्यतादृशोनंदितानंदकः स्यामित्याशं
 सातथासतिसानंदितानंदितो गणविशेषस्यभावोममस्पादित्यर्थः अ
 चस्पदित्युत्तमप्रथमपुरुषयोर्नंदितेतिरचतलोः प्रत्यययोःशेषः १८
 सर्वसमिति ॥ हेहरशंभोत्वंसर्वस्मसर्वसंयतोभवस्संसारस्यहेदेतत्प
 रः नीत्युपकारयोः सामुख्यंशानुकूल्यमायासिआगच्छसिकीटशं
 सामुख्यंतनोः शरीरस्यवर्तनंस्थितिर्येनतादृशं यद्दानयोः प्रकारयोः

श्रीः
का. पी.
३. चं.
१२

सामान्ययत्रतादृशं तन्वर्तनं शरीरहृत्तिसायासीति वार्थः पक्षे चौरप्रती
यमुक्तिः त्वंसर्वस्वसर्वसंदरमपदरहेदनतत्परोभव उपकारसाम्।
नयमपसारय आयासिकसंशान्तिवर्तनं जीवनंतन्विस्तारयेति अन्ये
तत्सर्वस्वादिकंदृष्टान्तात्पक्षर्यादिकसंकारययेनमुक्तिः स्यादित्य
स्यानुप्रदमिहामीतिरित्यापरमेष्ठरंप्रत्येवेदयमुक्तिरित्याहुः अत्रहरे
त्यादिसुप्तिरु. विभक्त्योः श्लेषः १५ योसकृदिति ॥ सविबुधेन्द्रः पण्डित
श्रेष्ठो राजा राजते यमसकृदनेकवारंपरगोत्राणां शत्रुवंशानां पक्षस्य
सहायवर्गस्य छेदेक्षणो नैव समर्थः छेदहपेक्षणोऽत्मवदतिवा शतको
दिर्ददातिरतिनथातत्तां विभक्त्यारयन्तिमर्थः इन्द्रपक्षेत्तुविबुधे।
द्रोदेवराजः परगोत्राणां श्रेष्ठगिरीणां पक्षछेदः पतत्रछेदः शतको
दिनावजेणघतिखंडयतीतिनथातत्तामित्यर्थः अयंचाभंगश्लेषः १७
सयंचेति ॥ न केवलं स्वामिसापेक्षितयैव फलप्रदागौरी किंतु स्वयंच
सयमपि अस्वापेडः प्रापेडुप्रापेफलेत्तुज्ञानामिष्टप्रदेत्यर्थः केवप्र

१५

भातसंधेव कीदृशीपलवाताम्रौनवपलवारुणौभास्वतौकांतियुतौक
 रौदसौताभ्यांविराजिताशोभिता संध्याततादृशौभीस्तःसूर्यस्यकरैः
 किरणैर्विराजिता तथाग्रस्यापस्तदानींनिद्राभावस्तत्फलंलक्ष्मीला
 भस्तत्रलघुजनेहितप्रदेति ११ स्तोकेनेति ॥ उन्नतिरुच्चतंअभिमान
 अग्रयोगतिरधोगमनंपादपतनादिच त्वलासुवर्णादिगुरुत्वपरिहृद
 कः पदार्थःतस्याःकोटिःशिरःतुलाकेतिचंडीदासः दंडउत्पन्ने अ
 यंचशब्दपराहतिमदत्वादर्थशेषः १२ कमलमिवेति ॥ कचतिदी
 प्यते सकलेति कलकलःकोलादलस्तत्सदितंपुरंविबंतुसकला
 कलाःयत्रतादृशंदेवेति हेदेवविस्मोत्तमेवपातालंआशानांदिशां
 निबन्धनंनियमस्थानंसकलाकलाःकलायस्यातादृशंदेवेति हेदे
 वविस्मोत्तमेवपातालःअमराणांमरुद्रूपभूमिःस्थितिहेतुःदे
 वानांवायोरुपर्येवस्थितेः लोकत्रयात्मकोभुवनत्रयात्मकइत्यर्थः
 राजपतेअलंपातारक्षिताआशानांमनोरथानांनिबन्धनंकाराणांचाम

श्रीः
का. पी.
३. चं.
२५

१२५

रसंवधिपावनभाजनं पालकचदानभाक्तलक्षणजनत्रयात्मकइति
२३ अविंदिति ॥ असुप्रतिविंबितरंडुरविंडुस्तद्वत्संदरीगलंतोलाव
एषस्यविंडुकायस्यादसुतेतागर्भं अविंडुविंडुशून्यागलद्विंडुकाचेति
विरोधः नाल्यः कविरिति अत्यः तद्वत्कोकोयशसिपद्येचेतिकोशः
अनुरागेति अनुरागेः स्नेहो लोहितं च पुरः सरोयगामी संमुखश्च
समागमो मिलनं स्त्रीपुरुषसंगमश्च २४ आदायेति ॥ यो विषयम
दृष्टिस्त्रिलोचनः अचलं हिमाद्रिस्वरूपं चापं धनरादायमदीनं सर्परा
जंगलं मौर्वीकृत्वा अच्युतो नारायणः शरोपस्यतादृशः लक्ष्मिपुर
रूपं मभांतीत् भजितवान् तस्मै नम इति मुष्णोर्थः अचलं चलनशून्यं
नदीनोर्जीर्णः अथवा अदीनोर्दंडादनूनपरिमाणो गणाः विषमा
लक्ष्यादन्यत्र निरितादृष्टिः अच्युता अनिर्गताः शराः शल्यः भगश्चे
ति विरोधाभासः २५ मारेति ॥ उमामेशं कल्याणं दिश्यादृष्टादित्य
न्ययः कीदृशो मामारिः शंभुः समो बलमद्रः इममुवागणोशः

२५

पत्तैः आसारं रं दसाधारं संपाततत्त्ववेगेन सारउत्कृष्टाश्च सुस्तवः स्तो
 त्रं यस्याः सा अतएव नित्यं तेषामार्तिहरगोत्तमा आनतानां जनानां
 माता संचहेन लोकविमर्देन श्रीः संपत्तिर्येषां तादृशानां मरिषासुर
 प्रभृतीनां बाधितः संभ्रमः संभोयया सा यद्वाश्रियां संचटुः संमेलन
 स्थानं बाधितः संभ्रमः उद्देगो यस्या इत्यर्थः मान्यारामाणां सीमा अ
 वधिः आदिमापुरातनी अदिजेति वा पाठः अयं विद्वबंधः १६ सरले
 ति ॥ प्रकांतवर्गानां शरद्विशेष्यते सरलमेवादि कोटि ल्यरहिता
 बहुलैरां भैरवस्वरत्नानां अलिवनानां भ्रमरसैन्यानां मारवः कीलाह
 लो यस्यां सा वारलाहं सो बहुला यस्यां ताभिर्बहुला अमंदा उयुक्ता ब
 लिकरं लांति गच्छंति करलाराजानो यस्यां सा अच बहुलैः शुक्लपक्षे च मला
 तद्वचिर्मला वा अयं मुरजबंधः १७ भासत इति ॥ हे प्रतिभा सारप्र
 जाप्रेष राजन् तेन वसभा भासते कीदृशी रसेन भाता शोभितारसि
 केत्यर्थः अरता अप्रतिदत्ता विभादीप्तिर्यस्याः सा भावितश्चित्त आत्

श्रीः
का. सी.
३- वं.
१.

130

न

मापरमात्माययासावादेशुभानिपुणा अतएवदेवाभादेवतल्यावत
दर्शेविस्मयेवा अयंपद्मबंधः १८ रसासारेति ॥ हेरसासारपृथि
आंश्रेष्टराजनरततस्तवरसापृथिवीतपुनः ततायान्वेदितशुभा
वदविधीच उर्जनानस्थतिनाशयतिइतिततायसाधोनाकर्मणिइति
धातुनसारात् तथाअतासाअनुपत्तयास्त तसुउपत्तयेधातःसार
सायतातपसायतनेवेतिसंबोधविशेषणंतथासातंनाशितमवात
मज्ञानंयेनतादृश वातेर्गत्यतयाज्ञानार्थत्वात् एवंतत्तंतनूकरणां
रातिरदातिइतितत्तरः अतादृशतत्तनूकरणे अयंसर्वतोभद्रः १५
अरिबंधेति ॥ अवनितलस्थतिलकोभूषणंराजासदानत्यासताम
नत्या सदाअनत्या तद्रेष्वनम्रयावाभातौत्यनयः कीदृशःअरि
वददादहाचेष्टायेषांतान् शरिणाःशरपुक्कानूयोधान्ईरयतिप्रेर
यतीति तथा अरिवधदेहंशरीरमस्येतिआख्यानमपुक्तंतथासति
शरीरपदस्यपरिहृतिमहत्वेनदेहपदस्यतदसहत्वेनचोभयालंकार

३०

चोभयालंकारतापत्याशहमात्रालंकारोदाहरणं तानुपपत्तिप्रसंगा
 न सदसाशीघ्रं रथिभिः रथाहूतैः सुहृत्प्रोतं संबुद्धमिति यावत् त
 रगवादानं यस्य सः स्थिरतायां अगः पर्वतः अत्र देहशरीरद्वयादि
 पुनपुनरुक्तवदाभासोलंकारः ३० चकासतीति ॥ शोभनमनस
 स्तस्य राजः पार्श्ववर्तिनो विबुधा पंडिताश्च कासनिशोभते कीदृशा
 अंगनासुरमंते इत्यंगनारासा विरहशून्या इत्यर्थः अंगने अजिरे
 आगमाक्रीडावनानियत्रयेषामिति वा कौतुकमुत्सवविषेषस्तद्
 पानंदराः कौतुकेन विवादसूत्रेण यथा नंदकादेतव इति वा ३१
 तनुवपुरिति ॥ असौ हरिः सिंहः अजचन्यः सर्वसिंहेषु अष्टभूतः ।
 त्वर्थः कीदृशः तनुकृशंवपुयं यस्य सः करिकंजरागागजश्रेष्ठानां
 रुधिरैरारक्तालोहिताखरास्तीक्ष्णानखरा यस्य तादृशः तेजसोधा
 मस्यानं मदसाबलेन पशुमनसां विपुलांतः करतानां मिदुःश्रेष्ठः
 जिस्सुर्जयशीलः अत्र तनुवपुरित्यादौ पुनरुक्तवदाभासः स्पष्ट इति

श्रीः
का. टी
उ. च
३१

131

शिवम् ॥ ३३ इति श्रीमत्पद्मवाक्यप्रमाणाधिस्ततस्तदामभहात्मजवै
तस्तदसूरिविरचितायामुदाहरणचंद्रिकायां नवमोऽह्लासः ॥ ५॥
जंलालाकलितनीलाभमनोहरकलेवरम् गणानयनसर्वसमाश्र
येयदुनंदनम् । स्वप्नेपीति ॥ स्वप्रभावस्य प्रभवं उत्पत्तिदेतुं त्वमित्य
न्वयः कांतं कमनीयं यथेत्थनंतरं नमंचतीत्यनुषंगः । चकितेति ॥
चकितस्त्रस्तः एवंभूतायास्तस्याः प्रकृतनायिकायाः कुपिक्रायेस
नितरुणातरुणावता राउद्गताहारिणी मनोहरा शीला कांतिर्यस्यै
वंभूतमिदमाननं सरसि जंच सममिति संमदं हर्षनायकश्रेतसि विधत्ते
तिसखिंप्रतिसखीसौभाग्यं कयापि न वेद्यते १ अत्यायतैरिति ॥ यो
राजा चतुर्भिरुपायैः सामादिभिरदः एतद्भुवनं वभारणालयामासेत्यन्व
यः शैरीः श्रीकृष्णः भुजैरित्यत्रापि चतुर्भिरितियोज्यं कीदृशैरुपायैः
हैरदृष्टाप्रयोजितैः अज्ञानं लं विभिन्नरिष्येष्टैः रिषिभैर्वैप्रभाभि
रुपलक्षितैश्च अनपायमयैरुपायैश्चैलक्ष्मीविलासस्थानमुपायनां

३१

सं

तस्य योजकता द्रोध्यम् ३ अविशयेति ॥ सकलमनोयमार्गसंपादने प्रह्वं
 लोकारिमाणगीताश्रयस्य सः कस्य नाभिलषतायः किं कुरुवतस्य स्य द्राणीय
 इति संबंधः अत्र सरतरुसदृश इति मासे आश्रयी उपमा ४ गंगाभु
 जंगः समुद्रस्तस्यैवेत्यर्थः तत्र तस्यैवेतीकार्यवति निदाचे श्री ग्रीष्मकाले य
 पदं वरगत्तं सूर्यस्तेन तुल्यं तद्वत् तेन तुल्यं क्रिया चेद्वतिः तद्विते श्रौती आ
 र्थी च उपमा ५ धन्यस्येति ॥ अनन्यसामान्यसाधारणः इत्युक्तार्थविशेष
 तां देचेतसस्तस्य राज्ञः वचः सत्संकरणीयमित्यन्यथा अमृतं यथेति अमृत
 वत्परिणामसुरसमित्यर्थः अमृतवत्सपुरंगमाधुर्यस्य साधारणधर्मस्य लो
 पे धर्मलभावाक्यश्रौती उपमा ६ अकृष्टेति ॥ करवालः खड्गः संपराये स
 ग्रामे अकूरत्वादिकं यमसाधर्म्यनत्वाकृष्टेमादिना स्पंदं रागुपते नैव प्रसिद्धे रि
 ति ७ करवाल इति ॥ आचार आचराणं विषयकत्वं विषादीषण्यनंतत्वं तद्व
 शमित्यर्थः ईषदसमाप्तौ कल्पप्रत्ययः परिजीवसितत्तदावेत्तितत्स
 मीपावस्थानेन तव जीवनमेव दुर्लभमिति भावः ८ सगुलेति ॥ सकलकर

परि५

श्रीः
का.ती.
३. चं.
३२

एवमविश्रामवितरणानसमसकायस्य दृश्यते यवानिशम्यते सदृशमंशांशमात्रेणो
ति समसकायस्यांशमात्रेणापि सदृशं न दृश्यतेः यवानिशम्यते अथ ते रत्य।
न्ययः कीदृशं सकलकरणानामिन्द्रियाणां परमविश्रांतिलक्ष्मीदायकं तथा
च समसकायमवैवं विधेनान्यदिति भावः ५ तत इति ॥ गंड इव पांडुरगंडुपांडुः
उपमानानि सामान्यवचनैरिति समासः माहेंद्रीदिकप्राची १० असितेति ॥
प्रतिभटानां शत्रूणां विक्रमस्य दर्शने सत्यं न परं दृश्यासीदित्यन्ययः असित
भुजगः कृष्णसर्पः स इव भीषणः असितभुजगभीषणः असिपत्रयस्य असित
दूषवपत्रमसिपत्रं कुरुदृक्कयारभसोत्कंठया आस्तिः कृतश्चिन्तेतुर्गीशीं
चामरः संचारो यस्य सः उत्कटाः चरुणा कपोलकांतिर्यस्य तादृशः ॥ पौर
मिति ॥ असौ नृपः पौरं जनं संतीयति सुतमिवाचरति उपमानादाचरेदतिकर्मभ
ता उपमानात्कच समसस्यांतरे मध्ये ग्रंतः पुरीयति ग्रंतः पुर उवाचरति अत्रापि क
राणाञ्चेति विरच विचित्रेत्यादिविचित्रेण चरित्रेण वितरत्यर्थः तेन वित्तं श्रुत्वा
चणपावित्यनुशासनात् सपत्नसेनासंश्रमे खड्गहस्तस्य तस्य ललितानि विलो

३२

क नारीयतइतिनारीवाचरतीत्यर्थः कर्तः कण्डसलोपश्चेत्यनेनकाङ् १८
 म्प्रदति ॥ मयेसंग्रामेनिदाघेत्यादिनिदाघश्चर्मोष्णमिवपश्यतीत्यर्थः उपमा
 नेकर्मणिचेतिकर्मण्युपपदेणामुल्ल चकारात्पार्थसंचारमित्यत्रकर्तरि पार्थ
 स्वसंचरतीत्यर्थः सर्वप्रातिपदिकेभ्यश्चिप्रावक्क्यइत्याचारेकिप् १७ परिपं
 र्णीति ॥ परिपंशानांशचूणांमनोरात्पुंमनोरथराजकुंजरइतिकुंजरइवरा
 जेत्यर्थेउपमितंयाच्चादिभिः सामान्याप्रयोगेइतिसमासः १५ दुंदुहंतेति॥
 पुष्पोच्चयेभ्रमरमालोककस्यचिदुक्तिः अन्विष्यमाणः मरिष्यसि कंदकवलि
 क्तिनिकेतकीवनानि मालतीकुसुमसरशंभ्रमरभ्रमननप्राप्स्यसीति दुंदुमिति
 शब्दकुर्वीतेतिकेचित् तन्मतेवनानिभ्रमचित्यन्वयः दुंदुहंतः भ्रममातोइ
 त्यर्थइत्यने अत्रमालतीत्यादिसमासेसौरभादिधर्मस्यतदुपमानसोक्तएतत्
 स्यचानुपादानात् १६ अरातीति ॥ वैरिविक्रमालोकनेनधिकामिश्रालिने
 त्रः कृपाणेनउदग्रीदेर्दंडोयस्यतादृशः सन्तपः सदस्रमायुधइतिअनेनस
 ह्यारायुधीत्यपठन् सदस्यारं चक्रमायुधमस्येतिनदर्थः १७ तरुणिमनीति॥

श्रीः
का. टी.
उ. वे.
३३

तदुक्तमिति सति मगनयनामगनयनेरवनयनेयस्याः सामनेर्मनमशीलस्य म
नोहरतीति संबन्धः तदुक्तमिति विषये कृतमवलोकनं ययेति वा तेन वयः संधिः।
लाभः ललितविलासेभ्यो विलज्जोदतो विग्रहः शरीरं यया सा विसरः समुद्रः
सेना चित्तं व्याप्रांतं मनो यस्याः सा विसरारुतेति पाठे शरैर्विशीर्णीतो यस्या र
त्तर्यः अत्र मगसंबन्धिनयनलोपात्वाचकधर्मलोपाच्च वाचकधर्मोपमानलुप्ते
यम् १८ अनयनेति ॥ सा प्रकृतनायिका विषादेन मल्लोन्मत्ता निप्राप्तवती अनया
दिनाराज्यलक्ष्यादिभिरेति मालोपमा अनयोनीति विरहः १९ ज्योत्स्नेवेति ॥ स
माकृष्टावशीकृताः सर्वलोका यया सा अत्र ज्योत्स्नादि निरूपितं नयनानंद
त्वादिसाधर्म्यं भिन्नं भिन्नमिति भेदः २० अनवरतेति ॥ हे राजन अनवरतं
कनकस्य वितरणे येन ललवास्तैर्मृते पूर्णं करेत्तरंगिता रंगवत् श्रेणीभूय
पूर्वपश्चाद्भावेन संततमिलिता अर्थिनां ततिः पंक्तिर्यस्य तमत्यादिभिरा
त्यादिबद्धातिविमलेति पूर्वपूर्वस्यान्तरोत्तरमुपमानत्वादसंनोपमा भूति
तिरुक्तिः सर्वत्र विमलत्वमेकसाधर्म्यं २१ मतिरिति तस्मिन् पश्य मूर्त्यादि

३३

मत्पादिवन्माधुर्यदिमतीत्यन्वयः प्रभावचित्ताप्रभावव्याप्रापरेषां जेतुं न
 शक्नोत्यन्वयः अत्र मधुरतादिसाधर्म्यमिन्नं २२ न केवलमिति ॥ एवक
 कागोभिन्नक्रमः सानितं वित्येव केवलं नितं विनीचतितांतकांतिर्न भातीति
 यावत् अपित्यित्यर्थः तेन अनुभवैकगोचरास्तस्याविलासास्तद्विलासा
 इव भांतीति वचनपरिणामेनान्वयः कीदृशाविलासायुधस्य कामस्य
 लासेत्येतत्संवासानिवासभूताः नितं विनीचैव नितं विनीचतन्मात्रं नि
 तं विनीचदृशीतिवार्थः तेन स्फुरतया व्यञ्जैकलाभः एवं च तत्रैव तदुपमा
 नविनीचत्यन्वयोऽलंकारस्तत्फलं च निरूपमत्यबोधः २२ कमलेवेति ॥
 कमलालक्ष्मीर्विभाकांतिः धृतिः यैर्येव तद्वर्षेयस्य राज्ञो मतिकमलादि
 कमन्योत्यसदृशं विभातीति निर्गलितान्वयः सेयं तृतीयसदृशवच्छेदफला
 उपमेयोपमा २४ उन्नेयमिति ॥ हे ललिततनुसुंदरि पद्मलक्ष्मीः इति ह
 र्षात्तव पादयोर्लप्तेति संबंधः तेन दर्पदूषहेतुत्वेत्येवं इति किं यो मम पद्म
 लक्ष्म्या जातिवैरी सदृजशत्रुर्निशायामुन्नेयमुदयं न सदृते तस्मै दोः सौंद

136
 र्यदर्पः अनयार्दीवरदलदशाकर्तृभूतयावक्त्रकांत्याकरणभूतयाप्रसभंव
 लाक्षांतिनीतइति २५ लिंपतीति ॥ गहांधकारवर्णनमिदम् तमः कर्तृ
 अंगानिलिंपतीतिवेतिव्यापनस्यलेपनतेनोत्पेक्षा एनभः कर्तृकांजनह
 छित्तेनार्पाति २६ अयमिति ॥ हेराजनूत्तमाजोरणोचिरंणिपुणंसमालो
 कप्रतिभटाः शत्रवइतिविकल्पान्तसंशयानविदधति कुर्वतीत्यन्वयः ।
 विरंविदधतीतिवा तिरइतिपावेतिर्यगित्यर्थः तेनत्रासध्यननंइतिकी
 दकतत्राह अयमित्यादिइतोयुक्तः एषकृशातेनः निश्चितंसर्वादिशो
 नप्रसरतीत्येवंवैधर्म्यंकिंचदितोमांतइत्यादिसंशयः २७ उंरुति ॥ अ
 त्रइतिप्राक्संदिग्धमितिपूर्वाहंशेषोबोध्यः ललितानिचतानिविलासा
 निवेतिविग्रहः परतःपश्चात् २८ अस्मारति ॥ विक्रमोर्वर्णोयेउर्वर्णोप्र
 तिपुस्तूरवसइयमुक्तिः अस्याःसर्गविधौप्रजापतिरसंभूतसकांतिप्रदःचं
 द्रोत्तरत्येवंचंद्रत्यादिकोटिकः संशयः पुण्याकरोमासोमधुमासः संदे
 हेकारणमाह वेदेत्यादिविषयेभ्योव्याहृतं कौतूहलयस्यसपुराणोसु

13: 2

२४

निर्द्ध्वस्तारदंष्ट्रपंकथंननिर्मितं प्रभवेदित्यन्वयः तथाचसाधारणस्रष्टु
रसंभवात्संदेहइतिभावः २५ ज्योत्स्नेति ॥ इयंरात्रिरेवकापालिकयो
गिनीतिप्रधानरूपकंप्रतन्निर्वीदकान्यपराणि चंद्ररूपेमुद्राकपाले
न्यस्तंलांछनछलेनसिद्धंजननस्यपरिमलंचूर्णोदधतीधारयंती दीप्ता
कालग्रहीतोपकरणेषुमुद्रापपदनाम्नापाखंडानांअवधारइतिचंडी
दासः मुद्रापरिमलशब्दोप्रशंसार्थद्वित्यन्तेमुद्रादिचिह्नंतद्रूपेकपा
लइतिवा ज्योत्स्नाहृषेणभस्मनाकुराणमंगलेपस्तेनधवलातारकार
पाण्यस्थीनिविभ्रती अंतर्धानस्यअंसनेकोतकेरसिकेति ३० जस्मेति ॥
यस्यरागांतःपुरेकरेकुर्वतोमंडलाग्रलतां सरेसंमुख्यपिसहसापरा
झुखीभवतिरिपुसेनेति मंडलाग्रलतांअद्वलतांकरेकुर्वतीधारयतः
युद्धार्थेरात्र्यंच अंतःपुरतारोपसामर्थ्यालुतायानाधिकतावगमा
त् रसेनवीररसेनशंगारेण चसंमुखीयुयुत्सःरिरंसुअपराझुखी
भवतिभयाचुडान्निवर्ततेकोपातप्रियसंगमाच्च ३१ ऊरंगीति ॥ य॥

श्रीः
का. सी.
३. चं.
३५

135

यस्मादियं गीतध्वनिषु सत्सु ग्रंथानि स्तिमितयति निष्प्रेषानिकरोति तथा
अतमपिकांतस्योदंतं हृत्तांतं सार्थं प्रतिपुनः प्रश्नविषयं करोति यस्माच्चा
निद्रं नेत्रमुद्रणादिशून्यं यथासात्तथा अंतः स्वपिति कांतैकतानांतः करण
तथा विषयाच्च गच्छति अहो रतिसंबोधने हे सखित्तत्तस्मात्तनसिजः काम
अस्माद्दिउद्भूतामिति घोषः अभिनवांप्रेमरूपां लतिकं सेक्तुं प्रवृत्त इति वे
दीपनयः अभिनवेति सेकोचित्य सूचनम् ३२ सौंदर्यस्येति ॥ तरंगिनी
नदी सौंदर्यस्य तरंगत्वावगमेनोत्तराविलेदत्वाभः हर्षोद्गमश्च योग्यस्थान
लाभात् कार्मणकर्मवशीकरणं नर्मरहसां कीडारहस्यानां याविजृम्भाण
उल्लासनास्यवासस्थानं वकीकीनां विद्याशिक्षाशास्त्रविधेर्ब्रह्मणो नि
रवधिनिपुणातायाः साक्षात्कारः साप्रियेत्येकस्याप्रियायां बहूनामारो
पान्मालारूपकंपंचशिलीमुखः कामः ३३ विद्वदिति ॥ देवरवीर
प्रभोत्वं वैरंचंद्रास्तं वत्सरशतं उच्चैः साम्राज्यं क्रियारत्याख्यातपदं कीदृ
शविदुषां मानसमेवमानसं सरस्वतदंसत्वारैपेष्तेषवशात्मनसि वि

३५

शेषतारोपस्य देतुत्वात्परिहृयकं एवमग्रेपि वैरिकमलायाः संकोच
 एव कमलानामसंकोचस्तेन दीप्रयुते सूर्यदुर्गाणाममार्गाणामेव दुर्गायामा
 र्गाणामन्वेषणं तेन नीललोहितशिव समितां संग्रामाणां स्वीकार एव समि
 धां स्वीकारस्तेन वहेः सत्ये प्रीतिरेव सत्संदत्तकन्यायामप्रीतिस्तद्विधाने
 कुशल एव दत्तप्रजापतिरूपविजयः परपराभव एव विजयो अर्जनस्तस्या
 ग्भावः प्राक्तनं च अग्रजत्वं च तेन भीमभीषणभीमसेन चेति ३४ आला
 नमिति ॥ जय एव कुंजरौहसीसस्यालानं बंधनस्तंभ इति भुजे आलानता
 रोपः जये कुंजरतारोपो देतुः एवमग्रेपि विपद्रूपस्य वारिधेः पाषाणसेतुः
 तदुत्तारणमत्वात् करवालः खड्ग एव चंद्रमहासूर्यस्तस्य पूर्वद्रिरुदया
 चलः लीलासुखः स्वापस्तत्रोपाधानं शिरोनिधानतुल्यपटः संग्रामप
 वास्तसागरः वीराणां वैरिणां यावन्नितास्तासां वैधव्यप्रदः ३५ अलौकि
 केति ॥ अलौकिकस्य महस्योत्सवस्यालोकोदरीनं तेन प्रकाशितं जगच्चयं
 येनेति राजपते मुक्तामणिपचेत महालोको महादीप्तिः सद्देशो महाकुल

श्रीः
का. टी.
३. चं.
३६

130

मेवमहावेणसुत्रमकारत्वं वंशोद्भवमक्रायावर्द्धमूल्यत्वादितोक्तिः भवा
नैर्नस्त्ययतेदत्यन्वयः स्तयसदत्ययपाठः युष्मद्युपपदरत्यत्रार्थग्रहणा
भावात् ३६ निरवधीति ॥ सप्रथम्यायः कर्ममूर्तिर्भवान्जयतीतिविस्म
प्रतिभक्तस्योक्तिः यस्यस्थितंस्थितिःनिरवधिःकालपरिच्छेदशून्यः सर्वा
धःस्थितत्वात्प्राप्त्यशून्यं च अतएवानिवर्तितःकौतुकस्याश्रयस्यप्रपं
चेविस्तारोयेनतत् कीदृशःकर्ममूर्तिःचतुर्दशालोकरूपायावलेःकं
दभूतः ३७ किसलयेति ॥ मदनःकामिनामनोजयतीत्यन्वयः कैस्तत्रा
हकिसलयेत्यादिलतानांपलवरूपैःकरैकरकमलैर्मखंडुभिरित्युभयत्रा
पियोषितामित्यन्वयः अत्रपूर्वमारोप्यमाणस्यकरादेरुत्तरत्रारोपविष
यत्वादसनात्पकम् ३८ अवाप्नोति ॥ परिणतरुचः पूर्णकान्तेः शशां
कस्यतत्वेनपराभिमतस्यवपुषिप्रागल्भ्यंप्रकटतांप्राप्तोपंकलंकोनैववि
लसतीत्यपह्नुतिः तर्हीकिंतत्राह अमुष्पचंद्रस्यविगलदमृतप्रवादशी
तलेउरसिगाढंरतिश्रान्तादयंरजनिचूपाग्मणीशेतइतिमन्यतइति ३९

३६

वतेति ॥ वतखेदेस्मिन्माह शेरगिलोकेऽनुरक्ते कियत् अपरिमितं प
 तद्वैरमस्तीति शेषः पश्येति तथादीत्यनंतरं योज्यं उपवनेषु सहकाराश्चास्तेषु
 द्वास्मिन्नोभंगाम्भमरास्तेष्वेन प्रतिवातामनेन स्मरेण कालकूटमुदंकितम्
 प्रकाशितं लापितमिति यावत् ४० अमुष्मिनि ॥ शर्वणदरेण सुष्टोद
 ग्यः स्मरः लावण्यरूपामृतसरोवरभूते स्म गच्छोऽमुष्मिन्मरुतिवनप्रदेशे
 नूनं निपतितः यस्य कास्यांगान्येवांगारास्तेषां प्रशमस्य निर्वाणतायापि शु
 नासु चिकारयं धूमस्य शिखानाभिविलेरोमावलिमूर्तिः परिणामिनिनेयं रो
 मावलिः किंतु धूमशिखेयंतदाकारेण परिमतेत्यर्थगम्यायापङ्कतेरुदाहरण
 दयंदर्शितम् ४१ उदयमिति ॥ विभाकरनाम राजविशेषः सूर्यश्च उदयं उ
 दयाचलं समुद्रं च ग्रैयै प्राप्नोति दिशां मालिन्यं ग्रंथकारः तज्जिह्वातदुष्टसा
 मंतायुपद्रवश्चरिगतजनीनां दारिद्रेण कुवेष्टतेत्यनेनिद्रयामुद्रामुद्रां चत्त
 षः निद्रामुद्रानिद्रामुद्रासदृशी अवस्था गालस्य रूपा च तिथनं शंक्रिया अग्निहो
 वाद्याः पक्षद्वयेपि सैराचारप्रवर्तनं अभिसारादिविधिनिषेधादि क्रमश्च तत्संबुद्ध

गा =

ना ५२

श्रीः
का. घं.
उ. चं.
३०

137

नंनिवृत्तिरचयतिदूषतिशयाहतवतेतिदिरुक्तिः तेजःपुंजोरश्मिसमुद्रः श्रेति
श्लेषोलंकारः ४२ ललितुगोति ॥ लज्जातवबाहुस्पर्शयस्याः कोष्पुलासः
जयलक्ष्मीस्तवविरदेनखिलज्वलाडुर्बलाननसेतिसं अत्रवाहुस्पर्शलाभप्र
पुक्तोलासारिसाधारणविशेषणबलाजयलक्ष्मीवृत्तांतोनायिकावृत्तांत
रूपतयावगम्यतेइतिसमासोक्तिरलंकारः ४३ कसूर्येति ॥ स्पष्टंअत्रो
दुपेनसागरतरणावतमदीयमत्प्रासूर्यवंशवर्णिनमसंभावितमित्यपमायाः
पर्यवसानान्निदर्शनालंकारः ४४ उदयतीति ॥ मावेरैवतकवर्णनम्
वितताविस्तृताऊर्ध्वरश्मयपवरज्जुवोयस्यादृशेयश्चिह्नमरुचौसूर्येउदयतिदि
मधाम्निचंद्रेचास्तेयतिसतिसतिसत्ययैवतकगिरिरुभयतोविलंबिवंद
द्वयपरिवारितसगवणंद्रसगजश्रेष्ठसलीलांशोभांवहतीत्यन्वयः अत्रअन्य
लीलायाअन्यत्रारोपः लीलासदृशींलीलामित्युपमांगमयति तत्रचंद्रसू
र्ययोर्वंदयोश्चबिंबप्रतिबिंबभावस्तत्समर्थनायशिमिपुरज्जुत्वारोपइतिबो
ध्यम् ४५ दोर्भमिति ॥ तरंगवतीभुजंगः समुद्रः लिलंचयिष्यतिलंबयि

३०

तमिच्छतिदोर्भासागरतरणावत त्वङ्गुणभाषणमशकमित्यनेकोपमाक
ल्यनात्तमालारूपेयंनिर्दर्शना ४६ उन्नतमिति ॥ दृष्टत्कणाःपाषाणक
णाः चारुणामंदेनापिमारुतेनपुतःकंपितःअथःपततिकिंजुर्वन् योल्लुः
उन्नतंपदमवापदेलयैवपतेदितिबुवनसदृष्टांतेनकथयन् उन्नतंपदमु
त्कर्षः उच्चस्थलंचलबुरल्यबुद्धिरल्यपरिमाणश्चपतनमुत्कर्षहानिः अ
थःसंयोगश्च ४७ याताइति ॥ याताःप्रस्थिताःकिंपुर्नमिलंत्यपितमि
लंत्येवेतिकाकुः मत्कृतेमदर्थं अतिकांर्षदृशनादनिष्टाशंकयावाष्प
तंमंदीयागमनानिच्छाज्ञातेतिलज्जयामंथरास्तज्ञातारक्ताग्रतोःकनी
निकायस्तेनतथानियतत् पीतंशक्रनभयात्संहतमश्रुयेनतादृशेनवत्त
या हसितेनेति एवंकिलास्याभिप्रायोयदयंमहिरहेषाणानुधारयिष्य
तीतिप्रहासरूपेणेत्यर्थः भाविनिश्चावश्यकमरणोत्साहः सचवियोगउ-
त्पत्तिरितिवांचयेतिज्ञेयम् इयंचप्रस्थाननिवृत्तिरूपेकार्यप्रस्तुतेकारणो
क्तिरूपाप्रस्तुतप्रशंसा ४८ राजन्निति ॥ राजःशत्रुभूतसंश्रुतःतवअग्नि

श्रीः
का. टी.
३. चं.
३८

138

भवनेश्वर्यायां वलभौ भित्तौ चित्रस्यानवलोक्य एकैकं प्रतितीत्यमाभाषत इत्य-
न्वयः कीदृकतत्रादराजत्रित्यादि कृत्वे इति तादृशभोजिकायां संबोधनं क-
मारसहितैः सचिवैरद्यापि किं न भुज्यते तिकाकुः अत्र शत्रुपलायने कारणे
प्रस्तुते तत्कार्यवचनरूपा ४५ एतदिति ॥ कस्यचित्मूर्खस्य हतांतं क-
तश्चिदाकार्यभाषमाणं कंचित्प्रतिकस्यचिदियमुक्तिः सुखादिजननं
रंजुतमिति शेषः तस्य मत्वा तस्मै तत्कियत् अल्पमिदमर्थः अणाय-
वापंचमीमुखादवगतमित्यर्थः किं तदित्याह सज्जो मूर्खः कमति नी-
पत्रे स्थितं वारिकणं बिंदुं मुक्तामणिरित्यमंस्तेति यत् अस्मादप्यदपि पृष्ठेण
शनैरादीयमाने गृह्यमाने कणो ग्रंथं लघुप्रसल्लुचक्रिययाऽल्पवेष्टया प्रवि-
लयि निविलीने सति सममुक्तामणिः कजो दीयगत इत्यनुदिनमंतः शो-
केन न निद्रातीत्यत्र जडसामान्यप्रस्तावेतद्विशेषाभिधानरूपा ५० सुहृदि-
ति ॥ श्रीकृष्णेन नरकासुरे दत्ते सत्सु हृदं प्रति तन्मंत्रिण इयमुक्तिः प्रति-
यातनं प्रतिक्रियाभाजनं पात्रं अत्र विशेषेण स्तुते सामान्याभिधानरूपा ५१

३८

यः

पुंस्त्वादिति ॥ प्रणयणोऽस्ति स प्रमाद्यन् पुरुषोत्तमेन विसृज्य नादेत्य मोहनेन
स्त्रीरूपतापत्यावगाहमर्त्त्यापातालप्रवेष्टृपश्ययोगमनेन वलिं प्रणयणो
प्रार्थयैतेवामनताप्राप्ताचभुवनरत्नागादेवं प्रकारेणापि विमोहुरां कुरु
नमिति दिक् मार्गप्रकटितादर्शिता इत्यप्रस्तुतस्योपमानभूतस्य विरभिधा
नातु तस्य प्रकृतपुरुषश्चेष्टः प्रतीतः तत्र च पुंस्त्वात्प्रचलनं पुरुषार्थदानिः
अष्टोपानं स्वर्गपञ्चशः अमरत्वं गौरवदानिः विषमं सर्वजनमित्यर्थो बोधः
प्रणयणो नापरे वाक्कर्म प्राप्तामहा विक्रमतया महाकाय उच्चपदस्य श्रोत्र
र्थ इति चंडीदासः ५२ येनेति ॥ क्लृप्तिगमितः प्रापितो सीत्यन्यः क्लृ
तिर्निष्प्रभता तत्र रवौ विषये पादोरश्मिचरणश्च पुनरितित्वर्थे एतत्पा
दग्रहणं मनाकर्तव्यं जडधामताशीतलप्रभाता पक्षेभावप्राधान्यात्तस्मि
न्निष्प्रभत्वात्तद्विस्मृज्यसे सगर्वमुदेषीत्यर्थः ५३ आरायेति ॥ सुविवदने
नदीसंगमस्थानं च दुराणीवेन दुष्टेनार्त्तवेन वडवा दहने वडवानले पाता
लमेव कुत्सिकुत्सरमिति विग्रहः अगायर्थकारिपुरुषप्रतीतिः ५४ अत्रेति

श्रीः
का. टी.
३. वं.
३५

139

अल्लोर्जलस्य गितया ॥ छादितः भुवनाभोगस्य पातालपातालरूपः ऊर्ध्वः
र्ध्वेनेति विग्रहः तस्य समुद्रस्य लंघने विदुर्हस्मिन् लोके पोत उपायः साधनं
येषां तादृशाः पुरुषाः बहवः क्रमं ते प्रवर्तते यदीत्यर्थे अदोदत्ययं कथं
मपीत्यस्य कल्प इति व्यवहितेनान्वयः अवदोगर्तः ऊर्ध्वं तस्यैव गंभीरप्रदेश
स्तदवलोकनेऽपि कोनामकथमपि कल्पः समर्थस्यादित्यर्थः अत्र प्रभोप
र्णत्वमेव वरं न रिक्तत्वमिति तुल्यप्रतीतिः ५५ कल्पमिति ॥ शाखोटकं भू
तावासस्य हविशेषं प्रतिकल्प्य चित्प्रश्नः कथयामीत्यादिवत्प्रतिवचनं वै
राज्ञेत्यादिपुनः पूर्वस्य प्रश्नः वचिवदसि साधितिपुनस्तत्रैव चनं कस्मा
दिदमिति पुनः पूर्वस्य प्रश्नः इदं वैराज्ञेक कथ्यत इत्यारभ्य पुनः शाखोटको
क्तिः वामेन वामपार्श्वे नललितः प्रतिकूलाचरणेन च सर्वात्मना छाया
पसेवनादिना शाखोटकच्छायाश्रयणो भूतावासस्य हेतुः मार्गैरण्यासदा
चास्थेति अत्र प्रतीयमाना पुरुषाधारोपेता शाखोटकस्याभ्युपगमो संबोध
नादिसंगतिः ५६ सो पूर्व इति ॥ रसनाविपर्ययः अग्निशफाकरितां जि

३५

द्वापरिहतिः अन्यत्र पूर्वविपरीताभिधानं कर्णाचापलं निरंतरचपलतापरं व
 चनप्रतारणात्तंचमदः करिणां प्रसिद्धो गर्वश्च तेन विस्मृतास्वपरयोर्दिवः सा
 र्गश्राम्नाता प्रविभागश्च यथा तादृशी दृष्टिः वारणोगजः वारकश्च अत
 र्मध्येऽन्यः सरं प्रोधनरहितश्चाकरः श्रुतादस्तश्चाग्रदृष्ट्याग्रहः अत्र प्रतीय
 मानपुरुषाध्यारोपेण मदरसना विपर्ययोश्च मरस्यगजासैवने हेतुत्वसंगतिः
 ५७ कमलमिति ॥ अनंभसि अत्र दके सऊमागमद्वीचासौ सुभगासंदरी ।
 अत्र कमलकवलयकनकलतिकापदैर्मुखनेत्रकामिनीनां कमलतादिनाव
 सनादतिशयोक्तिः ५८ अणमिति ॥ लडहशहः सौकुमार्यदेशः अन्य
 त्सौकुमार्यमन्यैव कापिवर्तनच्छायाश्यामासामान्यप्रजायतेः रे त्वैव न भव
 तीति संवर्तते जीवतीति वर्तनं शरीरं तस्य छायाकांतिः श्यामा षोडशवर्षा स्त्री
 सामान्यः सर्वसाधारणः रे त्वैवेति निर्मलपरिपाटीरे त्वामात्रेणापि ना
 स्तीति भावः इयमन्यत्ववर्णनरूपातिशयोक्तिः ५९ शकायामिति ॥
 शका पूर्णचंद्रार्णिमा साम्यमेव पराभवः अपकर्षः पषायघर्षातिषा

140
 योक्तिः ६० इत्यमिति ॥ मालातीनाम्नोकावित्रायिकायधिरुतमा।
 कान्तं च मरं पञ्चाशोचनविषयं भजता तद्गोचरतां प्राप्नुवता त्वया धिष्टितमि
 त्पुनः ॥ इयं कार्यकारणयोः पौर्वापर्यविपर्ययरूपेति ६१ देवीभाव
 मिति ॥ देवीभावं देवीतं देवीकृताभिषेकायामित्यमरः गमिताप्रापिताः
 परिवारः साधारणकलत्रं पदं स्थानं शरीरा परिभोगो भूषाद्यर्थमुपादा
 नं देवनरूपेणांकितं चिह्नितं उल्लिखितं देवताकारमित्यर्थः अत्र ह्युपा
 कार्ययोरनौचित्यरूप एक एव साधारणधर्मः कथं न त्वल्लिति मित्रशब्दो
 पात्तरतिप्रतिवस्तूपमालंकारः ६२ पंटीति ॥ सप्तमे व्याख्यातं त्वयी।
 तिनिर्वातिशायति अत्र मनःकुमुदयोर्विकासनिर्वाणयोश्च विंबप्रति। न
 विंबभावेन दृष्टान्तालंकारः ६३ तंवेति ॥ साहसकर्मणा शर्मसुखमसे
 तिविग्रहः कृपाणां तिकं त्वद्गुणसमीपं ग्रानिनीयतः नेतुमिच्छतः नतनीतस्त
 वाहवेरगोपरेषां शब्दां भटायोद्धारः विशारुतां विशीर्णां तं अगुः प्रापुः
 विशारुतामहिंसकतामित्यनेरियतः अवाते अवातशून्ये इति वैधर्म्य

दृष्टान्तः वा ते तु न दृश्यतीति यतिरेके साधर्म्यपर्यवसानात् ६४ किंच तोति
 कृपाणानां धनं नागानां फणमणिः केसराणि सिंहानां कुलपानिकानां चरु
 नाः कुतः स्पृश्यंते अमृतानामिति सं केसराणि स्कंधलोमानि कुलपालि
 कानां कुलवधूनां अमृतानामिति सकलषष्ट्यंतविशेषणं अत्र वर्णिते
 न प्रकृतानां कुलवधूस्तनानां तदुपमानत्वेनाप्रकृतानामन्येषां च कुतः स्पृशं
 त इति सकृदुर्मोषादानात् दीपकालंकारः ६५ सिध्यतीति ॥ नवोढा
 वधूशयने तस्येवेदं भजते नृणां तिसंकोचमालंबते सवितर्कैर्वीक्षत इ
 ति चंडीदासः वेद्यति परिहृत्य शेते विचलति विशेषतश्च चला भवति नि
 मिषति निद्राया जेन नेत्रे मुद्रयति अतर्ने ति दृष्यति नवोढा तेन चाक्षतो
 रूपा प्रकाशनात् अतएव चुंचितमिच्छति चुंचुं वतीत्यनेका मुक्रिया सुव
 धूपकर्तृकारकारकैस्स सकृद्वृत्तिः ६६ संग्रामेति ॥ सप्तमे व्या
 ख्यानं अत्र कोदंडादिभिः पूर्वपूर्वैरुत्तरोत्तरेषामासादनेन लोकत्रयव्या
 पिकीर्तिलाभात् कूल्यरूपोपसंपादनान्नालादीपकं पांद्दिति सप्तमे

श्रीः
काटी.
उ. चं.

४१

१५१

आत्मातम् अत्र प्रकृतानामेव च दनादीनामावेदनात्पणकोधर्मरुतिन
ल्ययोगितालंकारः ऊमुदेति नीलंचतन्नीभजंचतेषामालिः पंक्तिरि
तिविप्रदः काकः पदार्थरस्यः आननस्येत्यत्र पुररत्ननुषंगः एकपदे
युगपत् अत्र कामिनीनयनौ न नोपमानत्वेनाप्रकृतानामेव कुमुदादीना
पूर्वार्द्धकापदयोस्तथा हे पुरतर्गर्हप्रतिहतत्वं चैकोधर्मउक्तस्य परोभेदः
६७ लोणरिति ॥ विरमेत्यसमानादिति शेषः यातंगतं यौवनं नित्यं च
यः अनिवर्तिश्रपगानिहतिशीलं अत्र यौवनस्य स्थापनाया मुपनाशं
द्रादाधिकमिति अतिरेकालंकारः ६८ असीति ॥ प्रभृतावरवश्च
तेषां पराभवे सति स्म योगवः ६९ इयमिति ॥ दसीकृतामरस्य च त
प्रकांचनस्य श्रीर्येनेत्याननविशेषाणां विस्मृतं तामरसंपन्नप्रकांच
नयोरपीति विश्वः ७० जितेंद्रियेति ॥ अज्जवत्कमलस्येव गुणाः पां
डितादयस्ततवश्च अविंडेति मंडलं राष्ट्रं विवंच श्रीः संपन्नशोभा च
कलाः कौशलं चंद्रवोदशांशश्च नातकदाचित् ७१ हरवदिति ॥ दे

४१

विभोदश्वतविषमदृष्टिः कदाचिन्नासीत्ताद्यन्तयः विषमदृष्टिस्त्रिलोचनः
सर्वानकूलदृष्टिम् विधूतः तिस्रो विततोक्षयः असुरविशेषः धर्मश्रकरो
राजग्राह्यपनंकिराश्रुतापिताग्देगजितासंतापिताच भूर्भूमिः तद्भनजन
श्च अप्येमात्तारूपोऽतिरेकः ७२ नित्योदितेति ॥ प्रतापः पराक्रमः प्र
कृष्टतायश्च भासतादीनिमताभास्यान्तर्यः ७३ स्वहेति ॥ आननपसे
शास्त्रस्वरूपतात्पर्यगणेन समुद्भासितं पूर्णमिदं विंबमिति रूपकं विंबप्र
भोधयेद्यत्र तादृशं मधुपक्षे स्वच्छात्मतागणेन समुद्भासितं प्रतिविंबितं दे
दुविंबयचतादृशं आनपक्षेऽप्ययमेवार्थ इत्यस्य विंबप्रभायाधारकं जीर्ण
मधुनोरक्तत्वात् यत्र न गच्छेत् ७४ एष हि इति ॥ एष हि किमपि कस्या अपि
कृतेन निष्कृत्य भागमिच्छन् मय वा अविचारितकार्यारंभकारिणी प्रियतां
न भणिष्यति सं इत्ययं सानुनयसंबोधने एहि आगच्छ एहि कृत्वा
तिपादे उदात्तमीत्यर्थः अथवेति पूर्वाक्षेपे अलं न भणिष्यामीत्यर्थः
वेदातिशयात् न रुक्मिः अलं अर्थमिति वा अविचारितेति स्वभावमनालो

श्रीः
का. टी.
३. च
४२

११२

आनरागवर्द्धनपरेत्यर्थः अत्र विरहदुर्दर्शतिशयोक्तमात्रोवक्तुमशक
निषिद्धरत्नाक्षेपालंकारः ७५ ज्योत्स्नेति ॥ शीतांशुकांतद्वयश्चंद्रकांत
इव मृणालंधवलधवलया निकंकणानि अंतर्मानसमानसाभ्यंतरे प्र
भवता प्रवर्षेण स्थितवता त्वया देतभूतेन ज्योत्स्नादयस्तस्यानायिकायास्तु
लिंगोत्तरस्याप्रिकणसमूहस्य आपारोदाहोत्यादनंतस्मैतदर्थं भवति ।
आः इति प्रकोपे अयं हंत विषादे अनेनोक्तेन किं ब्रूमहे इति प्रसिद्धत्वादि
त्याशयः अयमुक्तविषयो निषेधः ७६ ऊसमिति ॥ ऊसमानिसंजा
तानियासांताः ऊसमिताः रुजं पीडां ग्रथयतवती परिवर्तते स्म पराश
त्वावर्तते स्म नलिनीयुक्ताभिर्लहरीभिर्नलिनीपरंपराभिर्वानलिनीति
नायिकायित्यने अलोलिताश्चालितापि अत्राद्यादिरूपकरणाभा
वे पिपीडादिरूपतत्कार्यकथनादिभवालंकारः सोऽकुमार्यातिशयस्याप्र
सिद्धहेतोर्विभावनात् ७७ निद्रेति ॥ फरते सूर्यभुजंगो नायिकः अ
चसूर्योदयारि कारणसत्वेऽप्यालिंगनपरित्यागरूपकार्यभावोक्तेर्विशेषो

क्रिः

सावतत्रिमितस्यानुरागातिशयस्यानुक्तेरनुक्तनिमित्तारतश्रमादक्षमत्वंति
 मितमितिचंडीदासः ७८ कर्षरुदवेति ॥ शक्तिर्ज्ञाणस्यमनसश्चाकर्षत
 कर्षरस्यापीषदृग्धसौरभातिशयादृष्टांतत्वं तथाचश्रीहर्षः भ्रूयां प्रिया
 याभवतामनोभूवापेनचापेचनसारभावः निजांपदंस्त्रोषदशामपेक्ष्यसंप्र
 त्यनेनाधिकवीर्यतांतीति इयंचाचार्यत्वरूपोक्तनिमित्ता ७९ सपकरति ॥
 श्रीणिजगंतिभवनानिअत्रतनूदरणोपिवल्गादरणोतिमितमचित्यमित्यचि
 त्यनिमित्तेति ८० एकरति ॥ हेदेवएकस्त्रिद्विषांविदुषांस्त्रीदृशांचचेत
 सित्रिधात्रिभिःप्रकारैःर्वससि अत्रविषयेवित्रमाश्चर्यमित्यन्वयः किंकुर्व
 न्शौर्यस्यप्रतास्योष्माणविनयेनलीलयाविलासेनचयथासांख्यतापंसंम
 दस्पदहर्षस्वरसंरतिंचपुस्तनूदतिप्रकारत्रयप्रदर्शनं सोयंयथासांख्यलंका
 रः ८१ निजेति ॥ आहतमाक्रांतंएवकारोषर्यसुंदरमपीत्यर्थः शशिभु
 भ्रमपिशंखंपीतंपश्यतीत्यन्वयः अयंविशेषेणसामान्यसमर्थनरूपोऽर्थान्त
 रन्यासः ८२ सुसिर्तति ॥ सप्तमेव्याख्यातंअत्रकृतासिभुभप्रदइतिसान्येन

श्रीः
का. टी.
३. च
४३

पूर्वाङ्गविशेषसमर्थनरूपः मृगानामिति दोषात्पातप्रपञ्चात् पुरिश्चन
न्यसाध्यकार्यभावे पुर्यस्तदहनतमः संजातः किणोर्बर्षणान्नविद्मं यस्य
तथापश्चाच्च न समासेन तादृशः संध्यो यस्य सगलिः कुस्मितगलौ गोर्वा
लीवर्दः गले वल्गादासं जितं पुगं यः पातयति सगलिरितिकेचित् अत्र चै
धर्म्येण सामान्यसमर्थनम् ८३ अदो इति ॥ कश्चिदापन्नं सृष्टं प्रति तद
वस्थोचितमप्रियं वक्तुकामः खेदातिशयात् स्वजीवितं निन्दति रिविषाविषादे
यद्यस्मादेवं विधाप्रियस्य कदाप्यनुकृताददो रत्याश्चर्यं तव जगति धन्या इति
संबन्धः पराभवश्चापत्तिः अत्र वैधर्म्येण विशेषसमर्थनं ८४ अभिनवति ॥
हे सुभग विधिवशात्तैव वशातः वियोगपवपविर्वज्रं तस्य पाते सति नूतनलि
न्यायारिर्कटावानलराशितल्पं भवतीति शेषरूपेणान्वयः अत्र नलिनीता
दिजातीनां दहनत्वजात्याविरोधस्य विरहोटीपकतया दहनलोपचारेणाप
रिहारत्तदाभासो लंकारः ८५ गिरय इति ॥ अनुन्न इति रुच्यत्वाभावः अवलो
वलशून्यः अत्र गिरित्वादजातीनामुच्चत्वाभावादिभिर्गौः विरोधः राजगत्तौ

४३

त्रयायतिशयविवक्षयातत्परिहारः एवमग्रिमोदाहरणोऽपि तत्परिहारा
 वदनीयौ यत्तथावस्थगुणताभावादल्यार्थनञ्जितियाख्यानेन तदुत्तमं च
 तदुत्तराशङ्कानां प्रवृत्तिरिति नयेन जातिविरुद्धातिरिक्तस्यैव गुणपदेनोपा
 दानात् अन्यथाग्रभावादिविरोधस्यासंग्रहेण विभागशून्यत्वापत्तिरिति ६६
 चेष्टामिति ॥ कंठपरिग्रहेण प्रणयिता प्रणयशीलतातत्तांधराधरः विद्वत्सो
 त्ताधारः परुषश्च अनुरक्त्यतः अनुरक्तो भवति लोदितश्च स्नेहं प्रीतिं चैकं गुणं
 च प्राप्नोति संगरस्य पुद्गलसंगमे सङ्गमनो येषां ते पटलैः समूहैः प्रसादन
 विधिभूषाविधिः कौतुकमिति क्रियाविशेषणं पतन्कोतकमिति वास्तव
 नीतिश्रवतिरक्षति रेलयाग्रनायासेन सोपिजनादनग्रवसवशाच्च फरोम
 त्यो जातः ६८ सततमिति ॥ चटनासंघादनं तेन करिनाकराः भवति सति
 सरोजबलकृमाराजाता इति शेषः ६९ यत्नमिति ॥ पेशलं कोमलं स
 तत्तततत्तशब्दौ पर्यायौ मलयजं चंदनं ७० कौंचेति ॥ उदामैरुद्भूतैः
 दृषद्भिः पाषाणैर्दृढः यस्य मार्गणानां बाणानां अनर्गलेऽथ विरुद्धे शान्तेती

श्रीः
का. पी.
उ. चं.
४४
१५५

लोपतनेसतिनवांभोजदलवदभिजातः कोमलश्याभूत्सभार्गवः परशुरामः
अपूर्वसर्गः सृष्टिर्यस्यतत्कर्मकोयत्कर्मकोवेतिसत्यमित्यन्वयः ५१ पर्यति॥
चतुर्थ्यात्पाते अयमिति वारांजलानांनिलयः स्थानंइतिहेतोस्तस्मा
क्रान्तमनोभिरस्माभिर्जलनिधिः श्रितः सुतिरगस्त्यः एतं समुद्रं लणादासमं।
तात्पर्यतिइदंकोजानीतइत्यन्वयः कीदृशं निजकरपुटीकरसंपुटंतेदेवकोट
रं विलंतं न तास्यंतः स्नापतस्मिन्मयोमत्स्यामकराश्च यत्र तादृशं ५२ सम
रेति ॥ हेतुनितिलकत्वयितदुपितीरगतेसतिशंकरसचंडामस्तकंतं
ताप्रापगानदीगंगापिकालिंदीयमुनाभवतिकृतस्तत्राहसमदेत्यादिमते
गजाः करिणः तेषां मदजलनिष्पंदपवतरंगिनीनदीतत्परिषंगत्संवेधान
मदजलस्यश्यामवर्णत्वं प्रसिद्धं ५३ पश्चादिति ॥ शयनाइत्यितस्तुरंगो
श्वः स्नाभूमिं तुरेणविलित्वतिउत्किरतीत्यन्वयः अनवरतंचलत्वात्ताना
सिक्ततुं चयस्यसः किं कृतेत्यत्राहपश्चादित्यादिग्रंथीचरणोत्रिकस्पष्ट
एवंशाधरभागस्यनत्पानप्रतयाविततंविस्तृतं संगं द्राचयित्वादीर्घीकृत्य ।

४४

आभूप्रोवक्रकं तोयस्य तादृशो मुखरमुखरसिञ्चाज्येति संबंधः सदात्कंधस्य ।
 केशवलिः पृष्ठवंशाधरेत्रिकमित्यमरः प्रोथो धर्मोश्चोपायामिति विश्वः
 अत्राश्रयजातिवर्णनास्यभावोक्तिरलंकारः १४ हित्वेति ॥ देराजनृवंदिता
 परोक्षः - परोक्षेनानुरोधेन वधं शून्यं मनोयेषां तादृशानां मौलिः श्रेष्ठेना
 स्तीति मन्त्रे तथारमां लक्ष्मीं मन्तरेणाविनाशमत्रलज्जायावर्जनमभावो न सं
 दृश्यतमित्यन्वयः कथं तत्राह यद्व्यादि यो भवान्मुलशैतैरुपायशतैरे ।
 त्यागतेत्यर्थः गत्याकृतमवमानं प्राप्तापीति संबंधः इयं निदापूर्विकाया ज
 स्तुतिः १५ देहेलेति ॥ देहयाजिता बोधिसत्त्वा बोधायेन सञ्चनिकारु
 णिकेत्यर्थः तोयधे समुद्रपरः अन्यः तृष्यतां पांशुजनानां उपकारस्य च नाया
 संपादने वैमल्येन पराङ्मुखत्वेन लब्धयदयशः तद्भारस्य प्रोदुहने मरोर्देशस्य
 रूपयासाहायकं करोषि स्तुतिपूर्विके यं याजस्तुतिर्निदापर्यवसायिनी १६
 सहेति ॥ सदादिवसनिशाभिदीर्घाया सदंडासहस्रमणिचलयैर्वाष्पधारागले
 निभुभगतववियोगेतस्या उद्देगशीलाया मरुचतनुलतया दुर्बलजातीविता

श्रीः
काटी.
३. चं
४५

145

शेति संहत्या नायिकं प्रतीयमुक्तिः श्यासानाचनप्रचुरतयादंरत्नेन निरूपणांका
श्यान्मणिकं कणागलनं आशयां दुर्बलत्वं कादाचित्कत्वं अत्र स होक्तिरलंका
रः १४७ रुचिरिति ॥ अरुचिदीप्तिश्च न्यः शशिना विना सापि निशामदुत्क
टंत मोधकार इति रूपकं उभयेन चंद्रनिशाभ्यां स्फुरितं विलसितं च कास्मिन
शोभते १४८ सरोति ॥ नरेन्द्रसूनुः राजपुत्रः विवित्रेषु व्यवहारेषु या प्रति
भाषाः स्फूर्तेः प्रभाप्रकाशत्वेन प्रगल्भः स गनयनासक्तस्तनैवं भूत इत्यर्थः
अनेन दुष्टप्रकृतिना अमृतघुतिश्चंद्रस्तद्वत्संदरः सख्य आशयोतः करणं
यस्य सः उदाहरणद्वये विनोक्तिरलंकारः पूर्वत्रायेन विना अशोभनत्वमि
दं तु शोभनत्वमिति भेदः १४९ लतानामिति ॥ अयं मरुद्वायुः लताना
मसमं अनुपममासोदं परिमलं प्रयतीत्यनयः मतं मनोरमं लास्यं नृत्यं दत्वा
अर्था लताभ्यः अध्वन्यानां पांथानां दृशंसहस्रांदाय अहहेति खेदे आधिर्म
नः पीडायाधिर्प्रसिद्धः भ्रमिर्दिकभ्रमणादर्शको विकारः रुदितं रोदनं मोहो
निश्चेष्टता एषां अतिकरः समदं ददति १५० नानेति ॥ हेनूपसंप्रहारे युद्धे।

४५

प्रहरणोरापुथैदीरुगाशब्दयुक्तान्प्रहारान्स्वीकृत्यदर्पयुक्तेनग्रिसमूहेन
 यंवसुधावितीर्णादत्तार्थान्नभं कीटकनिर्विप्रलंभोवियोगशून्यःपरिरंभ
 स्पालिंगनस्यस्वस्वामिसंबंधस्येतियावत् विधिर्यस्यास्तादृशीअत्रोदाहर
 तादृयेपियथायोगसुत्तमाधमानांविनिमयोक्तेपरिहतिरलंकारः १.१ ॥
 आसीदिति ॥ भावीभूषणानांसंभारःसमूहोयत्रतथाभूता अत्रभूत
 भाविनोरंजनभूषणसंभारयोप्रत्युत्ततयाभिधानाद्भाविकंनामालंकारः
 २ वपुरिति ॥ रेपुरारेणिवपुरापूर्वस्मिन्ब्रुविदपिजन्मनिप्रायः भवं
 वंतंअहंनप्रणतवान् इदंपुषःप्रादुर्भावादनुमितंप्रमाणोसतिमुक्त्वा
 भेनतदसंभवादतएवाहसंप्रतिनमचमुक्तः अतनुशरीरशून्योहंअग्रे अ
 नतिभाकनतिरहितः तत्तस्मात्पूर्वापरकालीनानमनादिदमपराधदयं
 प्रत्यवायदृपंतंनयमित्यपराधेहेतोर्वाकार्यभूतस्यामननस्योपादाना ।
 काव्यलिंगालंकारः ३ प्रणयीति ॥ मालतीमाधवेमालतीहंतमुद्य
 तामघोरकंटकापालिकांप्रतिमाधवस्योक्तिः अत्रास्मिन्पुषिशस्वसु

श्रीः
का. टी.
उ. चं
४६
146

पविपतस्त्रवशिरमिश्रकांडे अनवरैसैयमदंडुवैषमङ्गजः पततित्यन्वयः
तत्किंयद्वपुः प्रणयिनीनांसायीनीयेसलीलं परिहासरसास्तेरधिगतैः
प्राप्तेः शिरीषपुष्पताडनैरपिताम्यतिस्त्रायति अत्रभुजपातेशस्त्रमुपति
पतदत्यनेकेपदार्थोद्देतः ४ भस्मेति ॥ समुत्पन्नशिवप्रसादस्यकस्या
चिन्महापुरुषस्यवचनमिदम् देभस्मोद्भूतनभवतेभद्रभस्तुभमस्तुमि
रिसृताकांतस्यशिवस्यालयः प्रसादस्तदस्तदलंकारभूतांसोपानपंक्तिंहा
सोचयामीत्यर्थः अभितद्व्यादिनादाशब्दयोगेद्वितीया पुष्पाकंयास
पर्यापूजातत्त्वावस्थालोकः प्रकोशस्तडुच्छेदके मोक्षनामनिग्रघाराधन
तोषितेनविभुनामदेशेननिर्धायामरुदतिवयंशेषः अत्रमहामोहत्वेसु
लोच्छेदकत्वंसमस्तपदार्थोद्देतरिति ५ यमिति यंरावाणंप्रेत्यमदेनपे
रावणस्येद्रेगजस्यमुविमानेनाभिमानेनचदरेरिंद्रस्यदयेचिरेणारूढाह
द्विंप्राप्तापिबिवासप्रीतिरुज्जितांत्यक्तेत्येवंपेरावतंतद्रौमदमानशून्योजाता
वित्पर्थस्यार्थगणस्यैवभगंतरेणाभिधानात्पर्थोयोक्तिरलंकारः ६ मुक्ताइ

४६

ति॥

विदुषां भवनेषु के लौ विमुखा छिन्नसूत्रतात् हागङ्गलिताः संमार्जनीभिर्दृ
ताश्चैष सारिताश्चंगनसीम्रिमंयंरंमंदंचलंतीनांवालांनोवनितानांचरणाला
तयाश्रुणाश्चारक्तामुक्ताकर्मभूताः दूरादादिमवीजेषुशंकिताधीर्येषां
तेकेलीषुकाःकर्तृभूताः कर्षेनियतज्ञेजनपतेर्दानलीलायतमित्य
न्ययः अत्रोक्तदसमृद्धिवर्णनादुदात्तालंकारः ७ तदिदमिति ॥ यस्मि
न्नरणे निवसन्नरामोवाहमात्रसदायोरत्तसोत्तयंचकार तदिदमरण्य
मिति मरुतः श्रीरामस्यारण्योत्कर्षतयातदंगभावादपरउदात्तः ८ दुर्वी
राइति ॥ मार्गणाः शराः मन्मथसहकाशोवसंतः स एव कृतान्तः अत्र
मः तमाश्रयः अथवाकृतान्तोयमः अक्षमः अकाले प्राणानयदत्तम
समर्थइत्यर्थः चतुराः विरहविनोदने ऊशलाः इत्यंसतिसठोर्ममेटी
विरहः कथंतसोदयइत्यर्थः अत्रदुर्वीरत्वेनाशोभनानां तादृशैरेव प्रिय
तमादिभिर्विरहासहत्वरूपकार्ये समुच्चयइतिसण्वालंकारः नववयः
प्रभतीनांशोभनत्वेपिविरहोटीपकत्वेनात्राशोभनत्वबोधम् ९ कुलमि
ति॥

भद्राशोभनामूर्तिराकृतिः प्रतिःशास्त्रवर्णावेदोवा अलंपर्याप्रांस्तो
 ताविस्तृताः प्रकृत्यासुभगाशोभनाः अयं दृष्टमानोजनः अमीभिः कृ
 तादिभिः सुतरां दर्पगर्वं व्रजति तव तत्तत्पवां कृताः विनयदेतव इत्यर्थः अ
 च दर्पात्ये कार्ये शोभनानामेव समुच्चयः १० शशीति ॥ स्वाकृतेशोभना
 कृतेर्दुर्गतोदरिद्रः अत्र शशिनः स्वतः शोभनस्यापि दिवसधृत्वा दशो
 भनत्वेन शोभनत्वेन शोभनाशोभनरूपस्य तादृशैरेव कामिनीप्रभृतिभिः
 समुच्चयः तदुक्तं हति कृताशशिनिधूमरेशल्येशल्यंतर्गाणीति सदस
 योगइत्यस्य सदसद्रूपाणामनेकेषां योगमित्यर्थः नतमतो अमतायोग
 इति तथा सति सदचरभिन्नत्वरूपार्थदोषेणालंकारत्वा संभवात् अतए
 व नृपांगणगतः खल इत्यत्र नृपांगणगतत्वेन शोभनत्वमिति सदचरभि
 न्नत्वात्तदंशमपेक्ष्यैवालंकारोदाहरणताप्रामाणिकैरुक्ताः एवं विशेष
 स्य शोभनत्वं विशेषणस्य त्वशोभनत्वमिति प्रकृतं इदं न्यथेति प्रकृतम
 भंगोप्यत्र हेयः ननु दुर्वागइत्यस्य योगे दादणोपिकथनसदस्योगइति

४७

चेत् अत्रोच्यते इदं शोभनस्य सतः अशोभनत्वमिति विवक्षा तत्र त्वशोभन
 मेवैतदिति विवक्षितं न त्वशोभनत्वमपीति न सदस्योगप्रसक्तिः अतएव
 मनसि शल्यानीत्युपसंदेहं तं सुंदरत्वं नांतः प्रविष्टानामपि व्यथादेतत्वात्
 तत्र त्वसर्वथा दुष्टत्वाभिप्रायेण कथं सोदयतीति निरवयवम् ॥ विदलि
 तेति ॥ विदलितं त्वं डितं सकलमरीतांकुलं येन तद्वत्वं सैन्यप्रवलाः
 प्रकृष्टावलाः अत्र विमलत्वमलित्वयोर्गतायोस्तुल्यकालतादृशः स
 मुच्चयद्वयगम्यः ॥ अयमिति ॥ विक्रमोर्वशीये पुरुषसौवचनं त
 याप्रियानुर्वणपकपटे एकला मे भवितव्यमिति संबंधः निरातपत्वे
 नातपराहिते नरस्ये रहोभिर्दिवसैः कर्तृभिः अत्रोपगमभवनयोः क्रिय
 योः ॥ १३ कल्पमिति ॥ तव वत्तः प्रकृत्या स्येत कमलसदृशकांति अदिते
 षु शत्रुविषये कल्पं अर्थात् कोपेनारुणं च तेष्वांशज्ज्वालां वपुषि आपदां
 कराहैः कर्तृभिः पतितं चेति त्वत्पतनयोर्गणक्रिययोः समुच्चयः
 श्रेणीभार इति कुचसचिवतां कुचसचिवत्वं अद्वितीयत्वं निरूपमत्वं

द्वितीयगदित्वं चैकत्वेनाध्यवसितं अत्रतन्तादेरेकैकस्यानेकत्रस्थितेः
 पर्यायालंकारः धतेः वत्तइत्यत्रापि पूर्ववत्तसो द्वितीयत्वावगमादलंका
 रसंभवो बोध्यः १४ नविति ॥ देकालकूटविषयतरोत्तरं विशिष्टमत्क
 ष्टं पदं यस्यातादृशीं इयमाश्रयस्थितिस्तवकेनापदिष्टेन नयः तदेव दर्श
 यति प्रागिति हृदये भन्तरे अवसरति शेषः अथानन्तरं हृषभलक्ष्मणो २
 देस्य अथुना पुनरिति संबंधः अत्रैकस्यैव कालकूटस्य क्रमेणानेकत्रस्थि
 तिः १५ विंबोष्टपवेति ॥ विंबसदृशगोष्ठो विंबोष्टः ओत्तोष्टयोरित्य
 ररूपम् ओष्टरागोलौहित्यं हृदये तु स्नेहः अत्र श्लेषभेदाध्यवसायादे
 कोरागपदार्थः क्रमेणानेकत्रोक्तः १६ वन्तारोति ॥ तन्नेषां श्रीस
 होदरं रत्नाभरणो हृदये मे करं विंबाधरप्रियाणां निवेशितं कसुमबा
 नेति संश्रीसहोदरं रत्नं कौस्तुभभूषणं यस्मिन् तस्मिन् श्रीविलोपक
 रसमेकतातंतनेषां पातालवासिनां मसुराणामिति चंद्रीदासः हृद
 यं कसुमबाणेन प्रियाणां कांतानां विंबसदृशोऽधरे विनिवेशितमि

तानेकत्रस्थितौ प्रयोजकनिर्देशाद्भेदः १० मधुरिमेति ॥ मधुरिश्चरु
 विरंखलानां रुचिरं खलानां वचनं प्रथमं दृष्टुं वृत्तं अस्तं व्यनक्ति प्र
 काशयति अथ विचारो नंतरं तदेव खलवचनं मोहेतुभूतं अंतर्गतं ह्य
 लारत्नाय विषं कथयति अहो आश्चर्यं अत्र एकस्मिन् खलवचने क
 मेणास्मत्तविषयोः स्थितिरिति पूर्वविपरीतः पर्यायः १८ तद्भेदमिति ॥
 अयं हि जः दिवसैः कलमिः द्रुयंती भूमां समृद्धिमीमां समा रोपित इत्या
 श्रयं तदेव दर्शयति पूर्वदृष्टं न ताः सर्वाभिजयो यस्य तत्तद्विबो अंतरि
 ता तज्ज्वरती जीर्णा चनाभा मेक्षत ल्या चराः श्रेणयः कलमधुरस्वरं
 अत्रैकस्मिन् द्विजे तद्भेदमंदिगदीनामनेकेषां क्रमेण स्थितौ दिवसैरिति
 प्रयोजनकनिर्देश इति भेदः १५ यत्रैता इति ॥ यत्र जनैश्च तां कामिभ्यः
 लहरी च चराचरा च पलाटशोयासां ताः अमी अनुभूयमाना मार्गणाः
 शराः यत यस्मात् तज्जस्मात्स्मरः आसां कामिनीनामग्रत एव सदा
 मंडलीकृतचापं यथा स्थापयामावतीति सत्यम् कीटकस्मरः अंवि

श्रीः
का. टी.
३. च
४५

ते योजितेशरैर्प्रसृत वपलः करोयस्सः शसनमाज्ञातशरकः अत्र पूर्वा
धीकृतेतनाग्रप्रतस्त्राटशमदनधावनस्यसाधस्यसाधनानुमानालंका
रः प्रयोगस्तपताः पुरोधायतयाविधमदनामर्मभेदिवाणयातयाप्यभ्र
आपाकत्वादिति बोध्यः २० महोजस इति ॥ धनर्भतो धनराभटास्तस्य
सयोधनस्य प्रियाणि अशुभिः प्राणैः समीहितं कर्तुं चाच्छंतीत्यन्वयः अत्र
महोजसः शालीत्वेनानाक्रमणीयत्वं मानधनत्वेन पुद्गेपलायमानाभावः
धनपूजितत्वेनोपेक्षारहित्यं संग्रामे लज्जुकीर्तित्वेनोत्साहः प्रतापशालित्वं
वयसंरतत्वेनासहायानपेक्षत्वं अभेदरहितत्वेन प्रभुप्रयोजनैकपरत्वं अज
ते इत्युक्तविशेषणानां सामिप्रायत्वात् परिकरालंकारः २१ शैलेंद्रिति ॥
शिवो वः पुष्मानेवता उत्ततकीटशः शैलेंद्रेण हिमवता प्रतिपाद्यमानादी
यमानायागिरिजात उत्तस्योपगदग्राश्लेषः भावेक्तः तेनोत्तसद्भिः रो
मां चादिभिर्विसंस्पृष्टोऽग्रप्रश्नासौ अखिलस्य विधिया संगस्य भंगेनोक्त
लः ततश्चासात्तिकमावगोपनायतु हिना करयोर्दीशैत्यमित्त्वचिनवान्

४५

दारतिविस्मयेऽशौचांतःपुरंपंचमाहणांवास्यादीनांमंडलं समूहश्च गणाश्च
 तैरिति विग्रहः सस्मितं दृष्टः अत्र सात्विकभावस्य रोमांचादेर्हि स चत्करस्य
 र्शनिमित्तकत्वेन गोपनाद्याजोक्तिरलंकारः २२ किमिति ॥ आसेयं सेच
 नीयं च सरितः गंगायाः सविधं तीरं अनवद्यं नमं येषु पुसरित्सविधादिषु आ
 सत्तानि रवधिर्या विमुक्तिः सा पुन्यरूपा तदर्थं अत्र सेयत्वेनावगतस्यैव गं
 गासविधादेः पुनः कीर्तनमितरसंन्यायमिति सेवालंकारः २३ किमिति ॥
 अत्र लोके चार्ये चरितमाचरितं सकृत् पुण्यकर्मदोषाभिचारदिः धि
 षणा बुद्धिः अभिमतो नरदानादाह जानाति त्यादि अत्र अवच्छेद्यं चाचमिति
 भेदः २४ भक्तिरिति ॥ भक्तिरसक्तिः भवेत्सिद्धेयसत्तत्त्वविधिः पुवतिरेव
 कर्मासुमिति विग्रहः अत्र अवच्छेद्यं चाचमिति भेदः २४ कौटिलमि
 ति कौटिल्यं कपटं कुंचितत्वं च रामः पक्षिपातः रक्तिमाच काठिन्यं निर्द
 यत्वं दृढता च तस्त्वत्वं अविचार्यकारित्वं च पलताच अत्र हृदयादौ नैनिच
 वच्छेदः प्रतीयते प्रलाभावात् पूर्वस्माद्भेदः २५ भक्तिरिति ॥ भक्तिरसक्तिः

भवेषिवेद्यसनंरुचिः पुवतिरेवकामासुमिति विग्रहः अत्रयवच्छेयं वा
 चमिति विशेषः २५ नितैन्द्रियत्वमिति ॥ सप्तमे व्याख्यातं पूर्वपूर्वस्योत्तरं
 प्रतिहेतुत्वात् कारणा मालालंकारः अविरलेति अविरलं निरंतरं कम
 लानां विकास रूप इत्यर्थः आपृष्टतमिति वक्तव्यं कारणोभेदेनाभि
 धानं एवमप्येपि अयंचहेतुलंकार इति भट्टोद्भूतमतं २७ हेमांगोति ॥
 हेमांसां सरोधिः श्रीः सारी कियते अयसरसां हेमैः अन्योन्यमेवैते आत्मा
 नं केवलं गुरुकूर्वेतोति सं श्रीः शोभा सारीकरणं प्रेष्ट संपादनं अत्र स
 रोहं सयोपरस्परं शोभा सारीकरणं योपकारजनकत्वादयोन्यनामालं
 कारः २८ वर्णिपति ॥ वर्णिकुनदस्तदेता कुतोस्माकं व्यावृत्तयश्च
 यावल्ललितालकमुखाग्रहेपरिसंक्रमणे स्तुवेति सं एवादि केतारं वर्णि
 जं प्रतिजगद्वापस्योक्तिः वर्णिके निस्वार्थिकप्रत्ययांते संबोधनपरम
 कृतयश्च माणिलुलिताश्च लकायत्रतादृशं सव्यस्या इति विग्रहः
 परिसंक्रमते परिभ्रमति तथाच पुत्रस्य स्वकांतायामासक्ततयदस्ति

आञ्जननपादवाभावादस्मद्भुदेदंतकृतिविरहइतिभावः अञ्जोक्तचपेणोक्त
 रेणान्नभुदेहस्तिदंतआञ्जकृतयः संतीतिक्तेतः प्रश्नानयनादुत्तरालंकारः
 २५ केति ॥ कविषमादैवगतिः किंलज्जंयजनोगणाग्राही किंसांख्यसुक
 लचंकिउः विद्यत्तलोलोकरति सं. स्पष्टं अत्रचमत्कृतस्यलोकाप्रसि
 द्धस्यचोत्तरस्यासकडक्तेर्हितीयोभेदः ३० वक्तेति ॥ कंरेस्थितं कं कुसं वक्रासं
 दिभिर्गलद्भिः स्वेदविह्वनां प्रबंधैः पंक्तिभिर्भिन्नसंभिन्नं दृष्टाकापिवयस्या
 सखींस्मितादसितातन्याः पुंस्त्वंपुरुषायितंयंजयंतीसतीपाणौत्वद्वलेखं
 लिखितवतीपुंस्त्वमेवपाणोतस्यउचितत्वात् अत्राकारेणालिखितं सुबुद्धिरे
 चतयासूक्ष्मं पुरुषायितं पाणौत्वद्वलेखने प्रकाशितः सूक्ष्मालंकारः ३१
 संकेतेति ॥ विरंजारं संकेतकाले मनोयस्यतज्जिज्ञासुमित्यर्थः अतएवदस
 ज्ञानेज्ज्ञाभ्यामर्पितं सूचितमाकृतं रदसं येन तादृशं ज्ञात्वा विदम्ययानाधिकया
 लीलासंबंधिपद्मनिर्मलितमित्यन्वयः अत्रनेत्रेणितेनललितः सूक्ष्मोभि
 प्रायः कामिन्यानिशासूचकेनपद्मनिर्मलनेनप्रकाशितः ३२ शब्दरति

का. टी.
३. चं.
५१

सोपं सुधागदं अंगसर्वस्वमिति रूपकम् अत्र पूर्वैर्पूर्वोपत्तयोनरोत्तरस्यो
त्कर्षश्च परमस्य सर्वोत्कर्षपर्यवसन्नः सागलंकारः ३३ नमो अत्रैति ॥
यस्यैव ब्रह्मणस्तस्यैव वेदनाभणितितृणोलीकम् दंतततंकपोलेव द्या
वेदनासंपत्तीनामिति सं० वेदनेति यज्ञनोभणति वदति तदलीकमित्यन्व
यः अत्र वेदनादंतततयोः कार्यकारणयोर्वैयधिकरणारूपा असंगति
रलंकारः ३४ सानमिति ॥ दिष्टाभागेन उदीर्णोऽङ्गुतं अत्र च नगर्जित
रूपकारणांतरयोगेन मानापगमरूपकार्यस्य सुकरत्वात् समाधि रलंका
रः ३५ धातुरिति ॥ शिल्पकौशलंतदतिशयस्य निकषस्थानं परीक्षा
स्थलमिति सगती विशेषणं रूपे रूपविषये दत्तपत्ररतिविजयायेत्या
दि संगतमिति भावेकः समागम इत्यर्थः देवादित्यस्योपनतमित्यनेनैवा
न्वयः अत्रोचितयोगवर्णनात्समानालंकारः ३६ चित्रमिति ॥ चित्रचि
त्रवतशहयोर्वीष्णाविस्मयति शयघोतनाय परिणतं पक्वं स्फीतं स्पृष्टिः प
तस्याफलमस्पृष्टेः कवनकलाभक्षणभक्षणचातुरीतत्रकोविदः पंडितः

५१

अत्र दृष्टोरपि निरुद्धतयोचितयोगइति भेदः ३० शिरीषेति ॥ शिरीषा
 तदोषपुष्पातककलाग्रिः कुंभकाररचितो दृष्टादिपचनाग्रिः अत्र कशद्यो
 के दृष्टोरसंतवेन दत्तमिति विषमालंकारः ३५ सिंदूरकेति ॥ सिंकासि
 सिंदीराङ्गमाना च तत्सतो सिंदीराङ्गश्च जग्रमेकवलितवान् अत्रे एसाथ
 ने प्रकृतस्य विपरीतानर्थप्राप्तिरूपो विषमभेदः ४० सद्यइति ॥ तस्मा
 लवत्रीलाकृपाणाम्पलेखायस्मरात्तकरमृशमवाप्यसद्यस्तत्कालतरे
 तोरतो प्रति संग्रामेशरदिंदुवत्ताड्युभयशः प्रसूते एतच्चित्रमित्यर्थः
 अत्र कार्यकारणयोर्विरुद्धगणान्तरूपो विषमः ४१ ग्रानं देति ॥ ग्रमं
 दं ग्रनल्यं अत्र कार्यकारणयोरानंददानतापनक्रियेविरुद्धे इति चतु
 र्था विषमः ४२ विपुलनेनेति ॥ सागरे शेतैरिति सागरशयस्तारुशस्य
 विस्फोर्विपुलेन विस्तृतेन ऊत्तिगापुगतये भवनानिपिरेपीतानि पु
 नः सोपीत्यर्थः एकतमया कया चित्रागरकामिन्या मदेन विभ्रमे वि
 लासोयस्यां साचासावसकलाग्रसंपूर्णचितया भूतयैकया दृशापपे

का. टी.
३. चं.
५२

सादरावलोकितव्यपीतइत्यभेदावसानं अत्रावयवावयविनोः पान
कर्तृकर्मतारूपं वैषम्यमित्याद्यनंतभेदायं संधीभिर्हनीयः ४३ अहो
इति ॥ यातीति अवकाशं लभत इत्यर्थः अत्र कवि विवक्षा यशेन महतो
यशोराशेराधेर्यति नरपि विभुवनरूपः आधारे सरत्वेनोक्त इत्यधिका
लंकारः ४४ पुगांतेति ॥ पुगांतकाले प्रति संस्तुता आत्मा स्वात्मभूतः
प्रपंचोयेन तस्य कैटभद्विषः श्रीविस्मयस्य तनौ जगति भुवनानि सवि
कासंसावकाशमासत उपविशंति स्म तत्र तस्यां तनौ तपोधनस्य नारद
स्याभ्यागमसंभवासुदः प्रीतयोर्नमसुर्नवकाशं प्राप्तवत्यन्यः अत्रा
धेयानां सुदामहतोक्तिरित्यपरोभेदः ४५ त्वामिति ॥ अनुशयात्
हेषात् भवेदनशयोद्वेष इति विषयः अत्र स्वशत्रुनायकं जेतुमशक्तेन
कामेन तत्प्रतिनिधित्वेन तदीयकामिनीपीडनात्प्रसनीकालंकारः
४६ यस्येति ॥ यस्य श्रीकृष्णस्य कायस्य निप्रदो वधस्तेन गृहीतः स्त्रीकृ
तो विप्रदो वैरं येन सः कांतेत्यत्र यस्येत्यनुषंग्यतोक्तवैरनिर्घातनेकश

५२

लः अत्र श्रीकृष्णचंद्रयोः परंपर्यासंबन्धितमिति शेषः ४७ अणंगेति ॥
 अणंगस्तारलोपयोस्तत्र इति विग्रहः मधुराश्रये चक्रा इति चक्रोक्ति समर्प-
 काकर्त्तव्या सुतागिर उक्तयः इति प्रकारेण मृगदृशामंगकेली लया कतर्का
 स्वतः स्वभावतः स्फुरितं तस्मादकृतं पदं स्थानं येन तादृशोपि मदस्य मधु-
 पानजन्यस्योदयो न लक्ष्यत इत्यन्वयः अत्र मदसाधारणैरंगस्य स्वभावि-
 कैरप्यंतरलत्वादिति चिह्नैर्मदस्य गोपनात् मीलितालंकारः ४८ यदिति ॥
 तव ये द्विषस्तत्पाते ग्रागमने शंकिता येषां स्तादृशाः संतो हि माद्रेः कंदरासु
 निवसंति उद्धतरोमांचं कंपसहितमंगसु दृढतामपि तेषां भयानां बुधः पंडितो
 पि नाभिज्ञ इत्यन्वयः अत्रोमांचं कंपयोर्भयसाधारणचिह्नयोर्भवति विरोधा-
 यत्नं ४९ पुराणीति ॥ यस्यां दिशि रूपेण पुरस्कृतं भूषितमंगं यामांताः वि-
 लामाकृतमायुधस्यास्त्विति रूपकम् अत्र पूर्वपूर्वस्मिन्नतरोत्तरविरोधान
 रूपैकावल्यालंकारः ५० नज्जलमिति ॥ नलीनः षट्दोभ्रमरो यत्र तत्
 कलंकलस्वरपुङ्गवयास्या अत्र तादृशनिषेधरूपैकावली ५१ निम्नेति ॥ च

का. टी.
३. चं.
५३

नटशांगभीरनाभिचिलपुलहरीभिर्जलकीशयांयदंभः स्रावितं संचारितं त
द्रवैर्जुहुरुतैः ऊरुऊरुशहैः सरनार्योपसरसः स्रुतसंबंधिकं वरुतानां स्रावि
तारतिकर्मणिषष्टी अत्र सदृशदर्शनजन्यं स्ररणालंकारः ५२ कुरज्ज एति ॥
करपुगगर्हीतयशोदास्तनस्रविनिवेशिता ५३ पुवस्यस्मृतपांचजन्यस्य
नमतकसस्यरोमांचमिति सं. स्तनयोर्मस्रमिति विग्रहः पांचजन्यः श्रीक
स्यशंखः अत्र जन्मत रानभूतस्ररणमिति भेदः ५३ कपाले इति ॥ सर्व
त्र इति शब्दोत्तरं बुधेति शेषो बोधः कपाले स्थितामिति शेषः लेदियात्वा
दयति तद्गुणं छिद्रेषु प्रोतान्त्रविष्टान्संकलयति गृह्णाति रतांते हरतीति
संबंधः प्रभयामतस्तद्वृत्तिशयशाली अत्र सदृशदर्शनजन्याभ्रांतिरलंकारः
५४ लावयेति ॥ ओकोमृदंगरिमागौरवंत्यागिनां दाहृणां अत्र सरे अत्र ग
मे अवनभरेक्षमः समर्थो भूजो यस्यैव भूतेत्यपि वेपसानिष्पादिते सति किं
किमर्थमित्यन्वयः पूषा सूर्यः चित्ते रत्नं चिंतामणिः स्रपैव मृथैव कुल
त्वाभूतः कुलपर्वताः अत्रोपमानापेक्षानूपप्रतीपमलंकारः यथासं

५३

त्वसत्तेषां तेषां प्राधान्यात् तदुदाहरणम् ५५ एष हीति ॥ अथि एहितावतसुंद
 रिकर्णोदत्ताश्च तेषां वचनीयं तवमुच्येन कुर्यादिति चंद्र उपमेयते जनेनेति ।
 सं० वचनीयं निंदितं चोपमानस्योपमेयकल्पने मपरं प्रतीतं ५६ गर्वमि
 ति असंवाह्यं सवहनायोग्यं अपरमिति यावत् भद्रेशोभने पूर्ववचनी
 यत्वात् ५७ उपमिते रपर्यवसानं इदं तन्निष्पन्ना सातिरस्कारे देत रिति भेदः
 अदमेवेति ॥ ताते सानकं पसंखोपने ततो न कं प्ये जनक इति विषयमास्मद
 षः गर्वमाह्वयाः ५८ अनिरूपमत्वेन गर्वीयमानस्योपमानता कल्पनरूपं
 प्रतीतं ५९ मलयजेति ॥ मलयजं चंद्रं न सितं शुभ्रं तरुं दंतपत्रं दंतनि
 र्मितं तादृकं तेन कृतावक्रेरु कर्दो प्रिथी साताः विततं विस्तृतं धाम तेजो यस्य
 तस्मिन् पदं पृथ्वी पवलयति सति अविभाज्यता मलत्पतां अत्र प्रस्तता प्रस्त
 तयो रभिसारिका चंद्रिकयो वैवर्तिकगुण साम्येनैकात्मज्ञानवर्णनात् सामान्य
 मलंकारः ५८ वेजेति ॥ वेजवचः पीतवर्णीतयोपमानता कर्णीयतः क
 र्णीयात् गंडतलैश्चागतानीति नीलवर्णकेशसात्रिण्याप्रयुक्तानियक्तिवा

का. टी.
उ. च.
५४

रणायभंगाः भ्रमराः कः अवेदयिष्यत् अज्ञास्यत् भंगपातेन ललितानीत्य
र्थः अत्रोत्तरकाले विवेकेन पूर्वमेकात्मताप्रतीत्यनुयनादुदाहरणत्वम् ५५
देवमपीति ॥ दिवं स्वर्गं आकल्पं कल्पपर्यंतं अनन्येति गिरं विशेषणं येषां
गिरोजगंतिरमयंतीति संबंधः अत्रकविविहृषप्रसिद्धाधारं विना धेयभूता
नांगिरामवस्थिति वर्णनादेको विशेषालंकारः ६० सेति ॥ सावसतितव
रूढये सैवालोसावचनेषु अस्मादृशानां सुंदरावकाशेनास्ति पापापाना
मिति सं० चकारोवधारणे सैवोत्तर्यः अत्रैकस्याकामिन्या एक रूपेण यु
गपदेनैकवस्थिति वर्णनादशोभेदः ६१ सुरदिति ॥ देशजनत्वात् स्तजता
विधिना भुवि मत्तो मनोभवादिरः सस्तेरति सत्यमित्यन्वयः एतदेवोपपा
दयितं यथाक्रमं विशिनष्टि सुरदित्यादिना अत्रैकं कार्यं कुर्वता तेनैव यत्ने
नाशककार्योत्तरकरणात् तृतीयोभेदः ६२ गृहणीति ॥ इंदुमतीं शो।
वतीः जस्येयमुक्तिः मिथोरसिललिते कामकलाविधौ विषये प्रियभ
ताशिष्यामिथो न्योन्यं रदस्पदिद्वयमरः अत्र सचिवारि सर्वदरण्यरूपका

५४

योत्तरकरणाद्यंगमितिभेदः ६३ विभिन्नेति ॥ माघैरेवतकवर्णानम् ग
 रुडस्याग्रजेनारुणो नविभिन्नवर्णः सूर्यस्वरण्याः शुष्माः यत्रैवतक
 गिरोवशांकुरवन्नीलैरतैः परितः सूर्यत्पारुचाकांत्यास्वारुचिनीलचुतिग्र
 नित्यैरेवानीतवन्तइत्यन्वयः गरुडाग्रजेनपरितःसूर्यत्पारुचाविभिन्नव
 र्णादितिवाग्रजाश्वानांस्त्रीयगणत्यागेनाप्रस्तुतारुणगुणानुहरणवर्ण
 नातद्गुणोत्तंकारः ६५ धवलेति ॥ धवलोलिपययपिसुंदरतथापितया
 ममरीजतद्वदयगगभरितेपिहृदयेसभगानिहितोनरकोसिमं धवले
 निर्मलः श्वेतश्चगगोलौहितंश्चनरगश्च धवलपदस्यवृषपरत्वमपिके
 चिदाहः अत्रोनशर्द्धेअप्रस्ततेननायकेनवेदनीयज्ञानांतयाप्रस्ततस्यहृद
 यस्यगणाननुहरणादतद्गुणोत्तंकारः ६५ गंगमिति ॥ यमुनासंबं
 धियामुनमंबुजलंनोपचीयतेनवर्धते नापचीयतेनापलीयते अनेन
 दंसेनाप्रस्ततगणानमनुहरणाद्देदः ६६ दशेति ॥ विरुपाक्षः शिवः
 अत्रहरेणादशादयस्यकामस्यहरजिगृषिभिः कामिनीभिर्दीदहेतत
 यादशैवतद्विपरीतजीवनसंपादनात्त्यासातोत्तंकारः ६७ वदनेति ॥

श्रीः
का. टी.
३. च.
५५

१५५

माधेयतवर्णनेपयमिदम् अन्यथाकयापिबनितयाचलितयाकलसरोमे
 त्वलायाकां चाकलकलःकोलाहलोविदधे किंभूतयावदनसौरभलो
 भेनपरिभ्रमतांभ्रमराणां संभ्रमेणातृगविशेषेण संभ्रतासमृद्धाशोभाय
 स्यात् अलकालोलायश्यातादृशीटकयस्यासयाभूतेति अत्रानुप्रास
 यमकयोः परस्परनिरपेक्षयोर्योगात्संस्पृष्टिः ६८ लिप्यतीति ॥ व्याख्या
 तं अत्रोत्प्रेक्षोपमयोः संस्पृष्टिः ६५ सोऽप्युच्यते ॥ सनास्यत्र प्रामेय
 एतां स्फुरत्वावाप्यंत रुणा नोदयलंबनं परिसंक्रामतीं निवारयतीति
 सं. दृढयलंबनमिति रूपकम् आगुर्वृतमिति वत् पूर्वादेतन्नुप्रासः
 एवं च शब्दायां लंकारयोः संस्पृष्टिरियम् ७० आतदिति ॥ हे राजन अ
 रणे इत्युगणं भयादितस्तोगमशीलनां तदस्मिन् गदशांसी मंतरत्वे शि
 रोभूषणोऽग्रात्ते मदीते मरकतमनिशालिनि हे मृत्ताटंकपत्रे करणा
 भरणे हे ते मे त्वलायां लज्जायामाहि न्नायामणिचरिते तलाकोटिपुग्मे
 न पुरपुगले रुदिति मदीते च सति विंबसदृशोऽष्टकांशाशोणमारकं सु
 क्राहारेण जाफलानां स्रज इति बुध्यावरायाथ नैव हरंतीत्यन्यः अ

५५

अत्रयिबोष्टकांशाशोणमिति तद्गुणालंकारस्य संज्ञापलभांतलंकारो गता
 तयोर्गंगामिभावलक्षणः संकरः ७२ अदिरिति ॥ शशीपितृवने प्रपशानस्व
 योन्मियाकाशे चरति संचरतीत्यन्यः कीदृशः जराभाभिर्जरा सदृशीभिः कि
 रणैरुपलक्षितः करेष्टतंकलकणवातवलयेन सः करारश्मिः पाणिश्च ।
 वियोक्तृशीलं येषां ते वियोगिने विषयाः विरहिणश्च तेषां व्यापनैर्वाशादि
 वकलितं स्त्रीकृतं यद्देरागं स्त्रीकृतं प्रसिद्धं विगत रक्तिमतं च तेन विषयः
 पांडुरः शुभ्रचितश्च भस्मेव पांडुरः भस्मना पांडुरश्च कीदृशो योन्मि परिप्रेतन
 चपलस्ताराणां परिकरः समुद्रस्य वकपालानितैरेकितं विद्वितं तलं यस्य
 तादृशो तलपदं स्वरूपार्थकं ग्रथः स्वरूपयोरस्त्रीतलमित्यमरात् अत्रोप
 मां रूपकात्प्रेतप्रेतपाणामंगंगामिभावः सधीभिर्ब्रह्मनीयः मद्राहतीहृतां
 तस्य च ब्रह्मतां ते समारोपात्समासोक्तिः प्रधानमृतेति ज्ञेयम् ७३ ॥ ॥
 राजतीति ॥ इयंतदीप्यती राजतीत्यन्यः किंभूता अभिदत्तोऽभिज्ञातं
 प्राप्नः दानवानो राज्ञः सिंदनादोयस्यासा अतिपार्तीवेगवान् सारावः स

का. टी.
३. चं.
५६

156

शयो न दोषा दोषस्यास्तथाभूता एवं सा प्रसिद्धा गजता गजसमूहश्च सूर्यं कु
लं अतिशयेन पातिरक्षति कीदृशेन अविशते न दानेन न मदजलेन वराश्रेष्ठा
सारास्थिरावदनावनविदिकाश्च यमकानुलोमयो संकरः ७३ जहेति ॥
यथागंभीरो यथा रत्न निर्भरः यथा च निर्मल ह्वायः तथा किं विधि नैष स
रपानी योजन निधिन कृत इति संरत्न निर्भरो रत्न पूर्णः अत्र समासोक्तप्र
स्तुतप्रशंसयोः संदेहरूपः संकरः एकसाधकापरवाधकप्रमाणाभावात्
४७ नयनेति ॥ निरुद्धाश्चादिशोयेनेति मोविशेषात् अत्र रूपकानि
शयोक्तादीनां बहूनां संदेहरूपेति भेदः ७५ स्पष्टेति ॥ अथो नंतरं दिवस
रूपमरविदं कमलं संचुकोचसंकीचं प्राप्नोति त्वनयः कीदृशं स्पष्टमुल
संतः किरण एव के साराण्यस्यास्तथाभूता सूर्यविद्यमेव कर्णिकावरादोय
स्यतत् तथा स्निग्धा प्रकाशाभावेन परस्परं मिलिता अष्टादिश एव दला
नो कलापः समूहस्तत्र सृषेनावतारो यस्य स चासौ बहो धकारश्च स एव
मधुपावलि र्यत्र तादृशं अत्र रूपकानुप्रासयोरेकप्रदानप्रवेशरूपः संकरः ५६

चकीति ॥ सद्यदिमरुचेः सूर्यस्य संपदनोरथः चः अवतारततसकः जग
 तामुपकृतयेनित्यपुत्रस्य स्यचकारपंक्तिचक्रगतानामराणां कीलानां पंक्ति
 चकी विसृज्यन्वहं प्रतिदिनं प्रीत्या प्रसन्नः सन्त्योति एवमप्रेषिकर्तृकर्मभा
 वेनान्वयो बोधः हरि रिंदः दरी नृग्रथात् धूर्यं मुच्यते हतान्धजाग्रान्
 युः स्त्रीक्रीडेयानयानमवमित्यमरः अस्तचक्रं नत्तत्र नायमंद्रः अरुणां
 सारथिं कूचराग्रं पुगंधराग्रं रंदः वेगं सराणां सद्यदत्यन्तयः अत्रचक्रा
 दीनां कर्मकर्तृकानां नियततया निबद्धस्य स्यस्तावकभावसेतिहासा
 दिषु प्रसिद्धभावेन प्रामादोषः ७७ भोति ॥ यद्यहयात्मकं पुगंधं दे
 तरुणियदिरमणस्य मंदिरं गच्छति तदा तदीयं परिसरांगमनं मेममम
 कारां निर्मितं विनारणारणकमुत्तं किंकृतः ऊरुते तद्दभणेत्यन्तयः
 रणमंदिरं रतिमंदरं वायः अरुणोरकौचरामेव स्यात्तथाभूते सतीली
 लामस्तस्य चितं शीलं यस्याः उह्यापि नीतिपावे सती भिल्लीलाभिरुह्य
 तयस्यादत्यर्थः अरुणोरकौचरणाय स्यात्तथाभूते कीटकपरिसरां

श्रीः
का. टी.
३. च.
५७

157

अनयाः नल्यं रतांतीमणिमेषुलायचतत अविरतं सिंजानं शाहायमानं मंजु
 सुंदरं मंजीरं नूपुरं यच्च तादृशं अत्रार्थे स्याद्वक्तृत्वावैफल्यमनुप्रासदोषः
 ७८ कुंठेति ॥ सप्रमेयात्पातम् अत्रमापुर्णमंजकहृतिविरोधोऽनुप्रासदोषः
 भुजंगेति सटंभादंभयुक्ताः स्त्रीयांडुरंतुतां परिणामदुष्टतां निश्चितवतोपि जं
 तोऽश्वेतः प्रमुखापततः कुर्वतीत्यन्वयः प्रसभमिति वापाठः कइवसत्
 विद्यमानमंभस्तेतो विशेषो यच्च तादृशो भुजंगस्य मणिरिव तथा प्रादैरुवकी
 र्णाया प्रासत्समाचीनमंभउदकं यस्यास्तथाभूतानदीमेत्सुपमाद्वयं च।
 त्रयमकस्य पादत्रयमात्रगतत्वं दोषः तथाकविभिरप्रयोगात् ७५ अथ
 मिति ॥ पद्ममेव चासनं तत्र आसीन उपविष्टः पुगादौ प्रजाविनिर्मित्सुः
 विनिर्मातुमिदुर्भगवान्स्त्रष्टा ब्रह्मेवेति जात्या उपमानमधिकं सू ८० पाता
 लमिति ॥ कालिंदीपातो यस्य नाप्रवाह अत्र परिमाणात् उपमानाधिकं ८१
 समुनिरिति ॥ मौज्यालांकितश्चिद्रितः कृत्स्नाजिनरूपं पटं वदन् समुनिर्नी
 रदः नीलेन जीमूतभागे मेघखंडेनाश्लिष्टं शुमान्स्पर्शवत्तराजदित्यन्वयः

५७

अत्रमौंजीस्थानीयस्मृतिरूपोऽर्थो नोक्त इति धर्मनूनतादोषः स इति पीतवर्ण
 वासो वस्त्रयस्सः प्रगृहीतं शार्ङ्गधनुर्येन सः श्रीकृष्णः मनोज्ञं सुन्दरं च तद्ग्रीमं व
 पुण्यप्राय कश्चिद्वशतद्गदाविद्युतरेखापुष्पं रत्नमस्तद्वान्निशायां शशिना
 संरज्यमानो मेघरवश्च अत्रोपमेयशोऽवस्थानकैतत्स्थानीयस्य चंद्रस्योपमाने
 प्रहणमधिकमिति धर्मधिकमिति दोषः ८२ चिंतारत्नमित्यादिपद्मखं
 निष्पृष्टार्थानि तत्राद्यद्वयेकमेकालिङ्गवचनभेददोषः अंते लिङ्गभेदस्यादो
 षतन्तद्वेष्ट इति तस्याप्रकृतनायकायावेष्टः भूषणं वरादिधारणपरिपाटी
 तदीयाविभ्रमाविलासाश्च परंशोभादधत्ते स कीदृशः अस्याभिस्त्रीभिरसदृशः
 विभ्रमपक्षे सरकशाहस्य बद्धवचनं मधुरतयाभूतः पूर्णः पक्षे मधुरतां विभ्रा
 तीति तस्याभूतादधत्तत्पक्षे कवचनबद्धवचनसाधारणमतो नात्र वचनभेदो
 दोषः ८३ अतियमिति ॥ काकुत्स्थात्तराजः कुमुदतीतपत्नी अतिचिंताम
 पुत्रमापप्राप्नवती काकस्मात्कमिव पश्चिमाश्चरमाद्यामिनीयामात् चेतना
 चैतन्यप्रसादमुदोहमिवेत्यर्थः अत्र यथा चेतना प्रसादं प्राप्नोति तथा सा पुत्र

का. टी.
उ. च.
५८

१५४

मायेतिकालभेददोषः ८४ प्रत्ययेति ॥ प्रत्यग्रमचिरं कृतं मज्जनं स्नानं ग्रासे
चनं च तेन विशेषतः विविक्ताशुद्धामूर्तिः शरीरं यस्यासा कौसुमेण रागे सा
रुचिरः सुरत्रंशुकस्यांतः प्रांतो यस्यास्मादृशी पतेऊसंभमेव कौसुभं पुष्पं स्वा
र्थेण प्रत्यग्रमदृष्टागोलोदितं तेन रुचिराश्रमौ सुरद्विरंशुभिः पुष्पधूलिः
भिः कांतारमणीयामकरकेतनं काममर्चयंती तं बालाः यस्यादादृशः विदपः
शाखा प्रभवत्तति स्थानं यस्याः सालतेव विभ्राजसे शोभसे इत्यन्ययः स
ब्रलता विभ्राजते तं विभ्राजसे इति प्रथममध्यमद्वयपुरुषभेदः ८५
निपेत्यति ॥ यन्मंडलमध्यगतस्य ग्रास्यादिव दीप्ताः शरानिपेतुः दिना
र्धभाजः परिवेशशालिनोः कीलूयाज्ञानल्यमानवारिधारा इवेत्युपमाना
प्रसिद्धिर्दोषः ८६ उपायोदिति ॥ दीर्घिकावापीतमथात्सुकुलरूपं मे
चकोत्पलं नीलोत्पलं उद्भूतं नारीलोचनचातुर्यसंकाभयं तेन संकुचि
तमेवेत्युत्पेक्षायां यथाशब्दावाचकत्वं दोषः ८७ दिवाकरादिति ॥
योगिरिः दिवादिवसे दिवाकरात्सूर्याद्रीतं श्रुतं पवगदासुलीनमंधकारं

५८

रत्नति अर्थीतरं न सति नूनं निश्चितं तत्रेपि शरणं प्रपन्ने प्राप्तेऽर्थैः शि
 रोयेषां तादृशानां मदतां अतीव ममत्वं भवतीति शेषः अत्रोत्प्रेक्षाविष
 यस्तमसोभयस्यालीकतया तस्मै लस्यार्थीतरमाकल्प्य विविधयत्वं दो
 षः ८८ स्पृशतीति ॥ तिग्मरुचौ सूर्यकैः ककुभो दिशः स्पृशति सति ।
 विजृम्भेति तापया विहृतापयादपितेव दिनश्रिया ग्रीष्मदिनशोभया अतनु
 दीर्घो मानपरिग्रहो यस्य स्यात्तापभूतया स्थितमित्यन्वयः किंभूतया विरया
 पि चिरकालनया पिरु विरयामनोरमया करारमयः हस्ताश्च तापमुष्ण
 तास्वेदश्च मानो भिमानः मानं परिमाणं च अत्र समासात्कोष्णिष्टविशेष
 एव लालिङ्गवशेन च तिग्मरुचेर्नायकतया ककुभां च नायिकात्वेनाभिय
 क्रिवदिनश्रियोपि प्रतिनायकात्वेनाभियक्रिसंभवादपितये सपुष्टार्थमर्थः
 स्वयं चेति ॥ नवमेव्याख्यातं अत्रतु प्रभातसंध्यायां अनुक्तौ न स्फुटप्रतीति
 रित्यदोषः आहूतेष्विति ॥ विहाय समाकुंतीति विदंगमाः पतिगालोषा
 हूतेषु पुरोयेष्वप्यायान् आगच्छन्मशको न वार्यते तस्यापि विदंगमत्वात् म

159

मथेवारिधिवारिधिमथेवावसन्नितियङ् लुकिरूपनिवसन्नित्यर्थः तादृशं
 त्वाणमणिर्मदतांमणीनारुचंधनेदृणाकर्षकौमणिविशेषस्तृणमणिरि
 त्तिकेचित् तदमणिरित्यने त्वद्योतोपितेजसिनामपिमथेप्रचलितंगतंन
 कंष्यतेनविभेति अतःअचेतनंविवेकशून्यंअतएवानामृष्टंअनालोचितंन
 तांतरंस्वरूपतारतम्येनतत्सामान्यसाम्यंविदंगमत्वादिरूपधिक कमि
 वतादृशंप्रभुमिवेति अत्रतादृशंप्रभुमिवेति अत्रतादृशंसामान्यधिक
 तेतावतैवीविवेकिनःप्रभोरवगतिसंभवात्तुनस्तदुक्तिरित्युक्तेत्पुष्टार्थ
 त्वमप्रस्तुतप्रशंसायांदोषः एवमन्येपेवंविधाययासंभवमलंकारदोषा
 उक्तीत्यापूर्वोक्तदोषेष्वेवांतर्भवतीतिपूर्णमिदमुदाहरणविवरणंविद्धां
 सोविदांतुर्वेत गोपीनयननिर्णीतवासोमृदुलंबसाजमतिपीतम् नव
 घनकांतिकलापनमतमुकुंदंकलालापम् १०५० अनल्पकविकल्पि
 ताखिलमदृश्यमंजूषिकांसदन्ययविवोपिकांविबुधसंशयोद्धेदिकाम्
 उदाहरणयोजनाजनसज्जनारिकामुदाहरचंद्रिकांभजतवैद्यनाथोरिताम्

५५२

१७४

वियद्वेदमनित्साभिर्मितेहेकार्तिकेसिते बुधासमामिदं प्रयं वैद्यनाथोभ्य
पूरयत् ॥ इति श्रीमत्पदवाक्प्रमाणभिज्ञधर्मशास्त्रपारावरीणतत्सदि
भहात्मजश्रीरामभट्टसंननावैद्यनाथेनरचितार्याकाशप्रकाशोदाहरणवे
दिकायांदशमउल्लासः ॥ शुभम् ॥

160

नं ५२२

कं १६०

अथेगशः पुराणे हि

सूची पत्रनिमीरक श्रीभरमात

दिना ^{जदि-} २३५ पत्र लेखनं कृतमास्ति

पत्राख्या १३० संख्या ^{का} नोव

जगदीश्वरः